
TIDENES MYSTERIUM

*Har du noensinne spurt deg selv:
"Hvem er jeg? Hva er jeg? Hvorfor er jeg til?"
Du er et mysterium. Verden omkring deg
er et mysterium. Nå, kan du forstå!*

HERBERT W. ARMSTRONG

TIDENES
Mysterium

TIDENES MYSTERIUM

*Har du noensinne spurt deg selv:
"Hvem er jeg? Hva er jeg? Hvorfor er jeg til?"
Du er et mysterium. Verden omkring deg
er et mysterium. Nå, kan du forstå!*

HERBERT W. ARMSTRONG

*Jeg ønsker å vise min takknemlighet overfor Aaron Dean,
som hjalp til med skrivingen og forberedelsen av denne boka.
Siden jeg nesten ikke kan se mer, kunne ikke denne boka blitt
produsert uten ham.*

© 1985, 2009, 2015 Philadelphia Church of God
All Rights Reserved

© 2006, 2020 Guds Filadelfiakirke.
*Norsk derivativ versjon
Ettertrykk forbudt*

*Jeg ønsker å tilegne denne boka
til minne om min hustru gjennom
50 lykkelige år, Loma Armstrong.*

Personlig

HVORFOR SKREV JEG DENNE BOKA? JEG HAR LEVD ET langt, aktivt og uhyre interessant liv, som spenner over de siste 8½ årene av det 19de århundre, og hele det 20de århundre fram til i dag.

Jeg har levd i hestekjøretøyenes tidsalder, i bil- og industrialderen, i luftfartsalderen, atomalderen og inn i romalderen. Jeg har sett Amerika leve gjennom landbruksalderen, den gang bøndene gikk og sang muntert bak hest og plog, og nå inn i den urbaniserte alderen, der bønder i Midtvesten klager og slåss, for å få større, statlige subsidier, for å hindre at livet på landet dør ut.

Jeg har sett dette 20de århundre utvikle seg til en tid preget av imponerende framskritt og resultater, både industrielt og teknologisk. Paradoksalt, har jeg også sett en skremmende opptrapping av fryktelige onder—kriminalitet, vold og atomkrigens smeltedigel ta form, så den truer med å utslette hele menneskeheten, før den nåværende generasjons levetid er ute. Disse tilstandene og fakta er virkelige mysterier som fortsatt er uløste, og som nå trenger å bli forklart.

Jeg har besøkt de fire verdenshjørner på denne planeten vi kaller jorda, og jeg har vært i nær kontakt med rike og fattige og dem midt imellom. Jeg har besøkt industribaroner, keisere, konger, presidenter og statsministere. Jeg har kommet i nær

kontakt og blitt kjent med totalt uvitende, og de fattigste av de fattige. Jeg har fått se denne verden på nært hold, på en måte få er forunt.

Og gjennom hele mitt lange og opplevelsesrike, pulserende liv, har jeg stilt meg selv mange spørsmål om ting som var dype mysterier for meg, og som fortsatt er ubesvarte og uforklarlige mysterier for verden som helhet.

Da jeg var fem år gammel, sa min far at jeg kom til å bli en Philadelphia-advokat når jeg ble voksen, fordi jeg alltid spurte og grov om alt mulig. Jeg ønsket og higet etter å forstå. Kong Salomo, den viseste mannen som noensinne har levd, ønsket visdom, og Gud gav ham visdom framfor alle andre. Etter alle disse årene forstår jeg nå at den samme Gud har gitt meg forståelsen om livets dypeste mysterier, som forblir en gåte for folk flest.

Hvordan hendte alt dette? Jeg ble oppdratt i et protestantisk kirkesamfunn til jeg fylte 18, men jeg hørte aldri noen forklaring på disse vanskelige spørsmålene i kirken. Hvis Bibelen åpenbarer svarene, hvorfor har vi da så mange trosretninger innen kristenheten. og så mye uenighet om hva Bibelen sier?

Men hvem kan egentlig forstå Bibelen? Jeg forstod den i alle fall ikke. Og selv om man forstår den, kan man så tro Bibelen? Taler den med noen slags autoritet? Dette spørsmålet forvirret meg, og er mysteriet som vil bli oppklart i denne boka. Hvordan jeg begynte å forstå, startet i 1926, da jeg var 34 år. Men det bare begynte her. Den endelige, krystallklare grunnen som drev meg til å skrive denne boka, åpenbarte seg ikke for meg før desember 1984. Det var en forbløffende åpenbaring—en sentral sannhet—som vil bli oppklart i denne boka.

Begynnelsen på hvordan mitt sinn ble åpnet for sannheten som er skrevet om i denne boka, startet sommeren 1926.

Jeg spurte meg selv: "Hvem er jeg? HVA er jeg? HVORFOR er jeg til?" Jeg prøvde å resonnerer meg fram til et svar, men greide det ikke. Det var et mysterium. Den høsten stod jeg overfor en forvirrende utfordring, om et bibelsk spørsmål og om utviklingsteorien. Dette resulterte i at mitt sinn ble åpnet for et forbløffende fremtidsperspektiv og dybder i kunnskap og forståelse.

Det hele startet med spørsmålet om utviklingsteorien og det religiøse spørsmålet om helligholdelse av søndagen.

Jeg visste at Bibelen var bestselger på verdens bokmarked. Men for meg hadde den alltid vært en gåte. Jeg forstod den ikke.

Jeg sa; ”Bibelen sier ’Du skal helligholde søndag’”. Jeg ble spurt hvordan jeg visste det? Hadde jeg lest det i Bibelen?

Jeg svarte at dette visste jeg fordi alle kirkesamfunnene helligholder søndag, og jeg gikk ut fra at Bibelen var kilden til deres lære.

Men mitt ekteskap stod på spill over spørsmålet. Jeg ble tvunget inn i et dyptgående studium og undersøkelse, både av Bibelen og utviklingslæren, som på den tida begynte å bli allment akseptert innen høyere undervisning.

Mitt dyptpløyende studium av verkene til Darwin, Huxley, Haeckel og andre, fikk meg til å sette spørsmålstejn ved Bibelens autoritet, og endog ved Guds eksistens.

Disse intellektuelle tenkere hadde blitt klar over den økende kunnskapen om universet. De kunne ikke få denne til å stemme overens med den religiøse læren på deres tid. Mine undersøkelser om tenkemåten til grunnleggerne av utviklingsteorien, gjenskapte i sinnet mitt hva jeg hadde lest i det åttende kapitlet av salmene; hvordan kong David, en monark i oldtiden, så på stjernene på himmelen, la merke til ekspansjonen av det veldige universet, og begynte å tenke. Han undret seg i sitt sinn, hva var han? Hva var mennesket i den uendelige ekspansjonen av universet? Jeg fant ut at denne gamle kongen aldri hadde funnet hele svaret på dette spørsmålet som plaget ham. Men jeg oppdaget senere, i den samme undersøkelsen, hvordan det endelige svaret ble åpenbart til Paulus og forklart i det andre kapitlet av Hebreerne. Jeg var fast bestemt på å finne absolutt bevis for Guds eksistens og Bibelens autoritet, eller å forkaste dem begge. Jeg innså at folk flest godtar eller forkaster en lære, på grunnlag av en skjødesløs antagelse som bygger på det de har hørt, lært eller gått ut fra, uten bevis. Jeg ville forstå. Og jeg ønsket å bygge på positive beviser, ikke på skjødesløse antagelser eller ønsketenkning.

Etter flere måneders studier dag og natt, ble svarene åpenbart for meg med beviser som var positive og absolutte.

Ikke lenger var Guds eksistens skjødesløst tatt for gitt fordi jeg alltid hadde hørt eller lært det. Jeg fant absolutte og positive bevis på eksistensen til den suverene Skaper Gud, og også til den absolutte autoriteten til den Hellige Bibel som Guds ord—det åpenbarte budskapet og kunnskapen om Gud for menneskene.

Jeg fant ut at Bibelen er en kodet bok, og gir svar på de største mysteriene som menneskene står overfor.

Åpenbaringen av disse hemmelighetene hadde gått tapt, selv for Guds menighet, skjønt åpenbaringen om dem var bevart i Bibelens skrevne ord. Hvorfor har da ikke verden en klar forståelse av dette? Fordi Bibelen var en kodet bok, slik at den ikke skulle bli forstått før i våre dager i denne siste halvdel av det 20. århundre. Gjennom natt- og dag-studier, lærte jeg hvorfor Bibelen er verdens mest misforståtte bok, enda den er denne verdens bestselger. Hele forklaringen eller sannheten i ethvert tema er sjelden fullstendig klart i noe avsnitt. Andre deler, faktorer, eller faser av temaet finnes vanligvis i ett eller flere andre avsnitt av Bibelen, enten i det Gamle eller Nye Testamente. En sann og fullstendig forståelse av dette temaet, er bare mulig når disse, muligens atskillige andre avsnitt spredt gjennom Bibelen, er satt sammen.

For mine forbløffede øyne og sinn, fikk jeg innsyn i kunnskap og forståelse som alltid har vært hovedmysterier i livet for folk flest. Men det står i Bibelen at nettopp i disse dager som vår generasjon nå lever i, skal det store mysterium bli oppklart. Og det ble det faktisk også for mitt forbløffede sinn.

Jeg lærte at Bibelen er som et puslespill—tusener av biter som må settes sammen—og det er bare en måte de passer sammen på. Men da blir også bildet krystallklart for den som er villig til å tro på hva Gud vår Skaper sier.

Den boka jeg nå skriver, setter bare sammen alle bitene i puslespillet, så bildet kan bli forstått fullt ut.

Når du leser denne boka, om og om igjen, bør du stadig sammenligne den med din egen Bibel. Se disse sannhetene med egne øyne i Bibelen. Åpen sinnet ditt, slik at Gud kan lede deg inn i sin sannhet etter hvert som du går fram. Da vil du forstå alt sammen som aldri før.

Tida vil kanskje vise at dette er den viktigste boka som er skrevet på nesten 1900 år. Ikke på grunn av dens litterære kvalitet eller blomstrende, lærde språk, for det har jeg med hensikt unngått, men fordi den med enkle og klare ord redegjør for den viktigste viten som noen gang er åpenbart fra den suverene kilden til forståelsen av det som har vært uforståelig for alle mennesker, siden menneskene for første gang oppstod på denne kloden.

Hele menneskeheten er blitt blindet for hvem, hva og hvorfor mennesket er, og hvorfor og hvordan det framstod på jorda. Menneskene har vært forundret over sin manglende

evne til å løse problemene sine, eller å finne svar på alle de forvirrende spørsmålene om menneskene selv og den verden de bor i.

Alle disse mysteriene ble åpenbart for lenge siden av den høyeste autoritet på all kunnskap, men i et kodet budskap som ikke skulle åpenbares, omsettes til et forståelig språk, før i vår tid.

I det første århundre etter Kristus ble menigheten infiltrert av et annet evangelium. Det oppsto mange former for vranglære og falske menigheter under navnet "tradisjonell kristendom".

Som Gud åpenbarer i Åpenbaringen 12:9, er hele verden blitt forført. Disse grunnleggende sannhetene har blitt holdt skjult. Selv oppriktige og velmenende prester har fått sin opplæring slik den tradisjonsmessig er nedarvet innen disse kirkene. De har gått ut fra at denne vranglæren er Bibelens sanne lære. Istedenfor å sette sammen de forskjellige brikkene i puslespillet på en korrekt og fornuftig måte, har det blitt skikk og bruk å lese en allerede godtatt, falsk lære inn i hvert enkelt skriftsted, ved å ta det ut av sammenhengen. Med andre ord—å tolke skriftstedene så de sier det prestene har lært og derfor tror. Bibelen trenger ingen tolkning, siden den tolker seg selv. Dette kommer klart fram når de forskjellige skriftstedene som omhandler et emne, blir satt sammen på riktig måte, slik Bibelen selv sier, "litt her, litt der" (Jesaja 28:10). Selv den bekjennende, tradisjonelle kristenheten har blitt forført.

Jeg har ofte sagt at det er mye vanskeligere å få ut av hodet en feilaktig antatt sannhet enn det er å lære en ny sannhet. Til og med i disse siste 58 årene har jeg ikke vært fullstendig klar over viktigheten av de fakta som er åpenbart i 1 Mosebok 3:22-24—at Gud faktisk har stengt av den Hellige Ånd og evig liv for menneskeheten generelt, til Satan blir fjernet ved Jesus Kristus andre komme. Tradisjonell kristen lære har alltid antatt at det er en kamp mellom Gud og Satan—at Gud kjemper desperat for å få "verden frelst," men at Satan har blitt den vinnende part i denne striden. Med andre ord; Gud hadde sendt Jesus Kristus ved hans første komme, for å forsøke å vinne denne krigen mot Satan. Tradisjonell kristendom har lært at "hvem som vil kan komme" og bli "frelst" gjennom Jesus.

I noen år hadde jeg kommet til delvis klarhet over denne antagelsen, men den fulle sannheten hadde ikke blitt

krystallklar for meg på dette punktet før ganske nylig. Denne sannheten er virkelig forbløffende. Den klargjør det som har vært innhyllet i et mysterium.

Det er å håpe at denne boka, som har blitt skrevet fordi Guds tid for den er inne, vil få mange til å åpne øynene for sannheten om disse mysteriene som har vært skjult så lenge.

Og nå, i mitt 93. år, har jeg blitt ledet til å skrive denne boka før dette hendelsesrike livet ender, for å dele med så mange som bryr seg om å vite, svarene som Gud åpenbarer i sitt Ord—hvis noen er villige til å forstå dette Ordet.

Innholdsfortegnelse

PERSONLIG	ix
FORORD	1
INNLEDNING	
Hvordan de syv mysterier ble åpenbaret.....	6
KAPITTEL 1	
Hvem og hva er Gud?	25
KAPITTEL 2	
Mysteriet med engler og onde ånder	46
KAPITTEL 3	
Mysteriet om mennesket.....	75
KAPITTEL 4	
Mysteriet om sivilisasjon	106
KAPITTEL 5	
Mysteriet om Israel	124
KAPITTEL 6	
Mysteriet om Menigheten	155
KAPITTEL 7	
Mysteriet om Guds Rike	227

Forord

HAR DU NOENSINNE SPURT DEG SELV: 'HVEM ER JEG? HVA er jeg? Hvorfor er jeg til?' Verden omkring deg er et mysterium. Du er et mysterium. Du har aldri sett din egen hjerne, setet for ditt intellekt og alt det du er.

Ditt liv er omgitt av mysterier. Når du tenker over det, er selve eksistensen din et mysterium. Ble du ganske enkelt til ved uintelligente, iboende, jordiske krefter uten mening eller hensikt, eller ble du intelligent planlagt og skapt av en Allmektig Gud med et høyere sinn, i en hensikt som også har forblitt hemmeligholdt? Faktisk har den tradisjonelle forståelsen om Gud som vår Skaper, vært et så stort mysterium at høyere undervisning i Vesten har søkt å eliminere dette mysteriet ved å gi en nærmest enstemmig tilslutning til utviklingsteorien.

Utbredelsen av utdanning hos menneskene, tok først til etter at trykkpressen ble oppfunnet i det 15. århundre. Etter hvert som utdanning ble mer utbredt—som intellektualismen utviklet seg—ettersom kunnskap om astronomi utvidet kunnskapen om universet rundt oss—begynte tenkende mennesker å stille spørsmål. Hva med det veldige universet? Hvordan oppsto det? Rasjonelle, vitenskapelige, orienterte sinn fant seg selv ute av stand til å forklare den økende kunnskapen om et ekspanderende univers, med religionens lære slik de kjente den gjennom den Romersk Katolske Kirke og protestantismen, som hadde

dominert tenkemåten i den vestlige verden. Læren om en langhåret, delvis feminin Jesusskikkelse, og tanken på en Gud som besto av usynlig ånd, var ikke intellektuelt tilfredsstillende for dem. Det hele var et kolossalt mysterium. På grunn av forfengeligheit i deres selverklærte, skolerte sinn, prøvde de helt å unngå mysteriet, ved å bruke et materialistisk fundament. De tilfredstilte sine vitebegjær ved å forsøke å utarbeide en løsning på mysteriet med opprinnelsen, eksistensen og livet, ved å resonnerer seg fram til en selvtilfredsstillende, materialistisk forklaring.

Gradvis ble teorien om utvikling utarbeidet i tankene deres—ennå uvitende sinn fylt av intellektuell forfengeligheit. Denne tenkemåten utviklet seg til teorien ”bruk og ubrukelighet” av Lamarck. I hælene på Lamarcks teori kom Charles Darwin med sin teori om at ”de beste overlever.” I virkeligheten døde Darwin—ennå usikker på sin egen teori. Likevel kjempet to kolleger, Haeckel og Huxley, sterkt for å støtte Darwins teori og få den offentlig godkjent.

Men visste skapte, forfengelige mennesker som fant opp en teori, bedre enn det suverene sinn som skapte dem? Denne teorien er et menneskeskapt produkt i et forsøk på å forklare skaperverket, uten at det først eksisterer en guddommelig Skaper.

Men hvis den Allmektige Gud er din Skaper, og han eksisterer som den guddommelige Skaper av alt som er til, da framstår mysteriet om Gud i kronologisk orden som det første og altoverskyggende mysteriet.

Hvem og hva er Gud? Det mysteriet er ikke forstått av noen religion, ikke forklart av vitenskapen, ikke undervist i den høyere undervisning. De intellektuelt, forfengelige opphavsmennene til utviklingsteorien fant at Guds eksistens, som beskrevet av religionen, var et mysterium som de verken kunne forstå eller akseptere. Men religionsforskerne som de forkastet, forsto ikke Guds mysterium. Likevel åpenbarer Gud seg selv i sitt Ord, Bibelen, hvis bare religionsforskerne kunne tro på Guds egen åpenbaring. Gud åpenbarer seg selv i sitt Ord, den hellige Bibel, og likevel er det nesten ingen som har forstått det. Forfatteren Bruce Barton sa, Bibelen er ”boka som ingen kjenner.” Bibelen selv er det grunnleggende mysteriet som åpenbarer alle andre mysterier.

Hvis sannheten om Gud er det første mysteriet som Bibelen åpenbarer, må sannheten om engler og onde ånder være det

andre. Er eksistensen av åndsvesener et faktum eller en myte? Eksisterer det tross alt en djevel? Skapte Gud en djevel? Hvis det finnes hellige engler, hva er så deres hensikt og funksjon? Bibelen sier klart at denne verden blir styrt av usynlig makter av onde ånder. Blir mennesker og selv regjeringer i dag påvirket og influert av onde ånder? Påvirker onde ånder til og med ditt liv? Dette spørsmålet later til å være innhyllet i et fullstendig mørke.

Det tredje viktigste spørsmål er sannelig mysteriet om ditt—og hele menneskehetens liv. Hva er menneskeheten, og hvorfor er den til? Er mennesket en udødelig sjel? Vet de døde hva de levende foretar seg? Er mennesket en skapning av kjøtt og blod med en udødelig sjel i seg? Er det en hensikt og mening med menneskelivet? Ble vi til ut fra uvitende, materielle krefter uten mening eller hensikt? Hvorfor står menneskeheten i dag overfor tilsynelatende uløselige problemer?

Det fjerde i rekken av uforståtte mysterier er den sivilisasjonen som er utviklet i menneskets verden. Hvordan har den kommet i stand? Hvorfor finner vi en verden preget av imponerende framskritt, som paradoksalt nok er preget av skremmende og økende onder? Hvorfor kan ikke de hjerner som skaper romskip, datamaskiner og andre produkter innen forskning, teknologi og industri, løse de problemene som viser hvor hjelpeløs menneskeheten er?

Derneft i utviklingen av menneskesamfunnet her på jorda, kommer vi til mysteriet med jødene og oldtidens Israel. Er jødene oldtidnasjonen, Israel? Hvorfor oppreiste Gud en spesiell nasjon? Hvorfor er de ”Guds utvalgte folk”? Er de Guds favoritter? Diskriminerer Gud andre folkeslag? Gjør Gud forskjell på folk? Hva er hensikten med Israel i den guddommelige verdensorden?

Så kommer vi til mysteriet med menigheten. Hvorfor skulle det være en kirkelig institusjon i verden? Har den noen hensikt, som selv ikke den tradisjonelle kristendommen har forstått? Er menigheten en Kristus-grunnlagt menighet eller består den av mange ulike sekter og kirkesamfunn. Er menigheten godt organisert etter et bestemt, mønster opprinnelig fra Kristus? Er det regjering og autoritet i menigheten? Er det en stor universell Kirke med mange millioner medlemmer, eller en liten, forfulgt Kirke? Hvordan kan man finne den sanne Menighet i dag?

Til slutt: Hvorfor mysteriet om Guds Rike? Jesus evangeliebudskap var nettopp ”Guds rike”. Er Guds Rike noe inne i hver

enkelt person? Er det noe som kan etableres i menneskehjertet? Er det kirken som institusjon? Eller er det noe helt annet? Hvorfor dette mysteriet om selve Jesu Kristi evangelium?

Dette er DE SYV STORE MYSTERIER som angår livet til hvert menneske på jorda. SANNHETEN om alle disse mysteriene er åpenbart i Bibelen, men ingen kirkesamfunn eller teologer synes å forstå dem.

HVORFOR? Bibelen er det grunnleggende mysteriet for alt sammen.

Hvis man begynner å lese Bibelen fortløpende fra begynnelse til slutt, vil man bli forvirret. Bibelen kan ganske enkelt ikke bli lest på samme måte som andre bøker. Den er et mysterium fordi det er en kodet bok. Den er som et puslespill, med kanskje flere tusen enkeltbrikker av forskjellig form som bare kan innpasses i et bestemt mønster. Bibelens sannheter blir åpenbart, litt her og litt der, spredt utover fra begynnelse til slutt, og kun åpenbart ved Den Hellige Ånd i dem som har overgitt og bøyd seg for Gud, og som er villige til å bekjenne feil og uriktig praksis og FRIVILLIG tro Kristus, Guds Ord. Jesus var Ordet i egen person. Bibelen er det sammen Ordet på trykk.

Ingen kan få Den Hellige Ånd, som alene kan åpne menneskesinnet for forståelse av dette Guds Ord, uten gjennom fullstendig anger og omvendelse, og en ubetinget tro på Kristus og alt han sier. Vi kan bare komme til omvendelse etter at vi har erkjent at vi har syndet, at vi har gjort og trodd det som er galt. Det vanskeligste for ethvert menneske later til å være å innrømme at man har urett—å tilstå feil i sin tro og overbevisning—få ut av hodet feilaktig kunnskap så vel som å lære rett kunnskap.

Er det da så rart at Bibelen er boka som ingen kjenner eller forstår?—eller iallfall nesten ingen?

Gud har med hensikt skrevet boka si i kode slik at den ikke ville bli forstått før i våre dager. Hvorfor var dette gjort med hensikt? Til og med det er et mysterium. Sidene som følger vil forklare dette.

I Daniel kapitel 12 kan vi lese at selv denne Guds hengivne mann ikke kunne forstå det som han fikk i oppdrag å skrive som del av Bibelen. Han sa han hørte budskapet, men forsto det ikke. Engelen som åpenbarte budskapet sa: "Gå bort, Daniel. For disse ord skal være skjult og forseglet inntil endens tid."

I dag har vi kommet til den tiden. Gud har åpnet sitt ord til forståelse for dem han har utvalgt, dem som har overgitt seg til

ham og hans velsignede hellige Ord. I Daniel kapitel 12, blir det sagt at i denne endens tid vil ”de forstandige” forstå, men ”ingen av de ugudelige skal forstå det”. Hvem er så disse ”forstandige” som kan forstå Bibelen?

”Å frykte Herren er begynnelsen til visdom” (Salmene 111:10) og ”god forstand [forståelse] har alle de som gjør etter hans bud.” (Samme vers). Foreløpig har den tradisjonelle kristendom i alminnelighet stort sett fornektet Guds bud, idet de sier at de er opphevet og naglet til korset. Derfor kan ikke presteskaper og teologene i organisert ”kristendom” forstå den hellige Bibel.

Hvordan kan da vi i denne boka forstå og åpenbare for leseren disse forbløffende mysterier? Det spørsmålet skal vi svare på i innledningen som følger.

Innledning

Hvordan de Syv Mysterier Ble Apenbaret

VERDENS STØRSTE BEKYMRING I DAG ER SPØRSMÅLET OM menneskeheten vil overleve! Forskning og teknologi har frambrakt masseødeleggelsesvåpen som kan utslette alt menneskeliv på denne jorda!

Det er nå så mange nasjoner som har atomvåpen, at én galning er i stand til å sette i gang den kjernefysiske 3. verdenskrig, som kan komme til å tilintetgjøre alt menneskeliv på denne planeten!

Likevel kunne Guds sannhet, hvis den hadde vært kjent og blitt etterlevd, ha reddet menneskeheten fra denne trusselen og alle dens lidelser!

Stans et øyeblikk!

TENK over dette!

Du lever i en verden som tilsynelatende er meget avansert når det gjelder forskning, teknologi, høyere undervisning og utbredelse av kunnskap. Folk synes det er en verden med *STORE FRAMSKRITT*. Vi sender mennesker for å ta kjempesprang på månen, og vende trygt tilbake til jorda!

Ubemannede romskip lander på Mars, og sender nærfotografier av Mars-overflata tilbake til jorda! Andre ubemannede romskip flyr nær Jupiter og sender tilbake forbløffende bilder av Jupiter, og av Saturns ringer! Kirurger transplanterer menneskehjarter og andre organer!

Det er en magisk, tryllebindende trykknappverden, der arbeidet hovedsakelig blir utført av maskiner. Det er en beta-gende drømmeverden med de tre “L-er”—lediggang, luksus og lov—til alt.

Men paradoksalt nok er det også en verden preget av UVITENHET! Selv de velutdannede vet ikke hvordan de skal løse sine problemer og verdens onder! De kjenner ikke FREDs vei eller livets sanne VERDIER!

Omtrent halvparten av verdens befolkning er fremdeles analfabeter, lever i ytterste fattigdom, i skitt og elendighet! Hunger og sykdom tar millioner av menneskeliv!

Det er en ulykkelig, rastløs verden i frustrasjon, som står overfor en håpløs framtid. Det er en verden plaget av voksende kriminalitet og vold, umoral, urettferdighet (selv innen retts-salene), uhederlighet, korrupsjon på regjeringsplan og i forret-ningslivet, og vedvarende kriger som nå peker fram mot den endelige, kjernefysiske 3. verdenskrig.

Hvorfor dette paradoks av “FRAMSKRITT” midt i FORFALL?

GUDS SANNHET VILLE HA LØST SITUASJONEN

Sann religion—Guds sannhet, styrket ved Guds kjærlighet, overført ved Den Hellige Ånd—ville ha vist veien, og ført til lykke, overflod og evig frelse.

Når du ser hva som er galt med verdens religioner, vil du ha satt fingeren på årsaken til alle verdens onder!

Hva er religion? Den blir definert som tilbedelse av, og tjeneste for, Gud eller det overnaturlige. Den er menneskets forhold til sin Skaper. Noen religioner har fordervet denne defi-nisjonen. De tilber ikke Gud som skapte dem, men guder som de har skapt. Religion innbefatter ens oppførsel, ens prinsipper, ens livsmønster og ens oppfatning av det hinsidige.

De virkelige ÅRSÅKENE til all denne verdens religiøse forvirring—og alle dens onder—er åpenbart i sju GRUNNLEG-GENDE MYSTERIER som angriper dette babel av religiøs forvir-ring, og det resulterende verdenskaos!

Men nå har Guds tid kommet! Nå sender han en røst for å rope ut med forsterket, verdensdekkende kraft, for å åpenbare veien ut av denne meningsløse galskapen, og inn i den verden av fred og rettferdighet, som snart skal omkranse jorda!

I Jesajas bok er det en profeti for våre dager: "Hør, det er en som roper: Rydd i ørkenen vei for Herren ... Oppløft din røst med kraft ...! Rop høyt, frykt ikke! Si ...: Se, Herren Herren kommer med velde, og hans arm råder. Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham" (Jesaja 40:3, 9-10).

Den røsten roper ut nå!

Profeten Malakias bekreftet dette: "Se, jeg sender min budbærer, og han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens engel som dere stunder etter. Se, han kommer, sier Herren, hærska- renes Gud" (Malakias 3:1).

DEN ELIAS SOM KOMMER

Begge disse profetiene har en todelt anvendelse. Først viser de til døperen Johannes, som forberedte veien for Jesus prestegjerning som menneske, for over 1900 år siden. *MEN*, som en fortype eller forløper, forutsier disse profetiene en som skal rydde veien for Kristi *ANNET KOMME* som kongers Konge og herrers Herre, for å *REGJERE OVER ALLE NASJONER!*

Hvis du leser videre fra det første verset, refererer Malakias' profeti, i likhet med Jesajas, til en menneskelig budbærer som skal rydde veien for Kristi nå nært forestående annet komme, denne gangen i den høyeste *MAKT* og *HERLIGHET* som Hersker over alle nasjoner!

Forstå dualitetsprinsippet her. Disse profetiene viser til et forbilde og dets oppfyllelse.

Døperen Johannes var en røst som ropte ut i den fysiske ødemarka i området ved elva Jordan, og beredte veien for Jesus fysiske første komme, til et materielt tempel i Jerusalem, til et fysisk Judea. Men dette var en fortype eller forløper for en "oppløftet" stemme (meget forsterket av moderne presse, radio og fjernsyn), som roper ut midt i dagens åndelige ødemark av religiøs forvirring, en røst som forkynner Kristi nært forestående annet komme, som den åndelige, *HERLIGGJORTE* Kristus, til sitt åndelige tempel (menigheten, stått opp til åndelig udødelighet) (Efeserne 2:21-22).

Jesus kom for over 1900 år siden for å kunngjøre Guds framtidige Rike. Denne gangen kommer han for å etablere dette Kongeriket. Dette siste advarende budskapet i endetiden, går nå ut over hele verden med forsterket kraft.

Det går ut til nasjonenes konger, keisere, presidenter og statsministere—og til deres innbyggere, på alle jordas kontinenter og til alle nasjoner på jorda!

Hvordan kunne man i denne tidsalderen av religiøs forvirring, komme til å kjenne disse tidenes syv grunnleggende mysterier, som angriper dette verdensomfattende konglomerat av trosretninger?

Hvorfor er folk i Thailand generelt buddhister, folk i Italia, Frankrike og Spania katolikker, og de som lever i araberverdenen, muslimer? Selvfølgelig først og fremst fordi de og folk omkring dem vokste opp og ble undervist i disse trosretningene og automatisk akseptert dem. Å forvente at en av dem skulle oppdage **SANNHETEN** (som var skjult for dem og i strid med det de hadde lært, og som helt omga dem i barndommen og i voksen alder), ville nesten være å vente det umulige.

Hvorfor tror folk flest på det de tror på? Det er sannelig ikke mange som stanser opp og ser tilbake på hvordan de kom til å akseptere den trosretningen som har tatt bolig i sinnet deres.

SANNHETENS KILDE

Du har antagelig sett bilder av statuen “Tenkeren”. En mann sitter alene, lener seg forover, med albuene på knærne og hodet støttet i hendene. Slik sitter han antakelig i dype tanker, time etter time, dag etter dag—og bare tenker!

Trolig framstiller denne statuen hvordan noen av verdens religioner ble til.

Men “Tenkeren” hadde ikke noe å tenke ut fra! Ingen kjensgjerninger å basere sine antagelser på.

Menneskesinnet er ikke utstyrt til å trekke fram sannhet, uten å ha noe å bygge denne sannheten på.

Men så ser det da også ut til å være få som virkelig tenker!

De fleste aksepterer skjødesløst det de har blitt lært som barn. Og etter hvert som de blir voksne, aksepterer de det de har hørt, lest eller har blitt lært, gjentatte ganger. Vanligvis uten å stille spørsmål, fortsetter de å følge sine egne. De fleste ser det ikke, men de har skjødesløst antatt det de trodde, uten å stille spørsmål eller få bevis. Likevel vil de følelsemessig og energisk forsvare sine overbevisninger. Det har blitt en del av menneskenaturen å flyte med strømmen—og følge massen—å tro og handle slik som deres omgangskrets.

Dessuten nekter de fleste stivnakket å tro noe de ikke ønsker å tro. Det er et gammelt ordtak som sier: “Den som har blitt overbevist mot sin vilje, er fortsatt av samme mening!”

Jeg var ikke annerledes. Ut fra meg selv og min egen vilje, kunne jeg aldri ha oppdaget disse *STORE SANNHETENE*.

Men så kunne da heller aldri Moses ha oppdaget de sannheter han skrev—Bibelens fem, første bøker. Det krevde en mirakuløs handling av Gud, i episoden med den brennende tornebusken, for å åpne sinnet hans og åpenbare Guds sannheter for ham. Moses søkte ikke Gud. Gud utvalgte og innkalte Moses. Selv da Moses ble konfrontert med Guds egen stemme, protesterte han. Han stammet! Han følte at han ikke var kvalifisert for jobben. Gud sa at han ville bruke Aron som talsmann og Moses føyde seg. Guds befaling var uimotståelig. Moses ga etter.

Århundrer senere ville apostelen Paulus aldri på egen hånd ha fått kjennskap til Guds sannheter, eller åpenbart dem for oss. Han “fnyste ... av trusler og mord mot Herrens disipler” (Apostlene 9:1). Men den levende Jesus slo ham til jorda blind, fikk ham til fornuft og instruerte ham både i kunnskap og i det Kristus besluttet han skulle gjøre. I egen person, åpenbarte Kristus mange av de *SANNHETENE* for ham, som du vil lese om her.

Hvordan kom så jeg til å forstå den dyrebare kunnskapen om *SANNHETEN*? Så visst ikke “på egen hånd”, eller fordi jeg søkte den, eller fordi jeg var et spesielt godt menneske. Men Jesus Kristus slo meg ned på en måte som var helt forskjellig fra apostelen Paulus’ opplevelse, men som ikke desto mindre var smertelig og effektiv.

Slike grunnleggende *SANNHETER* blir åpenbart, ikke tenkt ut i noe menneskesinn. De kommer fra Gud, ikke fra mennesker! Og i alle de tilfeller som er omtalt i Bibelen, var det Gud som tok initiativet!

Jeremia innvendte at han var for ung. Men Gud sa: “Si ikke: jeg er ung! Du skal gå til alle dem jeg sender deg til, og alt det jeg befaler deg, skal du tale” (Jeremia 1:7). Jesaja innvendte at han var en mann med urene lepper, men Gud fikk ham til å akseptere den oppgaven han var tildelt. Jonas forsøkte å slippe unna på et skip, men Gud tvang ham til å avlevere det budskapet han var befalt å gi. Peter og Andreas ønsket å være fiskere, men Jesus kalte dem til å oppgi alt og følge ham.

På samme måte ønsket jeg å være reklamemann, men Gud fikk meg inn i den oppgaven han hadde rede for meg gjennom omstendigheter som jeg ikke hadde kontroll over.

Jeg gjentar her og nå, dette er sakens kjerne: Initiativet kommer fra Gud. Hans hensikt vil lykkes. Verden er full av religioner som hadde sin opprinnelse i enkelte menneskers fantasi, tanker og spekulasjoner. Men de hadde ikke noe sant grunnlag å tenke ut fra. **SANNHETEN ÅPENBARES AV GUD!**

Men har ikke alle adgang til Bibelens sannheter? Jo, folk går ut fra at kirkesamfunnene lærer bort det som åpenbares i Bibelen.

Jeg vil derfor gi deg et kort sammendrag av de omstendighetene Jesus Kristus brukte for å ”slå meg ned”, og åpenbare forbløffende **SANNHETER** for meg! Bibelske sannheter som kirkene ikke tror på eller underviser i!

OPPVÅKNINGEN—ÆRGJERRIGHETENS GNIST BLIR TENT

Jeg ble født av alminnelige, men stø og rettskafne foreldre, som var født og oppvokst innen kvekernes tro. Mitt stamtre går helt tilbake til Edvard I av England, og en linje går videre bakover til kong David av det gamle Israel. Det har forbauset meg å oppdage dette stamtreet og den kjensgjerning at jeg faktisk er av “Davids hus”. Mine forfedre emigrerte fra England til Pennsylvania med William Penn, hundre år før USA ble en nasjon.

Fra min tidligste barndom ble jeg oppdratt i kvekertroen, men den religiøse interessen i disse formgivende årene var passiv.

Ved 18-årsalderen mistet jeg all interesse for religion, og sluttet å gå i kirken. På denne tida hadde jeg gjennomgått en intens selvanalyse i forbindelse med en undersøkelse av fag- og yrkesmuligheter, for å finne ut hvor jeg hørte hjemme, for å unngå å komme på feil hylle, som ordtaket sier.

Allerede i den alderen hadde jeg oppdaget at folk flest simpelthen var ofre for tilfeldigheter. Få hadde noensinne planlagt livet sitt på en fornuftig måte. Mange, eller de fleste, hadde snublet inn i en jobb som tilfeldigvis var ledig. De valgte ikke hvor, i hvilken del av landet eller verden, de ønsket å leve. De hadde blitt skubbet omkring av tilfeldigheter. De som begynte

på videregående skole, valgte den retningen eller det yrket som tiltalte dem på det tidspunktet.

Men da jeg enda var bare 16, hadde en arbeidsgiver jeg hadde arbeidet for i sommerferien, ved hjelp av ros for godt utført arbeid og generell oppmuntring, tent en brennende, ærgjerrighetens ild i meg. Ambisjon er ikke bare ønsket om å utrette noe, det inkluderer også viljen og pågangsmotet til å betale prisen!

Denne selvanalysen i 18-årsalderen førte meg inn i reklamebransjen og forretningslivet. Jeg studerte flittig, og arbeidet til langt på natt istedenfor å søke ungdommelige fornøyer.

Jeg hadde usedvanlig suksess. Jeg arbeidet hardt, hadde ord på meg for å ha "spisse albuer". Jeg studerte flittig, og arbeidet for å forbedre meg selv. Alt dette utviklet selvfølgelig stor selv-tillit, som senere skulle bli erstattet av en annen slags tillit—TRO på Kristus.

Jeg valgte stillinger hvor jeg kunne lære, og "solgte meg til mine arbeidsgivere", idet jeg valgte felt der jeg kom i kontakt med suksessfulle menn.

I 1915 opprettet jeg mitt eget firma som forlagsrepresentant i Chicago, Illinois. Jeg oppnådde å representere de ni ledende banktidsskriftene i USA—tidsskrifter som ble lest av bankenes toppledere. Jeg gjorde forretninger med generaldirektørene i mange av USAs største industriselskaper i Midt—Vesten. Jeg deltok i delstats- og føderale bankers kongresser, og lærte å kjenne mange av de ledende bankmennene i South LaSalle Street, Chicago og Wall Street, New York. 28 år gammel hadde jeg en inntekt på rundt 375 000 dollar (over 3 millioner kroner) pr. år, målt etter dagens dollarverdi.

Det var da jeg var på høyden av min forretningskarriere, at Gud begynte å arbeide med meg. Jeg hadde nylig giftet meg.

DET OVERSETTE KALLET

Bare noen få dager etter bryllupet vårt, mens vi bodde i Chicago, hadde min kone en livaktig og imponerende drøm som overvældet og rystet henne voldsomt. Den var så realistisk at den virket mer som et syn. De to, tre neste dagene virket alt annet uvirkelig, som bak et slør—og bare denne usedvanlige drømmen syntes å være virkelig.

I drømmen gikk hun og jeg over det store gatekrysset der Broadway krysser Sheridan Road, bare et kvartal unna

der vi bodde. Plutselig kom det et ærefryktinngytende syn på himmelen over oss. Det var et blendende skue. Himmelen var fylt av en gigantisk, kompakt masse av strålende stjerner, som var formet som en veldig fane. Stjernene begynte å skjelve og gli fra hverandre, for til slutt å forsvinne. I drømmen gjorde hun meg oppmerksom på stjernene idet de forsvant, da en annen, veldig gruppe av glimtende stjerner kom til syne, for deretter å skjelve, skille lag og forsvinne som den første gruppen.

Mens hun og jeg, i drømmen hennes, så opp på stjernene der de forsvant, kom det plutselig tre store, hvite fugler til syne på himmelen mellom oss og de forsvinnende stjernene. Disse store, hvite fuglene fløy rett mot oss. Etter hvert som de kom nærmere, oppdaget hun at det var engler.

“Deretter,” skrev min kone et par dager etter drømmen i et brev til min mor, som jeg nylig fant igjen blant noen gamle familie—bilder, “gikk det opp for meg at Kristus var på vei, og jeg var så lykkelig at jeg måtte gråte av glede. Så tenkte jeg plutselig på Herbert og ble heller bekymret.”

Hun visste at jeg hadde vist svært liten interesse for religion, selv om vi et par ganger hadde gått til gudstjeneste i en kirke på hjørnet like ved.

Så virket det som om Kristus kom til syne mellom disse englene i drømmen, og at han “steg ned fra dem og sto like foran oss. Først var jeg litt tvilende og redd for hvordan han ville ta imot oss, for jeg var klar over at vi hadde forsømt bibelstudiene våre og var for opptatt med andre ting enn det Kristus var interessert i. Men da vi gikk fram til ham, la han armene sine rundt oss begge, og vi var så glade! Jeg trodde folk over hele verden hadde sett ham komme. Så langt vi kunne se, strømmet folk ut i gatene ved dette brede gatekrysset. Noen var glade, mens andre var redde.

“Så virket det som om Kristus hadde forvandlet seg til en engel. Først ble jeg fryktelig skuffet, inntil han sa at det ikke var lenge før Kristus virkelig ville komme.”

På den tida hadde vi gått relativt ofte på kino. Hun spurte engelen om dette var galt. Han svarte at Kristus hadde viktig arbeid for oss, for å forberede hans gjenkomst—det ville ikke bli noen tid til overs for kino. (Dette var i stumfilmens dager.) Så virket det som om engelen og hele skuet forsvant, og hun våknet, skjelvende og forundret!

Neste morgen fortalte hun meg om drømmen sin. Jeg ble forlegen. Jeg ønsket ikke å tenke på den, og likevel var jeg

redd for å avfeie den fullstendig. Jeg tenkte ut en logisk måte å komme unna det på, og likevel finne en løsning.

“Hvorfor forteller du ikke om drømmen til presten i kirken på hjørnet,” foreslo jeg, “og spør ham om den betyr noe.”

Med det greide jeg å glemme hele saken.

La meg her innskyte at i omtrent 99 999 tilfeller av 100 000, når folk i dag tror at Gud taler til dem i en drøm eller et syn, da er det ren innbilning eller en eller annen form for selvsuggesjon, eller at de narrer seg selv. Men hvis dette var et syn fra Gud, da prøvde jeg som Jonas å løpe min vei.

Men senere, da Gud fant det for godt, behandlet Gud meg på en helt, utvetydig måte, slik han også hadde gjort med Moses, Jesaja, Jeremias, Jonas, Andreas, Peter og apostelen Paulus.

FORRETNINGEN SMULDRER BORT

Så kom den ødeleggende lyn depresjonen i 1920. Den ble ikke langvarig, men var katastrofal for det året. Mine store reklameinntekter kom fra produsentene av landbrukstraktorer og redskaper, og andre produktfelter, snarere enn fra storbybanker. Alle mine storklienter, selskaper som Goodyear Tire & Rubber, J.I. Case, Moline Plow, John Deere and Company, Emmerson-Brantingham og Dalton Adding Machine, kom på kreditorenes hender ved bobestyrere. En landskjent generaldirektør blant mine bekjente, begikk selvmord. Uforskyldt fra min side, ble forretningen min revet vekk under meg, av krefter utenfor min kontroll.

Fra Portland, Oregon, som jeg og min familie hadde flyttet til, opprettet jeg et reklamebyrå for vaskeriinnhavere. Vaskeriindustrien hadde den 11. største omsetningen i USA, men var likevel den mest tilbakeliggende. Jeg slo meg sammen med en rasjonaliseringsekspert, etter min mening den fremste i landet på sitt felt. Jeg tok bare klienter som lot oss effektivisere forretningen deres—både når det gjaldt kvaliteten av vaskeritjenestene og i forretningsmetoder, som jeg hadde overoppsyn med. Jeg måtte være i stand til å gi løfter i annonsene, som mine klienter kunne oppfylle.

Men i 1926 solgte et føderalt reklamebyrå med sete i øst, en reklamepakke til vaskeriinnhavernes nasjonalforening, som gikk ut på å plassere store annonser i de føderale kvinnetidsskriftene. Foreningen hadde makt til å forplikte hvert medlem til å bidra til denne annonseringen tilsvarende 85 prosent av de

reklameutgiftene hvert vaskeri hadde råd til. Jeg visste ingenting om dette før avtalen var inngått. Jeg hadde fordoblet og tredoblet omsetningen til hver av klientene mine. Forretningen min vokste. Igjen ble en meget vellykket forretning revet vekk under meg av årsaker som jeg ikke hadde kontroll over.

Men det var en grunn—Gud tok bort reklamearbeidet mitt.

TO UROVEKKENDE UTFORDRINGER

Da, høsten 1926, i en alder av 34 år, virket det som om taket hadde falt sammen og jeg var knust! Jeg ble stilt overfor to meget urovekkende utfordringer.

Etter ni års lykkelig ekteskap begynte min kone å helligholde syvende—dags sabbaten, istedenfor søndag!

Jeg var forferdet! Jeg var sint. For meg var dette religiøs fanatisme! Hva ville forretningsforbindelsene mine tenke? Men hun hevdet at hun hadde funnet denne læren i Bibelen.

Alle motargumentene stod straks klart for meg. De var til ingen nytte.

“Men Bibelen sier du skal helligholde SØNDAGEN!” innvendte jeg.

“Kan du vise meg det i Bibelen?” spurte hun.

“Nei,” svarte jeg. “Jeg vet ikke så mye om Bibelen. Mine interesser og studier har dreiet seg om forretninger. Men alle disse kirkesamfunnene kan ikke ta feil. De henter troen sin fra Bibelen, og alle sammen helligholder søndagen.”

“Hvis du kan vise meg hvor i Bibelen det står at vi skal helligholde søndagen, da skal jeg vende tilbake til det,” sa hun, og smilte oppriktig, men for meg var det irriterende.

Det var ingen måte å unngå denne utfordringen på. Mitt ekteskap sto eller falt med det!

Samtidig slengte en svigerinne, som var nygift og fersk fra college, en annen ydmykende utfordring til meg.

“Herbert Armstrong,” sa hun anklagende og med forakt, “du er rett og slett uvitende! Enhver med litt utdanning vet at menneskelivet har blitt til ved utvikling.”

Jeg var stolt. Jeg hadde ikke forsømt studier og utdanning. Jeg mente jeg kjente trekkene i utviklingslæren, og jeg trodde ikke på den. Men nå måtte jeg innrømme at jeg aldri hadde gjennomført noe dyptgående studium av nettopp det spørsmålet.

Denne utfordringen var ydmykende, slik den fulgte like etter min kones "fanatisme". Dette doble støtet mot min forfengeligheit, traff meg like etter at mine forretninger hadde blitt ødelagt for annen gang. Virkningen var helt nedslående. Den var til det ytterste frustrerende. Ikke desto mindre var jeg fast bestemt på å bevise at både min kone og min svigerinne tok feil.

Denne dobbelte utfordringen drev meg til en målbevisst gransking nesten døgnet rundt. Dette intense studiet fortsatte i seks måneder før jeg fant det beviste svaret. Likevel har studiet fortsatt like til denne dag.

Begge utfordringene fokuserte på et felles utgangspunkt—i Mosebok i Bibelen og spørsmålet om opprinnelser—skjønt det var bare begynnelsen.

Disse utfordringene kom på et tidspunkt i livet mitt da jeg hadde rikelig med tid. Jeg kastet meg inn i studiet med intens konsentrasjon.

GRANSKING AV BIBELEN OG DARWIN

Jeg begynte ikke granskingen i 1 Mosebokebok. Først satte jeg meg grundig inn i verkene til Darwin, Lyell, Haeckel, Huxley, Spencer, Vogt, Chamberlin og More, og til og med inn i de tidlige verkene av Lamarck og hans teori om "bruk og misbruk", som gikk forut for Darwins hypotese om "de mest skikkedes overlevelse".

Disse skriftene virket overbevisende til å begynne med. (Det gjør de nødvendigvis, siden de har vunnet praktisk talt universell anerkjennelse i denne verdens høyere undervisning.) Jeg forsto godt hvordan undervisningssystemet hadde blitt grepet av ideen om utviklingslæren.

Utviklingslæren er ateistens forsøk på å forklare tilstedeværelsen av et skaperverk, uten en forutgående eksistens av en intelligent Skaper.

Dette første stadiet av granskingen min, rystet kraftig troen min på at Gud eksisterte. Det fikk meg til å innse at jeg hadde antatt at Gud var virkelig, fordi jeg hadde hørt om det fra barnsben av, og derfor hadde antatt det. En stund var det som om hodet mitt svevde. Var alt det jeg alltid hadde trodd, når alt kom til alt bare myter og feiltagelser? Nå var jeg fast bestemt på å finne SANNHETEN! Mitt sinn ble rensset for alle ideer og trosoppfatninger som jeg tidligere hadde tatt for gitt.

Av alle dem som skrev om utviklingslæren, var det bare dr. P.E. More som påpekte mange av uoverensstemmelsene i teorien. Likevel godtok også han teorien for det meste.

Men nå måtte jeg først av alt bevise eller motbevise Guds eksistens. Det var ikke noe flyktig eller overfladisk studium. Jeg fortsatte denne granskningen som om livet mitt avhang av det—noe det faktisk også gjorde, så vel som ekteskapet mitt. Jeg studerte også bøker fra den andre siden av spørsmålet.

La det være nok å nevne at jeg fant ugjendrivelige BEVIS på at Gud Skaper eksisterer—og jeg fant positive bevis på at utviklingsteorien var gal. Det på tross av at det er det motsatte av hva den imponerende flokken av lærde, men hjernevaskede sinn hevder. Jeg hadde tilfredsstillende å få en dr. philos som var helt grunnfestet i utviklingslærens tanker, og som hadde tilbrakt mange år med vitenskapelig arbeid ved Chicago-universitetet og universitetet i Colombia, til å innrømme at jeg hadde hugget ned utviklingslærens stamme. Men i likhet med dr. More var hun blitt så grundig hjernevasket om utviklingslæren, at hun var nødt til å fortsette med det som hun hadde innrømmet BEVISELIG var falsk.

Jeg hadde også fornøyelsen av å få min svigerinne til å “ete hvert ord” som brennemerket meg som “uvitende”. Alt sammen var ren og skjær forfengelighet for min del, noe jeg ikke hadde blitt fri for ennå.

Jeg hadde bevist at DEN STORE, MAJESTETISKE GUD eksisterte! Men min kones utfordring plaget meg fremdeles. Allerede under granskningen av utviklingsteorien hadde jeg studert 1 Mosebokebok.

Jeg visste at hver av verdensreligionene hadde sine egne, hellige skrifter. Straks jeg hadde bevist Guds eksistens, hadde jeg ment å følge opp med et sammenlignende religionsstudium, for å se om noen slike hellige skrifter viste seg å være autoritative. Gjennom hvilke av disse—om noen—talte Gud til menneskeheten?

Siden jeg likevel måtte studere spørsmålet om sabbaten, og allerede hadde fordypet meg i 1 Mosebokebok, bestemte jeg meg for å fortsette studiet i Bibelen.

EN LÆRESETNING AV GANGEN

Jeg støtte tidlig på skriftstedet i Romerbrevet 6:23:”For syndens lønn

er døden,” Jeg stoppet, forbløffet. “Lønn” er det man får betalt for det man har gjort. Her stirret jeg på en erklæring som sto i direkte strid med det jeg hadde lært på søndagsskolen (før jeg var 18 år).

“Men hvordan kan det henge sammen?” utbrøt jeg. “I kirken lærte jeg at syndens lønn er EVIG LIV i et evig, brennende helvete.”

Jeg fikk et nytt sjokk da jeg leste siste del av verset: “men Guds nådegave er evig liv i Jesus Kristus, vår Herre.”

“Men,” spurte jeg desillusjonert, “jeg trodde at jeg allerede hadde evig liv. Jeg er, eller har, en udødelig sjel. Hvorfor skulle jeg trenge å få den som en gave?”

Jeg studerte ordet sjel ved hjelp av en bibelkonkordans. To ganger fant jeg uttrykket, “Den sjel som synder, den skal dø” (Esekiel 18:4, 20; 97.overs.).

Da husket jeg at jeg hadde lest i 1 Mosebok 2 hvordan Gud hadde sagt til de første menneskene, som var sjeler, “Men treet til kunnskap om godt og ondt, må du ikke ete av, for den dag du eter av det, skal du visseelig dø.”

I 1 Mosebok 2:7 leste jeg hvordan Gud dannet mennesket av jordas muld og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket (muld—materie) “ble til en levende sjel”. Dette slo tydelig fast at en sjel er fysisk—dannet av materie. Jeg fant at det engelske ordet for sjel er oversatt fra det hebraiske nephesh, og at fugler, fisk og dyr—alle sammen—blir kalt nephesh i 1 Mosebok 1, slik Moses ble inspirert til å skrive det.

Dernest kom jeg til å lese der Jesus sier: “Og ingen er steget opp til himmelen uten han som er steget ned fra himmelen, Menneskesønnen” (Johannes 3:13). Jeg gransket læren om himmel og helvete videre. Jeg så der den inspirerte Peter, den dagen han mottok Den Hellige Ånd, sa: “For David for ikke opp til himmelen ...” (Apostlene 2:34).

I dette grundige studiet av Bibelen hadde jeg alle bibelske hjelpemidler—konkordanser, gresk—engelske og hebraisk—engelske ordbøker, kommentarer, Bibel—leksika og andre religiøse oppslagsverk. De tre siste av disse oppdaget jeg var verker til lærde, men kjødelige sinn. Når det gjelder historiske fakta og saker av materiell og fysisk natur, er de til hjelp under granskingsarbeidet, men jeg fant dem å være til liten nytte i Guds åpenbaring av åndelig kunnskap.

For visse skriftsteder brukte jeg Det gamle testamente på hebraisk og Det nye testamente på gresk, med ordbøker. Og jeg

brukte alle oversettelser og versjoner som var utgitt på engelsk til da—spesielt Moffat, Ferrar Fenton, Smith—Goodsped, American Revised og Williams New Testament.

MIN HELT SPESIELLE OPPLEVELSE

Min forskning var totalt forskjellig fra studentenes måte å arbeide på ved et teologisk fakultet. De absorberer det de blir lært om sine trossamfunns læresetninger. Utdannelse har blitt et spørsmål om hukommelsestrening. Det blir forventet at barnet så vel som den voksne studenten, skal akseptere og huske det de blir innprentet.

For eksempel ble et av barnebarna mine i grunnskolen, en gang spurt av læreren: “Hvem oppdaget Amerika?”

“Indianerne,” svarte barnebarnet mitt omgående. Læreren ble forbauset.

“Nei, Larry, vet du ikke at det var Columbus som oppdaget Amerika?”

“Nei, frøken, indianerne var her allerede og kunne hilse Columbus velkommen da han omsider kom.”

Gutten fikk dårligste karakter for svaret, og ble strengt instruert om alltid å huske at det står i boka at Columbus oppdaget Amerika!

En elev eller en student ved gymnaset eller universitetet, får karakter etter i hvilken grad han husker og godtar det han blir lært av læreboka, læreren, foreleseren eller professoren.

I det første utkastet til Den Enkle Sannhet, som jeg lagde i 1927—syv år før bladet faktisk kom ut—fikk jeg en kunstner til å tegne et bilde av et klasseværelse med barna sittende ved pultene, hver med en trakt stukket inn i hodet. Læreren helte ferdiglagd propaganda inn i hvert barns hode, fra en mugge.

En student som er innskrevet ved et metodistseminar, får metodistenes lære inn i hodet sitt. En student som studerer ved et katolsk seminar, undervises i romersk-katolsk lære. En student ved et presbyteriansk seminar får presbyterianske læresetninger. En historiestudent i Tyskland blir lært en versjon om 1. og 2. verdenskrig, mens en historiestudent i USA får undervisning i en helt annen versjon.

Men jeg var spesielt kalt av den levende Gud. Jeg forsøkte å bevise det motsatte av det jeg så klart og tydelig at Bibelen lærer! Kristus lærte meg det jeg ikke ønsket å tro, men som han viste meg var SANT!

Jesus Kristus er Guds Ord som person. Han underviste personlig de opprinnelige 12 apostlene og apostelen Paulus. Bibelen er det samme Guds Ord på trykk i dag! Slik var det den samme Jesus Kristus som underviste både de opprinnelige apostlene fra år 27 og meg selv 1900 år senere, fra år 1927.

Og la meg her tilføye at mitt studium av Guds åpenbarte sannhet aldri har opphørt. Senere brukte Kristus meg til å grunnlegge tre allmennfaglige høyskoler, deriblant en i England. Gjennom uavbrutt studium, undervisning og i samarbeid med åndelig interesserte fakultetsmedlemmer i teologiske kurs, har sinnet mitt forblitt åpent. Og kunnskapen om Guds åpenbarte sannhet har økt.

Men i løpet av de seks første måneders intensive studium, gjennomgikk jeg en avlæringsprosess, da jeg oppdaget at kirkesamfunnenes lære var det diametralt motsatte av Bibelens SANNHET!

MÅ "TA I MEG" HVERT ORD

Dette er ikke stedet for en lengre, detaljert beretning om mitt intensive bibelstudium eller om min omvendelse. Jeg hadde vært fast bestemt på å bevise til min tilfredsstillelse at "alle disse kirkesamfunnene kan ikke ta feil, for deres lære kommer fra Bibelen!" Det viktige her er det enkle faktum at jeg fant ugjendrivelig bevis på Bibelens guddommelige inspirasjon og høyeste AUTORITET (slik den opprinnelig ble skrevet), som Guds åpenbarte Ord. Selv de såkalte selvmotsigelsene i Bibelen forsvant ved et fordomsfritt studium.

Det vanskeligste for ethvert menneske, er å innrømme at man har tatt feil. Det var ikke lettere for meg enn for andre. Men gjennom omstendighetene, hadde Gud ført meg til det punkt hvor jeg var blitt villig.

Til min store sorg og ergrelse ble jeg nødt til å ta i meg hvert ord jeg hadde sagt vedrørende min kones antatte "fanatisme". Det var ikke det jeg ønsket å tro da! Men på det tidspunktet hadde jeg fått en kraftig medfart. Jeg var nødt til å akseptere den BEVISTE sannheten, i motsetning til det jeg helst ville tro.

Det var ydmykende å måtte innrømme at min kone hadde hatt rett, og at jeg hadde tatt feil i den alvorligste diskusjonen vi noensinne hadde hatt mellom oss.

DESILLUSJONERING

Men til min store forbauselse og skuffelse, fant jeg at mange av kirkenes populære læresetninger og skikker ikke var basert på Bibelen. De hadde en hedensk opprinnelse, slik historieforskning hadde vist. Tallrike bibelprofetier forutsa dette. Den forbausende, utrolige **SANNHETEN** er at **KILDEN** for disse populære trossetningene og praksis til bekjennende kristne, i det store og hele var hedensk, menneskelig resonnement og skikker, **IKKE** Bibelen!

Først hadde jeg tvilt, deretter søkt og funnet **BEVIS** på at Gud eksisterer—at Bibelen bokstavelig talt er hans guddommelige, inspirerte åpenbaring og instruksjonsbok til menneskene. Jeg hadde lært at ens Gud er det en person adlyder. Ordet Herre betyr **MESTER**—en du adlyder! Jeg hadde oppdaget at folk flest adlyder falske guder, og gjør opprør mot den ene sanne **SKAPER**, som er universets aller høyeste **HERSKER**.

Diskusjonen gjaldt spørsmålet om **LYDIGHET** mot **GUD**.

At øynene mine ble åpnet for sannheten, førte meg til et veiskille i livet. Å akseptere den betydde at jeg måtte gjøre felles sak med en klasse ydmyke og enkle mennesker, som jeg hadde kommet til å betrakte som mindreverdige. Det betydde å bli avskåret fra denne verdens overordnede, mektige og velstående, som jeg hadde strebet mot. Det betydde det endelige sammenbruddet av **FORFENGELIGHETEN**. Det betydde en fullstendig forandring av livsstil!

EN KAMP PÅ LIV OG DØD

Det betydde virkelig **OMVENDELSE**, for nå innså jeg at jeg stadig hadde brutt Guds lov. Jeg hadde gjort opprør mot Gud på flere måter enn bare å bryte budet om sabbaten. Det betydde at jeg måtte snu og gå **GUDS VEI**—**VEIEN** i hans **BIBEL**—leve etter hvert ord i Bibelen, istedenfor i takt med samfunnets veier eller etter fysiske ønsker og av forfengelighet.

Det var et spørsmål om hvilken vei jeg ville vandre for resten av livet. Jeg hadde sannelig nådd **KORSVEIEN!**

Men jeg hadde blitt slått ned. Gud hadde sørget for det—selv om jeg ikke forsto det da. Gjentatte motganger i forretningslivet, fiasko etter fiasko, hadde ødelagt min selv-tillit. Jeg var nedbrutt i ånden. **SELVET** i meg ønsket ikke å dø. Det ønsket å prøve å reise seg fra vanærende nederlag,

og atter vandre på forfengelighetens og denne verdens populære vei.

Jeg hadde vært en del av denne verden. Den gang var jeg ikke klar over at dette ikke var Guds verden, men Satans. Jeg kom til å innse at det å akseptere Guds sannhet betydde å bli kalt ut av denne verden—forsake denne verden og dens veier, og til og med i stor grad, mine venner og forbindelser i denne verden. Å oppgi denne verden med dens veier, interesser og atspredelser, var som å dø. Og jeg ønsket ikke å dø. Jeg antar at en av største prøvelser som alle de som Gud kaller står overfor, er å oppgi denne verden og det å være en del av den. Men nå visste jeg at den veien var GAL! Jeg visste at dens endelige straff var DØDEN. Men jeg ville ikke dø nå! Det var virkelig en kamp for livet—en kamp på liv og død. Til sist tapte jeg det slaget, slik jeg hadde tapt alle verdslige slag de senere årene.

I en siste fortvilelse kastet jeg meg ned for hans nåde. Hvis han kunne bruke livet mitt, ville jeg gi ham det—ikke i et fysisk selvmord, men som et levende offer, som han kunne bruke slik han ville. Det var ikke lenger noe verd for meg. Jeg betraktet meg bare som et stykke verdiløst menneskevrak som ikke engang var verd å kastes på skraphaugen.

Jesus Kristus hadde kjøpt og betalt for livet mitt ved sin død. Det tilhørte faktisk ham, og nå fortalte jeg ham at han kunne ha det!

Fra da av var dette nedbrutte, elendige livet mitt GUDS. Jeg så ikke hvordan det kunne være av verdi for ham. Men det var hans til å bruke som sitt redskap, hvis han mente han kunne bruke det.

GLEDE I NEDERLAGET

Denne overgivelsen til Gud—denne *OMVENDELSEN*—Å GI OPP denne verden, venner og forbindelser, og av alt—var den bitreste pillen jeg noen gang har svelget. Likevel var det den eneste medisinen i hele mitt liv som noen gang hadde ført til helbredelse!

For jeg begynte faktisk å innse at jeg fant en ubeskrivelig glede, i dette totale nederlaget. Jeg hadde faktisk funnet *GLEDE* i studiet av Bibelen—i å oppdage nye *SANNHETER*, som tidligere hadde vært skjult for meg. Og i å overgi meg til Gud i fullstendig omvendelse, fant jeg ubeskrivelig *GLEDE* i å ta imot Jesus Kristus som min personlige frelser og min nåværende Yppersteprest.

Jeg begynte å se alt i et nytt og annerledes lys. Hvorfor hadde det vært slik en vanskelig og smertefull opplevelse å overgi meg til min Skaper og min Gud? Hvorfor var det smertefullt å overgi seg til å adlyde Guds vilje? Hvorfor? Nå fikk jeg et nytt syn på livet.

På en eller annen måte begynte jeg å innse at en NYTT fellesskap og vennskap hadde kommet inn i livet mitt. Jeg begynte å bli meg bevisst en kontakt og et fellesskap med Kristus, og med Gud Fader.

Når jeg leste og studerte Bibelen, talte Gud til meg, og nå elsket jeg å lytte! Jeg begynte å be, og visste at i bønnen snakket jeg med Gud. Jeg var ennå ikke særlig godt kjent med Gud. Men man blir bedre kjent med hverandre ved stadig kontakt og vedvarende samtale.

Derfor fortsatte jeg å studere Bibelen. Jeg begynte å skrive det jeg lærte, i artikkelform. Den gang regnet jeg ikke med at disse artiklene noen gang ville bli utgitt. Jeg skrev dem for min egen tilfredsstillelse. Det var en måte å lære mer av studiet på.

Og nå kan jeg si med apostelen Paulus, ” at det evangelium som er blitt forkynt av meg, ikke er menneskeverk. Heller ikke har jeg mottatt det eller lært det av noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring... Men da han som utvalgte meg... etter sin gode vilje å åpenbare sin Sønn i meg... da samrødde jeg meg ikke med kjød og blod. Heller ikke dro jeg [til et teologisk seminar, men jeg ble opplært av Jesus Kristus, Guds Ord i skrift]” (Galaterne 1:11-12, 15-17)!

Det er grunnen til at jeg har sagt at den opplevelsen jeg smertelig ble gjenstand for i dette opprinnelige intensive studium, var unikt i menneskeliv og atferd i vår tid. Jeg kjenner ikke til noen religiøs leder av verdensformat, som kom fram til sin lære på denne måten. Denne verdens religiøse teorier kom ikke fra Gud. Bare Gud er ufeibarlig korrekt!

Våren 1927 var jeg brakt fram til en fullstendig hjernevask. Sinnet mitt var blitt renvasket for tidligere antagelser og ting jeg trodde på—jeg hadde gjennomgått en smertefull prosess.

To ganger hadde innbringende forretninger brutt sammen, og etterlatt meg frustrert.

Så ble jeg brakt til den erkjennelsen at all den religiøse overbevisningen jeg tidligere hadde hatt, var i strid med Guds sannhet. Ikke bare hva jeg hadde trodd på, men også hva kirkesamfunnene trodde på!

Jeg hadde blitt grundig slått! Jeg hadde blitt tvunget til å innse hvor ubetydelig og utilstrekkelig jeg var. Jeg var blitt *BESEIRET* av den store, majestetiske Gud—brakt til virkelig omvendelse—og også ført til en *NY, KLIPPEFAST TRO* på Jesus Kristus og på Guds Ord. Jeg hadde blitt brakt til en fullstendig overgivelse til Gud og til *HANS ORD*.

Jeg ble døpt, og det at jeg ble inngitt Guds Hellige Ånd, åpnet sinnet mitt for den *UUTSIGELIGE GLEDEN* det er å kjenne Gud og Jesus Kristus—å kjenne *SANNHETEN*—og varmen fra Guds guddommelige kjærlighet!

Det jeg en gang hatet, det elsket jeg nå. Jeg fant mitt livs største og mest altoppslukende glede, ved å fortsette å grave fram disse gullkornene av *SANNHET* fra Guds Ord. Nå kom det en ny iver over bibelstudiet.

Og jeg ble ledet til å forstå Guds åpenbaring av disse syv, bibelske mysteriene, som har forundret menneskehetens sinn, og til å finne den ene og eneste sanne Guds menighet, grunnlagt av Jesus Kristus på pinsedagen i år 31 e. Kr.

Tilhengere av utviklingslæren, lærere, vitenskapsmenn og religionsforskere har strevet forgjeves for å løse tidenes mysterium—opprinnelsen til materien, universet og mennesket—mysteriet med menneskeheten—om ærefryktinngytende, menneskelige ferdigheter paradoksalt nok parallelt med menneskets ondskap—om store tenkere som har oppnådd det utrolige, mens de ikke er i stand til å løse menneskelige problemer.

Nå vil jeg åpenbare for leseren *SYV STORE MYSTERIER*, som har forundret og forvirret hele menneskeheten.

1

Hvem Og Hva Er Gud?

JEG VAR PÅ VEI TILBAKE TIL HOTELLET MITT I NEW DELHI for noen år siden, etter et privat møte med den avdøde, indiske statsministeren, fru Indira Gandhi. Helt fra jeg kom til India, hadde jeg lagt merke til kuer og okser som vandret gjennom gatene. Jeg hadde aldri sett slike dyr streife fritt i bygatene i andre land.

”Streifer ikke disse kuene temmelig langt hjemmefra?” spurte jeg sjåføren.

”Jo da,” svarte han.

”Men når de streifer rundt overalt i gatene, hvordan finner eierne dem igjen så de kan drive dem hjem igjen for natten?” spurte jeg?

Sjåføren smilte. ”Eierne gjør det ikke. Men kveget vet hvem som eier dem og hvor de bor. De finner selv veien hjem om kvelden.

Da tenkte jeg øyeblikkelig på skriftstedet i det første kapitel hos Jesaia, som jeg aldri hadde forstått så fullkomment før denne levende forklaringen.

”Hør dere himler, og lytt til, du jord! For Herren taler: Barn har jeg oppfødd og fostret, men de har satt seg opp mot meg. En okse kjenner sin eier, og et esel sin herres krybbe. Men Israel kjenner ingen ting, mitt folk har ikke forstått noe. Ve det syndige folk, et folk tynget av misgjerning, ætlinger av

ugjerningsmenn, vanartede barn! De har forlatt Herren, har foraktet Israels Hellige, er veket fra ham.” (Jesaja 1:2-4) Og dette ble sagt om oldtidens Israel, en nasjon som Gud hadde åpenbart seg for ved mange anledninger og mirakler. Hvor mye mindre vet da ikke andre nasjoner om Gud—om HVEM og HVA Gud er!

Ikke desto mindre består andre nasjoner også av mennesker, akkurat som nasjonen Israel. Det er viktig helt fra begynnelsen av dette kapitlet at man merker seg at Gud kaller disse menneskene for sine barn. Mange mennesker sier, ”Gud synes ikke å være virkelig for meg.” Gud er et stort mysterium for dem. Deres egne kjødelige fedre synes ikke å være noe mysterium for dem. De er virkelige nok.

HVORFOR VIRKER GUD SÅ UVIRKELIG?

I dette kapitlet håper jeg at vi kan hjelpe til å gjøre Gud like virkelig for deg, som din egen far. Gud åpenbarer seg selv for oss i Bibelen, hvis vi bare vil forstå det, slik at han vil synes virkelig for oss.

Gud inspirerte apostelen Paulus til å skrive følgende om folkeslagene i Romerriket:” For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet. For det en kan vite om Gud, ligger åpent for dem, for Gud har åpenbart det for dem. For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning. For enda de kjente Gud, æret eller takket de ham ikke som Gud. I stedet ble de tomme i sine tanker, og deres uforstandige hjerter ble formørket. Mens de gav seg ut for å være vise, ble de dårer.” (Romerne 1:18-22).

Ikke nok med at de milliarder som nå bor på jorda, ikke kjenner til den aller viktigste kunnskapen—HVEM og HVA Gud er—men det virker som om de ikke vil vite! De velger å ikke vite om denne aller viktigste kunnskapen og forhold som overhodet er mulig i et menneskes liv!

Forbløffende—men SANT!

Og hvorfor har så menneskene frivillig vært uvitende om dette aller viktigste forholdet for menneskene? Bare en forklaring er mulig! Alle nasjoner har blitt forført! (Åpenbaringen 12:9.) Og faktumet at det er en universell forførelse klargjør også faktumet om en *SUPERFORFØRER!* Mer om dette senere.

GUD VAR UVIRKELIG FOR OLDTIDENS FOLK

Da Adam, det første skapte mennesket, forsynte seg fra kunnskapens tre, fornektet han samtidig Gud som Skaper. Det er sikkert at Gud åpenbarte noe om seg selv, en viss kunnskap til Adam. Ikke desto mindre separerte Adam seg fra Gud hans Skaper. Uten tvil ble noe av den kunnskapen Gud gav til Adam, gitt videre fra far til sønn i mange generasjoner. Jesus kalte Abel, Adams andre sønn, ”rettferdige Abel.” Han gjorde det som var rett, da han gav et lam som offer. Enok ” vandret med Gud.” Gud snakket med Noah og instruerte ham hvordan han skulle bygge arken. Enkelte historiske framstillinger forutsetter at Sem, en av Noahs tre sønner, hadde noe kunnskap om den sanne Gud etter syndefloden. Men uten tvil, etter hvert som generasjon fulgte på generasjon, ble kunnskapen om Gud forvrent. Nimrod, som det står om i kapittel 4 i denne boka, gjorde faktisk seg selv til Gud. Gjennom påfølgende generasjoner og århundrer, ble kunnskapen om Gud nesten helt utvisket. De gamle, hedenske nasjonene lagde mange, ulike avguder av leire, stein og andre materialer. Mange ulike eksemplarer av hedenske avguder har blitt gravd opp av arkeologer og kan sees i museer i dag. Som apostelen Paulus sier, de dyrket skapningen framfor Skaperen (Romerne 1: 25).

GUDSBEGREPET I DET FØRSTE ÅRHUNDRET ETTER KRISTI FØDSEL

Når vi kommer til Det Nye Testamentet, kan vi få et glimt av mangelen på enhver kunnskap om Gud. De lærdeste i verden i det første århundre, var de intellektuelle i Aten. Noen av dem diskuterte med apostelen Paulus i Aten.

”Noen av de epikureiske og stoiske filosofer gav seg i ordskifte med ham, og noen sa: Hva er det vel denne ordgyteren har å si? Andre sa: Han synes å være en som forkynner utenlandske guddommer—det var fordi han forkynte evangeliet om Jesus og oppstandelsen. Så tok de ham med seg og førte ham opp på Areopagos, og sa: Kan vi få vite hva dette er for en ny lære som du forkynner?

Så stod da Paulus fram midt på Areopagos og sa: Athenske menn! Jeg ser at dere på alle måter er meget religiøse. For da jeg gikk omkring og så på deres helligdommer, fant jeg også et alter med denne innskrift: For en ukjent Gud. Det som

dere altså dyrker uten å kjenne, det forkynner jeg dere. Gud, han som skapte verden og alt som i den er, han som er herre over himmel og jord, ... For det er han selv som gir alle liv og ånde og alle ting. Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, ... For i ham er det vi lever og rører oss og er til.” (Apostlene 17:18-19, 22-26, 28).

Og hva så med de lærde i vår vestlige verden i dag? Man skulle tro at de som hadde den høyeste utdannelsen, burde vite *HVEM* og *HVA* Gud er! Sett at du spurte 100 tilfeldig valgte universitetslærere: ”Tror du på Gud?” Tre eller fire ville kanskje svare: ”Jo da, jeg tror på Guds eksistens- som en første årsak.” Men de kan ikke fortelle deg *HVEM* eller *HVA* Gud er! De kan ikke fortelle deg hvordan Gud er! Gud er ikke virkelig for dem. Han er med andre ord et mysterium. Seks eller åtte andre blant de hundre vil kanskje innrømme at de er agnostikere, de vet ikke ”sikkert” om Gud eksisterer.

Jeg har nevnt at opplæring er blitt et spørsmål om hukommelseslagring. Fra barneskolen og opp til de høyere videregående studier, sprøyter vårt undervisningssystem ferdiglagede oppfatninger, ideologier og en blanding av fantasi og fakta, inn i godtroende hjerner hos barn, ungdom og unge voksne. Elevene i skolesystemet vårt får karakterer etter hvor mye de godtar, husker, og kan gjengi det de har lært, uansett om det er riktig eller galt. Moderne undervisning har gjort myten om utviklingslæren akseptert over hele verden. Utviklingslæren er ateistens forsøk på å forklare tilstedeværelsen av en skapelse uten en forut eksisterende Skaper. Den fjerner Gud fra bildet. Den gjør seg selv blind for mysteriet, ved å forsøke fullstendig å fjerne Gud.

DEN MATERIELLE SKAPELSEN SYNES VIRKELIG

Skapningen er materiell, synlig, og synes derfor virkelig. Det moderne undervisningssystemet har blitt totalt materialistisk. Den moderne vitenskapelige oppfatning, benekter eksistensen av det usynlige og det åndelige. Likevel er alle våre tilsynelatende, uløselige problemer og all ondskaper her i verden åndelig av natur.

Jeg siterte foran fra første kapitel i Romerbrevet. Det 28. vers sier: ”Og ettersom de ikke brydde seg om å eie Gud i kunnskap.” Lite eller ingen ting blir lært om Gud, men allerede i de laveste klassene er grunnoppfatningen—*HOLDNINGEN* til kunnskap—utvikling.

Er det da underlig at de lærde ikke vet *HVEM* eller *HVA* Gud er? De tror på det de har lært.

Jeg skriver dette kort etter at jeg har kommet tilbake fra mitt andre fire dagers besøk i Beijing (Peking), som den første religiøse lederen fra den kristne verden som har blitt invitert av regjeringen, for å tale for større grupper i den kinesiske hovedstaden. Jeg har før hatt et privat møte med viseformannen i Den nasjonale folkekongressens hovedkomité, Tan Zhen-lin, og nå under mitt andre besøk, med Deng Xiaoping, Kinas ubestridte leder.

Det at jeg snakket med lederen i Kina, betydde at jeg snakket med den høyeste embetsmannen som nå former sinnene og troen til mer enn EN MILLIARD mennesker—nesten en fjerdedel av alle menneskene på jorda. Regnet ut fra innbyggertall, er Kina det største landet i verden. Langt tilbake i tiden bestod religionen i Kina av anedyrkelse. Så kom konfutsianismen med taoismen som rival.. Senere ble buddhismen introdusert fra India, deretter kristendommen. I dag er landet kommunistisk—ateistisk.

Jeg fant at de kinesiske lederne var meget hjertelige, vennlige og høflige men å få vite *HVEM* og *HVA* Gud er, er så avgjort ikke hva de er opptatt av nå. Jeg forsøkte ikke å fortelle dem *HVEM* og *HVA* Gud er, men jeg fortalte to store og viktige tilhørerskarer av ledere om hva Gud ganske snart kommer til å gjøre, og jeg nevnte denne boka som snart kommer, og som jeg skriver på nå.

India er den nest største nasjonen. Hva vet de om *HVEM* og *HVA* Gud er? *INGENTING!*

Russland er tredje størst med hensyn til folketallet. De hadde russisk, ortodoks kristendom, og nå ateisme.

Jeg verken fordømmer eller dømmer disse folkene—og jeg antar de er like velmenende som andre mennesker. Gud dømmer dem ikke *NÅ*—som jeg skal forklare senere. Han fordømmer dem heller ikke. Han elsker dem, og vil kalle dem alle til evig frelse, hver til sin tid. Men de *VET IKKE HVEM ELLER HVA GUD* er.

I oldtidens Egypt tilba de gudene Isis og Osiris. Fra gammelt av hadde grekerne og romerne mytologiske guder som Jupiter, Hermes, Dionysos, Apollo, Diana og mange andre. Men de visste ikke, og menneskene der vet det ikke den dag i dag, *HVEM* og *HVA* Gud er. Men *HVORFOR?*

HVORFOR FRIVILLIG UVITENDE?

I sitatet fra Romerne kapittel 1 har jeg allerede gitt deg en årsak—de var frivillig uvitende om det som gjelder den sanne Gud. Men *HVORFOR?* Hvorfor frivillig uvitende? I Romerne 8:7 slås det klart fast at det naturlige sinn er fiendtlig innstilt mot Gud. Dette betyr ikke nødvendigvis at alle uomvendte er aktivt, planmessig og ondskapsfullt fiendtlige. De fleste mennesker er passivt fiendtlige mot Gud. De tenker ganske enkelt vanligvis ikke på Gud. Hvis Gud blir nevnt, blir de forlegne og forsøker ofte å endre tema. De innser sannsynligvis ikke at de har en fiendtlig innstilling til Gud. Likevel er nettopp dette den psykologiske grunnen til at de ønsker å unngå emnet. Med andre ord har gjennomsnittsmennesket en ubevisst, passiv fiendtlighet mot Gud. Uten bevist å innse det, vil de at Gud skal ”holde fingrene fra fatet”—bortsett fra når de er i store vanskeligheter og roper om hjelp fra Gud.

Det åndelige, usynlige, er et mysterium for dem. De forstår ikke disse tingene, enda så virkelige de er, fordi de ikke kan se dem. De forblir et stort mysterium, og derfor benekter de deres eksistens.

Det var en årsak til denne frivillige uvitenheten. Bibelen klargjør denne årsaken som er tosidig, for oss. 1) Det som skjedde i forhistorisk tid og 2) det Gud selv bestemte etter Adams opprinnelige synd. Alt dette (som vil bli forklart i de neste to kapitlene), og årsaken til den stadig økende ondskapen i dagens verden, er klart åpenbart av Den Allmektige Gud i hans Ord, den hellige Bibel. Vi vil gjøre dette klart forståelig etter hvert som vi går fram.

Men først, hva åpenbarer Bibelen om *HVEM* og *HVA* Gud er? Det er bare i denne inspirerte boka at Gud åpenbarer seg selv. Men menneskeheten generelt har aldri trodd Gud—det vil si, det Gud sier! Gud snakket ansikt til ansikt, personlig, med Adam og Eva, de første menneskene som ble skapt. Så tillot han Satan å nærme seg dem. Satan nådde fram til Adam gjennom hans hustru. Våre første forfedre trodde Satan da han sa: ”Dere kommer slett ikke til å dø,” etter at Gud hadde sagt: ”Du skal visseelig dø,” hvis Adam stjal den forbudne frukten.

Da Jesus Kristus talte her på jorda 4000 år senere, var det bare 120 mennesker som trodde det han sa (Apostlene 1:15), selv om han forkynte sitt budskap fra Gud til flere tusener.

Derfor er det ikke underlig at ingen av disse religionene, sektene og trossamfunnene, bortsett fra den lille og forfulgte menigheten som Jesus Kristus stiftet i år 31 e. Kr. og som begynte med de120, tror på Gud; det vil altså si at disse andre ikke tror det Gud sier, i sitt Ord. Guds Ord åpenbarer klart hvem og hva Gud er! Men det er en grunn til uvitenheten deres. Dette vil bli forklart etter hvert som vi går videre.

Men nøyaktig HVEM og HVA er da Gud? Hvordan åpenbarer han seg? Jeg har allerede sitert apostelen Paulus, der han sier til de intellektuelle i Aten at Gud er Skaperen, som tegnet, målte, formet og skapte mennesket.

Profeten Jesaja siterer Gud selv, som sier: ”Hvem vil dere da ligne meg med, så jeg skulle være ham lik? sier Den Hellige. Løft øynene mot det høye og se: Hvem har skapt alt dette? Han er den som fører deres hær ut i fastsatt tall, og som kaller dem alle ved navn. På grunn av hans veldige kraft og hans mektige styrke savnes ikke én” (Jesaja 40:25-26).

Videre sier Gud selv til skeptikerne: ”Kom hit med deres sak, sier Herren. Kom fram med deres bevisgrunner, sier Jakobs konge. La dem komme fram med dem og kunngjøre for oss det som skal hende! Fortell oss om de tidligere ting, så vi kan legge merke til det og lære utfallet å kjenne! Eller la oss høre de ting som skal skje! Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at dere er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med forundring kan se det alle sammen! Se, dere er intet, og deres gjerning er ingenting” (Jesaja 41:21-24). Disse skriftstedene åpenbarer Guds makt, men ikke hva Gud er, på en slik måte at han blir virkelig for leseren. Det må andre skriftsteder gjøre.

GUD, UNIVERSETS SKAPER

Gud er Skaperen av ALT—absolutt alt i dette uendelige universet—stjernene, galaksene i det endeløse verdensrommet, vår klode, mennesket og alt her på jorda.

Det er HVA Gud er—hva han gjør! Han SKAPER'. Han tegner, dimensjonerer og former. Han gir LIV! Han er den store GIVEREN! Og hans lov—hans livsstil—er å GI, ikke å TA, som er denne verdens vei.

Men hvordan er Gud? HVEM er Gud? Det har vært mange forestillinger om dette. Noen tror at Gud bare er det gode eller de gode hensiktene inni hvert menneske—bare en del av hvert

individ. Noen har forestilt seg Gud som en slags avgud laget av gull eller sølv, eller skåret ut i tre, stein eller andre materialer. Da Moses snakket med Gud på Sinaifjellet, trodde israelittene at Gud var, eller så ut som en gullkalv.

Mange tror at Gud bare er en enkelt, uforliknelig Person. Noen trodde han var en ånd.

Men den alminnelig godtatte læren i den tradisjonelle kristenhet er at Gud er en treenighet—Gud i tre Personer: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Ordet treenighet finnes ikke i Bibelen, og Bibelen lærer oss heller ikke den doktrinen. Men mer om det senere.

GUD I FORHISTORISK TID

La oss nå gå tilbake til selve begynnelsen, i forhistorien.

Hvis noen spurte deg hvor i Bibelen du finner den aller første beskrivelsen av Gud i tiden for hans eksistens, ville du sannsynligvis svare: ”Hvorfor, selvsagt i det aller første verset i Bibelen. 1 Mosebok 1:1. ”Riktig?”

Galt!

I tidsrekkefølgen er den tidligste åpenbaringen av *HVEM* og *HVA* Gud er, i Det nye testamente, Johannes 1:1.

”I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys” (Johannes 1:1-4).

”Ordet” i dette avsnittet er oversatt fra det greske logos, som betyr ”talsmann”, ”ord” eller ”åpenbarende tanke”. Det er navnet som her er brukt om en enkelt Person. Men hvem eller hva er denne Logos? Legg merke til forklaringen i vers 14:

”Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.”

Da han ble født som Jesus Kristus, var han kjøtt og blod, materialistisk og kunne bli sett, tatt og følt på. Men hva var han? Som Gud—som Logos? Dette blir besvart i Johannes 4:24: ”Gud er ånd,” og ånd er usynlig. Vi vet hvilken form og skikkelse han hadde som mennesket Jesus. Men hvilken form og skikkelse hadde han som Ordet? Det vil vi forklare senere.

Ordet er da en Personlighet som ble menneske—unnfanget av Gud, som gjennom denne senere unnfangelsen ble hans

Far. Likevel var Ordet i den forhistoriske tid omtalt i 1. vers av Johannes 1, ikke Guds Sønn (ennå). Han frasa seg sin herlighet som Ånd og guddom for å bli unnfanget som menneske. Han ble gjort til Guds Sønn ved å bli unnfanget av Gud og født av jomfru Maria.

Her finner vi altså åpenbart opprinnelig to Personligheter. Den ene er Gud. Og sammen med Gud i denne førhistoriske tiden, var det en annen Personlighet som også var Gud—en som senere ble unnfanget og født som Jesus Kristus. Men disse to Personlighetene var ånd, som er usynlig for menneskeøyet, hvis ikke synliggjort overnaturlig. Likevel var Jesus på den tid som beskrives i vers 1, ikke Guds Sønn, og Gud var ikke hans Far.

HVEM VAR MELKISEDEK?

Når det gjelder begynnelsen av hans eksistens, finner vi mer beskrevet i Hebreerne kapitel 7. I forbindelse med Melkisedek, som var konge av Jerusalem på Abrahams tid, sies det også at han var Den Høyeste Guds Prest. Denne Melkisedek hadde eksistert i evig tid—”uten far og uten mor—uten ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse og hans liv ingen ende, men han er gjort lik med Guds Sønn, og han er prest for alltid” (Hebreerne 7:3).

Siden Melkisedek var ”gjort lik med Guds Sønn”, og forblir Yppersteprest til evig tid, og Jesus Kristus nå er Yppersteprest, er Melkisedek og Jesus Kristus en og samme Person.

Derfor var Kristus ”uten far og uten mor—uten ættetavle” [på Abrahams tid], som verken har dagers begynnelse eller livs ende. Gud hadde også eksistert evig sammen med Ordet. Da Jesus var ”Ordet”, var han et udødelig vesen som ALLTID hadde eksistert—det var aldri en tid der han ikke eksisterte—uten dagers begynnelse. Da var han ”lik” Guds Sønn, men han var ennå ikke Guds Sønn. Han var også Gud, sammen med Gud.

Disse avsnittene viser at Ordet i begynnelsen—før NOE SOM HÆLST var skapt—var hos Gud, og at han også var Gud. Men hvordan kunne det være mulig?

Det kan være en mann som heter John. John kan være hos Smith, og John er også Smith, fordi John er Smiths sønn, og Smith er familienavnet. Likevel er de to forskjellige personer.

Den eneste forskjellen i denne analogien, er at Ordet, på den tid Johannes 1:1 omtaler, ennå ikke var Guds Sønn. Men han var hos Gud, og han var også Gud.

De var ennå ikke Far og Sønn—men de var *GUDS RIKE!*

Denne familien består nå av Gud Fader og hans Sønn, Jesus Kristus, og mange unnfangede mennesker som allerede *NÅ* er Guds unnfangede Sønner (Romerne 8:14, 16;1 Johannes 3:2), som utgjør Guds Menighet.

Dette *FAMILIE* aspektet—*GUDSFAMILIEN*—er uhyre viktig, noe som senere vil bli nøyere forklart.

Men hvor er vi nå? Lenge før noe annet eksisterte, eksisterte det altså to Høyeste Vesener, udødelige, som *ALLTID* hadde eksistert. Hjernen din kan ikke helt fatte dette ”alltid”, men den kan heller ikke helt fatte hva elektrisitet er. Likevel vet du at elektrisitet eksisterer og er et faktum.

HVORDAN KRISTUS VAR SKAPEREN

Men tilbake til vårt spørsmål:

”*HVEM* og *HVA* er Gud?” Før noe annet ble skapt, fantes Gud og Ordet, av ånd, ikke av materie, men ikke desto mindre høyst virkelige. To Personer—ikke tre. Og, Johannes 1 vers 3, alt (hele universet) ble til ved Ordet.

La oss forstå dette ved å ta med Efeserne 3:9 (1857—overs.): ”Gud som har skapt alle ting ved Jesus Kristus” (De siste tre ord er sløffet i nyere skandinaviske bibler).

La meg forklare. Den første uka i januar 1914, ble jeg sendt av et landsomfattende blad til Detroit i Michigan for å intervju Henry Ford. Jeg skulle samle bakgrunnsstoff til en artikkel om hans nye, sensasjonelle lønnspolitikk med 5 dollar pr. dag. Jeg så Henry Ford i administrasjonsbygningen, han var forretningsmessig antrukket med hvit snipp og slips. Så tittet jeg tvers over en overdekket passasje og inn i den enorme fabrikk (den daværende Highland Park fabrikk), hvor jeg så kanskje tusenvis av menn i overaller som arbeidet ved elektrisk drevne maskiner. Ford ble kalt skaperen av Ford-bilene. Men han skapte dem ved disse arbeiderne, som brukte elektrisk kraft og maskiner.

Tilsvarende er Gud Fader Skaper. Men han ”har skapt alle ting ved Jesus Kristus”. Jesus er Ordet. Det står skrevet: ”For han talte, og det skjedde” (Salmene 33:9). Gud forteller Kristus hva som skal gjøres (Johannes 8:28-29). Så taler Jesus, som arbeideren, og Den Hellige Ånd er *KRAFTEN* som reagerer og gjør det Jesus befaler.

Derfor, som vi før øvrig leser i Koloss. kap.1, fra og med vers 12: ”Med glede kan dere takke Faderen, som ... satte oss over i sin elskede Sønnns rike... Han er et bilde av den usynlige Gud [samme utseende, form, skikkelse og karakter]... For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er det skapt ved ham og til ham. Han er før alle ting, og alt består ved ham” (vers 12-13, 15-17).

Dermed åpenbarer Guds Ord at Gud og Ordet—to høyeste personligheter—**ALLTID** har eksistert sammen—og før **NOE SOM HELST** var blitt skapt—inkludert denne jorda og hele universet.

I sitatet foran er Kristus i samme bildet—samme form og skikkelse—som Gud. Kanskje det vil gjøre Gud mer virkelig for deg når du innser at han har samme form og skikkelse som et menneske. Vi vil gi flere bevis på dette senere.

Det var derfor en tid da disse to Personlighetene eksisterte sammen, og **IKKE NOE ANNET** fantes.

Ingen tredje Person er nevnt. Er da Gud begrenset til bare to Personer? Den falske treenighetslæren, begrenser Gud til tre Personer. Men Gud er ikke begrenset. Som Gud om og om igjen åpenbarer, er hans formål å reprodusere seg selv til det som gjerne kan bli milliarder av Guds personer. Det er den falske treenighetslæren som begrenser Gud, fornekker Guds hensikt og som helt tydelig har forført hele den kristne verden. Både Gud og Ordet selv er **ÅND**, og prosjekterer sin **Ånd**. La meg forklare. Med øynene kan du se noe på den andre siden av rommet, eller se sola, eller til og med stjerner som er mange ganger større enn sola, bare mye lenger av sted. Men du kan ikke gjøre noe med disse gjenstandene ved hjelp av øynene. På samme måte kan Gud prosjektere sin ånd hvor som helst uansett avstand, men ved hjelp av sin **Ånd** er Gud i stand til å gjøre noe med slike gjenstander og forandre dem slik han vil. Således er Gud allestedsnærværende.

Hvor lenge må de ikke ha tenkt og planlagt, tegnet og konstruert før de overhodet begynte å skape noe som helst!

Men materie—denne jorda, stjernene, stjernetåkene og galaksene—var ikke det første de skapte. De skapte engler før de skapte materie.

Gud forteller om skapelsen av jorda i Jobs bok kap. 38. Han forteller at da jorda ble skapt, ropte alle englene av fryd (vers 7) Derfor eksisterte alle englene allerede da jorda ble skapt.

I 1 Mosebok 1:1 fortelles det om da Gud skapte jorda og himlene. I mange oversettelser benyttes ordet himmelen i entall. Men i det opprinnelige hebraiske som Moses skrev på, og slik andre oversettelser gjengir det, er flertalsformen—himlene—brukt, noe som antyder at hele det materielle universet ble skapt samtidig med jorda. Dette er enkelt erklært i 1 Mosebok 2:4 ”Dette er historien om himmelen og jorda da de ble skapt. På den tid Gud Herren gjorde jord og himmel,” Dette kan ha vært for atskillige tusener eller millioner av år siden. Engler ble plassert på jorda før menneskene ble skapt. Siden englene er udødelige, åndelige vesener, kan de ha bodd her i tusener eller millioner av år før mennesket ble skapt. Gud åpenbarer ikke hvor lenge. Til å begynne med var jorda englenes bolig. Men, Judas vers 6, ”de engler som ikke holdt fast ved sin høye stilling, men forlot sin egen bolig [jorda] ...”

HVORDAN SER GUD UT?

Nå flere detaljer om *HVEM* og *HVA* Gud er.

Gud er Ånd (Johannes 4:24). Hvorfor er Gud uvirkelig for så mange mennesker? Fordi Gud og Ordet besto av ånd, ikke materie, ikke kjøtt og blod som menneskene. Gud er usynlig for menneskene. (Kolosserne 1:15). Han synes ikke virkelig. For at noe skal synes virkelig, er det naturlig for hjernen å ønske å se for seg en bestemt form og skikkelse. Men selv om Gud består av ånd og ikke av synlig stoff, så har Gud likevel en bestemt form og skikkelse.

Hvordan er Guds form og skikkelse?

I 1 Mosebok 1:26 står det: ”Da sa Gud: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse.” Vi kjenner menneskets form og skikkelse, og det er Guds bilde, liknelse, form og skikkelse.

I forskjellige deler av Bibelen blir det åpenbart at Gud har ansikt, øyne, nese, munn og ører. Han har hår på hodet. Det er åpenbart at Gud har armer og ben, hender og fingre. Ikke noe dyr, fjærkre, fugl, fisk, insekt eller andre former for liv som vi kjenner til, har hender som menneskehender. Selv om et eller annet levende vesen som vi kjenner til hadde evnen til å tenke, ville det uten hender og fingre ikke klare å konstruere og lage ting, slik som menneskene gjør.

Gud har føtter og tær og en kropp. Gud har forstand. Dyr har hjerne, men ikke intellektets kraft som menneskene.

Hvis du vet hvordan et menneske ser ut, vet du også hvilken form og skikkelse Gud har, for han skapte mennesket i sitt bilde, i sin egen likhet!

En av Jesu disipler spurte ham hvordan Gud Fader så ut. Jesus svarte: "Så lang en tid har jeg vært hos dere, og du kjenner meg ikke, Filip? Den som har sett meg, har sett Faderen... (Johannes 14:9). Jesus så ut som Faderen. Jesus var faktisk, "Gud med oss" (Matteus 1:23). Jesus var den unnfangede og fødte Guds Sønn.

Og hvordan så Jesus ut? Han sa ut som et menneske, for han var også Menneskesønnen. Han liknet slik på andre jødiske menn på sin tid, at hans fiender bestakk Judas for å peke ham ut og vise hvem i mengden den natten, som var Jesus.

Så nå vet vi at Gud har samme form og skikkelse som et menneske. Vi vet også at han består av ånd, ikke av materie som menneskene. Ånd er usynlig for menneskeøyer, hvis det ikke blir synliggjort ved en eller annen spesiell prosess. Og hvis de ble synliggjort slik, ville vi se både Gud Fader og Kristus nå herliggjort i himmelen med ansikter som riktignok er modellert og formet som menneskenes, men med en stråleglans like sterk som solas i full styrke! Deres øyne flammer som ild, føttene som skinnende kobber, og med hår hvitt som snø (Åpenbaringen 1:14-16).

GUDS NATUR OG KARAKTER

Men viktigst av alt: Hvordan er Guds natur—hans KARAKTER? Man kan ikke vite hva Gud er, uten å vite hvordan KARAKTEREN hans er!

KARAKTEREN til både Gud Fader og Sønnen Kristus, er av åndelig hellighet, rettferdighet og absolutt perfekt.

Denne karakteren kan oppsummeres i det ene ordet *KJÆRLIGHET*, definert som en utstrømmende, kjærlig omsorg. Det er veien som består i å gi, tjene, hjelpe og dele, ikke *FÅ* veien.

Det er en livsform uten begjær, sanselighet og grådighet, forfengelighet og egoisme, konkurranse, strid, vold og ødeleggelse, misunnelse og sjalusi, harme og bitterhet.

Guds iboende natur er veien til *FRED*, av *RETTFERDIGHET*, *BARMHJERTIGHET*, *LYKKE* og *GLEDE*, som stråler ut mot dem han har skapt!

Ordet og Gud *LEVDE*. Hva gjorde de? De skapte. Hvordan levde de—hvordan var deres "livsstil"? De levde den fullkomne

karacters vei—veien av utstrålende *KJÆRLIGHET*. Da Jesus ble døpt, sa Gud Fader: ”Du er min Sønn, den *ELSKEDE*.” Gud elsket Ordet, og Ordet elsket Gud og adlød ham fullstendig.

To kan ikke vandre sammen uten at de er enige. De var totalt enige og samarbeidet fullkomment. Det er heller ikke mulig for to alltid å vandre sammen i fred, uten at den ene er hode, eller leder, og har kontrollen. Gud var lederen.

Livsveien deres førte til total fred, samarbeide, glede og resultater. Denne *LIVSVEIEN* ble en *LOV*. Loven er en standard for oppførsel eller forhold mellom to eller flere personer. Man kunne kalle reglene i en idrettskonkurranse for spillets ”lov”. Skal en lov være virksom, må det være straff for å bryte den. Ingen lov kan eksistere uten straff for at den blir overtrådt.

GUD — OPPHAVET TIL REGJERING

Selve det faktumet at det finnes en lov, forutsetter en *REGJERING*. Regjeringen er administrasjon og utøvelse av loven av en som har autoritet. Dette gjør det nødvendig med en autoritativ ledelse—en som bestemmer.

Da bare de to bevisste livsvesenene eksisterte, var Gud lederen—i autoritativ ledelse. Så selv da Gud og Ordet var de eneste to bevisste vesenene, fantes det en *REGJERING* med Gud som høyeste leder. Guds styre er nødvendigvis et styre ovenfra og ned. Det kan ikke være et ”styre med de styrtes samtykke”. Lovene kommer fra Gud og blir overlevert fra ham, aldri satt opp av folket. De som blir styrt, dikterer aldri hvordan regjeringen skal styre over dem. Siden Gud skapte andre bevisste, tenkende vesener, nødvendiggjorde dette Guds *REGJERING* over alt som ble skapt, med Gud som høyeste Styre.

Vår sivilisasjon av mennesker har tatt til seg retten til å utstede lover. Menneskelige styrende organer, uansett om det er kommune, by, fylkes, eller riksstyret, har organer som utsteder lover—bystyret, statlige, lovgivende organer som storting, folketting, riksdag, parlament og kongresser. Men 6000 år av menneskelig erfaring, har til fulle vist hvor totalt udugelige menneskene er til å skille rett fra galt, eller å formulere lover for menneskers oppførsel og forhold.

Menneskenes lovgivende organer har laget så mange lover at gjennomsnittspolitimannen i en by ikke er i stand til å holde rede på selv en liten del av de lovene hvis overtredelser han er

ment å ta seg av. Noen husker kanskje en tegneserie i amerikanske aviser som het ”There ought to be a law” (”Det burde være en lov”). Tegneserien gjorde narr av selve ideen at menneskelige lovgivere har lagd så mange lover og likevel ikke er i stand til å dekke enhver, mulig lovovertrødelse.

Guds lov er åndelig, og kan bli oppsummert i et enkelt, men altomfattende ord—kjærlighet. Hans lov for styring av menneskers oppførsel er delt opp i de to store budene, kjærlighet mot Gud og mot ens neste. Disse to budene er delt opp i De ti bud. Jesus forsterket denne loven, ved å vise hvordan dens prinsipper utvider seg så de faktisk dekker enhver gal handling menneskene kan begå.

Kap. 3 i 2 Korinterne viser at Guds lov er oppsummert i ett enkelt ord, kjærlighet. Ikke desto mindre er den så fullkommen at den—om man anvender dens prinsipp—er en altomfattende lov.

Det finnes kun én fullkommen Lovgiver, og det er Gud.

Husk at Guds regjering er basert på Guds lov, som er en livsform med utstrømmende kjærlighet, samarbeide og omtanke for de styrtes vel. Og denne Guds lov, fører til fred, glede og samarbeide gjennom lydighet.

GUD ER EN FAMILIE

I Mosebok 1:1 nok en gang: ”I begynnelsen skapte Gud...” Dette ble opprinnelig skrevet av Moses slik Gud inspirerte ham. Moses skrev på hebraisk. Det hebraiske ordet som blir oversatt Gud, er Elohim—et substantiv eller navn, i formen flertall, men vanligvis grammatikalsk brukt i entall. Det er samme type ord som familie, menighet, gruppe—en familie som består av to eller flere medlemmer—en menighet bestående av mange medlemmer—en gruppe på flere personer.

Ordet refererer til nøyaktig de samme ”Personene” som utgjør den eneste Gud, som vi fant i Johannes 1:1—Ordet og Gud og hver av disse TO Personene er Gud.

MED ANDRE ORD, GUD ER NÅ EN FAMILIE som består av flere personer, foreløpig bare av de to—Gud Fader og Sønnen Kristus. Men HVIS Guds Hellige Ånd er i en, og en blir ledet av Guds Ånd, da er man et unnfanget barn av Gud (Romerne 8:14). Men når Kristus kommer tilbake til jorda, i høyeste makt og herlighet for å sette opp GUDS RIKE og gjenopprette det GUDS STYRE som Lucifer avskaffet, da skal alle som er fylt med og

som bli ledet av Guds Ånd, bli Guds *FØDTE* Sønner. Familien Gud, vil da regjere *ALLE NASJONER*, idet *GUDS STYRE* blir gjenopprettet!

”Treenighetslæren begrenser Gud til et antatt antall av tre personer. Den *ØDELEGG* selve Jesus Kristus evangelium! Hans evangelium er den gode nyheten om *GUDS RIKE* som nå snart kommer—det eneste håpet for denne verden og dens forvirrede menneskehet!

Som en kontrast, er treenigheten læren til den store, falske religionen som i Åpenbaringen 17:5 blir kalt ”en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden”.

Med denne doktrinen, sammen med andre, har Satan *FORFØRT* hele den tradisjonelle kristenheten.

TREENIGHETSLÆREN

Den allment aksepterte læren i den tradisjonelle kristendom, er at Gud er en Treenighet—Gud i tre personer—Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

Hvordan kom denne ”Treenighetslæren” inn i den tradisjonelle kristendommen?

Den kom så avgjort ikke fra Bibelen. Jeg har sitert Åpenbaringen 12:9, som sier at alle nasjoner har blitt forført av djevelen, Satan. Hvordan introduserte så den slue Satan denne læren inn i ”kristendommen”?

Historien om dette spørsmålet er interessant. Det virker utrolig at et vesen som Satan ikke bare greide å forføre hele verden, men også ”kristendommen”—selve den religionen som bærer Kristus navn, og som antas å være hans sanne religion. Men paradoksalt nok, det var hva Satan gjorde!

Han gjorde det gjennom sin store, falske kirke, som ble stiftet i år 33 e. Kr., av trollmannen Simon, som i Apostlenes gjerninger, kapitel 8, blir omtalt som lederen for den babylonske mysteriereligion i Samaria. Det er omtalt i 2 Kongebok 17:23-24 at Salmanassar, kongen av Assyria, som hadde invadert og erobret det nordre kongeriket,—kongedømmet Israel—førte innbyggerne bort fra landet deres, Samaria, nord for Jerusalem, og flyttet i stedet folk som dyrket Babylons mysteriereligion, fra Babylon inn i landet. Disse var selvsagt hedninger. De bebodde fortsatt dette området av Nord-Palestina på Kristus tid. Jødene i Judea på Kristus tid ville ikke ha noe med dem å gjøre, og

kalte dem foraktelig for "hunder". De tilhørte fortsatt denne hedenske, babylonske mysteriereligionen i det første århundre.

I år 33 e. Kr., to år etter at Jesus Kristus grunnla Guds Menighet fra himmelen på pinsedagen, dro diakonen Filip, som senere ble evangelist, ned til Samaria og forkynte Kristi evangelium. Denne trollmannen Simon kom sammen med mengden for å høre ham.

Simon drev med trolldom, slik at samaritanene i Babylon fulgte ham som sin leder "både små og store, de sa: Han er Guds kraft som kalles den store." (Apostlene 8:10).

Da folket trodde på Filip, som forkynte Guds Rike, ble de døpt, og denne Simon oppnådde å bli døpt sammen med dem.

Så kom Simon til apostlene Peter og Johannes, og tilbød penger som bestikkelse for at de skulle gi ham kraften til å legge hender på folk og ha dem til å motta Den Hellige Ånd. Peter irettesatte ham hardt. Men ikke desto mindre, utropte Simon seg selv som en kristen apostel, og kalte den hedenske, babylonske mysteriereligionen for "kristendom". Han godtok doktrinen om "nåde" for syndenes forlatelse (noe de hedenske religionene aldri hadde hatt), men vendte nåden til adgang til ulydighet mot Gud (Judas 4). Han traktet etter å gjøre sin hedenske religion under navnet "kristendom", til en enerådende religion, for derigjennom å vinne politisk verdensherredømme.

Simon, "Pater" (Peter) oppnådde ikke dette med sin falske "kristendom", i sin levetid. Men etterfølgende ledere, med hovedkvarteret flyttet til Roma, fikk senere politisk kontroll over Romerriket og dets middelalderske etterfølger, kalt "Det hellige romerske rike." Dette verdensriket er nå i ferd med å gjenoppstå i Europa!

ET FALSKT EVANGELIUM

Innen år 60 e. Kr., hadde store deler av Midtøsten vendt seg fra det sanne evangelium til et falskt (Galaterne 1:6-7). Så sent som i 90-årene e. Kr., levde apostelen Johannes fortsatt. Han skrev Åpenbaringsboka på øya Patmos.

Litt senere forsøkte kirken som ble startet av Simon i år 33 e. Kr., å forandre den sanne kristne påsken (Passover). (Kristus hadde endret dens form fra å bruke offerlam, til usyret brød og vin.) Kirken ville nå gjøre den til en babylonsk seremoni, oppkalt etter gudinnen Astarte eller Istar (på engelsk kalt "Easter")

Etter at apostelen Johannes var død, satte Polykarp, en av hans disipler, i gang en debatt om dette temaet med biskopen i Rom, som da var leder av den kirken Simon startet.

Senere startet Polykrates, en annen disippel av Kristi sanne kristendom, en enda heftigere debatt over det samme Nattverd (Passover) Påske (Easter) spørsmålet, med en annen romersk biskop.

Denne teologiske striden ble kalt ”den kvartodesimanske strid”. Polykrates hevdet, slik Jesus og de opprinnelige apostlene hadde undervist, at påsken (Passover), skulle feires i sin nye kristne form som var innført av Jesus og apostelen Paulus (1 Korinterne 11), med usyret brød og vin istedenfor å ofre et lam, om aftenen ved starten på den 14. nisan (første måned i den hellige kalender, om våren) Men romerkirken insisterte på at den skulle feires på en søndag.

Omtrent på samme tid raste det en annen strid mellom en dr. Arius fra Aleksandria, en kristen leder som døde i år 336, og andre biskoper, om hvorvidt man skulle kalle Gud en treenighet. Arius bekjempet treenighetslæren standhaftig, men innførte andre feil på egen hånd.

I år 325 innkalte keiser Konstantin til kirkemøtet i Nikea for å løse disse stridsspørsmålene. På den tid var Konstantin ennå ikke ”kristen,” men han tok ledelsen som politisk hersker. Kirkemøtet godkjente både Påske—Søndagsdoktrinen og Treenighetslæren. Konstantin, den daværende sivile hersker, gjorde vedtakene til en *LOV*. Men han var ikke i stand til å gjøre dem *SANNE!*

Satan har forført hele verden med hensyn til *HVEM* og *HVA* Gud egentlig er—så vel som Kristus og Den Hellige Ånd. Det samme gjelder Guds *REGJERING* basert på *GUDS* åndelige *LOV*. Likeens om *HVA* og *HVORFOR* mennesket er, hva frelse er, hvordan man kan få den, hva det sanne evangeliet er, hva og hvorfor kirken er, og hva fremtiden vil bringe!

HVORDAN ER GUD?

Ordet treenighet er ikke brukt noe sted i Bibelen. Etter hvert som vi går fram skal jeg gjøre det helt klart at Gud ikke har begrenset seg selv til en Treenighet. Når denne overraskende sannheten blir forstått, er det den vidunderligste åpenbaring som menneskesinnet kunne motta eller romme!

Den aller første ideen eller læren om Gud som en treenighet, begynte i annen halvdel av det andre århundret—hundre år etter at mesteparten av Det nye testamente var skrevet. Den falske kristendommen som ble klekket ut av trollmannen Simon, fremmet den iherdig, sammen med læren om den hedenske påsken. Men Guds sanne Menighet motsatte seg den på det kraftigste. Striden ble så voldsom at den truet verdensfreden. Den da hedenske keiseren Konstantin, sammenkalte sitt kirkemøte i Nikea for å løse striden. Den romerske keiserens støttespillere var langt flere enn dem som støttet Guds forfulgte, sanne kirke.

Du vil finne en profeti om disse to kirkene i Åpenbaringsboka. I 12. kapittel er profetien om Guds sanne menighet, sterkt forfulgt. Jesus kalte den ”den lille hjord”. I kapitel 17 vil du finne profetien om den falske kirken—en meget stor kirke, som Gud kaller ”en hemmelighet, Babylon, den store, mor til skjøgene” (vers 5). Hun slo seg sammen med og satt overskrevs på de politiske myndighetene. Hele verden vil gispe i UNDRING (vers 8) når dette religiøst, politiske, middelalderske ”Hellige romerske rike” gjenopplives! Det er nå i de forberedende stadier av sin utforming, som starter med Fellesmarkedet!

FALSKE BIBELVERS LAGT TIL

Det er bare et lite avsnitt i enkelte bibeloversettelser som vanligvis brukes av treenighetsforkjempere for å forsvare treenighetslæren. Avsnittet i disse oversettelsene finnes i 1 Johannes 5:7-8, og er satt i klammer i sitatet som følger: ”For de er tre som vitner [i himmelen: Faderen, Ordet og den Hellige Ånd, og disse tre er ett; og de er tre som vitner på jorden:] Ånden og vannet og blodet, og disse tre samstemmer.”

Ordene i klammer ble lagt til av dem som skrev den latinske Vulgate oversettelsen, sannsynligvis i begynnelsen av det 4. århundre. De finnes ikke i noen av de eldre greske manuskriptene eller i andre moderne, engelske oversettelser. De ble lagt til Vulgate i diskusjonens hete mellom Rom og dr. Arius og Guds menighet.

Bibelkommentarer forklarer at disse ordene aldri ble skrevet i apostelen Johannes manuskript eller i noen tidligere kopier som eksisterer. I sine tre brev og i Åpenbaringen, skriver apostelen Johannes om ”Faderen og Sønnen” (1 Johannes 1:3), og aldri om ”Faderen og Ordet”, unntatt i denne uinspirerte delen av 1 Johannes 5:7-8

(De skandinaviske bibelutgavene hadde lenge med disse falske bibelversene, men hadde dem i klammer. I Norge er de fjernet fra og med 1930-oversettelsen.) Det var virkelig en god grunn til hvorfor superforføreren, Satan, ønsket å legge til disse ordene i den latinske Vulgate, og fra den inn i den "Authorized Version." Treenighetslæren ryddet Jesus Kristus evangelium fullstendig av veien. Hans evangelium er det BUDSKAP han brakte til menneskene fra Gud Fader, den gode nyhet om GUDS kommende RIKE! Det er den ENE TINGEN Satan framfor alt ønsker å beseire. Dette vil bli tydeligere etter hvert som vi går fram.

En verdensberømt evangelist sier: "Da jeg først begynte å studere Bibelen for mange år siden, var treenighetslæren et av de aller vanskeligste problemene jeg sto overfor. Jeg har aldri løst det helt, for det er til en viss grad et mysterium. Selv om jeg den dag i dag ikke fullt ut forstår det, godtar jeg det, som en åpenbaring fra Gud. En av de vanskeligste oppgavene for en kristen, er å forklare og illustrere treenigheten."

Det blir også gjort mye ut av det faktum at pronomenet han tankeløst blir brukt i forbindelse med Den Hellige Ånd. Men ikke alltid—av og til blir Den Hellige Ånd omtalt som den i akkurat de samme oversettelsene. For eksempel i avsnittene som beskriver da Den Hellige Ånd kom første gang, under stiftelsen av Guds Menighet på den minneverdige pinsedagen.

DEN HELLIGE ÅND UTØST

Den Hellige Ånd kom fra himmelen, hørbart, det lød som en kraftig vind, "og den [Den Hellige Ånd] fylte hele huset, hvor de satt" Så viste Den Hellige Ånd seg for dem—ble SYNLIG—den manifesterte seg. "Og det viste seg for dem tungt likesom av ild, som skilte seg [Den Hellige Ånd i form av ildtunger] og satte seg på hver enkelt av dem" (Apostlene 2:2-3). I vers 18 siterer Peter fra profeten Joel: "Jeg vil utgyte av min Ånd Den Hellige Ånd kan, som vann eller en annen væske, bli "utgytt" eller utøst. Kan man utøse en person fra den ene til den annen—som fra Gud til dem som var forsamlet der? Johannes 7:37-39: "Men på den siste, den store dag i høytiden stod Jesus og ropte ut: Om noen tørster, han komme til meg og drikk! Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann. Dette sa han om den Ånd som de skulle få som trodde på ham. For Ånden var ennå ikke gitt, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort."

Nok engang i Apostlene 10:45: ”den Hellige Ånds gave var blitt utgytt også over hedningene.”

OPPSUMMERING

Til slutt et helt kort sammendrag: Gud er en FAMILIE som før tiden består av de to Personene fra Johannes 1:1-4, men med mange tusener som allerede er unnfanget ved Guds Ånd, i Guds sanne kirke, og som snart skal bli født inn i den guddommelige familien, når Kristus vender tilbake til jorda. Jesus Kristus ble ved oppstandelsen FØDT som en guddommelig Sønn av Gud (Romerne 1:4)—den første som ble født på denne måten inn i Familien Gud (Romerne 8:29).

Både Gud og Kristus består av ånd, med form og skikkelse som et menneske, men med øyne som ildsluer og ansikter som skinner som sola ved full styrke!

Gud er Skaperen av alt som eksisterer. Både Gud og Ordet (som ble Kristus) har eksistert i all evighet og før alt annet. Fra dem utstråler Guds Ånd, ved hvilken Gud er allestedsnærværende og allvitende. Gud Fader er den guddommelige Far i Familien Gud, som virkelig omvendte kristne skal bli født inn i.

2

Mysteriet Med engler og Onde Ånder

KAN NOE VÆRE MER MYSTISK ENN SPØRSMÅLET OM DEN usynlige ånde verdenen? Englevesener har alltid vært et mysterium for menneskene her på jorda. Finnes det faktisk engler? Eksisterer det virkelig en djevel, Satan? Er Satan bokstavelig talt et udødelig vesen? Skapte Gud en djevel?

I noen religioner tilber man guder som man tror er onde ånder. Noen av de store kristne katedralene er utvendig prydet med fabeldyr, stygge og groteske utskårne hoder, som antas å skremme vekk onde ånder.

Alle onder og vanskeligheter her i verden skyldes at menneskesinn kommer i konflikt med hverandre.

Men hva er den egentlige årsaken til at det oppstår slike konflikter? Finnes det noen forbindelse mellom slike stridbare holdninger, og den usynlige ånde verdenen? Det er et mysterium for nesten alle, men Bibelen åpenbarer at en høyst virkelig, men usynlig verden—en annen dimensjon, som noen velger å kalle den—eksisterer på siden av vår egen, og som ikke kan skjernes med våre fem sanser. Det er ånde verdenen.

I det første kapitlet av Hebreerne, kan vi lese om engler som tjener som Guds hemmelige budbringere, sendt ut for å tjene dem som Gud har kalt til frelse og evig liv.

I Efeserne 6 erklæres det at vår strid og vårt strev egentlig ikke er rettet mot andre mennesker, “men mot maktene, mot

myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet“.

Hvordan kan dette være mulig? Hvorfor er verden fylt av slike sammenstøt og slik strid imellom menneskene?

I Efeserne 2:2 sier Paulus at menneskene har vandret “på denne verdens vis, etter høvdingen over luftens makter [Satan], den ånd som nå er virksom i vantroens barn“. Folk skjønner simpelthen ikke at det finnes en usynlig åndsmakt, som fyller sinnet med disse fiendtlige holdningene.

Selv for bekjennende kristne har disse skriftstedene vært et mysterium. Hvorfor?

Den usynlige ånde verden (Kolosserne 1:15-16) er høyst virkelig, men fordi den er usynlig, har den vært et mysterium. Men det faktum at de hellige engler og de onde ånder er usynlige, betyr ikke at de ikke eksisterer. Når sant skal sies, er den usynlige ånde verden virkeligere enn den materielle, synlige verden. Faktisk forstår ikke folk flest akkurat hva elektrisitet er, men de er fullt klar over at den eksisterer. Bibelen forklarer: “Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går bortapt, det er skjult. For denne verdens gud [Satan] har forblindet de vantros sinn”(2 Korinterne 4:3-4). Satan er denne verdens gud.

Tiden for *FORSTÅELSE* har kommet.

DEN HØYESTE USYNLIGE MAKT

I kapittel 1 gjorde jeg det klart at Gud i all evighet har vært en familie, som fra først av besto av to medlemmer, Gud og Ordet, som for nesten 2000 år siden ble til Jesus Kristus. Gud er usynlig—det høyeste, allmektige Åndevesen. Vi har sett at Gud lever. Han handler! Hva gjør han? Han er den skapende familie. Få er antagelig klar over at det første Gud skapte, ikke var jorda, sola og de andre planetene—universet. Før alt dette skapte han englene—en ånde verden med myriader av engler.

Gjennom Ordet, planla og skapte Den Store Gud først disse ÅNDEVESNENE—engler, hver enkelt individuelt skapt—millioner, eller kanskje milliarder av dem! Engler er virkelige, personlige åndevesen som alle har en forstand med større kapasitet og muligheter enn menneskesinnet, i stand til å ha egne holdninger, hensikter og meninger. Det er fastslått at selv Jesus som menneske en kort tid var stilt “lavere enn englene”

(Hebreeerne 2:7) De består helt og holdent av ånd. De ble gitt selvstendige liv—iboende liv—udødelighet. De har ikke noe blodomløp i årer, og de trenger ikke luft for å opprettholde liv, men har iboende, selvstendige liv.

Fordi Gud har skapt dem, kalles englene Guds sønner (Job 1:6), men de var ikke unnfanget og født som sønner av Gud.

HVORFOR BLE ENGLENE SKAPT?

Hvorfor ble usynlige engler av ånd skapt før alt annet? Hvorfor ble de skapt til og med før materien og det fysiske universet? Hvorfor ble de skapt i det hele tatt?

Jesus sa: ”Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider (Johannes 5:17). 1 Johannes 1:1-5 blir det åpenbart at Gud og Ordet (Guds familie) lever. I forrige kapittel merket vi oss hvordan de levde—i gjensidig kjærlighet, fullstendig enighet og perfekt harmoni. Men hvis de levde, hva gjorde de? De skapte. Man kan si at av yrke var de i kreativ virksomhet. For å hjelpe dem med å skape, styre og administrere det som var blitt skapt, skapte de aller først andre åndelige vesener på et lavere plan enn Gudsfamilien. Englene ble skapt for å være tjenere, representanter for, og hjelpere i Guds skapervirksomhet. De ble skapt som tjenere for den levende Gud.

Fra evighet av var Gud den høyeste. For våre menneskesinn betyr det at Gud satt på tronen over alt som eksisterte, eller skulle komme til å eksistere. I 2. Mosebok 25, finner vi en jordisk beskrivelse av selve Guds trone i himmelen, i beskrivelsen av arken som Moses bygde, i samsvar med Guds instruksjer. På begge sider av Guds trone var det en erkeengel, en kjerub, som med sine utbredte vinger dekket over selve Guds trone. Det betyr at disse høytstående englene var med i selve ledelsen av Guds styre, over alt Gud hadde skapt. De var adjutanter, hjelpere og tjenere som assisterte Gud.

Vi leser om engler i Hebreeerne 1. Det første kapitlet handler om Jesus. “Han er ... avbildet av hans vesen [karakter], og han bærer alle ting ved sin krafts ord ... Og han er blitt så meget større enn englene, som han har arvet et herligere navn framfor dem. For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag! og et annet sted: Jeg vil være far for ham, og han skal være en sønn for meg? Og når han så igjen fører den førstefødte inn i verden, sier han: Og alle Guds

engler skal tilbe ham. Om englene sier han: Han gjør sine engler til vinder [ånder] og sine tjenere til flammende ild. Men om Sønnen sier han: Din trone, Gud, står i all evighet, og rettferds stav er ditt rikes kongestav. Du elsket rettferd og hatet urett. Derfor, Gud, har din Gud salvet deg med gledens olje framfor dine medbrødre. Og: Du, Herre, la i begynnelsen jordens grunnvoll ... Men til hvem av englene har han noen gang sagt: Sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter! Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelsen?" (Vers 3-10, 13-14.)

Menneskene er skapt litt mindre enn englene, skjønt vi har det ærefryktinngytende potensial til å bli mye større. Dette kommer til uttrykk i Hebreerne 2.

Og i kapittel 3 vil vi vise at mennesker virkelig kan bli unnfanget som sønner av Gud, som foreløpig er ufødte.

For de fleste leserne vil det komme som en nyhet at englene ble skapt før jorda og det fysiske universet ble til. Job 38:1-7 forteller at englene ropte av fryd da Gud først skapte jorda. Det er slått fast både i kapittel 1 og 2 av 1 Mosebokebok, at jorda ble skapt samtidig som hele det fysiske universet.

Engler er usynlige, udødelige, åndelige vesener med makt og kunnskap som langt overstiger menneskenes (2 Peter 2:11). De har sett alt hva menneskene driver med her på jorda, og vet derfor mer om menneskesinnet, psykologi, sosiologi, vitenskap og all slags kunst, enn noe levende menneske.

Englene oppfyller en stor funksjon ved å utføre Guds hensikt med menneskeheten. De er usynlige vesener som ofte tjenestegjør på måter som få av oss stakkarslige mennesker som er arvinger til frelsen, forstår.

PERSONLIGE ERFARINGER

Både min hustru og jeg har erfart dette i personlige hendelser.

Da vår eldste datter var baby, sov fru Armstrong med barnet ved siden av seg på innsiden av sengen, mot en soveromsvegg. Hun hørte en stemme som ropte ut: "flytt Beverly". Hun tenkte at det var en drøm og uten å våkne fortsatte hun å sove. Hun hørte så den samme stemmen igjen, litt høyere. Hun halv-våknet, så ingenting, trodde igjen det var en drøm, vendte seg om og var igjen på vei til å sovne, da hun hørte stemmen en tredje gang, denne gangen høy og tydelig: "FLYTT BEVERLY".

Forvillet tok hun barnet og flyttet det på den andre siden av seg, og et sekund eller to senere kom et tungt, innrammet bilde som hang på veggen, krasjende ned i sengen der hvor barnet hadde ligget. Det kunne ha knust hodet til barnet, eller skadet henne alvorlig. Den eneste forklaringen var at Gud hadde sent en engel for å redde Beverlys liv.

I de tidlige årene av min prestegjerning, rundt 1934, kjørte jeg bil på en meget stormfull kveld, i øsregn, på en landevei syd for Eugene, Oregon. Jeg kjørte i ca. 65 km/t på en veldig kronglet vei. Da jeg nærmet meg en skarp kurve på veien, ble rattet vrent skarpt til venstre, som om det ble vridd ut av hendene mine av en usynlig kraft. Rett foran meg var det en havarert lastebil. Jeg unngikk den så vidt, ved å passere på dens venstre side. Det var mørkt, og et bilvrak sto like foran meg. Rattet på bilen ble plutselig vridd ut av hendene på meg, og bilen svingte hardt til høyre. Bilen min passerte mellom den nordgående bilen og den sydgående lastebilen, med bare en tommes klaring. Jeg hadde aldri opplevd noe lignende. Rattet på bilen min ble dreid av en kraft utenfor min kontroll, og mot mine hender, og holdt det rett framover.

En gang tidligere, sent i 1927, i løpet av det første året etter min omvendelse, hadde jeg en lignende opplevelse.

OPPLEVELSEN MED EN PUKKELRYGG

Etter at min hustru og jeg hadde hatt en viss framgang i å oppnå bibelsk forståelse angående helbredelse, kom Aimee Semple McPherson til Portland.

Hun holdt en evangelisk kampanje i Portland Auditorium. Min hustru og jeg var til stede, og senere gikk jeg dit alene. Vi "sjekket opp" mange religiøse lærdommer og grupper. Da jeg ikke kom inn på grunn av at det var stappfullt, ble jeg fortalt av en dørvokter, at jeg muligens kunne slippe inn gjennom bakdøra til scenen, hvis jeg skyndte meg rundt. Da jeg gikk, eller løp, rundt kvartalet til bakdøra, fikk jeg se et sørgelig syn.

En kvinne og et barn prøvde å få en forferdelig forkrøplet, eldre mann, ut av bilen nær sceneinngangen. Jeg gikk over for å hjelpe dem. Mannen hadde en svært forvridd ryggstøyle—hvorvidt det kom av artritt, eller deformitet fra fødselen, eller annen sykdom, husker jeg ikke. Han var ytterst hjelpeløs og et sørgelig syn.

Vi klarte å få ham til sceneinngangen. Faktisk hadde jeg aldri fått adgang, hvis jeg ikke hadde hjulpet denne krøplingen inn. Han hadde kommet for å bli helbredet av den kjente, kvinnelige evangelisten.

Vi lykkes ikke i å få kontakt med fru McPherson før gudstjenesten. Og vi var like uheldig etter gudstjenesten. Jeg hjalp til med å få den skuffede krøplingen tilbake i bilen.

”Hvis du virkelig ønsker å bli helbredet”, sa jeg, før de kjørte, ”vil jeg bli glad for å komme til hjemmet deres og be for dere. Fru McPherson har ingen kraft i seg selv til å helbrede noen. Jeg har ingen. Bare Gud kan helbrede. Men jeg vet hva han har lovet å gjøre, og jeg tror Gud er like villig til å høre på meg som på fru McPherson—hvis du bare vil *TRO* det som Gud har lovet, og tro fullt og fast på *HAM*, og ikke på den personen som ber for deg”. De ga meg sin adresse, like syd for Foster Road. Neste dag lånte jeg bilen til broren min, Russell, og reiste dit.

Jeg hadde lært, ved å studere temaet om helbredelse i Bibelen, at Gud pålegger oss to ting: 1) Vi må holde hans bud og gjøre de ting som behager ham (1 Johannes 3:22), og 2) vi må virkelig *TRO* (Matteus 9:29).

Selvfølgelig var jeg klar over at mange folk ikke hadde kommet til hele forståelsen om å holde alle budene til Gud—han ser på hjertet. Det er ånden og villigheten til å adlyde som teller. Og derfor er det at noen som virkelig *TROR* blir helbredet, selv om de ikke adlyder budene fullstendig. Men med engang de mottar kunnskap om sannheten, må de *ADLYDE*. I dette tilfellet var jeg sikker på at Gud ønsket at jeg skulle åpne sinnet til disse folkene om hans bud, og for at *SYND* er overtredelse av Guds *LOV*.

Som en konsekvens av dette, leste jeg først de to skriftstedene sitert ovenfor, så forklarte jeg hva jeg hadde lært om Guds lov i løpet av seks måneder—og spesielt om Guds sabbat. Jeg ønsket å vite hvorvidt denne krøplingen og hans hustru var villige til å adlyde Gud.

Det var de ikke. Jeg fant ut at de var ”pinsevenner”. De gikk til kirken for de ”gode stundene” de hadde der. De snakket mye om disse ”gode stundene” de likte i kirken. De latterliggjorde og snakket hånlig om at de trengte å adlyde Gud. Jeg fortalte dem at siden de var uvillige til å adlyde Gud og etterkomme Guds skriftlige vilkår for helbredelse, kunne jeg ikke be for dem.

VAR DETTE EN ENGEL?

Denne saken hadde virkelig tynget meg. Jeg hadde blitt rørt med dyp medlidenhet for denne stakkaren. Likevel var ikke sinnet hans svekket, og jeg vet at Gud ikke går på akkord med *SYND*.

Noen uker senere hadde jeg lånt bilen til broren min igjen, og det skjedde at jeg kjørte på Foster Road. Faktisk var tankene mine fylt av et annet oppdrag, og denne deformerte, krøplingen var overhodet ikke i mine tanker. Jeg satt i dype tanker om en annen sak.

Da jeg kom til krysset der krøplingen bodde, ble jeg minnet på ham. Et øyeblikk kom tanken om jeg skulle besøke dem en gang til—men i samme øyeblikk kuttet jeg den ut. De hadde gjort narr av, og faktisk latterliggjort ideen om å overgi seg til å adlyde Gud. Jeg slo dem øyeblikkelig ut av tankene mine, og falt igjen i dype tanker om mitt nåværende oppdrag.

Så skjedde det en merkelig ting.

Ved neste veikryss dreide rattet på bilen seg automatisk til høyre. Jeg følte at rattet dreide seg. Jeg prøvde å motstå det. Det fortsatte å dreie seg mot høyre. Øyeblikkelig brukte jeg all min styrke for å motvirke det, og fortsatte å styre rett fram. Min styrke var forgjeves. En usynlig kraft dreide rattet mot all min styrke. Bilen hadde svingt til høyre inn i gata et kvartal østenfor hjemmet til krøplingen.

Jeg var forferdet. Jeg hadde aldri før opplevd noe liknende. Jeg stoppet bilen ved fortauskanten. Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre.

Det var for sent å rygge inn i den trafikkfulle Foster Road igjen.

”Vel”, tenkte jeg, ”jeg vil kjøre tilbake til enden på kvartalet og svinge til venstre, og så tilbake til Foster Road igjen”.

Men, et langt kvartal sydover på denne gata, svingte bilen kun til høyre. Det var ingen gate som vendte østover. For å komme tilbake til Foster Road, ble jeg nødt til å kjøre forbi hjemmet til krøplingen.

”Kunne det være mulig at en engel tvang rattet til å styre meg inn her?” Jeg undret meg, noe rystet av opplevelsen. Jeg bestemte meg for å stoppe ved krøplingens hjem for et øyeblikk, for å være sikker.

Jeg fant han rammet av blodforgiftning. Den røde streken nærmet seg hjertet.

Jeg fortalte dem hva som hadde skjedd.

”Jeg vet nå, sa jeg,” at Gud sendte en engel for å få meg hit. Jeg tror at Gud ønsker at jeg skal be for dere—og at han vil helbrede deg for denne blodforgiftningen for å vise dere sin makt, og så gi dere en ny sjanse til å omvende dere og bli villige til å adlyde ham. Og hvis dere vil gjøre det, vil han rette ryggen din og helbrede deg fullstendig.

Så nå, hvis dere ønsker at jeg skal gjøre det, vil jeg be for dere og spørre Gud om helbredelse for denne blodforgiftningen. Men jeg vil ikke spørre Gud om å helbrede ryggraden din, uten at dere omvender dere og viser villighet til å adlyde det dere selv ser at Gud krever.”

De var desperate nå. Han hadde antageligvis bare 12 timer igjen å leve. De lo ikke og spøkte ikke om de ”gode stundene” på pinsevennmøtene. De ønsket at jeg skulle be.

Jeg var ikke en ordinert prest, så jeg salvet ikke med olje. Jeg hadde aldri før i mitt liv bedt høyt foran andre. Jeg forklarte dem dette, og sa at jeg ganske enkelt ville legge hendene på mannen og be stille, da jeg ikke ønsket å bli forstyrret av opplevelsen av å be høyt for første gang, og la dette påvirke oppriktigheten og troen i bønnen. Jeg hadde absolutt tro på at han ville bli helbredet av blodforgiftningen.

Han ble.

Jeg vendte tilbake neste dag. Blodforgiftningen hadde øyeblikkelig forlatt ham da jeg ba. Men til min store skuffelse og sorg, var de igjen fylt med ufornuft og sarkasme om Guds lov. Igjen talte de lettsindig om å ha en ”gode stunder” på pinsevennmøtene.

Det var ikke mer jeg kunne gjøre. Det var en av de store skuffelsene i livet mitt. Jeg verken så eller hørte fra dem igjen.

GUDS USYNLIGE REPRESENTANTER

Gud har gitt engler spesielle oppdrag med å ha oppsyn med og beskytte sin menighet, gjennom hele dens historie (Åpenbaringen 1:4, 16, 20; 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14). Han har engler som hele tiden vandrer omkring på jorda, for å observere og melde fra til ham hvordan det står til på jorda (Åpenbaringen 5:6; Sakarias 4:10; 2 Krønikebok 16:9).

Gud har også engler som skal ta seg spesielt av hans unnfangede menneskebarn (Åpenbaringen 12:15; Matteus 18:10). Gud

lover: “For han skal gi sine engler befaling om deg, at de skal bevare deg på alle dine veier” (Salmene 91:11).

Tolv av Guds engler skal være portvoktere i det nye Jerusalem (Åpenbaringen 21:12), en for hver av Israels stammer. Disse 12 assisterer kanskje erkeengelen Mikael nå.

Engler er budbærere. De viste seg for Abraham, Lot, Hagar, Moses, Manoah, Gideon, Elias og mange av profetene og apostlene.

Når disse englene viser seg for mennesker, opptrer de som oftest i mannsskikkelse.

Bibelen nevner tre engler av høy rang: Lucifer (Jesaja 14:12), nå djevelen Satan; Gabriel, som viste seg for Daniel ved to anledninger (Daniel 8:16; 9:21), så for Sakarias, far til døperen Johannes (Lukas 1:19), og senere for Maria, Jesu mor (Lukas 1:26). Den tredje er Mikael, som blir kalt en ”av de fornemste fyrster” (Daniel 10:13), og som Judas identifiserer som en overengel (Judas 9). Mikael er den erkeengelen som er spesielt utsett til å verne og hjelpe Israels 12 stammer (Daniel 12:1; 10:2-13, 20), og den sanne Guds menighet i dag. (Åpenbaringen 12:7).

DET HØYESTE SKAPERVERKS FULLBYRDELSE

Gud tildeler englene ansvar, men Gud skapte dem med FORSTAND— med evne til å TENKE, RESONNERE, GJØRE VALG OG TA BESLUTNINGER!

Men det var en svært viktig egenskap som selv ikke Guds skaperkraft kunne skape på kommando—den samme fullkomne, hellige og rettferdige KARAKTEREN som er iboende både i Gud og Ordet!

Den slags karakter må bli *UTVIKLET* ved at den som den utvikles i, virkelig *VELGER* det og *ER OPPSATT* på det.

Legg derfor nøye merke til denne dyptgripende, innlysende sannheten—at fullkommen, hellig og rettskaffen karakter er den største prestasjon som det overhodet er mulig for Gud Den Allmektige Skaper å oppnå. Den er også midlet for hans endelige og høyeste HENSIKT! Hans endelige mål!

Men *HVORDAN* skal det gå til?

Jeg gjentar, en slik fullkommen karakter må utvikles. Det fordrer fritt valg og fri beslutning hos det enkeltindividet som karakteren skal skapes i. Men selv da må den bli gitt av og fra Den Hellige Gud, som er den eneste som kan skjenke en slik rettferdig karakter.

Men hva mener vi med rettferdig karakter?

Fullkommen, hellig og rettferdig karakter, er evnen hos et selvstendig individ til å skjelne den sanne og rette levemåten fra den falske, til frivillig å overgi seg fullt og betingelsesløst til Gud og hans fullkomne vei—å la seg erobre av Gud—å beslutte, selv mot fristelser og egoistiske ønsker, å leve etter og gjøre det rette. Og selv da er slik hellig karakter en gave fra Gud. Den kommer ved at man følgelig lar Gud inngi *HANS LOV* (Guds sanne vei) i individet som bestemmer og ønsker det.

Denne fullkomne karakter kommer faktisk bare fra Gud, idet den blir inngitt i det enkelte individ han har skapt, når det frivillig går med på det, til og med etter alvorlige prøvelser.

Jeg har viet flere avsnitt til dette punktet, siden det er selve det avgjørende hovedmidlet for å gjennomføre Guds altover-skyggende formål!

Tilbake til englene i førhistorisk tid: 1) Gud skapte dem med sinn som var i stand til å tenke, resonnere, velge og ta avgjørelser av egen fri vilje; og 2) han åpenbarte tydelig *SIN SANNE OG RETTSKAFNE VEI* for dem. Men Gud lot dem av nødvendighet ha frihet til å velge om de ville godta Guds rette vei, eller slå inn på gale veier som de selv planla.

Hva var Guds *ENDELIGE MÅL* for englene? Uten tvil det samme som nå på grunn av englenes opprør, er blitt menneskenes mirakuløse potensial.

Som et prøvelfelt, med muligheter for positive, aktive og kreative utførelser, skapte Gud hele det veldige, materielle universet og satte det i sving.

Aller først hadde Gud skapt englene. Så lot han jorda og hele universet bli til—for englene, og for menneskene som skulle bli skapt senere.

Nå skapte Gud ikke bare materie, men med det og i det, skapte han energi og slike lover som menneskene etter hvert har oppdaget, på det fysiske og kjemiske området. Gud formet materien slik den forekommer i både organisk og uorganisk tilstand.

Nå kommer vi da til det som er åpenbart i 1 Mosebok 1:1: "I begynnelsen [av det fysiske univers] skapte Gud himmelen [himlene] og jorden," som alle er materielle og fysiske.

Som før nevnt, bruker våre bibelutgaver entallsformen himmelen. Men opprinnelig skrev Moses på hebraisk, hvor ordet står i flertall, altså himlene, slik at det ikke bare omfatter jorda vår, men hele det materielle *UNIVERSET*.

Dette antyder at på det tidspunktet—etter at englene var skapt—ble hele universet til på samme tid som jorda vår ble skapt. Jeg finner tydelige tegn på dette også på andre steder i bibeltekstene, og det blir slått fast i 1 Mosebok 2:4.

DET FULLKOMNE SKAPERVERK

Den opprinnelige hebraiske teksten (slik Moses skrev den) indikerer en perfekt skapelse. Gud åpenbarer seg som Skaperen av det fullkomne, av lys og skjønnhet. Hver eneste henvisning i Bibelen beskriver tilstanden etter hver fullbyrdet fase av Guds skapelse som ”såre godt”—altså fullkomment.

Dette første verset i Bibelen omtaler faktisk den opprinnelige *FYSISKE* skapelsen i sin helhet—universet, innbefattet jorda, kanskje for millioner av år siden—som et fullkomment skaperverk, skjønt og perfekt, for så vidt som skapelsen var et avsluttet og fullbyrdet arbeid. Gud er en perfeksjonist!

I Job 38:4, 7 taler Gud spesielt om skapelsen av jorda. Han sier at alle englene (skapte “Guds sønner”) jublet av fryd da jorda ble skapt. Dette åpenbarer at englene var skapt før jorda ble til—og trolig før hele det materielle universet. Solene, planetene og alle himmellegemene består av materie. Men englene er individuelt skapte, åndelige vesener, som utelukkende består av ånd.

Mange vil bli overrasket når de får vite at det fantes engler her på jorda FØR menneskene ble skapt, men det er hva det nevnte skriftstedet i Jobs bok betyr.

ENGLER PÅ JORDA SYNDET

Også andre bibelsteder plasserer engler på jorda før menneskene.

Legg merke til 2 Peter 2:4-6. I kronologisk orden kommer ”engler da de syndet”, deretter “den gamle verden” fra Adam og fram til vannflommen, og etter det Sodoma og Gomorra.

Denne Bøkenes Bok, som inneholder den viten som vår Gud og Skaper har åpenbart, forteller oss at Gud skapte englene, som består av ånd. Men kan du forestille deg at engler blir til syndende engler? Englene ble skapt med evne til å tenke, velge og ta beslutninger, ellers ville de ikke ha noen individuell karakter. Siden synd er overtredelse av Guds lov, må disse englene ha gjort opprør mot Guds lov, grunnlaget for Guds styre.

Men når og på hvilken måte syndet englene?

Legg nøye merke til det som blir åpenbart i 2. Peter 2:4-5: "For Gud sparte ikke engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen, der de blir holdt i varetekt i mørkets huler inntil dommen. Han sparte heller ikke den gamle verden, men bevarte rettferdighetens forkynner Noah—selv den åttende—den gang han førte vannflommen over de ugudeliges verden. Ordene "styrtet ned i avgrunnen" er oversatt fra det greske tartaroo, fra tartaros, som ikke finnes noe annet sted i Bibelen. Tartaros betyr et sted eller en tilstand hvor noen holdes i varetekt.

Disse versene viser at universell synd fører til universell ødeleggelse på den fysiske jorda. Synden i verden før vannflommen, var en verdensomfattende, universell synd. Som det står: "Men jorden var fordervet... for alt kjød hadde fordervet sin ferd på jorden... de har fylt jorden med vold..." (1 Mosebok 6:11-13). "Men Noah fant nåde for Herrens øyne... Noah var en rettferdig mann, ulastelig blant sine samtidige. Noah vandret med Gud" (vers 8-9). "Alt kjød" over hele jorda hadde syndet "bare Noah" vandret med Gud". Derfor ødela vannflommen hele jorda—unntatt Noah og hans familie.

Sodomas og Gomorras homoseksualitet og andre synder bredte seg, og den fysiske ødeleggelsen rammet hele området. Englenes synd var verdensomspennende, og den fysiske ødeleggelsen omfattet også hele verden. (Det er også grunn til å tro at den faktisk omfattet hele universet, noe vi vil forklare i kapitel 7.)

Versene som er sitert ovenfor, plasserer englenes synd i tid før de synder som ble begått i "den gamle verden" som startet med Adam, altså før menneskene ble skapt. Og det må vel være en overraskende avsløring av en fase av mysteriet. Engler bebodde denne jorda før menneskene ble skapt.

I Jesaja 14 og Esekiel 28 blir det åpenbart at Gud satte erkeengelen Lucifer, en kjerub, på en trone på jorda. Han ble satt der som hersker over hele jorda. Gud hadde til hensikt at Lucifer skulle styre jorda ved å utøve Guds styre på jorda. Og dette styret ble administrert på jorda inntil de syndige englene gjorde opprør.

Hvor lenge disse englene bebodde jorda før menneskene ble skapt, er ikke åpenbart. Det kan ha vært millioner, kanskje milliarder av år. Mer om dette senere. Men disse englene syndet. Synd er brudd på Guds lov (1 Johannes 3:4), og Guds

lov er grunnlaget for Guds styre. Vi vet derfor at disse englene, omtrent tredjeparten av alle englene (Åpenbaringen 12:4), syndet—gjorde opprør mot Guds styre. Og synd medfører straff. Straffen for englers synd er ikke døden, slik som det er for mennesker. Engler er udødelige åndevesenere og kan ikke dø. Disse åndevesenene hadde fått herredømme over DEN FYSISKE JORDA som en eiendom og et tilholdssted.

Englenes universelle, verdensomfattende synd, resulterte i den fysiske ødeleggelsen av jordoverflata.

GUD STYRER SITT SKAPERVERK

Gud er Skaperen. Gud er også Hersker over sitt skaperverk. Han bevarer det han har skapt gjennom sitt styre. Han har en hensikt med alt han skaper—at det skal brukes og forbedres, utvikles, bevares og vedlikeholdes. Denne bruken blir regulert ved Guds styre. Da englene gjorde opprør mot Guds styre, opphørte denne utviklings- og forbedringsprosessen her på jorda, den som skulle "sette prikken over i-en". All jordas opprinnelige skjønnhet og prakt ble ikke lenger bevart og videreført. Det resulterte i fysisk ødeleggelse av hele jordoverflata!

Lucifer ble til djevelen Satan og englene under ham ble demoner, som følge av denne synden til englene!

Gud er Skaper, Beskytter og Hersker.

Satan er ødeleggeren!

Så nå leser vi i Judas 6-7: "...de engler som ikke holdt fast ved sin høye stilling, men forlot sin egen bolig, dem holder han i varetekt i mørket med evige lenker til dommen på den store dag, likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måten drev hor og gikk etter fremmed kjød, og nå ligger som eksempel for våre øyne og lider straffen i en evig ild."

Nå går vi tilbake til 1 Mosebok 1:1-2. Som før nevnt, indikerer vers 1 at skaperverket var fullkomment. Gud er opphavet til liv, skjønnhet og fullkommenhet. Satan har bare brakt mørke, stygghet, ufullkommenhet og vold. Vers 1 viser skapelsen av en fullkommen, praktfull og skjønn verden, om enn uferdig. Vers 2 åpenbarer resultatet av englenes synd.

"Og jorden var [ble] øde og tom." Ordene "øde og tom" er oversatt fra tohu og bohu på hebraisk. De kan også oversettes med "kaotisk, i en tilstand av forfall". Ordet var, blir andre steder i 1 Mosebok oversatt med ble, som i 1 Mosebok 19:26. Den

verden som var blitt skapt fullkommen og vakker, hadde nå blitt kaotisk, øde og tom, som månen vår—bortsett fra at jordas overflate var dekket av vann.

David ble inspirert til å åpenbare hvordan Gud fornyet jordoverflata: "Du sender din Ånd ut, de blir skapt, du gjør jordens skikkelse ny igjen" (Salmene 104:30).

EN FORBAUSENDE SANNHET

Nå kommer en ny overraskelse for de fleste av leserne. Her er en annen bit av kunnskapens manglende dimensjon, som faktisk er åpenbart i Bibelen, om enn oversatt av teologi, vitenskap og høyere undervisning.

Fra og med 1 Mosebok 1:2 er det ikke den opprinnelige skapelsen av jorda som blir beskrevet i dette første kapitlet i Bibelen. Det beskriver en fornyelse av jordoverflata, etter at den var blitt øde og tom som følge av englenes synd.

Det som beskrives fra vers 2 av, det man har ment var Bibelens skapelseskapittel, hendte ifølge Bibelen for omtrent 6000 år siden. Men det kan godt ha vært millioner eller milliarder av år etter den egentlige skapelsen av jorda, som blir nevnt i vers 1!

Jeg vil senere kommentere spørsmålet om hvor lang tid det kan ha tatt før alle englene på jorda gjorde opprør.

Jorda var blitt øde og tom. Gud skapte den ikke øde og tom eller i en tilstand av forfall. Gud er ikke "uordens" Gud (1 Korinterne 14:33). Det samme hebraiske ordet *tohu*, som betyr øde og tom, ble brukt i Jesaia 45:18: "For så sier Herren, som skapte himmelen [himlene], han som er Gud, han som dannet jorden og gjorde den, han som grunnfestet den, han som ikke skapte den til å være øde [*tohu*], men dannet den til bolig for folk."

Fortsett nå med resten av 1 Mosebok 1:2 (jorda var blitt øde og tom): "det var mørke over det store dyp [havene, jordas vannoverflate], og Guds Ånd svevet over vannene. Da sa Gud: Bli lys! Og det ble lys. Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket" (vers 2-4).

Satan er opphavet til mørke, og det var englenes opprør som hadde ført til mørke. Gud er opphavet til lys og sannhet. Lyset viser fram og forskjønner det vakre, og avslører også det onde. Mørket skjuler begge deler.

De neste versene i dette første kapittel i Bibelen beskriver hvordan jordoverflata ble fornyet—med vakre gressganger, trær og busker, blomster og annen vegetasjon. Deretter hvordan fisker, fugler og markens dyr ble skapt—og til slutt mennesket.

DEN STORE LUCIFER

Men før vi kommer til mennesket, må vi fylle ut mer av forhistorien. Hvordan gikk det til at englene syndet? Hvordan begynte det?

Husk, Gud Skaper bevarer, forbedrer og forskjønner gjennom sitt styre, det han skaper. Det han skaper, blir skapt for å brukes. Denne jorda var opprinnelig skapt for å bli bebodd og brukt av engler.

Da Gud plasserte en tredjedel av englene (Åpenbaringen 12:4) på den nyskapte, fullkomne, skjønne og praktfulle jordkloden, satte han en erkeengel—den store kjeruben Lucifer på en trone over dem, for å administrere Guds styre. Det fantes bare to andre vesener med denne svært høye rangen som kjerub: Mikael og Gabriel.

Så langt det er blitt åpenbart, var disse det ypperste av åndevesener som det stod i Guds makt å skape. Denne Lucifer var et veldig fint vesen med en ærefryttingytende, majestetisk skjønnhet, blendende klok, med en overveldende kunnskap, visdom, makt—fullkommen som Gud skapte ham! (Esekiel 28:15.) Men husk, det er én ting Gud ikke kan skape automatisk og øyeblikkelig på befaling, nemlig fullkommen og rettsindig karakter. Derfor måtte Gud nødvendigvis skape i ham evnen til å velge å bestemme, for ellers ville han ikke ha vært et vesen med individualitet og karakter.

På dette punktet må en sannhet som nesten aldri har blitt forstått, bli forklart. Gud skaper i to trinn. Jeg har sammenlignet det med en kvinne som baker en kake. Når hun tar den ut av ovnen, er ikke kaka ferdig før hun har lagt glasur på den. Da Gud skapte jorda og andre planeter, brukte han denne totrinnsmetoden.

Det som var blitt skapt, var perfekt i seg selv så langt det var skapt. Men det var ennå ikke en ferdig og fullstendig skapelse. Gud mente at englene selv skulle arbeide på jordas overflate. Han mente at de skulle bearbeide den, forbedre den, pynte den opp, forskjønne den—med andre ord ”legge glasur på kaka”.

Det samme totrinnsprinsippet gjelder også skapelsen av englene. Fullkommen, rettskaffen karakter kan ikke skapes

automatisk på befaling. Englene måtte nødvendigvis ha sin del i utviklingen av karakteren, og skapelsen av dem kunne ikke fullstendigjøres før denne karakteren hadde blitt perfekt.

LUCIFER, SENERE SATAN

Jeg vil at du fullt ut skal forstå den enestående storheten hos dette høyeste vesenet blant alle dem som Gud skapte. To skriftsteder forteller oss om Lucifer i hans opprinnelig, skapte tilstand.

Legg først merke til det som åpenbares i Jesaia 14. (Dette berømte kapitlet begynner med den tiden som ligger like foran oss, når Den Evige Gud vil ha grepet inn i denne verdens saker. Israels folk—ikke nødvendigvis eller utelukkende israelere eller jøder—vil ha vært holdt som fanger og slaver, og Gud skal gripe inn for å føre dem tilbake til sitt opprinnelig lovede fedreland.) ”På den dag skal Herren gi deg ro for ditt strev og din angst og for den harde trelldom som ble lagt på deg. Da skal du stemme i denne spottesang over Babels konge, og si: Se hvilken ende det har tatt med undertrykkeren, hvordan det har tatt ende med hans ville overmot. Herren har brutt i stykker de ugudeliges stav, herskernes spir, som slo folkeferd i harme med slag på slag, som underkuet folkeslag i vrede og forfulgte dem uten skånsel” (vers 3-6).

Her er det IKKE tale om fortidens konge i Babylon, Nebukadnesar. Tiden ligger ennå foran oss, men er ikke langt unna. Det tales om den moderne etterfølgeren av oldtidens Nebukadnesar, den som skal HERSKE over “det hellige romerske rike^a som snart vil bli etablert. Det vil bli et slags kommende “Europas forente stater”—en union av ti nasjoner som vil framstå fra det nåværende fellesmarked, eller avløse det (Åpenbaringen 17). Storbritannia vil IKKE være med i dette riket som snart kommer.

Dette forente Europa vil erobre Israel—hvis du vet hvem Israel er i dag, og jeg mener ikke Judea, som i dag er kjent som israelere. Alt dette omfatter mange, andre profetier som det ikke er plass til å forklare her. (Det blir forklart i vår gratis bok ” De forente stater og Storbritannia i profetiene”.)

Men denne “Babels konge” skal på denne tiden når profetien går i oppfyllelse, bli fullstendig beseiret ved at den levende Kristus i all sin makt og herlighet griper inn. La oss fortsette:

“Hele jorden har nå fått hvile og ro. De bryter ut i jubelrop. Også sypressene gleder seg over deg, Libanons sedrer: Siden

du falt og ble liggende, stiger ingen som feller trær, opp til oss” (versene 7-8).

(Her vil jeg gjerne tilføye noen interessante opplysninger. Nesten alle sedertrærne i Libanon, som er så berømte i Bibelen, er nå felt. Bare en liten klynge av disse trærne er igjen, høyt oppe i fjellene. Jeg har selv sett dem og fotografert dem. Men kanskje det fineste eksemplaret av Libanons sedertrær som ennå er bevart, finnes i England på den vakre eiendommen hvor vårt Ambassador College holdt til tidligere. Vi satte stor pris på det. Det er interessant å se at denne profetien, som ble skrevet omtrent 500 år f. Kr., nevner det faktum at disse vakre og statelige trærne skulle bli felt i så stor utstrekning.)

Dette avsnittet i Jesaja 14 taler om den dom den herliggjorte, allmektige Kristus skal felle over denne kommende menneskekongen. Det omtaler ham som Satans viktigste, politiske regent og militære ødelegger, som vil bli fullstendig forført av Satan i årene som ligger like foran oss.

SATANS JORDISKE TRONE

Så kommer vi til vers 12, hvor denne jordiske mennesketypen av djevelen Satan plutselig framstår som selve Satan—den tidligere erkeengelen Lucifer:

“Hvor du er falt ned fra himmelen, du strålende stjerne, du morgenrødens sønn! Hvor du er felt til jorden, du som slo ned folkeslag! Dette gjorde den tidligere Lucifer gjennom den militære og politiske lederen han hadde i sin makt—som omtales i de første 11 versene.

Navnet Lucifer betyr “Skinnende morgenstjerne” eller “Lysbringer”, slik Gud først skapte ham. Fortsett så: ”Det var du som sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner [engler] vil jeg reise min trone”

Merk at Lucifer hadde en trone, han var en hersker. Denne tronen måtte være på jorda, siden han ville stige opp til himmelen. Fortsett: ”Jeg vil ta sete på tingfjellet [Guds trone i himmelen] i det ytterste nord. Jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste” (vers 13-14). Det er faktisk helt tydelig at det Lucifer hadde i tankene, var ikke noe mindre enn å styrte Gud Skaper ned fra tronen hans, og selv bli den høyeste Gud.

Han planla åpenbart å sette seg selv i Guds sted som hersker over hele universet!

Men så heter det til slutt, idet teksten vender tilbake til det jordiske forbildet: ”Nei, til dødsriket [Heb. sheol], skal du støtes ned, til hulens dypeste bunn” (vers 15).

Fra dette punktet går teksten tilbake menneskekongen igjen. Lucifer var Guds skaperkrafts ypperste mesterstykke, et individuelt, skapt vesen. Som et Frankenstein uhyre truet han med å ødelegge sin egen skaper—og overta all hans makt til å herske over hele universet.

Denne profetien taler bokstavelig talt om en krig som skal utkjempes i himmelen i vår tid, og er beskrevet i Åpenbaringen 12:7-9: ”Det ble en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen. Og dragen stred, og dens engler. Og de kunne ikke stå seg, og det ble ikke lenger funnet sted for dem i himmelen. Den store drage ble kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og hans engler ble kastet ned med ham.” Likeens i Daniel 12:1-2: ”På den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid. Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst som finnes oppskrevet i boken. Og de mange som sover i jordens muld, skal våkne opp, noen til evig liv og noen til skam og evig avsky.”

Satans opprørledelse var IKKE en regjering basert på prinsippet om kjærlighet—om å gi, om utgående omsorg for andres beste, men var basert på EGOISME, forfengelighet, begjær og grådighet, misunnelse, sjalusi, hat og kappestrids ånd, vold og ødeleggelse, mørke og feil, istedenfor lys og sannhet, stygghet istedenfor skjønnhet.

Legg igjen merke til totrinnsprinsippet. Jesaia 14:12-14 gjelder tiden før Adam, det første mennesket, ble skapt. Men Åpenbaringen 12:7 og Daniel 12:1, sier at Satan nok en gang vil forsøke å rive til seg Guds trone i himmelen, helt på slutten av de 6000 årene han styrer fra tronen sin på jorda.

LUCIFER ET SKAPT VESEN

La oss nå se på de andre bibelstedene som beskriver denne ypperste engelen i Esekiel 28, som Gud skapte.

Faktisk er hele historien i Esekiel 26, om oldtidens store handelsmetropol Tyrus. Den var oldtidens handelssenter, slik

Babylon var det politiske senteret. Tyrus var den tids New York, London, Tokyo eller Paris. Denne gamle havnebyen med sin handel og skipsfart, opphøyde seg selv i sin skjønnhet, slik Paris gjør det i dag.

Kapittel 27 går videre ved å trekke sammenligninger med tekststykker i kap. 18 i Åpenbaringsboka, som tar for seg den store politiske og religiøse lederen som skal komme (9-19).

Men i kapittel 28 går temaet fullstendig over til tiden som nå er like foran oss, den samme tiden som blir beskrevet i Jesaia 14. Esekiel 28 taler om Tyrus' fyrste, en jordisk hersker, som oldtidens konge av Tyrus var et forbilde på. Gud sier til profeten Esekiel: "Menneskesønn! Si til fyrsten i Tyrus[egentlig en referanse til en mektig religiøs leder som vil dukke opp SNART—i vår tid.]; Så sier Herren Herren: Ditt hjerte opphøyer seg, og du sier: Jeg er en gud! Jeg sitter på et gudesete midt ute i havet! Men du er et menneske og ikke en gud, likevel setter du ditt hjerte likt med en guds hjerte. Ja, du er visere enn Daniel, intet skjult er dunkelt for deg. Ved din visdom og forstand har du vunnet deg rikdom og samlet gull og sølv i dine skattkammer ... og ditt hjerte opphøyet seg for din rikdoms skyld. Derfor sier Herren Herren: Fordi du har satt ditt hjerte likt med en guds hjerte, se, derfor lar jeg fremmede komme over deg, de grusomste blant folkene ... I graven skal de støte deg ned, og du skal dø en voldsom død, midt ute i havet" (Esekiel 28:2-8). (Sammenlign med 2 Tessalonikerne 2:3-4, som taler om "syndens menneske ... som står imot og opphøyer seg over alt som blir kalt gud ... så at han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud".)

FOR ET SUPERVESEN!

Men på dette punktet, som i Jesaia 14, går teksten over fra den lavere, jordiske kontrasten opp til et høyere åndevesen. I stedet for Tyrus' prins—et menneske—er det nå snakk om Tyrus' KONGE. Dette er den samme Lucifer.

Profeten Esekiel fortsetter: "Og Herrens ord kom til meg, og det lød så: Menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus' konge, og si til ham: Så sier Herren Herren: Du var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!" (vers 11-12)

Les dette én gang til! Gud ville aldri si noe slikt som dette om et menneske. Dette høytstående åndevesenet var fylt av

visdom og fullkommen i skjønnhet. Han var det mest unike mesterstykket, i Guds skaperverk, skapt som et individuelt vesen, det mest fullkomne Gud i sin allmektighet maktet å skape! Det tragiske er at han gjorde opprør mot sin Skaper!

“I Eden, Guds hage, bodde du” (vers 13). Han hadde bodd på jorda, og tronen hans var her. “Kostbare stener dekket deg... Dine trommer og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dag du ble skapt, stod de rede.” (vers 13). Han var et skapt vesen—ikke født som menneske. Han var et åndevesen—ikke kjøtt og blod. Store evner og musikalske talenter var skapt i ham. Nå da all hans tenkning, handling og adferd har blitt fordervet, er han det egentlige opphavet for moderne, pervertert musikk og moderne rockemusikk—en blanding av disharmoniske stønn, hyl, skrik og jammer—med fysisk og emosjonelt opphissende rytmer og triste, deprimerende sinnsstemninger. Tenk på alle de strålende talenter, evner og muligheter i et skapt vesen med en slik kapasitet. Og så ble alt fordervet! Alt spolert—vendt til hat, ødeleggelse og håpløshet!

Men mist ikke motet. Hvis vi virkelig bryr oss nok om dette til å motstå Satans lumskheter og ondskap og håpløshet, så vi fortsetter på Guds vei, så er menneskenes muligheter umåtelig mye større og høyere enn Lucifers—selv slik han ble skapt før han gjorde opprør og syndet!

Men la oss fortsette åpenbaringen av denne overmåte, betydningsfulle, manglende dimensjonen innen kunnskapen: Du var en salvet kjerub med dekkende vinger, og jeg satte deg på Guds hellige fjell.” sier Gud om denne Lucifer. Dette bringer oss tilbake til 2. Mosebok kapittel 25, hvor Gud forklarte Moses hvordan paktens ark skulle se ut. Beskrivelsen som begynner med vers 10, pluss versene 18-20, viser i det fysiske forbildet, de to kjerubene som stod ved hver sin ende av selve Guds trone i himmelen—tronen for Guds styre over hele universet. Vingene til de to kjerubene dekket over Guds trone.

OPPLÆRT VED UNIVERSETS HOVEDKVARTER

Denne Lucifer hadde vært stasjonert ved selve Guds trone. Han var opplært og hadde erfaring i administrasjon av Guds styre. Gud valgte et slikt vesen, velutdannet og med stor erfaring, til å være konge og lede Guds styre over de englene som den gangen bebodde hele jorda.

Fortsett: "... og jeg satte deg på Guds hellige fjell. Der gikk du omkring blant skinnende stener." Her er det ikke tale om noe menneske. Men fortsett: "Ustraffelig var du i din ferd, fra den dag du ble skapt, til det ble funnet urettferdighet[lovløshet, urett] hos deg" (Esekiel 28:15). Lucifer hadde fullkommen kunnskap, forstand og visdom. Men han hadde også fått full frihet til å resonnerer, tenke, ta avgjørelser og treffe egne valg. Og med all denne forhåndskunnskapen—også når det gjaldt resultat og konsekvenser—så gjorde dette enestående vesenet, det høyeste som selv Gud kunne skape på befaling, opprør mot sin Skaper—og mot den veien som frambringer alt godt. Han valgte lovløshetens vei. Han var blitt opplært til å styre med fullkommen lov og orden. Så lenge Lucifer fortsatte på denne fullkomne måten, var det fryd og usigelig glede over hele jorda. Det var herlig fred, skjønn harmoni, perfekt kjærlighet og samarbeid. Guds styre skapte en vidunderlig, lykkelig forfatning—så lenge Lucifer var lojal i utøvelsen av Guds styre.

HVA FIKK ENGLENE TIL Å SYNDE?

Hva fikk englene på jorda til å synde, til å bli lovløse? Det er sikkert at de vanlige englene ikke overtalte denne store superengelen til å bli en forræder. Nei, det var i ham det ble funnet urett. Men etter hvor lang tid skjedde dette? Det vet vi ikke. Gud har ikke åpenbart det! Det kunne ha vært alt fra mindre enn ett år til millioner på millioner av år.

Det er heller ikke åpenbart hvor lang tid det gikk etter at Lucifer selv hadde besluttet å gjøre opprør og forsøke å invadere Guds himmel for å overta makten over universet, og til han fikk overtalt alle englene under seg til å bli forrædere og følge ham.

Jeg kjenner godt den metoden han brukte. Han bruker fortsatt den samme metoden i dag, til å lede forførte mennesker til illojalitet, opprør og egosentrisk motstand mot Guds styre. Først forleder han ett eller to mennesker til misunnelse, sjalusi og bitterhet over innbilt urettferdighet—og så til illojalitet. Deretter bruker han denne eller disse to, som råtne epler i en tønne, til å spre bitterhet, følelser av selvmedlidenhet, illojalitet og opprør blant dem som er nærmest dem. Og som det ene eplet sprer råttenskapen til de nærmeste, til alle eplene i tønne er råtne, slik går Satan fram.

Hvis "de råtne eplene" i Guds regjering på jorda i dag ikke blir fjernet tidsnok, ville de ødelegge hele regjeringen. Men når

de først er kastet ut av tønna, kan de ikke gjøre mer skade på dem som er i tønna.

Men tenk hvor lang tid det må ha tatt den surnede og forbitrede Lucifer å forlede millioner av hellige engler til ergrelse, bitterhet, illojalitet og til sist åpent og ondskapsfullt opprør. Det kan ha tatt millioner, kanskje milliarder av år. Alt dette fant sted før det første menneske ble skapt.

Alt dette skjedde etter den opprinnelige skapelsen av jorda, slik den er beskrevet i 1 Mosebok 1:1. Neste vers av dette skapelseskapitlet, beskriver en forfatning som oppstod som resultat av englenes synd. De hendelsene som beskrives i vers 2, kan derfor ha funnet sted millioner av år etter jordas opprinnelige skapelse.

Derfor kan jorda ha blitt skapt for millioner av år siden. Men fortsett nå i dette tekststykket i Esekiel 28: "Ved din store handel ble ditt indre fylt med urett, og du syndet. Så vanhelliget jeg deg og drev deg bort fra Guds fjell. Jeg gjorde deg til intet, du salvede kjerub, så du ikke mer fikk være blant de skinnende stener. Ditt hjerte opphøyet seg for din skjønnhets skyld. Du ødela din visdom på grunn av din glans. Jeg kastet deg til jorden (vers 16-17). Her går teksten tilbake til den jordiske, religiøs—politiske lederen som snart skal komme, og som fyrsten i det gamle Tyrus var en forløper for.

Tidligere i dette kapitlet påviste jeg hvordan fysisk ødeleggelse, stygghet og mørke hadde dekket jordas overflate som følge av den synd som Lucifer (nå djevelen) og disse "englene som syndet" (nå demoner) hadde begått, og hvordan Gud fornyet jordoverflata i løpet av seks dager (1 Mosebok 1:2-25).

HVORFOR BLE MENNESKET SKAPT?

Men hvorfor skapte Gud mennesker på jorda (1 Mosebok 1:26)?

Se på denne situasjonen med Guds øyne. Gud har gitt oss menneskesinn, lik Guds eget sinn, bare ringere og begrenset. Gud skapte oss i sitt bilde, i hans likhet (form og skikkelse), men av materie istedenfor av ånd. Men Gud sier: "La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus" (Filemon 2:5). Til en viss grad kan vi til og med tenke slik som Gud tenker. Hvordan må Gud ha sett på situasjonen, da han begynte å fornye jordas overflate—etter den enorme katastrofen som englene hadde forårsaket.

Han hadde skapt en vakker, perfekt skapelse på jorda. Han bosatte hellige engler på den "antagelig millioner av dem. Han

satte over dem, som konge, på en jordisk trone, erkeengelen” kjeruben Lucifer. Lucifer var det høyeste mesterstykke av Guds skapermakt, som et individuelt skapt åndevesen. Han var det mest fullkomne i skjønnhet, makt, forstand, kunnskap, intelligens og visdom som det stod i Guds allmakt å skape. Gud kan ikke skape noe høyere eller mer fullkomment på øyeblikkelig ordre.

Likevel hadde dette supervesenet som var så kunnskapsrik, med opplæring og erfaring fra Guds egen, himmelske trone og utøvelse av Guds styre, forkastet dette styret, fordervet sitt levevis ved å gjøre opprør mot å administrere, eller ikke engang å adlyde det. Han hadde ledet alle englene sine på ville veier, og inn i synden å gjøre opprør.

Tenk videre over følgende. Det synes som om hele universet var blitt skapt samtidig med jorda. Det finnes ikke bevis verken i Guds åpenbarte ord eller innen vitenskapen, på at det har vært noen form for liv på noen av planetene i det uendelige verdensrommet. Men Gud gjør aldri noe som det ikke er noen mening med. Han har en hensikt med alt han gjør.

Nå er tydeligvis alle slike planeter i hele universet øde og tomme forfalne (tohu og bohu) slik jorda var i henhold til beskrivelsen i 1 Mosebok 1:2. Men Gud skapte dem ikke i en forfallen forfatning—slik som vår måne. Forfall er ikke noen opprinnelig, skapt tilstand—det oppstår som følge av en ødeleggelsesprosess. Hvis de nå falne englene hadde vedlikeholdt jorda i dens opprinnelige, skjønne stand, forbedret den, fulgt Guds instruksjoner og adlydt hans styre, ville de sannsynligvis ha fått den fantastiske muligheten til å bebo, og gjennomføre et imponerende, kreativt prosjekt som ville omfatte hele universet. Da de ble forrædere på jorda, må synden deres samtidig ha ført til en fysisk ødeleggelse på de andre planetene i hele universet, som kunne ha blitt underlagt englene på visse betingelser.

JORDA VIL BLI UNIVERSETS HOVEDKVARTER

I kapittel 7 av denne boka, vil det bli forklart at Gud til slutt vil gjøre denne jorda til hele universets hovedkvarter.

Det vil bli forklart i kapittel 7, at til sist er det Guds hensikt å gjøre denne jorda til hovedkvarter for hele universet. Husk på at denne jorda opprinnelig var tiltenkt som bolig for en tredjedel av alle englene. Da englene fikk se den nyskapte jorda, syntes de

den var så vakker og fullkommen at de brøt ut i JUBEL (Job 38:4-7). Det var meningen at den skulle gi dem en storartet anledning til å bearbeide den, høste dens grøde, og bevare og øke dens skjønnhet.

På dette punkt bør vi forstå naturen til Guds opprinnelige skaperverk. Den kan sammenlignes med ubehandlede møbler som man kan få kjøpt i enkelte forretninger. De er “rå”—de er ferdige, men uten beis, maling eller lakk. Man kan spare penger på å ta etterbehandlingen selv—så sant man vet hvordan det skal gjøres. Slike møbler kan være av høy kvalitet, men de mangler den sluttbehandlingen som vil gjøre dem enda vakrere.

Slik er det også med Guds skaperverk. Det er perfekt, men det trenger en forskjønnende sluttbehandling, som Gud hadde ment at englene skulle fullføre. Gud alene skapte den opprinnelige, “uferdige” skapelsen. Men han ville at englene, i forhistorisk tid, og MENNESKENE i dag, skulle bruke sine skapende evner og avslutte denne delen av Guds skaperverk, ved å utføre de avsluttende, forskjønnende og bruksmessige fasene i det som skal bli **DET ENDELIGE, FULLFØRTE SKAPERVERKET!**

Enten dette hadde blitt åpenbart for englene eller ikke, så var det en avgjørende PRØVE. Det skulle være et PRØVEFELT, der lydigheten til GUDS STYRE og deres evne til å føre millioner av andre planeter i det enorme universet fram til et fullendt skaperverk, ble satt på prøve. For det som er åpenbart i Guds Ord, antyder at Gud hadde skapt hele det FYSISKE universet, samtidig med at han skapte jorda. Det femte ordet i 1 Mosebok 1:1 skulle vært oversatt “himlene”. Dette ordet omfatter hele det veldige universet, ikke bare denne jordas atmosfære.

Radioaktive elementer og loven om radioaktivitet beviser at det var en tid da MATERIEEN ikke eksisterte. Gud er ånd. Gud består av ånd. Gud var til før **ALT ANNET—SKAPEREN** av alt. Englene ble skapt før jorda. Det Gud åpenbarer, gir en sterk indikasjon på at materien ikke eksisterte før den opprinnelige skapelsen av jorda—at hele det fysiske universet ble skapt på samme tid.

GUDS HENSIKT MED ENGLENE

Englenes potensial var å overta hele universet—å forbedre og ferdiggjøre de milliarder av fysiske planeter som kretser om utallige stjerner, hvorav mange er SOLER. Sola i vårt solsystem er bare

en middelstor sol. Noen av de stjernene vi ser, er i virkeligheten mange, mange ganger større enn vår sol. Vårt solsystem er så stort at de fleste ikke kan forestille seg det, men det er bare en del av vår galakse, og det finnes mange galakser. Det fysiske UNIVERS som den mektige Gud skapte, er m.a.o. så enormt, hinsides det vi kan forestille oss! Hvor *STOR* er *DEN STORE GUD*!

Han ønsket at englene skulle spille en avgjørende rolle i fullføringen av det uendelige universet!

(Men Gud lot kanskje ikke englene helt ut få kjennskap til det overveldende potensial han hadde tiltenkt dem, for en tredjedel av dem prøvde å ta universet fra ham med makt, uten først å ha kvalifisert.)

For dette vidtrekkende formålet etablerte Gud sitt *STYRE* på jorda over dem. Administrasjonen av *GUDS STYRE* på jorda ble delegert til supererkeengelen—den store kjeruben Lucifer.

Husk at selv de hellige engler og erkeengler—inkludert superkjeruben Lucifer—av nødvendighet var utstyrt med evne til å tenke, resonnere, forme innstillinger, og treffe valg og avgjørelser.

Som tidligere forklart, ga Gud Lucifer alle fordeler fra begynnelsen av. Han var perfekt, full av visdom og skjønnhet. Han var *FULLKOMMEN* i sin ferd fra det øyeblikket han ble skapt, til det ble funnet *URETT*—opprør og lovløshet—hos ham (Esekiel 28:15).

Han hadde blitt opplært ved selve tronen for det uendelige *UNIVERSET*, og hadde en omfattende erfaring i ledelsen av Guds Styre! Han var en av de to kjerubene som dekket Den Høyestes Guds trone med vingene sine (Esekiel 28:14, 2 Mosebok 25:20).

HVORDAN SYND KOM INN I VERDEN

Han ble skapt strålende vakker—fullkommen i sin skjønnhet, men han lot seg befrukte av forfengeligheit. Så begynte han å resonnere på feilaktig måte. Guds lov—grunnet for Guds styre—er *KJÆRLIGHETENS* vei—utadvendt omsorg for andres ve og vel, kjærlighet til Gud i lydighet, ydmykhet, og tilbedelse—veien å gi, dele, hjelpe og samarbeide. Men han mente at konkurranse var bedre enn samarbeid. Det ville stimulere til å utmerke seg, prøve hardere og oppnå resultater. Det ville være mer glede og mer moro i å tjene seg selv.

Han vendte seg mot Guds KJÆRLIGHETS lov. Han ble sjalu på Gud, misunnelig og sint på ham. Han tillot seg å bli fylt av begjær og grådighet, og han ble bitter. Dette inspirerte til en VOLDSMENTALITET. Han ble med fullt overlegg fiende og motstander av sin Skaper. Dette var hans valg, ikke Guds—men Gud tillot det!

Gud forandret hans navn til det han var blitt, DJEVELEN SATAN—SATAN betyr motstander, konkurrent, fiende.

Fra nå av brukte Satan sine overnaturlige krefter i det ONDES tjeneste. Han ble bitter ikke bare mot Gud, men også mot Guds lov. Han brukte sine lumske forførelseskunster til å forlede englene under seg til å bli illojale og opprørske mot sin Skaper, og til slutt å gå til voldelig ANGREPSKRIG i et forsøk på å styrte Gud og erobre UNIVERSETS trone.

Så lenge Lucifer forble lojal og trofast forvaltet GUDS STYRE, var det en vidunderlig og fullkommen FRED på jorda. Englene var sprudlende LYKKELIGE, ja rent OVERLYKKELIGE! Guds regjeringslov er LIVSVEIEN som FORÅRSAKER og danner fred, lykke, framgang og velvære. Synd er LIVSVEIEN som har forårsaket alle de ONDER som eksisterer.

Straffen for englenes synd var IKKE døden—for Gud hadde skapt dem som udødelige, åndelige vesener. Hva Gud ga dem var HELE DENNE JORDA som bolig, med mulighet til å kvalifisere seg til å eie og forskjønne hele UNIVERSET.

Deres straff (de venter ennå på sin endelige dom) var diskvalifisering—dvs. at de mistet den store muligheten, sinnet deres ble forvrengt, og at jorda ble lagt øde i en voldig, verdensomspennende NATURKATASTROFE.

Dette resulterte i en tilstand på jorda, som med få ord er beskrevet i 1 Mosebok 1:2. Lucifer hadde blitt skapt som fullkommen LYSBRINGER. Nå ble han opphav til MØRKE, feiltagelse, forvirring og ondskap. Så opprøret til englene som syndet (2 Peter 2:4-6; Judas 6:7; Jesaja 14:12-15; Esekiel 28:12-17), førte altså til denne ekstreme katastrofen på jorda.

Hvordan må Gud ha betraktet situasjonen etter det veldige sammenbruddet til Lucifer og de englene som syndet?

Lucifer var skapt som det mest perfekte vesen i skjønnhet, sinnelag, kunnskap, makt, intellekt og visdom som det stod i Guds makt å skape i et vesen, med evne til å tenke, resonere, treffe valg og ta avgjørelser på egen hånd. Gud visste at det ikke kunne skapes noe høyere og mer perfekt vesen i en førstegangsskapelse.

DEMONENES OPPRINNELSE

Likevel hadde dette overordnede vesenet, som hadde fått opplæring og erfaring ved selve tronen for *GUDS STYRE* over universet, begynt å tenke på en gal måte, og tatt en djevlsk, fordervet avgjørelse. Han bearbeidet englene under seg, inntil han også vendte deres sinnelag til å gjøre opprør. Dette kan for øvrig ha tatt Lucifer millioner av år. Sannsynligvis har han fra først av begynt med å forderve englenes tankegang, én etter én. Han måtte få dem til å føle seg utilfredse, forurettet av Gud, uvillige og bitre.

Da Lucifer lot tanker av forfengelighet, sjalusi, misunnelse, begjær og grådighet komme inn i sinnet sitt, og var opptatt med dem, DA HENDTE DET NOE MED SINNET HANS! Det ble fordervet, fordreid og forvridd! Tankegangen hans ble bedervet. Gud hadde gitt ham og de andre englene kontroll over sitt eget sinn. De kan aldri rette dem opp igjen—aldri mer tenke fornuftig, ærlig og reglementert.

Jeg har hatt en del personlige opplevelser med demoner gjennom noen få, demonbesatte mennesker. Jeg har drevet ut demoner ved Kristi navn og Den Hellige Ånds makt. Noen demoner er tåpelige, som bortskjemte barn. Andre er lure og slue, skarpe og listige. Atter andre er krigerske, mens noen er uforskammede, sure og gretne. Men alle er de fordervet, skakkjorte og forvridd.

Påvirker Satan og demonene hans personer og styrende myndigheter i dag, og får de til og med innflytelse over dem? Påvirker onde ånder nettopp ditt liv? Disse spørsmålene vil jeg svare på i kapittel 4 i denne boka.

Da Gud betraktet denne katastrofale tragedien, må han ha innsett at når det høyeste og mest fullkomne vesenet som det hadde stått i hans allmakt å skape, hadde vendt seg til å gjøre opprør, var han selv det eneste vesenet som ikke ville og ikke kunne synde.

Og Gud er Faderen i Guds guddommelige familie eller rike.

Legg merke til Johannes 1:1-5. Ordet, som “ble kjød” (vers 14), har alltid eksistert—fra evighet av—hos Gud Fader. Gud Fader har skapt alt—hele universet ved ham som ble Jesus Kristus (Efeserne 3:9, Kolosserne 1:16-17).

Da Jesus var på jorda, bad han til Gud, sin Far i himmelen. Faderen omtalte Jesus som min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag”. Jesus levde på jorda som et menneske, prøvet i alt på samme måte som oss, men uten å synde.

Det fjerde ordet i den norske bibel er “Gud” (1 Mosebok 1:1). Det opprinnelige hebraiske ordet er Elohim, et ord med flertallsbetydning som norske ord som familie, menighet eller gruppe. Gud er den guddommelige familien. Det er en Gud—den ene familien som består av mer enn én person.

Gud innså at det ikke var fullt ut mulig å stole på at et vesen på et lavere plan enn Gud selv—som ikke var medlem av Gudsfamilien—aldri ville synde—være lik Gud—som ikke kan synde. Gud så at ingenting lavere enn ham selv (som Gudsfamilien), kunne være absolutt til å stole på, når det kom til å ville virkeliggjøre hans store formål med hele det veldige universet.

HVORFOR MENNESKENE ETTERFØLGER FALNE ENGLER

Derfor ville Gud reprodusere seg selv gjennom mennesker, skapt i hans bilde og lignelse, men som først ble laget av kjøtt og blod, gjenstand for å dø hvis det var synder som de ikke ville angre på—men likevel med mulighet for å bli født inn i den guddommelige familie, unnfanget av Gud Fader. Gud så hvordan dette kunne skje gjennom Kristus, som ga seg selv for dette formålet.

Og det var grunnen til at Gud satte mennesker på jorda! Det var derfor Gud utførte denne den mest enorme og fantastiske ting som noensinne er foretatt av den høyeste, allmektige Gud—å reprodusere seg selv! Neste kapittel vil gjøre dette ubestridelig klart.

En siste viktig kommentar før jeg avslutter dette kapitlet. Guds høyeste og altoverskyggende formål er å skape, og det i så høy grad at han er i ferd med å reprodusere seg selv. Gud selv må også styre suverent over hele sitt skaperverk.. Gud har øyensynlig valgt denne jorda til å bli universets hovedkvarter, og sete for Guds høyeste trone (1 Korinterne 15:24). Men Satan hadde kastet ut Guds styre på jorda. Nå er det Guds hensikt å gjenopprette regjeringen sin over jorda, gjennom mennesker som er skapt i Guds bilde og som til slutt skal bli medlemmer av Guds familie. Vi bør ta Paulus’ oppfordring alvorlig om at vi ikke må være uvitende om at Satan og hans forførelse eksisterer, eller la oss dåres av ham. (2 Korinterne 2:11). Vår uhyre, viktige hensikt, skal bli klargjort i senere kapitler.

GODT NYTT

Du har hørt ordtaket om ”gode nyheter og dårlige nyheter“. Den siste delen av dette kapitlet kom med de dårlige nyhetene. De gode nyhetene er Guds formål og hensikt med menneskeheten. Videre det faktum at det er dobbelt så mange hellige og rettferdige engler som onde demoner, og at de fortsatt er Guds usynlige tjenere, som skal hjelpe til med å utvikle rettskaffen karakter hos de myriader av mennesker som i framtida kan bli sønner og arvinger av Den Allmektige Gud, og medlemmer av den store familien Gud.

3

Mysteriet om mennesket

DET VIRKER HELT UTROLIG! DEN HØYERE UNDERVISNING gir tekniske kurs i menneskets fysiologi, anatomi, antropologi og psykologi. Universitetene plukker mennesket fra hverandre og studerer det i minste detalj, bit for bit. De studerer hver fasett og hver fase hos mennesket.

De tar menneskehjernen fra hverandre og studerer den, og likevel forblir menneskesinnet et fullstendig mysterium, selv for de mest avanserte psykologer. De vet ikke HVA mennesket er eller HVORFOR det ble til! Dette er det tredje, store mysteriet som aldri har blitt forstått av menneskeheten.

Er det bare den høyeste dyrearten, nedstammet gjennom iboende krefter ved utviklingsprosessen, uten intelligent planlegging eller konstruksjon? Hvorfor har mennesket evne til å tenke og resonnere, og hvorfor eier det en kunnskapsrikdom som det er umulig for dyrene å ha? Er det en udødelig sjel? Er det menneskekjøtt og blod med en udødelig sjel i seg? Hva ER egentlig et menneske når alt kommer til alt?

Og HVORFOR eksisterer det?

Hvorfor er menneskeheten her på jorda? Hendte vi bare? Eller var det en plan og hensikt bak?

Vi sier at det er en GRUNN for hver årsak. Årsaken her er mennesket. Mennesket er her. Hvordan—*HVORFOR* kom

det hit? Ble det plassert her, eller skjedde det bare ved en blind, meningsløs, uintelligent utviklingsprosess?

Vi burde ønske å vite svaret.

Dette er et mysterium som har forundret den høyere undervisning.

Den høyere undervisning i det 20. århundre har omtrent enstemmig kommet til å godta utviklingslæren. Den ikke engang betrakter muligheten av en skapelse, planlagt og formet av en Gud med et enestående sinn, perfekt intelligens, og grenseløs kraft. Men utviklingsteorien kan ikke på noen måte forklare en paradoksal verden med storslåtte bedrifter, som samtidig er fullstendig hjelpeløs når det gjelder å løse sine problemer, med stigende og stadig økende onder. Den kan ikke gi noen hensikt med menneskets eksistens. Den høyere undervisning overser de bibelske sannheter som åpenbarer hvorfor mennesket befinner seg på jorda, og årsakene til sivilisasjonens nåværende tilstand. Utdannelsen i den siviliserte verden i dag har blitt fullstendig materialistisk. Utdannelse har blitt en kombinasjon av agnostisisme av utviklingen, den politiske og økonomiske læren til Karl Marx, og det moralske og sosiale mønsteret til Sigmund Freud. Høyere utdanning forblir totalt uvitende om mysteriene om menneskeheten, og om den menneskelige sivilisasjonen.

Men høyere undervisning vet det ikke. Og den ønsker ikke å vite det! Når vi trenger inn i spørsmålene om HVA OG HVORFOR, viker de intellektuelle—*KUNNSKAPENS* voktere—unna eller setter seg til motverge. Når det gjelder spørsmålene om HVA OG HVORFOR mennesket er til, er de uvitende med vilje!

Så undervisningen lukker både sinn og munn i dyp taushet. Vitenskapen vet det ikke. Religionen åpenbarer det ikke, for den vet det heller ikke!

Ja, utrolig—men SANT!

GUD KOMMER INN I BILDET

HVORFOR denne egenrådige uvitenheten? Fordi Gud er involvert. Satan er fiendtlig mot Gud. Satan sitter på denne jordas trone, og har forblindet de intellektuelles sinn, så vel som alle andre plan av samfunnet. Betrakt for et øyeblikk det mest høyutdannede sinnet, med flere doktorgrader. Vedkommende er grundig opplært innen visse, spesifikke områder hvor han har inngående, komplisert og innviklet viten. Men spør ham om kunnskapsområder utenfor

hans spesialfelt, og han er like utvitende som de som ikke har slik høyerestående utdannelse.

Hovedfraksjonene i denne verdens sivilisasjon—statsstyrelse, religion, undervisning og vitenskap, teknologi og industri—alle viker vekk fra Gud. De ønsker at Gud skal holde seg borte fra deres saker! Samtale om Gud bringer dem i forlegenhet.

Denne uvitenhet kan ikke forklares på annen måte enn ved den usynlige, og ukjente påvirkningen fra den overnaturlige, og onde makten som djevelen Satan og de usynlige, demoniske åndevesenene utøver.

Når vi leser i Åpenbaringen 12:9 at hele verden har blitt forført av Satan, utelukker det ikke de med fremragende intellekt. Jesus Kristus takket Gud for at de ekte sannheter har blitt skjult for de vise og forstandige, og åpenbart for dem som er uvitende om materialistisk kunnskap.

I 1. kapittel av denne boka dekket vi spørsmålene om HVEM og HVA Gud er. Og vi finner at Gud er svært så EKTE. Gud er mer enn en enkelt person—Gud er en familie—Gud er den høyeste, guddommelige familie—han er Skaperen av alt som er til, og han har en endelig HENSIKT—skapelsen av perfekt, hellig, rettferdig og åndelig KARAKTER, i MENNESKET da gjort udødelig, for å bli en del av denne Gudsfamilien.

Så menneskets tilstedeværelse på jorda må stå i et bestemt forhold til Gud Skapers HENSIKT.

Med disse grunnleggende, viktige spørsmålene og erklæringene, må vi spørre: HVORFOR all denne ondskapen i dagens syke og kaotiske verden? Denne verden står nå overfor sitt hovedproblem, uten å ha en løsning på det—spørsmålet om MENNESKENE kan OVERLEVE! Kan menneskelivet på jorda overleve selv de få år som er igjen av dette 20. århundre? Kan menneskeheten overleve både befolkningsekspløsjonen og den kjernefysiske kraft som dets sinn har frambrakt, og som kan utsette hele befolkningen?

Tenk nå over hva som har blitt dekket om Guds hensikt med englene som syndet på jorda. For englenes opprør fører oss direkte til Guds HENSIKT med MENNESKET—til vårt spørsmål om HVA og HVORFOR MENNESKET er til.

JORDAS OVERFLATE ØDELAGT

Istedenfor å forbedre, forskjønne og fullføre jordas skapelse, brakte de syndende englene den til ødeleggelse og ruin.

Kom nå til 1 Mosebok 1:1: ”I begynnelsen hadde Gud skapt himlene og jorden; men jorden var bleven øde og tom, og der var mørke over avgrunnen” (Lindberg).

De opprinnelige hebraiske ordene for ”øde og tom”, er tohu og bohu—som betyr ”øde, ubebodd, forringet”. Som Lindbergs oversettelse viser, blir ordet var også oversatt med ”var blitt” eller ”ble”. Således var alt, muligens etter millioner av år, gått over til å bli bare havflate—og lyset var på grunn av englenes lovløshet blitt til mørke.

La meg her skyte inn et prinsipp i nettopp denne sammenhengen. I Jesaja finnes denne instruksjonen:

”Hvem vil han lære kunnskap, og hvem vil han få til å forstå sitt budskap?“ For bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der” (Jesaja 28:9-10). Men de fleste som forsøker å anvende dette prinsippet for bibelsk forståelse, tar hvert ”lille” vers ut av sin sammenheng for å ”tolke” sine egne ideer inn i det.

Den hellige skrift er enestående blant alle bøker, som noensinne er skrevet. Selve det faktum at dens sannheter åpenbares litt her og litt der, betyr at den er en kodet bok, som ikke skal forstås før i den nåværende endetiden, slik vi har forklart annetsteds i denne boka. De som har forsøkt å lese Bibelen sammenhengende fra begynnelse til slutt, har gått seg vill. Mange har simpelthen løftet hendene i været og sagt slik jeg selv gjorde en gang, ”jeg kan ganske enkelt ikke forstå Bibelen.” Det er grunnen til at Bruce Barton sa at Bibelen er boka som ingen kjenner. Som jeg allerede har forklart, er Bibelen som et puslespill. Før de forskjellige delene i puslespillet er satt riktig sammen, vil ikke det sanne bildet tre fram.

Mye som direkte angår det som står skrevet i 1 Mosebok 1, utfylles av andre skriftsteder i andre deler av Bibelen.

Så nå, la oss *FORSTÅ* bakgrunnen. 1 Mosebok 1:1: Gud skapte himlene og jorda. Vi har allerede sett i kapittel 2, at himlene (eller universet) og jorda ble skapt etter englene. Jordas engler hadde ikke fullført jordas skapelse gjennom å forbedre, utvikle og forskjønne den. Isteden gjorde de den øde og til en ruin. Guds styre var blitt annullert på jorda.

Og av alle levende vesener i universet, var det nå bare Gud som man med sikkerhet kunne lite på aldri ville forlate sin lovs vei. Ikke noe høyere, mer fullkomment vesen enn kjeruben, Lucifer kunne skapes, og han gjorde opprør. Karakter kan ikke

skapes automatisk på befaling. Guddommelig, åndelig karakter er den vanemessige handling og framferd til en person eller et skapt vesen, som blir klar over Guds sanne veier, og som så utøver viljen til å følge disse veiene, selv gjennom motgang, fristelse eller egne lyster til å gjøre det motsatte. Karakter må utvikles med det særskilt skapte individs samtykke, vilje og handling. Den tildeles av Gud, og må villig mottas av det selvstendige individet. Gud bestemte derfor nå, eller hadde allerede forutbestemt, å fullføre den HØYESTE skaperhandling—å reproducere seg selv! Det skulle fullbyrdes gjennom mennesket! Gud visste at dette måtte finne sted gjennom MATERIE.

MENNESKET I GUDS BILDE

For å klargjøre jorda for menneskets skapelse, fornyet Gud jordas overflate. Dette forklares i Salmene 104:30: ”Du sender din Ånd ut, de blir skapt, du gjør jordens skikkelse ny igjen.”

Nå tilbake til 1 Mosebok 1:2: Jorda hadde blitt ødelagt” og Guds Ånd svevet over vannene.”

Det første Gud foretok seg, var å forvandle mørket tilbake til LYS, slik det opprinnelig var skapt. Da sa Gud: Bli lys! Og det ble lys” (1 Mosebok 1:3).

Så på seks dager FORNYET Gud JORDAS OVERFLATE (denne fornyelsen var ikke den opprinnelige skapelsen, men en restaurering til samme forfatning som etter den opprinnelige skapelsen), idet han klargjorde den til skapelsen av MENNESKET!

Gud skilte det tørre land fra havet. Så skapte han landjordas planteliv, deretter sjølivet i havet og dyrelivet.

På hebraisk, som Moses skrev på, kalles virveldyrene nephesh i versene 20, 21 og 24. Oversetterne gjenga nephesh i disse tre versene med ordene ”liv”, ”alt levende” og ”levende vesener”. Men i 1 Mosebok 2:7 hvor det tales om mennesket, ble det samme ordet nephesh oversatt ”levende sjel”, fordi oversetterne feilaktig trodde at bare menneskene er sjeler. Ordet nephesh betyr bokstavelig talt ”dyrs liv”, og refererer til fysisk liv og ikke til ånd.

Nok en gang var jorda en perfekt, men fortsatt uferdig skapelse, som manglet den siste hånd på verket.

Som tidligere skrevet, skaper Gud i to stadier. Dette kan sammenlignes med å bake en kake. Først kommer selve kaka ut av ovnen. Men den er ikke ferdig før det andre trinnet blir

lagt til—kakas glasur. Dette forskjønner, beriker og gjør kaka fullstendig.

Gud satte Lucifer og englene hans på jorda. Men han forventet at de skulle fullføre skapelsen ved å legge siste hånd på verket, for å forskjønne, forbedre og berike jorda. Men englene syndet, noe som brakte kaos, forvirring og mørke til denne planeten.

Nå fornyet Gud jordas overflate for *MENNESKET*, skapt for å bli lik Gud i karakter, og også i Guds likhet, eller med hans form og skikkelse. Og Gud hadde til hensikt at mennesket skulle fullføre finpussingen ved å forbedre og forskjønne jorda—ved så å si å legge glasuren på kaka, så mennesket skulle ha del i den endelige skapelsen av jorda. Isteden har mennesket ødelagt, forurenset, skjemt, og forringet nesten hver eneste del av jorda, som hans hender har berørt eller arbeidet med.

HENSIKTEN MED MENNESKET PÅ JORDA

Hvorfor plasserte Gud Skaper *MENNESKET* på jorda? For å fullbyrde sin endelige og høyeste hensikt—å reprodusere seg selv, med det høyeste formål å skape rettskaffen, guddommelige karakter i millioner, unnfangede og fødte sønner, som skal bli Guddommelige vesener, medlemmer av Familien Gud.

Mennesket skulle forbedre den fysiske jorda slik Gud gav ham den, fullføre dens skapelse (noe syndende engler med vilje hadde nektet å gjøre), og på den måten *GJENOPPRETTE GUDS STYRE* med Guds *LEVEMÅTE*: og videre gjennom nettopp denne prosessen å *FULLFØRE SKAPELSEN AV MENNESKET* ved å utvikle Guds hellige, rettferdige karakter, med menneskets eget samtykke.

Straks denne perfekte og rettskafne karakteren er inngitt i mennesket, og mennesket er forvandlet fra dødelig materie til udødelig ånd, så vil *MENNESKETS UTROLIGE POTENSIAL* komme—idet mennesket blir *FØDT INN* i Guds guddommelige familie, og gjenoppretter Guds styre på jorda, og deretter bli med på å fullføre *SKAPELSEN* av hele det endeløse, vidstrakte *UNIVERSET!* Dette utrolige potensialet som menneskene har, vil bli forklart fullt ut på sidene som følger i denne boka. Gud vil ha reprodusert seg selv unevnte millioner av ganger om igjen!

På den sjette dagen i gjenskapelsesuka sa Gud (Elohim): ”La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse” (1 Mosebok 1:26).

Mennesket ble (forutsatt at det samtykket) skapt for å ha et spesielt forhold til sin Skaper! Det ble skapt i Guds form og skikkelse. Det ble gitt en ånd (immateriell i form) for å gjøre dette forholdet mulig. Mye mer om dette litt senere.

SJELEN ER DØDELIG

Men Gud skapte *MENNESKET* av *MATERIE*! Dette var nødvendig for den høyeste fullbyrdelsen som Gud hadde til hensikt.

”Gud Herren formet mennesket av jordens støv og blåste livets ånde [luft] i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel” (1 Mosebok 2:7). Mennesket, dannet av stofflig muld fra jorda, ble til en levende sjel, da det begynte å ånde luft. Det står ikke at mennesket er, eller har en udødelig sjel. Det som ble formet av stofflig muld, BLE en sjel.

Ordet ”sjel” er oversatt fra hebraisk som Moses skrev på, fra ordet *nephesh*. Det hebraiske *nephesh* betyr ganske enkelt et pustende dyr.

Tre ganger i 1 Mosebok 1. kapittel, kalles dyr for *nephesh*: vers 20 og 24: ”levende skapninger” (hebraisk: *nephesh*): vers 21: ”de store sjødyr og alt levende” (hebraisk: *nephesh*).

I oversettelsen til norsk brukte oversetterne ordene levende skapninger, men i 1 Mosebok 2:7 oversatte de det samme ”*nephesh*” med det norske ordet ”sjel”—mennesket ble til ”en levende sjel” (*nephesh*).

Derfor er *SJELEN* fysisk, den består av materie og kan dø. Dette er en *SANNHET* som svært få kirkesamfunn—og antagelig ingen annen religion—tror på—enda et *BEVIS* som identifiserer den ene, sanne Guds menighet!

HVORDAN FUNGERER MENNESKETS HJERNE

Nå kommer vi til en annen sannhet, som så vidt jeg vet er enestående for Guds sanne Menighet.

Har du noen gang undret deg over den enorme forskjellen mellom menneskets sinn og dyrenes hjerne? Dette er tilfeldigvis et annet *BEVIS* på at utviklingsteorien er feil! Den fysiske hjernen hos høyerestående virveldyr i dyreriket, er i det vesenligste samme fysiske form, utforming og gruppe, som menneskehjernen. Hjernen til hvaler, elefanter og delfiner er større og sjimpanser, nesten så stor. Ikke desto mindre er ytelseevnen

til den menneskelige hjernen så umåtelig, mye større. Det er sannelig få som vet *HVORFOR!*

Mange skriftstykker forteller at det er ånd i mennesket. Ånd er ikke materie, og mennesket er materie. For å skille den fra Guds Hellige Ånd, vil jeg benevne den som "menneskelig" ånd. Ikke desto mindre er det ånd, ikke materie.

Denne "menneskelige" ånden, overfører kraften av tankeevnen til den menneskelige, fysiske hjernen. Ånden kan ikke se, høre, smake, lukte eller føle. Hjernen ser gjennom øynene, hører gjennom ørene, osv. Den "menneskelige" ånden kan ikke tenke av seg selv. Den fysiske hjernen tenker.

Hva er så funksjonen til denne "menneskelige" ånden? Den er *IKKE* en "sjel." Men, 1) den overfører kraften av tankeevnen, og *SINNETS* kraft, til den menneskelige hjernen; og 2) det er akkurat det middelet Gud inngir, for å muliggjøre et personlig forhold mellom det fysiske mennesket og den åndelige *GUD*.

HVA ER DEN EGENTLIGE VERDIEN AV ET MENNESKELIV

Filosofar og humanister, snakker høytravende om menneskeverd, som en enestående verdi i seg selv. De snakker om "gud" inni deg—om å tappe av medfødte, gjemte forråd inni dem. De lærer bort selvtillit, selvforherligelse.

I sin selvgodhet, er de uvitende og ikke oppmerksomme på de *SANNE VERDIER*, og menneskets fantastiske, men virkelige potensial.

Et menneskeliv har på en side så svært mye mindre verdi enn de tror, men på samme tid, i høyeste grad, et så mye større potensial enn de vet.

Virkelig sannhet er åpenbart. Med mindre den blir åpenbart, forblir den et mysterium, fullstendig ukjent for forførte og forfengelige intellektuelle. Jeg gjentar, Jesus sa i en bønn: "Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige, men åpenbart det for de umyndige"(Matteus 11:25).

Hva er den virkelige sannheten vedrørende menneskeverd? Hva er den egentlige verdien av et menneske liv? Det er svært overvurdert i egne øyne, og forbløffende undervurdert i dets enestående potensial. Sannheten er sannelig forbløffende.

Du ser på en søt, uskyldig baby, bare noen timer gammel, og på en eldre person på 80 år, som snart er ferdig med livet, og spør deg selv, "Akkurat hvor verdifullt er det livet?" et nettopp begynt, det andre nesten over." Kunne du gi et korrekt svar på dette?

La oss *FORSTÅ!* Akkurat her er det vanskelige punktet. Akkurat her er det avgjørende punktet, hvor denne verdens utdannede går vill. Vitenskap og videregående utdanning i dag, går omtrent i alle tilfelle ut fra at det eksisterer ingenting annet enn materie. De forneker eksistensen av ånd. Det betyr at de benekter at Gud eksisterer, enten de vil innrømme det eller ikke.

Vi kommer til den moderne vitenskapen i hjerneforskning. Vi lærer at menneskehjernen utøver mange funksjoner, som er umulige for dyrehjernen, ikke desto mindre lærer vi at det er omtrent ingen forskjell på dem, fysisk. Dyret kan ikke tenke, resonnere, studere eller ta beslutninger, bortsett ut ifra instinkt. Det kan ikke vite det mennesket vet. Det har ikke noen holdninger når det gjelder bedømmelse, visdom, kjærlighet, vennlighet eller samarbeide, ei heller er det klar over konkurranse, komplott, sjalusi, misunnelse eller ergrelse. Det vet ikke å sette pris på musikk, kunst eller litteratur. Det har ingen åndelige egenskaper eller karaktertrekk. Likevel insisterer vitenskapen og høyere utdanning på at den intellektuelle evnen i mennesket er kun fysisk.

Jeg måtte *BEVISE* for meg selv fornuftsmessig at Gud eksisterer og faktisk er mer *VIRKELIG* enn materie. Jeg måtte bevise at den Hellige Bibel faktisk er Guds autoritære ord, som Han kommuniserer gjennom med mennesket, og åpenbarer sannheter, som ellers er utilgjengelige for mennesket. Og jeg fant åpenbart *HENSIKT*, *DESIGN*, og *BETYDNING*, som er skjult for de selverklærte forstandige. Jeg fant åpenbart grunnen til økende onder i en verden i framskritt.

Kan mennesket, som har blitt formet, skapt og lagd, si til sin Skaper, "*HVORFOR* lagde du meg slik?—og med hvilken *HENSIKT*?" Og kan det instruere sin Skaper? Skulle det ikke heller åpne sitt sinn og lytte, når dets Skaper åpenbarer den sanne årsaken for at det er til?

Skaperen åpenbarer og instruerer i en høylyt kodet bok, den Hellige Bibelen. Dens dyptgående budskap er åpnet opp for menneskelig forståelse, gjennom tilstedeværelsen og beboelsen av Den Hellige Ånd, sprøytet inn i menneskesinn som har overgitt seg og føyd seg fullstendig for åpenbaringen, i tro og

lydighet. Til slik en er *SANNHETEN* gjort enkel—vidunderlig over enhver beskrivelse.

Men legg nøye merke til dette spørsmålet! Tenk på dette! Hvis mennesket bare hadde en fysisk hjerne, slik som de umælende virveldyrene, hvordan kunne den store Ånden Gud, sprøyte inn i dyrehjernen disse enestående, åndelige sannhetene? Svaret er enkelt. Gud gjør det ikke. Umælende dyr har ingen bevissthet om Gud, eller om åndelig kunnskap.

Men menneskets ånd, inne i det dødelige mennesket, muliggjør direkte kontakt mellom Ånden Gud og mennesket. Det finnes ingen direkte kanal for kommunikasjon, mellom hjernen til umælende dyr og sinnet til den Høyeste Gud.

Mediter på dette. Vi mennesker snakker noen ganger om hvor vidunderlig Gud skapte mennesket, med dets hjerne og de fantastiske, fysiske delene av kroppen, der alt fungerer sammen. Men uten denne ånden som tilsetter tankekraften til hjernen og åpner opp en kanal for direkte kommunikasjon med sinnet til den Store Gud, ville mennesket ikke vært noe mer enn umælende dyr. Men med ånd i mennesket, blir menneskets skapelse ennå mer ærefryktinngytende å tenke på. Det er denne menneskelige ånden i mennesket, som gjør det mulig for mennesket å bli forent med Gud, så mennesket kan bli unnfanget av Gud, ved at Guds Ånd forener seg med menneskets ånd. Dette befrukter den menneskelige personen som et barn av den Høyeste Gud Skaper.

Den virkelige verdien av et menneskeliv ligger utelukkende i menneskeånden kombinert med menneskehjernen. Det skulle med en gang bli slått fast at de mest høyerestående psykologer ikke har oppfattet denne menneskeånden, ennå den er det mest vesentlige ved menneskets *SINN*.

SJELEN KAN DØ

I motsetning til hva de feilbarlige humanistene underviser, åpenbarer Skaperens bok at mennesket ble dannet av jordas støv, og dette støvet ble således en sjel, dødelig—som alle virveldyr. Menneskene har fortsatt å akseptere den første løgnen i menneskehetens historie—Satans løgn til mor Eva, at mennesket er udødelig og ikke kan dø.

Sjelen er rett og slett det pustende dyr. Alle dyr blir i Bibelen kalt "sjeler"—på hebraisk *nephesh*. Hvis derfor mennesket er en

sjel, som i 1 Mosebok 2:7, er også de umælende dyr det. Men det finnes en menneskeånd i menneskets sjel.

Menneskeånden gir ikke menneskeliv. I likhet med livet til alle virveldyr, kommer menneskelivet av blodsirkulasjonen som blir tilført oksygen, ved at man puster inn luft. Men Gud åpner at det er en ånd inni hvert menneske. Denne ånden finnes ikke i dyrene. Menneskeånden forsyner menneskehjernen med intellekt—med evnen til å skaffe seg kunnskap, å tenke, å resonere, å ta beslutninger, og å velge gode eller dårlige holdninger.

Menneskehjernen og dyrehjernen er like. Menneskesinnets overlegenhet skyldes ikke en mer enestående hjerne, men nærværet av menneskeånden i menneskehjernen. Dyrehjernen er utstyrt med instinkter, ikke intellekt.

Dette kan virke sjokkerende fremmed, fordi det er en dimensjon i kunnskapen det hittil ikke har vært undervist i, men den virkelige verdien av et menneskeliv, ligger ene og alene i menneskets ånd som virker i kombinasjon med menneskehjernen.

Gud formet mennesket av materie, men i sitt eget bilde og likhet, når det gjelder form og skikkelse.

Men villdyret og mennesket har det samme åndedrett, den samme livskilden. De dør den samme død. Menneskeliv er dyrisk eksistens, men i form og skikkelse som Gud, og med menneskeånden tillagt til hjernen.

Mennesket ble skapt til å ha et forhold til sin Skaper. Derfor ble det skapt i sin Skapers form og skikkelse, med kontakt og forhold muliggjort ved menneskeånden tilstedeværende i mennesket.

MENNESKETS SKAPELSE ENNÅ IKKE FULLFØRT

Men menneskets skapelse var ikke fullført. Det ble mentalt og åndelig bare ”halvt” skapt. Det trengte Guds Ånd til å forene seg med sin ånd, unnfange det som et Guds barn—forene det med Gud—for til slutt å gjøre det mulig for mennesket å bli født inn i selve GUDSFAMILIEN.

Stopp her et øyeblikk. Legg igjen merke til dobbeltheten i Guds skaperprosess. Den første mannen Adam var en fysisk skapning, med menneskeånden i tillegg. Når skapelsen av mennesket endelig blir fullstendig, vil det bli en åndelig skapning, fullstendig formet av ånd.

Når mennesket mottar Guds Hellige Ånd, blir selve Guds udødelig Ånd og sinn sprøytet inn i det. De forener seg med menneskeånden. Guds Ånd kan ikke bli mottatt av eller bli sprøytet inn i det ville dyr, fordi dyret ikke har noen ånd i seg som Guds Ånd kan forene seg med.

La meg her innskyte en sannhet, at på det tidspunktet da dette skrives, er abortspørsmålet antagelig det mest kontroversielle temaet, som diskuteres blant den vestlige verdens befolkning.

Menneskeånden kommer inn i menneskefosteret ved unnfangelsen. Det er denne ånd som etter omvendelse i voksen alder, kan bli forent med Den Hellige Ånd fra den store Skaperen Gud, inngi guddommelig liv i dette mennesket så det blir et barn av den levende Gud, i en svangerskapstilstand, skjønt ennå ufødt. Å ødelegge et foster i tidlig eller sent stadium i en mors livmor, er å MYRDE et potensielt, framtidig Gudsvesen.

Derfor er abort mord.

Men la oss gå tilbake til vårt opprinnelige spørsmål: "Hva er den eneste virkelige verdien av et menneskeliv"?

Menneskeliv er dyrisk eksistens, men med en menneskeånd som gir hjernen intellekt. Menneskeånden i mennesket muliggjør en forening med Guds Hellige Ånd og sinn og udødelighet. Når dødelige mennesker dør, vender legemet tilbake til støv, og ånden vender tilbake til Gud.

LIV ETTER DØDEN

Når menneskeånden ved døden forlater legemet, er den i virkeligheten en åndelig støpning, i seg selv ubevisst, men ved oppstandelsen gir den tilbake til det oppstandne legeme all den hukommelse, kunnskap og karakter, så vel som form og skikkelse, som vedkommende person hadde før døden. Menneskeånden i seg selv kan ikke se, høre, tenke eller vite. Det eneste virkelige *LIV*, iboende og uavhengig, ligger i Guds Hellige Ånd forent med menneskeånden. Verdien i et menneskeliv ligger i menneskeånden og dens mulighet til å bli forent med Guds Ånd—som er Guds sinn og liv.

Filosofen tenker seg menneskeverdet som en overordnet verdi i seg selv. De snakker om "menneskelig verdighet". De snakker om de medfødte, "guddommelige" krefter i

hvert menneske. De forsvarer selvtillit og selvforherligelse. De får det dødelige mennesket til å tenke på seg selv som udødelig Gud.

Tvert imot, menneskelivets eneste verdi ligger i menneskeånden og muligheten for å bli unnfanget av Gud, for senere å bli født som SANN GUD, et barn i GUDSFAMILIEN.

Mennesket er ikke "gud" i seg selv, men bare dødelig kjøtt og blod, med en hjerne som er utstyrt med intellekt av menneskeånden.

Derfor er mennesket i seg selv så uendelig mye mindre verd enn hva denne verdens selverklærte, lærde mener. Men etter å ha blitt unnfanget av Den Høyeste Gud, gjennom selve den levende Guds LIV og Ånd som bor i det, er menneskets muligheter av så uendelig mye større verdi enn verden har forstått.

Som tidligere forklart skaper Gud ved dualitetsprinsippet. Slik er det også med skapelsen av MENNESKET. Det finner sted i to faser: 1) Den fysiske fasen, som begynte med det første menneske Adam; og 2) den åndelige fasen, som begynner med "den andre Adam", Jesus Kristus (1 Korinterne 15:45-46).

Så ble altså mennesket fra sin skapelse (og fødsel) til med den ene "menneskeånden", som ble en uløselig del, knyttet til mennesket. Men det er mentalt og åndelig UFULLSTENDIG; det ble skapt med behov for en annen Ånd—Guds HELLIGE ÅND—og når denne gaven fra Gud er mottatt, vitner Guds Ånd selv "med vår ånd at vi er Guds barn" (Romerne 8:16)—i det unnfangede (eller første stadium) av menneskets åndelige skapelse.

Dette er tydeligst forklart i 1 Korinterne 2: " Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte[sinn], det har Gud beredt for dem som elsker ham". (vers 9)—åndelig kunnskap.

Det naturlige sinnet kan ta imot kunnskap om materielle og fysiske ting. Det kan også ha sans for moral, etikk, kunst og kultur som de umælende dyr ikke har. Men når det gjelder godt og ondt, kan det vite og gjøre bare det som er godt på det menneskelige plan, muliggjort ved menneskeånden i mennesket. Men denne sansen og utførelsen av det gode er begrenset til menneskets nivå av menneskeånden, som er egoistisk i seg selv. Den kan eie og gi uttrykk for kjærlighet på menneskets plan, men uten Guds Hellige Ånd, kan den ikke eie eller gi uttrykk for kjærlighet på Guds plan eller tilegne seg kunnskap om det åndelige, slik det er åpenbart i 1 Korinterne 2.

BARE GUD ÅPENBARER

”Men for oss har Gud åpenbart det[åndelige ting] ved sin Ånd” (vers 10). Legg spesielt merke til at åndelig kunnskap ikke åpenbares av en person kalt Den Hellige Ånd. Den åpenbares av Gud og til oss i dag ved Guds Ånd, som bare kan bli mottatt som Guds gave, av hans nåde og barmhjertighet. Gud er den som åpenbarer. Den Hellige Ånd er det instrumentet som gjør det mulig for oss å forstå det som bare Gud kan åpenbare.

”For hvem blant mennesker vet hva som bor i et menneske, uten menneskets egen ånd, som er i ham? ...” (vers 11) Hvis Den Hellige Ånd er den tredje personen i en treenighet, er da ikke menneskets ånd også et annet menneske? Ei ku, en sau eller en hund kan ikke vite det et *MENNESKE* vet—og det kunne heller ikke et menneske, hvis det ikke hadde vært for menneskeånden som er i det. For eksempel slik kunnskap som kjemi, fysikk og teknologisk og vitenskapelig kunnskap. På samme måte er det naturlige mennesket med denne ene ånden begrenset—”Slik vet heller ikke noen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd.”

BARE når Den Hellige Ånd kommer inn og forener seg med ”menneskeånden,” kan et menneske begynne virkelig å forstå det som er åndelig” ”Men et sjelelig menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det, det kan bare bedømmes på åndelig vis.” (vers 14)

De mest velutdannede ser alt gjennom utviklingsteoriens briller. Utviklingslæren er utelukkende opptatt av materielt liv og utvikling. Den vet og underviser ingenting om åndelig liv og problemer, og alle verdens onder er åndelige av natur.

Dette er *HVORFOR* de mest velutdannede i det store og hele er de mest uvitende—de er begrenset til kunnskap om det materielle og om det ”gode” på selvsentrert plan. Kunnskap om Gud og det som hører Gud til, er dårskap for dem. Men selvfølgelig, sier Gud, ”denne verdens visdom er dårskap for Gud” (1 Korinterne 3:19).

VERDEN AVSKÅRET FRA GUD

Nå tilbake til det første mennesket, Adam.

Husk Guds hensikt med å skape mennesket på jorda: 1) For å gjenopprette *GUDS STYRE* på jorda, og ved å regulere menneskelivet gjennom dette *STYRET*, a) fullføre den fysiske skapelsen av

jorda der englene ruinerte den, og b) samtidig fullføre skapelsen av MENNESKET, ved å utvikle rettferdig, åndelig KARAKTER; og 2) å opprette GUDS RIKE, og til slutt menneskets utrolige potensial til å fullføre skapelsen av det uendelige UNIVERSET!

Denne høyeste hensikt krevde: 1) at mennesket forkastet Satans vei, ved å velge GUDS KJÆRLIGHETSVEI, basert på Guds åndelige lov; og 2) at mennesket først ble skapt av materie, slik at hvis det ble ført inn på Satans FÅ vei, kunne FORANDRE seg og omvende seg til GUDS KJÆRLIGHETSVEI, eller hvis det nektet å forandre seg, kunne dets liv bli utslettet uten ytterligere eller vedvarende lidelser, som om det aldri hadde vært til.

Straks åndelige vesener var ferdig skapt (slik tilfellet var med en tredjedel av englene som ble onde skikkelser), kunne de ikke forandre seg! Så snart en ånds skapelse er fullført, er den konstant og evig—ikke gjenstand for forandring. Men fysisk materie forandrer seg konstant.

Gjennom Guds mesterplan for sin åndelige skapelse, som senere vil bli dekket, var det blitt planlagt av Gud og Ordet, at Ordet som en hovedplan skulle gi avkall på sin høye herlighet, og i rette tid komme i menneskeskikkelse som Jesus Kristus, for å muliggjøre den åndelige fasen av MENNESKETS skapelse—at GUD REPRODUSERER SEG SELV! For en MESTERPLAN for det i aller høyeste grad MAKSIMALE i kreativ utførelse! Hvor STOR er vår Gud i sinn, hensikt, planlegning og utforming, så vel som SKAPELSE—fra den minste bakterie eller insekt, til den aller største sola, som gjør vår egen sol ubetydelig i sammenlikning!

Og det fantastiske, menneskelige potensialet er at den STORE, MAJESTETISKE GUD, reproducerer seg selv i MENNESKET—mennesket kan bli født inn i FAMILIEN GUD!

Det første mennesket, Adam, ble skapt med mulighet til å kvalifisere seg til å erstatte Satan, den tidligere Lucifer, på jordas trone, for å gjenopprette GUDS STYRE.

Men det var nødvendig at han motsto og forkastet Satans "FÅ" vei, som var grunnlaget for Satans onde styre, og isteden å velge GUDS LOVS VEI—KJÆRLIGHETENS vei (GI), som er grunnlaget for Guds styre!

Deres Skaper snakket først til Adam og Eva—instruerte dem i Guds STYRE og åndelige LOV—selv om bare det mest konsentrerte sammendraget av Guds instruksjon til dem er åpenbart. Satan var forhindret fra å ha noen kontakt med dem, før Gud først hadde undervist dem.

DE TO SYMBOLSKE TRÆRNE

I den vidunderlig vakre Edens hage som Gud plasserte dem i, var det to veldig spesielle, symbolske trær. Man har hørt lite om disse trærne og deres veldig betydningsfulle, bortsett fra at de fleste har hørt om "Adams eple". Likevel var det forbudte treet sannsynligvis ikke noe epletre.

Den virkelige betydningen av disse to symbolske trærne, forklarer selve verdens grunnvoll. I dem ligger svaret på vår tids store mysterium i dette moderne 20. århundre. I dag lever vi i en verden av storslått framgang og utvikling, ikke desto mindre, paradoksalt nok, med økende onder. Det forvirrende spørsmålet i dag er, hvorfor kan ikke de sinn som kan lære å fly til månen og tilbake igjen, transplantere hjerter, produsere datamaskiner og teknologiske vidundere, løse sine egne problemer? Hvorfor er det ingen fred i verden?

Vi kan ikke forstå mysteriet med dagens hendelser og forhold, med mindre vi går tilbake til selve grunnleggelsen av verden, og lærer om det som utviklet seg fra begynnelsen, til den pulserende og forvirrende nåtiden.

Verden begynte på disse spesielle trærnes tid. Vi hører praktisk talt ingenting i dagens bibelske vranglære om livets tre, og nesten ingenting om det forbudte treet.

Men tenk over følgende: Gud hadde skapt et menneske av jordas muld. Men Gud skaper i to trinn. Mennesket var ennå ikke fysisk fullstendig. Gud ville at det" skulle bli mange og oppfylle jorda". Men mennesket kunne ikke gjøre det, fordi det ennå ikke var fysisk fullstendiggjort. Så Gud lot mennesket falle i dyp søvn (narkose), og utførte en operasjon hvor han fjernet et ribben fra Adam og bygget en kvinne av det. De ble en familie. Menneskets fysiske skapelse var fullført. Det kunne formere seg.

Men det mennesket Gud skapte, var dødelig. Det hadde bare en midlertidig fysisk-kjemisk eksistens som ble holdt i live ved blodsirkulasjon, som blir tilført oksygen gjennom åndedrettet og forsynt med brensel av mat og vann fra marka. Det hadde ikke iboende LIV—uavhengig liv. Men det hadde en menneskeånd som forent med Guds Hellige Ånd, kunne unnfange det med evig liv.

TILBUDET OM UDØDELIG LIV

Men Gud tilbød mennesket udødelig LIV gjennom dette symbolske

LIVETS tre. Gud tilskyndte eller tvang det ikke til å ta av det—han bare gjorde treet fritt tilgjengelig. Adam kunne spise av alle trærne i hagen, unntatt det ene, forbudte treet til ”kunnskap om godt og ondt”.

Hva om Adam hadde tatt av LIVETS tre? Du har antagelig aldri hørt det spørsmålet besvart. Det symbolske treet blir tilbudt i dag, til de som er kalt og dratt til Jesus Kristus av Gud. Det er en forskjell mellom den opprinnelige Adam, og den kalte kristne. Adam hadde ennå ikke syndet, og ingen omvendelse ville vært nødvendig, hvis han hadde valgt livets tre. Ellers er den omvendte og troende ånds-unnfangede kristne i samme situasjon som Adam ville ha vært i, hvis han hadde tatt av livets tre.

Adam ville ha mottatt Den Hellige Ånd av den udødelige Gud, for at den skulle forene seg med hans menneskeånd. Siden det krevdes et valg av Adam, ville han selvfølgelig ha forkastet Satans vei ved å ta av livets tre.

Men igjen, hva ville ha skjedd, hvis Adam hadde tatt av livets tre?

Han ville ha mottatt den Hellige Ånd av Gud, så den kunne bli forent med menneskeånden. Mennesket var ikke mentalt eller åndelig fullstendiggjort, før det hadde mottatt Guds Ånd. Dette ville ha forent ham, mentalt og åndelig, med Gud. Det ville ha blitt unn fanget som et Guds barn, akkurat som den omvendte, ånds-unnfangede kristne.

Det ville ha mottatt den Hellige Ånd av Gud til å føyes sammen med menneskeånden, unnfange det som en Guds sønn, og gi videre til det en forsmak på udødelig liv og gjøre det til ett med Gud. Som for den ånds-unnfangede kristne i dag, hvor ”Kristus i dere, håpet om herlighet.”(Kolosserne 1:27) Og igjen, Kristi sinn er i oss (Filemon 2:5), så selve Den Eviges sinn, ville ha vært i Adam. Men isteden kom Satans sinn og innstilling inn i ham, og arbeidet i ham, akkurat slik som den har i alle hans barn som har dannet hele denne verden. Vi leser i Efeserne 2:2, at Satan, som høvding over luftens makter, virkelig arbeider i mennesker.

Her vil vi forklare et poeng som kan bli misforstått. Under Satans fristelse ble Eva forført, men ikke Adam. (1 Timoteus 2:13-14) Adam nektet å adlyde Gud og syndet med overlegg. Men selv om han ikke ble forført i denne første fristelsen, avskar hans overlagte brudd på Guds klare kommando ham fra Gud, noe som produserte en tilstand av mental fordervelse og åpnet sinnet hans for Satans forførelse. Fra det øyeblikk ble Adam og

alle hans barn etter ham, mottakelige for Satans innflytelse. Satan begynte å arbeide i Adams sinn, slik Gud ville ha arbeidet i sinnet hans hvis han hadde tatt av livets tre.

EN VERDEN I FANGENSKAP

Slik hadde Satan fra samme øyeblikk åndelig kidnappet Adam, og hele menneskefamilien hans har fra den tid blitt holdt fanget av Satan.

Gud ville ha åpenbart for Adam, Guds livsvei—som er Guds åndelige lov. Denne loven er veien av utgående kjærlighet—og det ville ha vært ”Guds kjærlighet ... utøst i våre [menneskenes] hjerter ved den Hellige Ånd som er oss gitt.” (Romerne 5:5). Menneskenes naturlige, kjødelige kjærlighet, kan ikke oppfylle Guds hellige lov.

Men slik et menneskefoster har blitt unnfanget av menneskeforeldre, og på samme måte som fosteret må utvikle seg gjennom svangerskapsperioden før det blir født, slik er det også med den ånds-ledede kristne, og slik ville det ha vært med Adam.

Med han ville ha opplevd en direkte forbindelse og kontakt med Gud.

Jeg vil sammenligne dette med navlestrengen, som binder den nyfødte babyen til moren dens. Dets menneskeliv og fysiske næring, har under hele svangerskapet, blitt tilført barnet fra moren.

Guds åndelige LIV blir overført til den kristne gjennom Den Hellige Ånd. Åndelig kunnskap overføres også av Gud, men ved at Den Hellige Ånd bor i vedkommende (1 Korinterne 2:10). Full forståelse av Guds LOV (hans livsvei), gis av Gud gjennom Den Hellige Ånd. Men Guds lov krever handling og utførelse, og *KJÆRLIGHET* er lovens oppfyllelse (Romerne 13:10), og den kan bare oppfylles ved Guds kjærlighet som kommer fra Gud (Romerne 5:5).

Så Adam ville hatt den dype, åndelige kunnskapen inni seg, til å leve Guds vei, og han ville også blitt tilført den guddommelige kjærligheten, som alene kan oppfylle den fullkomne kjærlighetsloven, og sette den ut i handling.

Han ville også ha mottatt selve Guds TRO, ved Guds Hellige Ånd. Han ville ha mottatt kunnskap, veiledning og hjelp fra Gud. Han ville hatt tillit til at Gud ville gripe inn i saker utenfor hans kontroll. I slike saker gjør Gud for oss, på en overnaturlig

måte, det vi selv ikke er i stand til å gjøre. Med andre ord, Gud kjemper våre slag for oss.

Å FORKASTE GUDS LOV OG HERREDØMME

Men isteden valgte Adam en annen slags kunnskap—han tok til SEG SELV kunnskap om godt så vel som ondt. Han stolte helt og holdent på seg selv, både når det gjaldt KUNNSKAP om, og kraft til å gjennomføre godt så vel som ondt. Han FORKASTET å sette sin lit til Gud, og valgte å stole på seg SELV. Den eneste rettferdigheten han kunne tilegne seg, var SELV-rettferdighet som for Gud er lik skittentøy.

Adam og Eva tok av ”treet til kunnskap om godt og ondt.” Å ta av trets frukt, var å ta til seg selv kunnskap om hva som er godt og hva som er ondt—selv å bestemme hva som er riktig og hva som er synd. Dette betydde selvfølgelig at de forkastet GUDS LOV, som definerte for dem rett og galt.

Den strålende erkeengelen Lucifer, slik Gud opprinnelig skapte ham, var toppunktet av Guds skapermakt i et enkelt vesen. Få i dag har engang den fjerneste anelse om denne store kraften som Satan innehar, nå vendt til sludde. Adam undervurderte ham åpenbart fullstendig.

Den sludde Satan nådde fram til Adam gjennom hans kone Eva. Han sa ikke: ”VELG MIN VEI!” Han opptrådte som en listig slange. Han forførte henne med klokskap.

Han sådde TVIL i henne om Guds troverdighet. Han innga henne en følelse av urettferdighet og motvilje. Han forførte henne til å tro at Gud hadde vært urettferdig og selvisk. På en listig måte innga han sinnets forfenglighet i henne. Han lurte henne til å tro at det var riktig å ta av den forbudne frukten.

Adam ble ikke forført, men likevel fulgte han sin kones eksempel. Sammen med henne tok han til seg selv beslutningen om hva som er riktig og hva som er galt—og slik MISTRODDE han hva hans Skaper hadde sagt, FORKASTET Gud som Frelser og Hersker—forkastet Gud som kilden til åpenbart GRUNNLEGGENDE KUNNSKAP. Han trodde og fulgte Satans VEI.

ADAMS VERDEN DØMT

Da Gud ”drev mennesket ut” av Edens hage og stengte veien tilbake” så han ikke går tilbake og mottar evig liv i synd (1 Mosebok 3:22-24)—Gud FELTE EN DOM!

Gud sa i virkeligheten: "Dere har tatt beslutningen for dere selv og den verden som skal utvikle seg fra dere. Dere har forkastet meg som den grunnleggende kilden til kunnskap—dere har forkastet kraft fra meg ved min Ånd til å leve rettferdig—dere har gjort opprør mot min kommando og mitt styre—dere har valgt Satans "FÅ", "TA" vei. Derfor dømmer jeg dere og den verden dere skal utvikle, til i 6000 år å være avskåret fra adkomst til meg og min Ånd—unntatt de svært FÅ jeg skal kalle spesielt. Og disse FÅ skal bli kalt for forberedende spesialtjeneste for Guds Rike. Det skal bli krevd av dem at de gjør det som dere har unnlatt å gjøre—forkaste, motstå og beseire Satan og hans VEIER, og følge veiene til min åndelige LOV.

"Gå derfor, Adam, og alle dine etterkommere som skal utgjøre verden, og produser deres egen kunnskap. Bestem selv hva som er godt og hva som er ondt. Utform deres egne undervisningssystemer og måter å utbre kunnskap på, ettersom deres gud, Satan, skal villedere dere. Dann deres egne oppfatninger om hva som er gud, deres egne religioner, deres egne myndigheter, deres egne livsstiler og former for samfunn og sivilisasjon. I alt dette vil Satan forføre deres verden med sin egoistiske innstilling—med forfengelighet, begjær og grådighet, sjalusi og misunnelse, konkurranse og strid og vold og kriger, opprør mot meg og min KJÆRLIGHETSLOV.

"Etter at verden av deres etterkommere har skrevet leksen i 6000 år i menneskelig lidelse, engstelse, skuffelse, nederlag og død—etter at den verden som skal komme fra dere, blir nødt til å bekjenne den ytterste håpløshet ved den livsveien dere har valgt—skal jeg gripe inn på overnaturlig måte. Ved overnaturlig, guddommelig makt skal jeg da overta styret av hele verden. Ved gjenopplæring skal jeg skape en lykkelig verden i FRED. Og gjennom omvendelse, skal jeg så tilby evig frelse til alle. Etter at tusen år av den lykkelige verden som skal komme, skal jeg la alle som har dødd uten å være kalt i løpet av disse 6000 årene, bli oppvekket fra de døde til dødelig liv. Deres dom skal da komme. Og ved omvendelse og tro skal de bli tilbudt evig liv.

"I løpet av disse 6000 år hvor jeg selv avskjærer dem fra meg, skal de ikke bli evig dømt. Men, slik de sår i løpet av sitt liv, skal de høste. Men når jeg åpner evig frelse for dem, skal det ikke være noen Satan til å hindre eller forføre dem—ingen Satan som de må overvinne. Disse få kalte i løpet av disse første

6000 årene, skal måtte forkaste og motstå Satans innflytelse og seire. Men de som seirer, skal sitte med meg på min trone, og ha makt under meg til å herske over alle nasjoner under mitt overherredømme.”

SELVTILLITENS OPPRINNELSE

Hva betyr alt dette?

Adam, det første mennesket, avviste kunnskap fra og tillit til Gud. Han valgte å stole på sin egen kunnskap og evner.

Den moderne verden, utviklet fra Adam, bygger fullstendig på tillit til selvet. Psykologien som undervises i dag, er selv-tillit. Stol på dine indre, medfødte krefter, underviser de. En atmosfære av selvtillitsfull profesjonalisme, gjennomsyrer de fleste moderne universiteter. Det er forfengelighetens ånd. Universitetsstudenten blir ansporet til å se på seg selv som en som er i ferd med å bli en profesjonell—det betyr at han anser seg selv som hevet over dem som ikke har hatt samme type utdanning som han selv. På grunn av den grunnleggende tankegangen i utviklingslæren, føler han seg høyt hevet over dem som tror på Gud og Herren Jesus Kristus. Han ser på dem med forakt.

FRELSEN BLE AVSTENGT

Da Adam tok denne skjebnesvangre og dødelige beslutningen, AVSPERRET GUD LIVETS TRE (1 Mosebok 3:22-24) for 6000 år, for den verden som stammet fra Adam. Dette er bortsett fra en del profeter som ble utvalgt til å nedtegne Bibelen, og menigheten som Jesus Kristus kalte ut av denne verden. Men til og med Jesus sa klart fra at: ”Ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham” (Johannes 6:44).

Deretter la Gud, ved selve begynnelsen av denne verden, sin 7000-årige hovedplan for å gjennomføre sitt mål.

Det var Satan som forførte Eva. Deretter syndet Adam overlagt ved å ta av den forbudne frukten. Siden den gang har hele verden blitt forført (Åpenbaringen 12:9).

La oss stanse her et øyeblikk. La oss innse at dette var selve begynnelsen til den verden som vi fortsatt lever i. På dette tidspunktet må Satan ha frydet seg. Han må ha trodd at Gud var beseiret—at Gud gjennom Adam hadde mislykkes i å styrte Satans herredømme på jordas trone.

Men Gud sier: ”Min plan skal bli fullbyrdet.”

Guds 7000-årige plan vil oppfylle Guds hensikt i overveldende og strålende herlighet.

Forstå dette poenget som har vært et mysterium for verden. Da Gud stengte av livets tre, avstengte han menneskeheten fra forsoning og frelse i 6000 år, inntil den annen Adam, Jesus Kristus, etter 6000 år skulle komme tilbake til jorda i høyeste makt og herlighet, for å avsette Satan fra hans trone, og herske over alle menneskehetens nasjoner.

Det første mennesket, Adam, fikk anledning til å velge Guds styre, til å gjenopprette dette styret på jorda, og til å avsette Satan fra jordas trone. Siden han sviktet, kan ikke frelsen åpnes for menneskeheten generelt igjen, før Jesus Kristus, den annen Adam, har utrettet det den første Adam ikke gjorde—nemlig å avsette Satan og selv sitte på jordas trone, å gjeninnføre Guds styre på denne jorda.

Det at livets tre ble avstengt for menneskefamilien, markerte begynnelsen på vår nåværende verden, som fortsatt blir styrt usynlig, av Satan. Hvordan skulle da Gud klare å gjennomføre sin plan? Da selve grunnvollen til denne verden ble lagt, ble det bestemt av Gud at Ordet skulle bli født på jorda som Guds offerlam, for å frelse menneskeheten fra kidnapperen Satans herredømme (Åpenbaringen13:8).

Men hvordan skulle da Gud noensinne oppnå sitt mål om å reproducere seg selv gjennom menneskene i løpet av de neste 6000 årene?

FRELSE VED OPPSTANDELSE

Ved selve begynnelsen av Satans verden ble det også bestemt (Hebreerne 9:27) av Gud at alle mennesker skulle dø en gang og at de deretter, ved oppstandelse fra de døde, ville bli brakt til doms. I mellomtiden ville ikke menneskeheten som helhet foreløpig bli brakt til doms—verken fordømt eller frelst. På den tid ble det bestemt at likesom alle mennesker skulle dø i Adam, så skulle de samme ”alle” bli brakt tilbake til livet i Kristus, ved en oppstandelse til dom (1 Korinterne 15:22). Nettopp denne oppstandelsen av alle som døde i Adam, har vært et mysterium for hele denne verden som er forført av Satan. Selv i dag feirer den tradisjonelle kristendommen Jesus oppstandelse i den hedenske påsken hver eneste vår, men de sier ikke noe om den kommende oppstandelsen

for de milliarder som er døde i Adam. Den oppstandelsen vil bli forklart senere i denne boka.

I mellomtiden, da Kristus skulle komme for å bære menneskehetens synder, ville han stifte Guds menighet. Menighetens formål og funksjon vil bli forklart i sin helhet, i kapittel seks i denne boka.

Stans her et øyeblikk! Forstå det som Satan har blindet hele verden fra å se. Innse hva en forført tradisjonell kristenhet ikke har forstått.

Dette er av høyeste viktighet!

Den tradisjonelle kristenhetens verden har blitt forført til å akseptere den antatt kristne læren om sjelens udødelighet, at de som "bekjenner seg til Jesus", etter døden øyeblikkelig kommer til en himmel med evig lediggang, med frihet fra ansvar, og lykksalighet med avslapning og dovenskap. De som ikke klarer å "godta Jesus", skal derimot etter døden komme til et bestemt sted med evig vedlikeholdte, brennende flammer, kalt helvete, hvor de skriker og hyler i ubeskrivelig smerte og nød for evig tid, uten håp.

Læren har vært at mennesket er en udødelig sjel, og at det allerede har evig liv. Det forneker (Romerne 6:23) at syndens straff er døden, og at mennesket bare kan få evig liv som en gave fra Gud. Den falske læren i den tradisjonelle kristendom, kan sammenlignes med å ta en enveistur med jernbanen. Denne reisen er ditt livs reise. På enden av jernbanespolet er det sporveksler som er automatisk innstilt, og vil sende deg direkte til et evig brennende helvete med ubeskrivelig smerte og tortur. Men dersom du på noe stadium gjennom livets reise, bekjenner at du "godtar Kristus", vil sporveksleren ved enden av sporet i samme øyeblikk bli penset over, for å sende deg rett opp til himmelen.

Mye antatt "kristen" forkynnelse, har vært at Gud skapte det første mennesket som en fullkommen, udødelig skikkelse, men at Satan snek seg inn og ødela dette fantastiske arbeidet som Gud hadde gjort, i et øyeblikk som Gud var uoppmerksom. Frelsen blir så framstilt som Guds forsøk på å reparere ødeleggelsene, og å gjenreise menneskene tilbake i like god stand som da Gud først skapte dem.

I læresetning etter læresetning har de trodd og forkynt det diametralt motsatte av de sannhetene som klart blir åpenbart i Bibelen.

SATANS FØRSTE LØGN

De har forkynt Satans første løgn om at mennesket er en udødelig sjel. Når man stanser opp og tenker over det, går denne læren ut på at "frelste mødre" som har dødd og kommet til himmelen, hele tiden er seg bevisst sine fortapte sønner som skriker og hylar i ubeskrivelig tortur i helvetes flammer.

Men hva er den virkelige sannhet i Guds hellige Ord? Vet de døde hva de levende gjør? Like etter at vi giftet oss, fortalte min kone at etter at hennes mor døde da hun bare var 12 år gammel, trodde hun at moren hennes i himmelen kunne se alt det hun foretok seg.

Jeg siterer nå fra en artikkel i Den Enkle Sannhet i mars 1985: "Skriften åpenbarer klart at når man dør, er man død. Ifølge Bibelen hører ikke de døde, ser ikke, tenker ikke eller vet ikke noe. De døde har absolutt ingen bevissthet av noe slag: 'For de levende vet at de skal dø. Men de døde vet ikke noen ting, de får ikke lenger noen lønn, for minnet om dem er glemt. Det er for lenge siden forbi med både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet ...'" (Predikanten 9:5-6).

Bibelens budskap er klart på dette punkt. Død er død, uten noen skygge av tvil. Apostelen Paulus skrev av "for syndens lønn er døden" (Romerne 6:23). Død er pr. definisjon, fravær av liv—ikke bare atskillelse fra Gud.

Skriften advarer oss til å gjøre det meste ut av livet mens muligheten er her: "Alt det din hånd er i stand til å gjøre, gjør det med all din kraft! For det finnes verken gjerning eller planer eller kunnskap eller visdom i dødsriket, dit du går." (Predikanten 9:10)

Det kunne ikke være tydeligere. Men hva med dem som vil klamre seg til den kjære troen på at de gode kommer til himmelen etter døden, mens de onde går til helvete?

Hør hva apostelen Peters svarer. For hvis noen virkelig fortjente å komme til himmelen, så ville det da sannelig være noen etter Guds hjerte, ville det ikke? David var en slik person (Apostlene 13:22). Men Peter ble inspirert av Gud til å si at David "både døde og ble begravet, og hans grav er her hos oss den dag i dag" (Apostlene 2:29), og videre at "David for ikke opp til himmelen" (Apostlene 2:34).

Jesus sa også selv at "ingen er steget opp til himmelen," hvor Guds trone er (Johannes 3:13).

SKAL VI ALLE LEVE PÅ NYTT?

Men det er flere sider ved dette livet enn bare å leve for det nåværende liv. Den Store Gud plasserte menneskene her på jorda for et fantastisk, evig formål, som ennå ikke har blitt forstått av denne verdens religioner, som mennesker har tenkt ut. Det er en fantastisk grunn til at vi er her på jorda. Det fører til svaret på hvorfor vi mennesker er dødelige og erfarer hele skalaen av følelser og vanskeligheter, eller opplever gode tider i livet.

Selv om vi blir døde når vi dør, skal vi ikke forbli døde for alltid. De døde skal oppstå fra gravene sine! Les hva Jesus sier: "Undre dere ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst. Og de skal komme ut,—de som har gjort det gode, til livets oppstandelse, men de som har gjort onde, til dommens oppstandelse." (Johannes 5:28-29).

Vi vil bli stilt til regnskap for vår atferd her i livet! Hvert menneske som noensinne har levd, skal til slutt avlegge regnskap og bli med i en oppstandelse.

Jeg har tidligere forklart at ånden i mennesket av seg selv ikke kan se, ikke kan høre, og ikke kan tenke. Hjernen ser gjennom øyet, hører gjennom øret, og tenker ettersom hva ånden gir den kraft til. Når vi dør, vender støvet "tilbake til jorden og blir som det var før, og ånden vender tilbake til Gud, som gav den" (Predikanten 12:7)

Ånden er den som tar minnet og karakteren i forvaring. Ånden er som en støpeform. Den tar til og med vare på den avdødes fysiske utseende og skikkelse, slik at de som er døde, på dommens dag vil se ut som de gjorde da de levde, ha samme karakter som de utviklet i løpet av sitt liv, og huske alt de hadde lagret i sin hukommelse. Men i mellomtiden, i døden, er det ingen bevissthet, de "vet ikke noen ting" (Predikanten 9:5).

Den mest utbredte, vranglæren som blir trodd av så å si alle de kirkesamfunn som kalles kristne, bortsett fra den eneste, ekte, sanne og opprinnelige Guds menighet, er at ALLE automatisk er "fortapt" hvis de ikke bekjenner Jesus Kristus som frelser—og at nå er den eneste dagen for "frelse". Men sannheten er at de som er avskåret fra Gud *IKKE ER DØMT ENNÅ!* Få *FORSTÅR* denne grunnleggende hovedplanen til Gud. Leseren kan umulig bli mer overrasket over sannheten som blir avslørt i denne boka, enn undertegnede selv ble, for over 58 år siden. HELE VERDEN har blitt forført, slik Guds

Ord forutsa! En som er forført, er ikke klar over det selv!
Undervurder ikke Satan!

MENNESKENE, AVSKÅRET FRA GUD?

En som ser på den mangfoldige ondskaper i verden i dag, kunne tro at *MENNESKET* har avskåret seg selv fra Gud. Men det er *GUD* som har avskåret menneskene fra seg. Og *HVORFOR?*

Får dette Gud til å virke urettferdig? Tvert imot!

La oss gjøre dette klart. Da Adam valgte å spise av det forbudte treet, avskar han seg selv og sine etterkommere fra Gud. Men siden alle etterkommerne av Adam har syndet, har hvert eneste individ faktisk avskåret seg selv fra Gud (Jesaja 59:1-2).

Den personen i Guds familie som snakket med Adam, var Logos, eller "Ordet", som senere ble født som Jesus Kristus. Adam hadde ingen kontakt med Gud Fader. Da *ORDET* stengte livets tre, ble hele menneskeheten avskåret fra Gud Fader inntil Kristus ville komme til jorda i ære og makt, for å ta fra Satan jordas trone, og gjenopprette Guds styre over hele jorda.

I mellomtiden kom Kristus, den annen Adam, til jorda for første gang, for å åpenbare Gud Faders eksistens (Lukas 10:22). Før den tid hadde verden ingen kunnskap om at Gud Fader eksisterte. Det er en av grunnene til at den jødiske religionen trodde at Gud *BARE* bestod av *EN PERSON*. Dette er årsaken til at teologene har tapt, eller mer korrekt, aldri har hatt kjennskap til det faktum at *GUD* er en familie som vi alle kan bli født inn i, som en del av akkurat denne Familien. Dette forklarer også hvorfor de, da de leste i Det nye testamente om Gud Fader og om at Jesus også var Gud, fant på den falske teorien om at den Hellige Ånd var en tredje person i en treenighet. Dermed vanhellighet de den Hellige Ånd og *BEGRENSET* Gud, og fjernet dermed all kunnskap om at omvendte mennesker kan bli medlemmer av den samme, hellige *GUDSFAMILIEN*. Slik blindet Satan "kristenheten" fra sannheten og hensikten med Jesu Kristi evangelium.

De har oversett en svært viktig sannhet: oppstandelsen fra de døde.

De feirer en hedensk påske og aksepterer Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. Men de overser fullstendig den klare bibelske læren, om at alle som noensinne har levd igjen skal oppstå fra de døde, riktignok i tidsrekkefølge, tre helt

forskjellige oppstandelser. Det eneste håp den Hellige Bibel har for hele den store menneskeheten i denne døende verden, er håpet om oppstandelsen fra de døde, men det er da også et helt sikkert håp. Alt dette vil bli fullstendig dekket, og hele bibelversene gitt, i kapitlene som følger.

For en tragedie det er, slik Åpenbaringen 12:9 klart angir, at hele denne verden har blitt forført og forblindet av djevelen Satan, som fortsatt sitter på tronen over hele jorda.

Den virkelige sannheten er sjokkerende, men du vil finne den klart åpenbart i din egen Bibel. Følg med i den mens du leser denne boka nøye.

Tenk over følgende! Da Gud drev Adam og Eva ut av Edens hage, satte han engler for å forhindre menneskeheten fra å komme inn igjen. Sett at Den Evige hadde latt porten til Eden stå åpen. Mennesket hadde allerede tatt av det forbudte treet. Mennesket hadde allerede vendt seg mot synden. Hva ville ha skjedd? Sannsynligvis ville hele menneskeheten ha strømmet inn igjen, for å forsyne seg av dette LIVETS tre! Uten noen som helst omvendelse—til og med uten noen TRO på Gud eller på Kristus—ville menneskeheten ha hjulpet seg selv til å FÅ EVIG LIV.

TENK et øyeblikk!

GUD ER IKKE URETTFERDIG

Så urettferdig Gud ville ha vært, hvis han hadde tillat dette! Mennesket, med alle dets synder og synd har en tendens til å øke hos den som gir seg over til den—ville ha blitt udødelig—levd evig mens det ville lide under smertene, både psykiske, fysiske og åndelige, som synden ville bringe over det!

Det virker ikke som om mennesket innser at det nå er SLAVE under synd. Synden har avskåret det fra Gud Fader. Få forstår at vi ikke er frelst ved Kristi død. Vi er forsonet med Gud Fader gjennom Jesus død. Vi er frelst ved hans liv (Romerne 5:10). Mennesket innser ikke at bare virkelig anger—at vi vender oss vekk fra synd—og Jesu Kristi levende TRO, kan FRIGJØRE mennesket fra denne straffen! Synd slavebinder! Den bringer straff! Den bringer sorg, anger, lidelse. Den frambringer skader, plager og sykdom. Den produserer frustrasjon og håpløshet.

Det mest urettferdige, unådige, grusomme Gud kunne ha gjort etter at Adam og Eva hadde tatt av det forbudte treet, var å

la inngangen inn til haven stå åpen, med fri adgang for alle til å komme til livets tre, symbolet på det *EVIGE LIVS* gave!

Men hva gjorde Gud? Han jaget mannen og kvinnen ut. Han stengte inngangen.

Imidlertid lot han frelsen og evig liv i ytterste lykke og glede, bli mulig for HELE menneskeslekten. Men med guddommelig visdom, satte han opp en tidsplan og betingelser! I de første 6000 årene—som nå snart er fullført—ble alle, bortsett fra noen FÅ forutbestemte, avskåret.

På dette punktet har hele den tradisjonelle, kristne verden blitt forført. Her er en svært viktig sannhet: Sittende på jordas trone forsøkte Satan å drepe Jesus-barnet. Deretter forsøkte han å friste og diskvalifisere Jesus, like før Kristus begynte sin forkynnergjerning på jorda (Matteus 4). Satan forårsaket martyrdømmen for de fleste av apostlene. Han forårsaket en intens forfølgelse av menigheten. Han forårsaket at en voldsom uenighet blusset opp i de tidligste måneder og år av menighetens eksistens, om hvorvidt evangeliet som skulle forkynnes var budskapet *FRA* Kristus, eller menneskers evangelium *OM* Kristus. Satan forårsaket at det sistnevnte gikk seirende ut av striden, og i løpet av mindre enn 20 år, ble et forfalsket evangelium *OM* Kristus forkynt av alle bortsett fra de forfulgte FÅ, som lojalt fortsatte som den lille og forfulgte, ekte, opprinnelige Guds menighet.

ER DETTE DEN ENESTE FRELSENS DAG?

Disse forførte ”kristne” lærte, og lærer fortsatt bort, at dette er den *ENESTE* frelsens dag, og at deres falske frelse som går ut på bare å ”godta” Jesus Kristus, uten å angre ved å vende seg fra synd og til å adlyde Guds lov, ville sende folk som ”udødelige sjeler” direkte til himmelen når de dør.

Satan har forblindet forstanden hos disse i ”den tradisjonelle kristenheten” for det faktum at Gud stengte av livets tre, inntil den herliggjorte Jesus Kristus kommer i høyeste makt og herlighet for å gjenopprette Guds styre over hele jorda. Jeg gjentar: det var bestemt at det er menneskenes lodd én gang å dø, og etter døden vil oppstandelsen til dom komme (Hebreerne 9:27). I mellomtiden blir ikke Adams verden dømt, selv om alle må stå til regnskap for sine synder i den endelige dom.

Men i mellomtiden har Gud gjort visse unntak i en spesiell hensikt. Gud lot profeter framstå ene og alene for å være med på å legge grunnlaget for menigheten. Jesus kalte disipler *UT AV DENNE VERDEN* så de kunne bli opplært til å undervise andre, og i de kommende tusen år under Guds gjenopprettede rike, å styre og undervise under Jesus, kongenes Konge, når livets tre vil bli gjort tilgjengelig for alle.

Menigheten ble kalt for å bli trent til å bli herskere og lærere i Guds Rike *NÅR* livets tre blir gjort tilgjengelig. I mellomtiden har Den Hellige Ånd blitt avskåret fra alle, bortsett fra profetene og de kalte i Guds sanne menighet. Profeten Joel forutsa at det skal skje senere—etter de 6000 årene med denne Satans verden—at Gud vil utgyte sin Ånd over alle mennesker (Joel 3:1).

I mellomtiden var det nødvendig for Guds hensikt, at Den Hellige Ånd ble gitt til profetene og de som ble spesielt kalt for opplæring i å bli herskere og lærere under Kristus, når Guds styre er gjenopprettet på jorda over alle nasjoner.

Da Jesus kalte menigheten, sa han klart: ”Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham ...” (Johannes 6:44). Menigheten er bare ”førstegrøden” av frelsen. Hele denne sannheten vil bli forklart tydeligere i kapittel seks.

HVORFOR DEN ANDRE ADAM?

For å ta et tilbakeblikk: Ca. 4000 år etter Adam, ble Jesus Kristus sendt av Gud for å leve et fullkomment liv, å motstå Satan, å kvalifisere seg der den første Adam sviktet, for å overta plassen etter Satan som *HERSKER* på tronen for hele jorda. De som klarer å motstå Satan, seg selv og synden (dvs. ”de kalte”), slik Jesus gjorde, de vil sitte sammen med Kristus på hans trone, når han kommer for å gjenopprette *GUDS RIKE* og gjenreise Guds *STYRE*, som den tidligere Lucifer avviste og sluttet å administrere!

Disse svært få som er kalt, fra ”den rettferdige Abel” av og fram til i dag, og til Kristi gjenkomst til jorda, de har måttet gjøre det Adam nektet å gjøre *AVVISE SATANS VEI*, han som gjorde opprør mot *GUDS STYRE*!

Men hvem er da en ekte kristen? Bare de som har blitt, og blir ledet av Guds Hellige Ånd (Romerne 8:9, 11, 14). Og ingen kan motta Den Hellige Ånd før vedkommende 1) *ANGRER*—på sine synder og sine brudd på Guds lov; og 2) har fullstendig tro på Jesus Kristus—stoler på Kristus—noe som inkluderer

det å TRO Jesus Kristus. Jeg mener, å tro det han sier—hans ORD, Bibelen!

Altså, etter at de kalte virkelig angrer og tror, forsoner Kristus dem med Gud Fader, samtidig som de mottar Den Hellige Ånd som befrukter oss som Guds barn.

La oss her klargjøre et annet spørsmål. Hvorfor kunne ikke Adams første barn Kain, Abel og Set, ha omvendt seg og bare på bakgrunn av denne omvendelsen ha mottatt Ånden og Guds liv? Guds lov ville ikke ha vært en lov hvis det ikke hadde vært en straff for brudd på den. Adam syndet. Alle hans barn syndet, og brakte dermed dødsdommen over seg. Verken de eller noen person etter dem kunne bli fri fra straffen i denne loven før Kristus, selve deres Skaper, hadde betalt denne dødsstraffen i deres sted. Derfor var ingen frelse mulig før Kristus var korsfestet. Bare Jesus soning kunne forsoner noe menneske med Gud Fader.

Men hva da med disse og alle de andre—*TUSENER AV MILLIONER*? Hvis de ikke er kalt og dratt av Gud, har de ganske enkelt ikke blitt dømt inntil nå! Jeg mener ikke at de skal slippe å stå til regnskap for sine synder. Det skal de i sannhet! Men dommen over dem vil KOMME. Dommen har begynt med Guds sanne menighet (1Peter 4:17). Jesus sa: ”Ingen kan komme til meg uten at Faderen ... drar ham” (Johannes 6:44). Ellers *KAN INGEN* komme til Kristus! Men menigheten er bare den *FØRSTE* innhøstningen.

I Satans forførte verden har mange kommet til en falsk Kristus som antas å ha opphevet sin Faders bud. De tilber til og med Kristus. Men Jesus selv sa tydelig: ”Forgjeves dyrker de meg, for de lærer fra seg lærdommer som er menneskebud... Og han sa til dem: Vakkert setter dere Guds bud til side, for å holde deres egne forskrifter!... Slik gjør dere Guds ord ugyldig med de forskrifter dere har gitt videre. Og mange lignende ting gjør dere.” (Markus 7:7, 9, 13).

Millioner av forførte innser ikke at de dyrker Kristus forgjeves. De har blitt forført til å tilbe ”en annen Jesus”.

HVERT MENNESKE SKAL BLI KALT

Når Kristus kommer som kongenes Konge og herrenes Herre, vil han styre i de neste tusen årene. ALLE som lever etter hans gjenkomst vil bli kalt.

Etter disse tusen årene skal ”Den store hvite trones dom” Åpenbaringen 20:11-12, finne sted. Alle som noensinne har

levd fra Adam og senere, som ikke ble kalt av Gud, skal oppstå som dødelige mennesker av kjøtt og blod slik de var i sitt første liv. Så skal de avlegge regnskap for sine synder i sitt tidligere liv. Straffen for disse syndene er døden. De skal så få lære at Jesus Kristus har sonet denne dødsstraffen i deres sted. Og ved oppriktig anger og tro vil de bli tilgitt og motta Guds Hellige Ånd, som unnfanger dem til EVIG LIV.

Guds fantastiske hovedplan GÅR UT PÅ Å KALLE ALLE SOM NOENSINNE HAR LEVD TIL Å MOTTA EVIG FRELSE, men bare etter oppriktig anger og tro på Guds sannhet. Men det vil finne sted flere oppstandelser i tur og orden (1 Korinterne 15:22-23). "For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus. Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden. Deretter" (to andre oppstandelser som er åpenbart i Åpenbaringen 20:11-13, blir ikke behandlet i 1 Korinterne 15).

Disse som blir kalt i løpet av tusenårsriket, og disse i den store, hvite trones oppstandelse og dom, vil IKKE ha Satan å overvinne da.

Hvor VIDUNDERLIGE er Guds veier—selv om de nå er skjult for størstedelen av menneskeheten, som bringer så mye lidelse over seg selv! Som apostelen Paulus, utbrøt: "Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier!" (Romerne 11:33).

Gud reproducerer seg selv i MENNESKET! I 1 Mosebok 1:1, er ordet for Gud Elohim på det opprinnelige hebraiske. Det er et navn i likhet med kirke, familie eller gruppe. Gud sa, "La oss—ikke meg—gjøre mennesker i VÅRT bilde." Gud er i sannhet en familie, som vi, bokstavelig talt, kan bli født inn i!

HVA er da mennesket? Det er et levende vesen skapt av jordas muld. Det er LEIRE, og Gud er mesterpottemakeren, som knar, former og støper vår KARAKTER—hvis vi svarer når han kaller og drar oss til seg. Hvis vi er villige, fyller han oss med SIN EGEN ÅNDELIGE, HELLIGE, RETTFERDIGE og FULLKOMNE KARAKTER!

Hvorfor eksisterer vi mennesker? Gud skapte oss på jorda, for å utvikle i oss det som de englene som syndet nektet å la Gud utvikle i dem—hans fullkomne KARAKTER! Etter sin tidsplan og måte, holder han på å utvikle oss til å bli SANN Gud, hver eneste en av oss, og for å fullføre skapelsen av det uferdige universet. Men for ØYEBLIKKET lever vi fortsatt i denne forførte verden som er styrt av Satan.

4

Mysteriet om sivilisasjon

FÅ STANSER OPP FOR Å TENKE OVER DET, MEN NÅR DU GJØR det, kan noe være mer mystisk enn denne verdens sivilisasjon?

Hvordan skal vi forklare det forbausende paradokset av en verden av mennesker som kan sende astronauter til månen og tilbake igjen, frambringe underverker i vitenskap og teknologi, transplantere menneskehjerter—men som likevel ikke kan løse enkle problemer menneskene imellom, som innen familielivet og i gruppeforhold, eller fred mellom nasjonene?

Industrinasjonene har hatt en imponerende framgang. De har produsert en høyt, mekanisert verden, som gir alle former for luksus, moderne bekvemmeligheter og fornøyer. Likevel er de forbannet med kriminalitet, vold, urettferdighet, sykdom og epidemier, oppløste hjem og ødelagte familier. Samtidig lever mer enn halvparten av verden i analfabetisme, ytterste fattigdom, skitt og elendighet. Vold og ødeleggelse tiltar raskt i omfang. Mange spør, "Hvis Gud eksisterer, hvorfor tillater han da så mye vold og lidelse?"

Vi ble født inn i denne verden av det 20. århundre slik den er. Vi tar den for gitt. Men vi kan ikke forklare den. Det er som å se en film på et tidspunkt der den allerede nærmer seg slutten. Vi ser hva som skjer på det tidspunktet, men siden vi ikke har sett filmen fra begynnelsen av og ikke vet hvordan

begivenhetene utviklet seg til det tidspunktet, kan vi simpelthen ikke forstå det vi ser. En forfatter skrev om en tidsmaskin som kunne transportere en tilbake til en annen tid i historien. Hvis vi hadde en slik tidsmaskin, burde vi nå transportere oss 6000 år tilbake, slik at vi faktisk kunne se hva som skjedde i den opprinnelige Edens hage, da verdens grunnvoll ble lagt. Det var der denne sivilisasjonen begynte. Da ville vi bedre forstå hvorfor det nå snakkes om verdens nært, forestående ende.

Hvordan utviklet sivilisasjonen seg til den tilstanden den har i vårt 20. århundre? For et mysterium dette er for tenkende mennesker! De fleste er selvfølgelig ikke tenkende mennesker, og stiller seg aldri dette spørsmålet. Men hvis en gjør det, finner man spørsmålet omgitt av mysterier. Så la oss forstå.

Det har allerede blitt forklart i denne boka hvordan Gud skapte mennesket i den høye hensikt å reprodusere seg selv. Men denne høye hensikten gjorde det nødvendig med vårt eget samtykke, flid, anstrengelse og glede, å skape i oss Guds høye, åndelige karakter. Men hvorfor plasserte Gud mennesket på jorda for å gjøre dette? Hvorfor denne spesielle planeten?

DEN UFERDIGE JORDA

Gud plasserte mennesket her for å gjenopprette sitt styre på jorda. Opprinnelig var Lucifer og englene hans blitt plassert her. Gud hadde plassert dem her på en uferdig jord. Husk at Gud skaper i to stadier. I likhet med en kvinne som baker en kake, så baker hun først selve kakebunnen. Men kaka er ikke ferdig før hun legger på glasuren. Jordas substans og masse var blitt skapt før englene ble plassert her. Men Gud hadde ment at englene skulle utvikle jordas overflate, gjøre den vakker og forbedre den. I den hensikt ga han dem sitt styre, for å regulere deres atferd og utførelse i fellesskap når de gjorde dette.

Men Lucifer, som satt på tronen for å administrere styret i samarbeid og harmoni for deres verden, gjorde opprør. Han forvandlet samarbeid og harmonisk aktivitet til konkurranse, ondskap, opprør og ødeleggelse. Lyset på jorda ble forvandlet til mørke. Jordas overflate ble preget av ødeleggelse, forfall og ruin.

Så i løpet av seks dager (Salmene 104:30) sendte Gud ut sin Ånd og fornyet jordas overflate for mennesket.

Men ennå var ikke ”kakas glasur” lagt på. Gud plasserte mennesket her for å gjøre det som de syndende englene ikke hadde gjort.

Mennesket skulle fullføre jordas forskjønnelse. Gud er ikke opphav til forvirring, stygghet eller forfall, men til skjønnhet, fullkommenhet, karakter og det beste i kvalitet.

Se på beskrivelsen av Guds himmel, setet for Guds trone— hvor, vi kan si, Gud lever som beskrevet i Åpenbaringen 4. kapittel. Gud sitter på en trone omgitt av funklende glans og herlighet, kvalitet og skjønnhet og karakter. Mer strålende og vidunderlig vakkert enn noe menneske noen gang har sett.

Gud ville at mennesket skulle arbeide på jorda, forbedre den, gjøre den vakrere, gi den en herlig karakter—og ved å gjøre så, bygge ”hellig skrud” (1. Krøn. 16:29) inn i livet sitt. Gud har aldri ment at mennesker skulle leve i fattigdom, skitt og elendighet eller stygghet. Mennesket skulle ha gjort jorda vakrere og samtidig utvikle karakter. Dets sivilisasjon skulle ha vært en ”himmel på jord”.

Hva mennesket har gjort.

Men hva har mennesket gjort på jorda som Gud plasserte det på? Mennesket har gjort stygt, forurenset, besudlet og vanhel- ligt alt det dets hender har rørt ved. Det har forurenset lufta, skitnet til vannet i elvene, innsjøene og havene. Det har forringet jorda, ribbet skogene, og derved forandret regnet og forårsaket at ørkenene har vokst. Det har slitt ut jorda ved å unnlate å gi den sin sabbathvile hvert syvende år. Mennesket har bygget byer og tillatt dem å forringes til slum, skitt og elendighet.

Alt sammen fordi det første mennesket forkastet og vendte seg fra Gud, idet det utelukkende stolte på seg selv—og alle Adams etterkommere har gjort det samme.

Slik har mennesket utviklet en sivilisasjon, skapt av mennesker under innflytelse av Satan. Mennesket har ikke bare ødelagt den jorda det skulle ha utviklet og forbedret, men det har også ødelagt sin egen helse ved feil livsførsel og degradert og fordervet sin åndelige karakter. Nå omsider, som vi nærmer oss enden på de 6000 år som Gud har tillatt mennesket å ha frie tøyler, har det skapt et Frankensteinuhyre av våpen for masse- ødeleggelse, som kan tilintetgjøre hele menneskeheten—med mindre en barmhjertig Gud griper inn for å redde oss fra oss selv.

EN BESKJEDEN FORSMÅK

Vi lever nå i den tid som bibelprofetiene kaller de siste dager”—den siste generasjonen før Kristus kommer for å styre og utrette på

jorda det mennesket skulle ha gjort. I disse siste dager skal ifølge bibelprofetiene, både åndelig og materiell kunnskap øke. Guds sanne menighet skulle settes tilbake på sporet for å gjenreise troens vidunderlige kunnskap, som en gang ble overgitt til de hellige på de opprinnelige apostlers tid.

Gjennom menigheten har Kristus bygget tre colleger—to i USA og ett i England. De tre universitetsområdene har gjensidig overgått hverandre i materiell skjønnhet, som karakterfaste fysiske miljøer for å utvikle Guds rettferdige karakter i studentene. Skjønnheten av gudfryktig karakter hos disse studentene har overgått universitetsområdenes fysiske skjønnhet. En dronning som nylig var på et seksdagers besøk ved hovedkvarterets universitetsområde i Pasadena, utbrøt "Jeg har nettopp vært i himmelen." Tre ganger har dette universitetsområdet vunnet prisen som det universitetsområde som har det vakreste landskapet og er best vedlikeholdt i USA. Disse universitetsområdene er et eksempel på hva mennesket skulle ha gjort, og en forsmak på den skjønnhet som vil den blomstre fram på hele jorda, etter at Kristus og hans hellige i hans rike overtar styret over jorda i morgendagens vidunderlige verden.

Foringede, tidligere millionærboliger har blitt restaurert. Et område bak dem som hadde forfalt til slum, har blitt rensset opp og bygget om til det vakreste området i Pasadena.

HVA OM ADAM HADDE TATT AV LIVETS TRE?

Hvordan begynte det materielles og menneskets karakter å forfalle?

Hadde Adam tatt av det tilbudte livets tre, ville hele sivilisasjonens utvikling vært en helt annen. Fred, lykke, glede, sunnhet og overflod ville ha spredd seg over jorda.

Men hva ble resultatet?

Adam tok til seg kunnskap om godt og ondt. Men det var bare godt på menneskets plan, ikke høyere enn det fiendelige, menneskelige nivå av menneskeånden i ham. Han forkastet tillit til Gud, og stolte på seg selv når det gjaldt kunnskap, evner og makt—alt begrenset til menneskets kjødelige plan, forført og ledet av den fordervede Satan.

Hadde han tatt av livets tre, ville han selv utvilsomt ha etterfulgt Satan på jordas trone, gjenopprettet Guds styre, med kraft, innflytelse og ledelse fra Den Evige Gud. Men han tillot

Satan å komme inn i sinnet sitt. Han ble så å si kidnappet og holdt fanget av Satan.

Slik trodde ikke det første, skapte mennesket Gud. Det nektet å adlyde Gud og valgte å gå SIN EGEN VEI, å gjøre det han selv ville. Adam gjorde det villig, men ikke åpenbart forsettlig eller med ond hensikt.

Villig ble Adam ført i fangenskap av Satan. Han fulgte villig med Satan, erkekidnapperen av alle tider.

EN VERDEN I FANGENSKAP

Adam var blitt skapt med mulighet til å bli født som en Guds sønn. Selv om han ennå ikke engang var en unnfanget sønn av Gudsfamilien, var han skapt med mulighet til å bli akkurat det. Straks han ga etter for Satans vei, som går ut på å velge å ”gjøre det han selv ville” i opprør mot Guds uttrykkelige påbud, ble han Satans eiendom åndelig. Han hadde i virkeligheten gitt etter for Satans styre og valgt dette styrets lov—forfengelighetens og egoismens lov—som automatisk fører til en holdning av selvforherligelse, begjær, konkurranse, ønsket om å få istedenfor Guds givei.

Hele menneskeheten stammer fra Adam og Eva. Den nåværende verden ble GRUNNLAGT i dem. Siden den tid, har hele verden blitt HOLDT I FANGENSKAP! Slik har verden valgt kidnapperens vei istedenfor sin potensielle Fars vei!

Men Gud Fader skulle betale løsepenger og ennå bringe sine potensielle, åndelige barn tilbake til seg. Gud valgte ikke å løskjøpe, korrigere og gjenopprette menneskeheten til seg på det tidspunktet.

VED VERDENS BEGYNNELSE

Etter at Adam syndet, har Gud avstengt veien til livets tre for verden som helhet, inntil den annen Adam, Jesus Kristus, avsetter Satan og overtar jordas trone.

Det kan ikke være noen lov uten en straff. Straffen for menneskenes synd, er DØDEN.

Dødsstraffen har rammet Adam og alle hans etterkommere. Denne straffen måtte betales. Det var ingen vei utenom. Satan må ha triumfert og trodd at han fullstendig hadde lykkes i å bekjempe Guds plan, nemlig å gjenopprette Guds styre, og

avsette Satan fra jordas trone. Alle Adams etterkommere ville i sannhet komme under dødsstraffen, for alle ville synde.

Men det som antagelig ikke engang Satan var klar over, var at Guds plan fremdeles var å frelse menneskeheten, og fjerne Satan fra jordas trone.

Da selve denne verdens grunnvoll ble lagt, ble det bestemt at Jesus Kristus som "Guds Lam" skulle bli slaktet som betaling for straffen for alle menneskers synder (Åpenbaringen 13:8), hvis stedfortredende offer kun er effektivt ved omvendelse og tro. På den tid bestemte Gud også at alle Adams etterkommere skulle dø, men at de så etter døden skulle bli gjenoppvekket til dom (Hebreerne 9:27). Men som alle må dø i Adam, skal de samme ALLE bli gjort levende igjen i Kristus, for å dømmes (1 Korinterne 15:22).

Men fremdeles, ingen kunne noensinne bli født av Gud, før Guds hellige og fullkomne, åndelige karakter var blitt innpodet i en, ved personlig valg og bevis i handling.

Gud satte av en 7000-årsperiode for å fullføre sitt opprinnelige HØYESTE FORMÅL med å reprodusere seg gjennom mennesket. Det var en MESTERPLAN fra en mesterhjerne for å utarbeide HENSIKTEN her nede.

I nesten 6000 år har en sivilisasjon som vi kaller verden, utviklet seg. Men den har vært en verden i fangenskap. Den har blitt SATANS VERDEN, selv om millioner har blitt forført til å tro at den er Guds verden. Til denne dag sitter Satan fortsatt på jordas trone.

I mellomtiden har Satan arbeidet I alle mennesker. Han har sprøytet enorme ONDER inn i verden.

Men hvordan har Satan sprøytet disse ondene inn i alle menneskers sinn, selv de lærdeste og mest framstående i utdanning, vitenskap, regjering og områder av storlært foretaksomhet på menneskets plan? Selv det spørsmålet er et mysterium som nesten ingen forstår.

SATAN—MESTERKRINGKASTEREN

I Efeserne 2:2 kalles Satan høvdingen over luftens makter, som arbeider i—inne i sinnet til—folk. Jeg kunne aldri ha forstått dette inntil: 1) jeg hadde forstått hvordan radio og fjernsyn lyder, og bilder blir overført gjennom lufta; og 2) jeg hadde lært sannheten om menneskeånden i menneskehjernen. Hvis radioen din innstilles

på riktig bølgelengde, eller fjernsynsapparatet stilles inn på riktig kanal, kommer kringkasterens budskap gjennom, klart og tydelig. Som høvding over luftas makter, kringkaster Satan—ikke i ord, lyder eller bilder, men i holdninger, sinnsstemninger og impulser.

Vi leser for eksempel i Esra 1:1 at da kong Kyros av Persia utstedte en forordning om å sende en koloni jøder tilbake til Jerusalem for å bygge det andre tempelet, ble han tilskyndet til å gjøre det, fordi Gud vakte slike tanker i menneskeånden hans—med andre ord, han plasserte tanken og impulsen i sinnet hans, og kongen reagerte på den. På samme måte leder Satan menneskeånden i folk, for å inngi holdninger av misunnelse, sjalusi, vrede, utålmodighet, raseri, bitterhet og strid i dem.

Folk har ingen ide om Satans voldsomme makt. Menneskeånden i hvert menneske, er automatisk innstilt på Satans bølgelengde. Det virker som om Satan har overmettet lufta over hele jorda, med sin egoistiske og forfengelige holdning.

Og slik utviklet en verden—en sivilisasjon seg—fra den opprinnelige Adam og Eva. Da Gud stengte veien til livets tre, markerte denne handlingen verdens grunnleggelse. Den ble grunnlagt på forkastelse av Gud, på ulydighet mot Guds lov som definerer Guds livsvei. Og resultatet har blitt 6000 år med onder, sorg, smerter og lidelse i menneskenes sivilisasjon.

Gud utarbeidet en 7000-års mesterplan for å gjennomføre sin mektige hensikt. De første 6000 årene ble avsatt til å la Satan forbli på jordas trone, og for menneskeheten å lære gjennom erfaring den bitre leksen at Satans egoistiske vei i motsetning til Guds lov, bare fører til smerte, lidelse, angst og død.

Hele menneskeheten har blitt forført til å foretrekke denne egoistiske livsformen som går ut på å ”få”.

Husk her at verden aldri visste at Gud Fader eksisterte, før Jesus kom og åpenbarte Faderen (Matteus 11:27).

Allerede fra begynnelsen av var verden avskåret fra Gud Fader. Jesus kom for å forsone omvendte troende med Faderen (Romerne 5:10).

SIVILISASJONENS BEGYNNELSE

Men legg i korthet merke til hvordan menneskets sivilisasjon utviklet seg.

Gud skapte de første menneskene, fullkomne skapninger, fysisk og mentalt. Fysisk hadde dette fullkomment, skapte paret ingen kroniske lidelser eller tilbøyeligheter i retning av ubetydelige eller alvorlige sykdommer. Dette bevitnes delvis ved den kjensgjerning at Adam levde til han ble 930 år gammel. Og i nærmere 2000 år var den gjennomsnittlige levealder fra Adam til Noah nærmere 900 år.

Tenk på det! Det første mennesket levde nesten en sjettedel av hele tiden fra menneskets skapelse til nå!

Adam og Eva hadde to sønner, Kain og Abel. Da de ble voksne, kanskje mens de ennå var i tenårene, ble Kain sjalu og fiendtlig innstilt mot sin bror Abel. Enda de ved å være avskåret fra livets tre var avskåret fra Gud Fader, talte "Ordet" ("Herren" eller "Den Evige" på norsk) til Kain og advarte ham. Men Kain ble ledet av Satan. Fyrsten over luftens makter ledet Kain til en holdning av sinne, raseri og fiendtlighet. Kain slo i hjel sin yngre bror, og da Den Evige spurte ham om broren, løy han for Gud om det. Satan ledet det aller første menneske som noensinne ble født, til å bli en morder og løgner.

Gud dømte ham til å bli hjemløs og fredløs.

Men selv om menneskefamilien hadde forkastet Gud, og valgte å stole på seg selv slik de ble påvirket av Satan, var menneskesinnet i stand til å arbeide med materielt stoff. I løpet av få generasjoner lagde en etterkommer av Kain harper og fløyter og andre musikkinstrumenter, (1 Mosebok 4:21) og en annen smidde redskaper av kobber og jern.

Menneskeheten gjorde framgang i materiell utvikling, selv om den åndelig fjernet seg stadig lengre fra Gud. Men husk her at "dersom Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves" (Salmene 127:1). Også i Matteus 7:24-27, et hus som er bygd på en dårlig grunnvoll, er nødt til å falle. Sivilisasjonen, slik vi kjenner den, ble bygd, ikke på Guds grunnvoll og hans veiledning, men på menneskets selvtilitt under Satans forførelse og påvirkning.

Bibelen forteller oss lite om menneskenes utvikling før Noah, men etter 1500-1600 år var menneskenes sivilisasjon blitt så ond at bare én mann, Noah, var rettferdig. Det var en befolkningseksplasjon, men menneskeheten vendte seg hele tiden til det onde. Etter at Noah hadde advart verden i 100 år, sendte Gud syndfloden som drepte alt liv unntatt Noah, hans kone, tre sønner og konene deres—i alt åtte personer.

DET ONDES OMFANG

Legg merke til i hvilken grad Satan hadde vendt menneskeheten til det onde. ”Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle tanker og hensikter i deres hjerter var onde hele dagen lang.”(1 Mosebok 6:5) Jorda var full av vold. Menneskenes tanker, drømmer og planer var konstant egoistiske, begjærlige og innstilt på det onde.

Denne volden var blitt så utbredt at Gud bestemte seg for å spare menneskeheten fra å lide lenger i denne økende angsten og elendigheten.

Gud tok vekk deres elendige liv ved den verdensomfattende syndfloden, for å oppstå i *neste sekund av sin bevissthet igjen* i ”den store hvite trones” oppstandelse (Åpenbaringen 20:11-12). De vil bli brakt tilbake til livet på et tidspunkt når Kristus styrer på jorda i rettferdighet, fred og lykke. Satan vil være borte. Da vil sinnene deres bli åpnet for Guds *SANNHET*, og evig frelse vil bli åpnet for dem.

Men Gud hadde til hensikt å bevare menneskelivet—å gi menneskeheten en ny og frisk start.

Av alle jordas millioner, fant Gud bare én mann som vandret med Gud. To kan ikke vandre sammen uten å være enige. Bare Noah var enig med Gud og Guds livsmønster. Gud brukte Noah som en forkynner av rettferdighet (2 Peter 2:5). I 100 år advarte Noah den ubøyelige verden, fra han var 500 til han var 600 år gammel.

Noah var en ”ulastelig” mann blant sine samtidige. Det er, hans arveanlegg, slekt (1 Mosebok 6:9).

Beviset på dette ligger i betydningen av det hebraiske ordet som er oversatt ” ulastelig.” Det kan enten vise til åndelig karakter (1 Mosebok 17:1) eller til *fysiske karaktertrekk* (3 Mosebok 22:21). Derfor kan 1 Mosebok 6:9 oversettes som at Noah enten var ”ulastelig” eller av ”ren herkomst.”

Sammenhengen i (1 Mosebok 6:2) indikerer klart at den siste betydningen er det som var intensjonen med ordet, ”ulastelig.” Så en god gjengivelse av 1 Mosebok 6:9 er at Noah var det eneste ”ulastelige” mennesket (i åndelig karakter) og også av ”ren herkomst” (i sin genetiske arv) blant sine samtidige.

SLUTTEN PÅ VERDEN FØR SYNDFLODEN

Hovedinnholdet i kapitlet er de tidligere generasjoner i Noahs slekt. Det hadde utviklet seg en økende ondskap opp gjennom disse

generasjonene, som i Noahs generasjon nådde et høydepunkt med en krise som gjorde slutt på den verden.

Hva var denne utbredte ondskaper og korrupsjonen? Jesus beskrev denne utbredte, korrupte ondskaper som at de "å og drakk, tok til ekte og gav til ekte" (Matteus 24:38). Å spise og drikke er ikke ondt. Å gifte seg er ikke ondt i seg selv. Det må ha vært *gal bruk* og *utsvevelser* når det gjaldt å spise, drikke og gifte seg—det onde var *i måten* og *i omfanget* av spisingen, drikkingen og ekteskapsinngåelsene.

Det må ha dreid seg om å spise upassende mat, å drikke for meget alkohol, svir (Galaterne 5:21), opprør og vold. For at det å gifte seg skulle bli av det onde, må det ha skjedd som i 1 Mosebok 6:2, hvor menn "tok seg hustruer, hvem *de* hadde lyst til." Blandingsekteskap tok fullstendig overhånd—det var så utbredt at blant mennene var *bare Noah* ren eller fullkommen blant sine samtidige—i sin ætt. Han var av den originale, hvite rase.

Det er helt åpenbart at det på Noahs tid, rasemessig var minst de tre opprinnelige eller hovedrasene på jorda, den hvite, gule og svarte rasen, selv om blandingsekteskap produserte mange raseblandinger.

Gud åpenbarer ikke den nøyaktige opprinnelsen til de forskjellige rasene i Bibelen. Det er helt klart at Adam og Eva ble skapt hvite. Guds utvalgte nasjon, Israel var hvite. Jesus var hvit. Men det er rimelig å anta at det ble skapt egg med gule og svarte gener i mor Eva, så vel som hvite, slik at noen av Adams og Evas barn fikk svarte og gule barn i tillegg til hvite.

Det ene mennesket Gud valgte ut til å *BEVARE* menneskerasen levende etter syndfloden, var ulastelig blant sine samtidige—hele hans ætt tilbake til Adam var av den ene rasen, og uten tvil var det tilfeldigvis den hvite—ikke at hvit på noen måte er mer høytstående.

Hvis du er dyreoppdretter og vil delta med premiedyrene dine på en lokal eller nasjonal messe, da vil du sørge for at du bare stiller ut renrasede dyr eller dyr med stamtavle! Blanding av rasene forandrer karaktertrekkene.

Gud *fastsatte* opprinnelig landegrensene, for at nasjonene skulle være *ADSKILT*, for å unngå blandingsekteskap. Merk: "Da den Høyeste gav folkene arv [dvs. lande- eller geografiske grenser], da han *skilte* [legg merke til det—han *skilte*] menneskenes barn, satte han folkenes landemerker ..." (5 Mosebok 32:8).

Men folk ville gifte seg på tvers av rasene—inntil det ville bli bare *EN RASE!*

Menneskenaturen ønsker tydeligvis fortsatt dette den dag i dag!

Noah var av perfekt avstamning i sin samtid. Hans hustru og tre sønner var av den samme hvite rasen. Men Jafet giftet seg tydeligvis med en orientalsk kvinne, og Kam med en svart. Vi vet ikke stort mer enn det ovenstående om sivilisasjonens utvikling før syndfloden.

Menneskene skulle ha lært lekse si av syndfloden, men avskåret fra Gud og fordreid av Satan, gjorde de ikke det, og har fortsatt ikke gjort det fram til denne dag. Men igjen, ”som Noahs dager var,” slik Jesus sa i en profeti, har vi en befolkningseksplasjon, og ondskaper blir mangedoblet. Denne gangen vil en verdensomfattende atomkrig true med å utsette hele menneskeheten fra jorda. Men for ”de utvalgte” i Guds sanne menighets skyld (Matteus 24:21-22), vil Gud forkorte ødeleggelsene—og denne gangen sende Kristus som kongenes Konge for å avsette Satan, og sitte på jordas trone.

BYENES OPPRINNELSE

Allerede to generasjoner etter syndfloden begynte en mann som het Nimrod å organisere folk i byer. Først kom Babels tårn og byen Babylon. Deretter Ninive og andre byer, som ble bystater.

Gud hadde fastsatt grensene til nasjonene, med formål å atskille rasene geografisk.

Her vil jeg sitere fra *Satan's Great Deception* (”Satans store svindel”), en avhandling av C. Paul Meredith (side 14-16):

Etter syndfloden kjente alle på jorda til Gud og hvorfor han hadde druknet de som var onde. De fryktet for å gjøre det onde selv—i begynnelsen ... Menneskene levde ... uten byer og uten lover, og alle snakket ett språk

*Denne gruppen, som bestod av de eneste menneskene på jorda (for alle de andre hadde druknet i syndfloden), begynte å flytte fra Ararat-fjellene (1 Mosebok 8:4), hvor arken hadde støtt på land: ”Og hele jorden hadde ett språk og samme tale. Det skjedde, da de dro fram mot øst, at de fant en slette i landet Sinear, og de bosatte seg der” (1 Mosebok 11:1-2). Disse menneskene, som vi nå kaller sumererne (Miller: *Ancient History in Bible Light*, s. 51),*

trengte seg gjennom fjellene mot øst, hvor de kom til en fantastisk, fruktbar slette som var dannet av slam fra elvene Eufrat og Tigris. Landet Sinear er i dag kjent som det tidlige Babylonia (J.H. Breasted: *Ancient Times*, s. 107). Her var et land som ville gi dem alt de ønsket, seg i overflod...

Akkurat som Adam og Eva, adlød ikke disse menneskene Gud, og de kom derfor i vanskeligheter. Landet var rikt, men fordi den tidligere sivilisasjonen var blitt ødelagt av syndfloden, formerte villdyrene seg raskere enn menneskene. Fordi de bare hadde primitive våpen, var det stor fare både for liv og eiendom (2 Mosebok 23:28-29). Hva kunne gjøres med det?

Nimrod, sønn av Kus, var en stor og kraftig, svart mann som utviklet seg til en veldig jeger. Det var han som samlet menneskene og organiserte dem til å jage de ville og farlige dyrene. "Han var en veldig jeger for Herrens åsyn" (2 Mosebok 10:9). Nimrod var med andre ord kjent overalt for sin makt. Hans fridde menneskene på jorda etter syndfloden, for deres frykt for villdyrene. Hans ry vokste. Han ble lederen i jordiske saker. Han var ambisiøs.

BABYLON—DEN FØRSTE BYEN

Det fantes en bedre måte å beskytte seg mot de ville dyra som streifet på jorda, enn å slåss mot dem hele tiden. Nimrod bygde en by av hus, som han omga med en høy mur og samlet menneskene innenfor. Dermed fant de beskyttelse, og Nimrod kunne *herske* over dem. Menneskene satte pris på denne ordningen, for de sa: "La oss bygge oss en by... og gjøre oss et navn, ellers blir vi spredt over hele jorden!" (1 Mosebok 11:4.)

Menneskene beskyttet ikke bare seg selv mot villdyrene ved å bygge en inngjerdet by, men de dannet samtidig *sin egen* autoritet—"la oss gjøre oss et navn". Dette skulle bli et sentralt sted for *menneskehetens myndighet -behovet for lydighet mot Gud skulle ikke bli anerkjent!* Nimrod var deres leder. Dessuten bygde de et tårn som skulle nå "opp til himmelen". Med et så høyt tårn kunne de gjøre som de ville—være ulydige mot Gud, og fortsatt være trygge for hans *straff*, som hadde druknet innbyggerne på jorda tidligere. Dette var første gang etter syndefloden at

menneskeheten gjorde åpent opprør mot Gud—de trodde de hadde klart å komme seg utenfor hans rekkevidde hvis de ønsket å *la være å adlyde ham*. Akkurat som Satan, trodde de at hvis de kunne ”stige opp over skyenes topper”, da kunne de ”gjøre seg lik den Høyeste” (Jesaja 14:14). Nimrods far, Kus, hadde også mye å gjøre med byggingen av dette tårnet og byen (*The Two Babylons*, av Alexander Hislop, side 26).

Disse menneskene hadde ikke bare samme språk, de tilhørte også tre raser eller familier—hvite, gule og svarte. Likesom Gud skapte variasjoner i mange blomstersorter og dyr—for eksempel, roser av mange slag og farger—for større skjønnhet, så skapte Gud menneskenes tre raser og hudfarger. Guds hensikt var å forhindre blandingssekteskap. Men mennesket har alltid ønsket å gjøre vold på Guds lover, intensjoner og veier. De ønsket å bli en rase gjennom blandingssekteskap. Som nevnt tidligere hadde Gud fastsatt grensene for rasene og sørget for å atskille dem geografisk i fred og harmoni, men uten diskriminering. Men folkene ønsket å bli et sammensmeltet folk. En av hensiktene med Babels tårn var å forene dem, og forhindre at de ble spredt slik at rasene ville bli geografisk atskilt.

De bygde tårnet, ”ellers blir vi spredt over hele jorden”, i geografisk atskillelse (1 Mosebok 11:4). Men Gud så på tårnet de holdt på å bygge, og sa: ”Se, de er ett folk, og de har alle samme språk. Dette er det *første* de foretar seg. Nå vil ingen ting være umulig for dem, hva de så får i sinne å gjøre” (1 Mosebok 11:6).

Hva hadde menneskene ”i sinne å gjøre”? I dette 20. århundre har mennesket nådd ut i det ytre rom, til månen og tilbake igjen, oppfunnet og produsert de mest innviklede maskiner, datastyrt instrumenter, transplantert hjerter, og til og med forsøkt å skape nytt liv fra død materie. Menneskehjernens muligheter for å nå materielle mål virker ubegrenset. Men menneskets problemer er ikke materielle, men åndelige. Og stilt ovenfor dem er mennesket fortsatt hjelpeløst uten Gud.

Så Gud forvirret språkene deres og ”spredte ... dem derfra ut over hele jorden” (1 Mosebok 11:8).

Jeg fortsetter fra C. Paul Merediths avhandling, som ikke lenger er tilgjengelig (s. 16-17, 25-29):

Nimrod var ”den første store hersker” og ble ”en mektig jeger for Herren ” (1 Mosebok 10:8-9) på en *herskende* måte

(det hebraiske ordet for ”mektig” er *gibbor*, som betyr ”tyrann” ifølge *Strongs Concordance of the Bible*.) Nimrod ble en tyrann over folkene. Han lagde lovene. Ikke bare det, men han var ”mektig for” Den Evige. (Det hebraiske ordet *paniyim* som her er oversatt med ”for”, skulle vært oversatt ”imot”—*Strongs Concordance of the Bible*.) Bibelen sier at Nimrod var imot Gud!

Nimrod fortsatte å vokse i makt, men folkets iboende ønske om å tilbe, måtte tilfredsstillles. Nimrod og hans tilhengere hadde vendt seg imot den sanne Gud. De ønsket å ære Gud *på sin måte!* De ”*byttet bort den uforgjengelige Guds herlighet mot et bilde... av krypdyr*” (Romerne 1:23)- slangen, og andre ting Gud hadde skapt. (De skulle ha tilbedt Gud i ånd og i sannhet og ikke ved gudebilder—Johannes 4:24 og 2 Mosebok 20:4-5.) Med den verdslige makt han rådde over, innsatte Nimrod seg selv som prest over det folket tilbad, for å skaffe seg et enda sterkere tak på dem, og gradvis sette seg selv i den sanne Guds sted...

[Men] Noah, rettferdighetens forkynner (2 Peter 2:5), stod fast, og fikk solid støtte fra sin sønn Sem. Mens Nimrod raskt utvidet sitt rike, var det opposisjon mot Sem, Noahs representant... Ved å gå imot Sem ble Nimrod representant for det onde...

Det fortelles at Sem, som var svært veltalende, fikk hjelp fra en gruppe egyptere som overvant Nimrod.

Nimrods død stanset tilsynelatende den falske, hedenske tilbedelsen han hadde startet.

SEMIRAMIS ...

[Om] Nimrod var en mann med ubegrensede ambisjoner, så overgikk... Semiramis ambisjoner den framtidige ”himmel-dronningen” (Jer. 7:18)—til og med hans. Nimrod... var blitt den største og mektigste personen i verden. Han var død. Hun innså klart at om hun skulle... få den høye stillingen og makten... til den mektigste mann på jorda, måtte noe gjøres for å sikre... henne makten.

Nimrods rike, som besto av størsteparten av den befolkede verden på den tiden, hadde gått videre til henne. *Nimrod hadde fått mye av sin makt, fordi han hadde innsatt seg selv som den fysiske representanten for Solguden.* Hun måtte med alle midler opprettholde denne verdensmakten.

Den religiøse kontrollen som hadde gitt [Nimrod] så stor makt, måtte brukes av henne også, dersom hun skulle opprettholde et maksimalt grep over undersåttene sine... Mens han levde, ble [Nimrod] æret som en helt; etter hans død ville hun at han skulle tilbes som en gud.

Semiramis var faktisk grunnleggeren av mange av verdens hedenske religioner, som tilber falske guder. Selv slike såkalt kristne høytider som jul, nyttår og tradisjonell påske, oppsto fra det falske, religiøse systemet hun utviklet. For detaljer om dette henvises leseren til *The Two Babylons* av Alexander Hislop.

I dag er engelsk raskt på vei til å bli det ledende, internasjonale språket. Menneskene inngår blandingskteskap, og er igjen på vei tilbake til ett språk for hele verden.

DEN NÅVÆRENDE ONDE VERDEN UTVIKLES

De eneste som overlevde syndfloden, bestod av den ene familien, Noahs familie. Den besto av Noah, hans kone, deres tre sønner Sem, Kam og Jafet og hustruene deres. Hele menneskeheten kom fra denne, ene familien.

Bibelen taler om tre verdener—den gamle verden som ble overflommet med vann, denne nåværende onde verden, og den kommende verden.

Da vannet sank etter syndfloden, bestod hele kloden av denne, ene familien til Noah. Men Sem, som var hvit og gift med en hvit kvinne, startet sin egen familie. Kam, som var gift med en svart kvinne, hadde svarte barn og begynte sin egen familie. Jafet, som var gift med en gul kvinne, startet sin egen familie, som var av gul avstamning. Bibelens tidlige historie taler om "familier", heller enn om "raser".

Under hendelsen med Babels tårn delte Gud folkenes tale, slik at de bare kunne snakke med hverandre på sine nye og ulike språk.

Så gikk tiden. Familiene vokste, og hver familie snakket sitt eget språk. Gud hadde ment geografiske atskillelse, ikke integrering av rasene.

Nimrod bygde en rekke byer—Babylon, Erech, Akkad, Kalne, Ninive, osv. Det ble utviklet bystater, hver med sitt lokale styre. Med tiden dannet det seg nasjoner med nasjonale regjeringer. Blant disse var Babylonia (som ble kjent som Kaldea), Egypt og Assyria. Den religionen som Semiramis startet, ble spredd

til de forskjellige nasjonene på hvert lands språk. Semiramis og Nimrod ble også identifisert med navnene Isis og Osiris i Egypt. Hvert land hadde sine egne navn på gudene sine. Men hele labyrinten av hedenske religioner utviklet seg fra den som begynte med Semiramis.

Etter hvert som menneskehetens generasjoner fortsatte, utviklet denne verdens sivilisasjon seg. Den begynte med et styresett som Nimrod hadde startet, gjennom et religiøst system som stammet fra Nimrod og Semiramis. Det moderne, akademiske utdannelsessystem, ble etablert av Platon, Sokrates elev. Systemer for handel, industri, økonomi og bankvirksomhet utviklet seg—men ingen av disse Satan-påvirkede systemene som er uttenkt av mennesker, stammet fra Gud. Alle lover ble laget av mennesker—enten ved påbud fra konger og despoter, eller fra menneskers lovforsamlinger som byråd, parlamenter, riksdagen eller lignende. Sosiale vaner oppsto sammen med alle andre sider av sivilisasjonen, fram til denne kaotiske nåtiden.

I en slik verden kalte Gud ut et spesielt folk som sitt eget, ikke et favorittfolk som skulle få spesiell gunst, men et folk som ble utvalgt i en spesiell hensikt, som dette folket ikke klarte å oppfylle.

Verdslig historie antyder at Sem etter syndfloden stort sett bevarte kjennskapen til Gud og Guds livsmønster. Men intet menneske vandret egentlig med Gud, før Abraham. Det var til Abraham at Gud ga alle løftene som menneskenes frelse til syvende og sist hviler på, så vel som den materielle og økonomiske velstand, som har blitt USA og Storbritannia til del.

OPPSUMMERING AV MENNESKENES SIVILISASJON

Menneskeheten ble skapt på jorda for et strålende og fantastisk formål. Gud var i ferd med å reprodusere seg selv. For å si det på en annen måte, Guds hensikt var å skape menneskeheten til å oppleve den høyeste lykke og glede, i fred og fullkommen tilfredshet, å bli produktive, skapende og lykkelig suksessfull, med evig liv.

Dette innebar Guds høyeste, fullkomne, åndelige karakter—fullstendig Utopia. Denne hensikten skal bli nådd.

Men for å oppnå den, må menneskeheten ta sin egen avgjørelse. Den tidligere erkeengelen Lucifer hadde valgt en måte å handle og være på, som ledet i diametralt motsatt retning.

Det første mennesket måtte enten velge å godta og leve veien slik Gud hadde tenkt, eller etter Satans vei, med å stole på seg selv, i motsatt retning. Det første mennesket, Adam, valgte å forsyne seg selv med kunnskapen om godt og ondt. Han startet menneskefamilien sin med å stole på seg selv for det gode, på menneskets plan, blandet med ondskap, og å stole på mennesket selv, ikke bare for kunnskap om veien, men også for løsning på alle problemer som måtte oppstå. Han forkastet kraft og åndelig kunnskap fra Gud for å leve utopiens vei.

Mennesket bygget sin verden på å klare seg selv, uten Gud.

Gud satte i bevegelse en 7000-årig hovedplan, for å gjennomføre det han hadde til hensikt. Satan fikk lov til å forbli på jordas trone de første 6000 årene. Gud ville at mennesket skulle lære sin lekse og komme frivillig og godta Guds vei og karakter.

I nesten 6000 år har menneskeheten skrevet denne lekse. Men selv på dette sene tidspunktet, har den ikke lært seg den. Den har ennå ikke oppgitt sin selvcentrerte levemåte og godtatt Guds vei til ytterste lykke. Gud lar loven om årsak og virkning slå ut for fullt. Menneskets samfunn, forført og villedet av Satan, har ennå ikke engang fått mennesket til å innrømme hvor mislykket levemåten med å klare seg på egenhånd er.

I dag svaier menneskets verden på sine siste ben. Kriger, vold, ødeleggelse og terror, omslutter hele verden. Halvparten av verden lever i uvitenhet, analfabetisme, fattigdom, skitt og elendighet. Den industrialiserte halvparten er syk, med dårlig helse, sykdommer, mentalt stress, frykt og frustrasjon; den blir ødelagt av forbrytelser, alkoholisme, narkotikamisbruk, pervers og misbrukt sex, splittede hjem og frustrert håpløshet.

Menneskeheten har snart løpt linen ut. Men selv ikke nå vil Gud gripe inn for å redde denne sta menneskeheten fra seg selv, før den endelig kommer til det punkt hvor mennesket ville utslette seg selv, hvis Gud ventet lenger. Gud vil ikke gripe inn og føre på plass den neste verden under Guds rike, før resten av menneskeheten endelig har forstått sine manglende evner til å løse problemer eller å skape verdensomfattende fred i glede og lykke. Mennesket må tvinges til å innse sin hjelpeløshet og ørkesløshet uten Gud.

Til slutt har våpnene for masseødeleggelse blitt oppfunnet og produsert, som kan utslette alt liv fra denne planeten, jorda. Jesus forutsa hvordan det hele ville ende i disse siste tider, hvor menneskeheten trekker sine siste åndedrag. Jesus

sa, at etter at hans budskap var blitt byttet ut med et falskt budskap som menneskene hadde laget om en annen Jesus, ville ”dette evangelium om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal [denne verdens] ende komme”.

Dette evangeliet har nå blitt forkynt til alle folkeslag. I løpet av de 50 årene det er kunngjort, har kjernekraft for første gang i historien blitt utviklet med kapasitet til å ødelegge hvert eneste menneske på jorda. Deretter forutsa Jesus den store trengselen— en tid med så store vanskeligheter at ingen mennesker ville overleve, hvis ikke Gud grep inn. Men for sin menighets skyld, vil Gud gripe overnaturlig inn, før menneskeheten blir totalt utslettet. Menneskeheten vil bli tvunget til å se hvor ytterst hjelpeløs den er uten Gud. Umiddelbart etterpå vil Kristus komme i skyene i høyeste makt og herlighet for å fjerne Satan, og så begynne Guds egen nye sivilisasjon på vei mot Utopia (Matteus 24:14, 31-41).

Dette er de aller siste dagene av Satans onde verden. Guds utopiske sivilisasjon vil begynne i den nåværende generasjon.

5

Mysteriet om Israel

HAR DET NOENSINNE SLÅTT DEG HVOR MERKELIG DET ER at den store Gud skulle ha opphøyet den gamle nasjonen Israel til å bli hans *utvalgte* folk?

Tenk over disse tilsynelatende paradoksale fakta:

Gud sier at han ikke gjør forskjell på folk. Men gjør han da forskjell på nasjoner? Har han noen *favoritt*?

Har det noen gang gått opp for deg at Gud nektet sitt utvalgte folk frelse—og frelste bare profetene deres? At den utvalgte nasjonen bare fikk materielle og nasjonale løfter, og at Guds Hellige Ånd var utilgjengelig for dem?

Har du noen gang tenkt over at Bibelen er boka bare om det ene folket Israel? At andre nasjoner bare nevnes i den grad de kommer i kontakt med Israel?

Og her kommer en annen overraskelse!—omtrent totalt ukjent for dagens kristenhet—ikke kjent engang av jødedommen, og verken beskrevet eller forstått av historikere! Det nordre riket Israel *var ikke jødisk!* Første gang ordet *jøder* forekommer i Bibelen, er i 2 Kongebok 16:6, hvor nasjonen Israel var i krig, alliert med Syria, mot jødene!

Den virkelig forbløffende sannheten om Israel er et mysterium som er totalt ukjent for alle religioner—for kristenheten—ja, selv for jødedommen!

Det er virkelig sant at nasjonen Israel var Guds utvalgte folk. Men forstå dette: De ble ikke valgt ut som ”lærerens yndling“ eller for å få spesielle fordeler. De ble utvalgt i en spesiell *HENSIKT I forberedelsen av den endelige opprettelsen av Guds Rike!*

Det er en spennende historie! Svaret på dette kapitlets tittel, ”Mysteriet Israel“, har stor betydning i Guds hensikt med alle folkeslag! Man kan ikke forstå den virkelige hensikten og menneskets utrolige muligheter uten denne dyptgripende kunnskapen.

ENESTÅENDE HOVEDPLAN

Gud Skaper gjensker seg selv i, og gjennom mennesket! Guds endelige og grensesprengende *HENSIKT* er så enorm at den er ubeskrivelig. Opprettelsen av nasjonen Israel er en vesentlig del av denne enestående hovedplanen.

Syv generasjoner etter syndfloden, fant Den Evige en mann som ville adlyde ham. Mannen het Abram og bodde i Karan i Mesopotamia. Denne mannen skulle bli et forbilde på Gud Fader selv. Nasjonen Israel nedstammet fra ham. Gjennom denne nasjonen oppreiste Gud profetene sine, og da tiden var inne også Guds egen Sønn, Jesus Kristus.

EN MANN MED SKJEBNE

Abram, som han opprinnelig het, søkte ikke Gud. Men Gud valgte å kalle og prøve Abram. Denne gamle patriarken er senere i Skriften kalt de trofastes far. Gud kalte ham i en helt spesiell hensikt. Denne hensikten var ikke å ”gi ham frelse“ eller å ”få ham til himmelen“. Gud kalte ham fordi han i denne mannen hadde sett potensialet for lydighet mot Gud og for lederskap. Gud kalte ham for å klargjøre han for en spesiell tjeneste og til sist en høy stilling i Guds Rike—den kommende morgendagens verden. Jeg siterer nå fra en bok som jeg skrev for over 50 år siden, De forente stater og Storbritannia i profetiene, fra side 16:

Til denne mannen, Abram, befalte Gud: ”Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk.“
(1 Mosebok 12:1-2)

Her var en befaling som var en betingelse og et *LØFTE*, forutsatt at betingelsen om lydighet ble overholdt.

Og nå, slik som Gud hadde startet hele verden med en mann, startet han sin egen spesielle nasjon i verden ut fra en mann—Abraham. Likesom verden, som har vandret langt vekk fra Gud og velsignelsene ved Guds dyrkelse og styre, ble startet med én mann som gjorde opprør mot Gud og forkastet hans styre, så ble Guds egen nasjon av mennesker, som Guds kongerike skal bli født på ny fra, startet med én mann som uten spørsmål adlød Gud og anerkjente hans guddommelige styre.

Stanset Abram opp og begynte å argumentere? Sa han: ”La oss tenke oss litt om først. Her er jeg i Babylon, selve senteret for verdenshandelen, samfunns- og forlystelseslivet. Hvorfor kan du ikke like godt gi meg dette løftet her, hvor allting er behagelig og forlokkende? Hvorfor må jeg forlate alt dette og dra til det usiviliserte landet?”

Kom Abram med utflukter, med motstand, argumenter og opprør?

Det gjorde han så avgjort ikke!

Den inspirerte teksten fastslår ganske enkelt: ”Så dro Abram bort.” Det var ingen argumentering med Gud. Det var ingen menneskelig resonnering om at Gud tok feil. Det var ingen dumme spørsmål som: ”Hvorfor må jeg dra herfra?” ”Kan jeg ikke gjøre som det passer meg?” Det var ikke noe opphold for å si: ”Vel, slik ser nå jeg på det.”

”Abraham dro.” Rett og slett ubetinget lydighet!

Her ser vi igjen det tosidige prinsippet. Abram var i selve sentrum av denne verdens sivilisasjon i utvikling. Husk at det var en verden i fangenskap—en verden som utviklet seg etter Satans mønster. Gud hadde utvalgt Abram som far til nasjonen sin, Israel, menigheten eller kirken i Det gamle testamente. Dette tosidige prinsippet er flettet inn i alt Guds arbeid med å fullføre denne hensikten her på jorda gjennom menneskene. Det var den fysiske menigheten Israel i Det gamle testamente, og den åndelige Guds menighet i Det nye testamente. Ordet menighet ble i Det nye testamente skrevet ekklesia i det opprinnelige greske og betyr ”de utkalte”.

Likesom Det gamle testamentes Israel var den fysiske forgjengeren og forbildet på menigheten i Det nye testamente, så kalte Gud nå stamfaren til nasjonen Israel ut fra Satans verden. Abraham betraktet seg selv senere som en fremmed på gjennomreise, og en utlending i verden. Dette var ikke hans

verden: ”I tro døde alle disse uten at de hadde oppnådd det som var lovt. Men de hadde sett det langt borte, og hilste det. Og de bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden. For de som sier slikt, gir derved til kjenne at de søker et fedreland [en annen sivilisasjon]. Hvis det var landet de dro ut fra de tenkte på, så hadde de hatt tid til å vende tilbake. Men nå er det et bedre land de lengter etter, det himmelske. Derfor skammer ikke Gud seg over dem, ved å bli kalt deres Gud. For han har gjort en stad ferdig til dem“ (Hebreerne 11:13-16). De søkte et bedre fedreland, et himmelsk fedreland, som vil være Guds Rike som fyller hele jorda.

Og Gud etablerte dette mennesket, hvis navn han senere forandret til Abraham, som sin nasjon Israels far! Til Abraham og hans etterkommere ble alle løftene til Gud gitt. Og vi må bli som Abraham og gjennom Kristus bli en av hans barn, hvis vi skal arve løftet om evig liv i Guds Rike.

Om sin spesielle kjødelige nasjon, Israel, sa Gud: ”Det folket jeg har dannet meg, skal forkynne min pris“ (Jesaja 43:21). Denne profetien skal snart bli oppfylt!

DOBLE LØFTER TIL ABRAHAM

Få har innsett det, men det er hele veien gjennom Guds plan en dobbelhet i gjennomføringen av hans formål her på jorda.

Vi har den første Adam, kjødelig og uomvendt, og Kristus, den annen Adam, åndelig og guddommelig. Vi har den gamle pakt, utelukkende materiell og midlertidig, og den nye pakt, åndelig og evig. Gud gjorde mennesket dødelig, fysisk, av jordas muld og av ”menneskeriket“, men gjennom Kristus kan det bli unnfanget av Gud, så det blir uøddelig, åndelig og av Guds Rike.

På samme måte var det to faser i Guds løfter til Abraham—den ene rent materiell, fysisk og nasjonal; den andre åndelig og individuell. Det åndelige løftet om Messias og frelse gjennom ham, er vel kjent av de fleste overfladiske bibelstudenter. De vet at Gud ga Abraham det åndelige løftet om Kristus som skulle bli født som Abrahams etterkommer—og at frelsen kommer til oss gjennom Kristus. Men—og dette lyder utrolig, men er likevel sant—nesten ingen vet hva denne frelsen går ut på, hva løftene om frelse som vi kan motta gjennom Kristus gjelder, hvordan

vi kan motta dem, og når. Men den sannheten hører til i en annen bok.

Det som er vesentlig for temaet i denne boka, er det faktum at Gud ga et annet høyst forskjellig og svært overraskende nasjonalt og materielt løfte til Abraham, et løfte som er nesten helt oversett.

Legg nå igjen merke til hvordan Gud først kalte Abram, og den *todelte* naturen i løftene hans:

”Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Og jeg *vil gjøre deg til ET STORT FOLK*... Og i deg skal alle jordens slekter velsignes“ (1 Mosebok 12:1-3).

Legg merke til det doble løftet: 1) ”Jeg vil gjøre deg til *ET STORT FOLK (LAND)*“—det nasjonale, materielle løftet om at hans kjødelige barn skulle bli en stor nasjon—et løfte om *RASE*; 2) ”... og i deg skal alle jordens slekter velsignes“—det åndelige løftet om *nåde*. Dette samme løftet er gjentatt i 1 Mosebok 22:18:

”og i din ætt skal alle jordens folk velsignes,“ Denne spesielle ”ene ætt“ viser til Kristus, noe som klart bekreftes i Galaterne 3:8,16.

Akkurat her er det at de som bekjenner seg som ”kristne“—og deres lærere—har feilet og blitt blinde for Skriftens ord. De har oversett Guds doble løfte til Abraham. De oppfatter det messianske løftet om åndelig frelse gjennom ”den ene ætling“—Kristus. De synger: *Løftene kan ikke svikte*—idet folk tror *løftene* gjelder å dra til himmelen når man dør.

Dette er et sentralt punkt. Det er her bekjennende ”kristne“ og deres lærere hopper av sporet av sannheten. Det er her de penses av fra sporet som ville føre dem til den manglende hovednøkkelen til profetiene. De bommer på den kjensgjerning at Gud ga Abraham løfter om fysisk *RASE* så vel som åndelig *NÅDE*.

Men den klare kjensgjerning at løftet om ”stort folk“ bare viser til rase—ikke til ”en” (Gal. 3:16) som var Jesus Kristus, Abrahams sønn og Guds Sønn, men til et mangfold av ætter gjennom en kjødelig fødsel—er slått fast ved Guds gjentakelse av løftet sitt senere, mer detaljert.

ISRAEL VIL BLI MANGE NASJONER

Merk deg akkurat dette! Forstå disse løftene!

”Da Abram var nittini år gammel, åpenbarte Herren seg for ham og sa til ham: Jeg er Gud Den Allmektige, vandre for mitt åsyn og vær ustraffelig. Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg, og jeg vil gjøre din ætt overmåte tallrik... du skal bli far til en *MENGDE FOLK*. Ditt navn skal ikke mer være Abram, men ditt navn skal være Abraham, for jeg gjør deg til far for en *MENGDE FOLK*“ (1 Mosebok 17:1-5).

Legg merke til at løftet nå er på betingelse av Abrahams lydighet og ustraffelige liv. Legg merke til at ”det store folk“ nå blir til en mengde folk—mer enn én nasjon. Dette kan ikke vise til ”én ætt (ætling)“, Kristus. Det følgende vers beviser det.

”Og jeg vil gjøre deg overmåte fruktbar, jeg gjør deg til *mange folk*, og konger [mer enn én] skal utgå fra deg“ (vers 6). Legg merke til at disse folk og konger skal *utgå* fra Abraham—fysisk avkom—mange ætter i tillegg til den ene ætling som spredte individer *kan* bli Abrahams barn igjennom, ved en åndelig unnfangelse gjennom Kristus (Galaterne 3:29). De spredde, individuelle kristne utgjør ikke nasjoner. Sant nok, er menigheten omtalt som ”et kongelig presteskap, et hellig folk“ (1 Peter 2:9), men Kristi menighet er ikke oppdelt i ”mange folk“. Her er det tale om rase, ikke nåde.

”Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg og din ætt etter deg, fra slekt til slekt...” (1 Mosebok 17:7). ”Ætt“ her består av mange. ”Jeg vil gi til deg og til din ætt etter deg det land hvor du bor som fremmed, hele Kana’ans land [Palestina], til en evig eiendom. Og jeg vil være *DERES* Gud“ (vers 8).

Legg merke til at landet—en fysisk eiendom—er lovet til den flerfoldige ætten, og han vil være ”deres“, ikke ”hans“, Gud. Flertallsformen ”dere“ er igjen brukt i vers 10: ”en pakt mellom meg og dere“.

Men studer nå dette *LØFTET* omhyggelig!

Framtida til store folk hviler på løftene som den evige Skaper ga til Abraham. Det eneste håp om liv etter døden for alle—uansett rase, farge eller tro—avhenger av den åndelige delen av disse løftene til Abraham—løftet om nåde gjennom den ene ”ætling“—Kristus Messias!

HVOR MYE LAND— HVOR STORE NASJONER?

Dette er ikke uformelle, tilfeldige, betydningsløse løfter. De er

fundamentale—grunnlaget for opprettelsen av de mektigste stormaktene; basis for enhver personlig, åndelig frelse, for alt håp om evig liv for mennesker. Dette er enorme løfter. Vår Gud og Skaper har basert menneskehetens framtid på dem.

Jesus Kristus kom ”for å stadfeste løftene til fedrene“ (Romerne 15:8)—Abraham, Isak og Jakob. Disse samme løftene ble gjentatt til Isak, Abrahams sønn, og til Jakob, Isaks sønn.

Etter 430 år opprettet Gud sin nasjon Israel—etterkommere av Abraham, Isak og Jakob, hvis navn Gud endret til Israel.

For å føre disse menneskene ut av slaveriet i Egypt og til det lovede land, kalte Gud Moses. Moses søkte ikke Gud. Men Gud hadde sørget for at Moses ble trent spesielt for denne oppgaven, ved å la ham bli oppdratt som prins i den egyptiske faraos palass. Så nok en gang, etter at Moses hadde fått spesiell trening i ledelse, kalte Gud ham ut av verden for å lede Abrahams, Isaks og Jakobs etterkommere ut av slaveriet i Egypt.

FORBUD MOT RASEBLANDEDE EKTESKAP

Så nå kommer vi igjen til spørsmålet, *HVORFOR* opprettet Gud denne spesielle hebraiske nasjonen som ”det utvalgte folk“. *HVORFOR*, når Gud aldri gjorde Den Hellige Ånd tilgjengelig for dem?

Her er et poeng vi bør merke oss. Det er sannsynlig at alle disse menneskene—eller nesten alle—tilhørte den hvite rasen, uendret siden skapelsen.

Etter at Jakob og hans sønner og familier hadde kommet til Egypt på Josefs befaling, ble de holdt i området Gosen—geografisk atskilt fra Egypterne, og giftet seg med sine egne.

La oss i denne sammenhengen gå et øyeblikk tilbake til Abraham. Han forhindret sin sønn Isak, fra å inngå blandingskteskap med de mørkhudede kanaaneerne som da var i landet. Han sendte sin mest betrodde tjener til sin egen familie og rase, for å finne en hustru til Isak. Abraham sa: ”... Du [skal] ikke ta en hustru til min sønn blant døtrene til kanaaneerne, som jeg bor iblant“ (1 Mosebok 24:3).

I neste generasjon giftet Jakob seg med Lea og Rakel, døtre av Laban, Abrahams nevø. Laban bodde i Karan, Abrahams brors, land. Hele befolkningen i Karan nedstammet fra samme familien som Abraham.

Jakob fikk seks sønner med Lea og to med Rakel—alle fra den samme opprinnelige rasen, og to med hver av tjenestepikene til Lea og Rakel, tolv i alt. Selv tjenestepikene til Lea og Rakel var utvilsomt av ren hebraisk rase. Disse 12 ble stamfedrene til de 12 stammene av nasjonen Israel.

Men Gud forberedte Moses spesielt helt fra fødselen av og kalte ham, med hans bror Aron til å hjelpe som hans talsmann. (Moses stammet.)

Med de plagene som Gud sendte mot Egypt, vendte Gud de egyptiske gudene og tingene egypterne tilbad, imot dem, for å vise dem at de *ikke* var guder. Til og med plagene ble sendt av *KJÆRLIGHET* til egypterne.

Den siste plagen kom etter påskeofferet (Passover) på 14. dag i første måned av Guds hellige kalender—som begynner om våren. Israelittene dro ut av Egypt om natten den 15. De nådde Rødehavet. Men farao hadde ombestemt seg i mellomtiden og forfulgte dem med hæren sin.

Israels barn hadde nådd Rødehavet, og der måtte de ganske enkelt stoppe. Det var ingen bro der. Det var alt for langt å svømme med kvinnene og barna deres. Bak dem kom faraos hær i tett inn på dem. Det var ingen ting de kunne gjøre. De var stoppet—*HJELPELØSE!* På dette tidspunktet kunne de bare stole på *GUD!*

I Egypt hadde Gud frigjort dem fra slaveriet gjennom en rekke overnaturlige plager. Nå fikk Gud vannet i Rødehavet til å vike til side så det dannet en *VEGG* av vann på begge sider, med en bred vei på den tørre havbunnen imellom.

Israelittene vandret gjennom. På den motsatte siden så de seg tilbake og så egypterne gå inn på veien på havbunnen. Da alle egypterne var ute på veien mellom vannveggene, lot Gud vannet strømme tilbake og drukne den egyptiske hæren.

BRUTTE LØFTER

Da tiden var inne, slo så israelittene opp telt ved foten av Sinai-fjellet.

Gud gjorde dem ikke til sin nasjon under sitt teokratiske styre, uten deres samtykke.

Gud la fram forslaget sitt for dem gjennom Moses. Dersom de ville adlyde lovene hans under *HANS STYRE*, ville han gi dem framgang og gjøre dem til den rikeste og mektigste av alle nasjoner.

Likevel var Guds førstefødselsrettsløfter av nasjonal og materiell karakter—de omfattet ikke åndelig frelse.

Folkene var enige. Dermed ble de Guds utvalgte nasjon. *MEN HVORFOR?*

Dette vet vi: Guds plan for dem hadde en klar sammenheng med *forberedelsene til det endelige GUDS RIKE*—når *GUDS STYRE* skal gjenopprettes over hele jorda, og åndelig frelse vil bli tilbudt til *ALLE!*

En av årsakene var utvilsomt å bevare det opprinnelige fysiske raseanlegget. Men dette var langt fra alt.

Nasjonene hadde utviklet kunnskap. Etter Adams opprør var menneskeheten begrenset til å tilegne seg fysisk og materiell kunnskap.

Men på samme måte som lærde mennesker og forskere i dag sa de, ”Gi oss tilstrekkelig kunnskap, så skal vi løse alle problemer og fjerne all ondskap—vi vil skape Utopia!”

Fram til da hadde Gud nektet menneskeheten åndelig kunnskap og oppfyllelse. Nå bestemte Gud seg for å gi dem kunnskap om hans lov—hans måte å styre på—hans måte å leve på! Han ville bevise for verden at uten hans Hellige Ånd var de ute av stand til å motta og nyttiggjøre seg slik kunnskap om *DE SANNE MÅTER Å LEVE PÅ*. Han ville vise dem at menneskesinnet med sin ene ånd, og uten Guds Hellige Ånd i tillegg, ikke kunne forstå åndelige ting—ikke kunne løse menneskelige problemer eller de onder som plaget menneskene. Nasjonen Israel skulle være hans forsøkskanin for å bevise dette. Gud hadde valgt en nasjon som hadde en nesten perfekt herkomst ned gjennom generasjonene—sin ætt. I tillegg hadde de alle Abrahams, Isaks og Jakobs (Israels) positive arveegenskaper.

Dermed opprettet Gud en pakt med dem, og gjorde dem til *SIN NASJON*. Det representerte også en *EKTESKAPSPAKT*, med Israel som hustruen som lover lydighet til sin ektemann—*GUD*.

Det var et fysisk forbilde på den åndelige *NYE PAKT* som skal komme.

Og hva beviste den?

ISRAELS ARV OG MILJØ

Her var et folk av omtrent ren rasemessig avstamming og Abrahams, Isaks og Israels arv av troen på Gud. To omstendigheter gjør et

menneske til hva det blir her i livet: arv og miljø. Arven omfatter det som blir nedarvet ved fødselen på områder som helse, intelligens og karaktertrekk. Miljø omfatter alle ytre påvirkninger og selvbestemte motiveringer—gode som dårlige.

Hvis arven er av god og høy kvalitet, kan den gi et menneske en fordelaktig start. Et inspirerende miljø, oppløftende innflytelse og riktig egenmotivering kan forbedre dette ytterligere. Et slikt miljø kan gjøre en med dårlige arveegenskaper til en virkelig suksess her livet.

Men et negativt miljø, dårlig innflytelse og gal egenmotivering kan gjøre en med glimrende arveegenskaper til en fiasko og en ond natur.

Selv om de var brakt ut av slaveri, startet Gud sin utvalgte nasjon med alle de naturlige fordelene fra en god arv. Gud dro dem ut av slaveriet og ga dem en ny og frisk start. Man kunne si at de hadde alle gudgitte ting på sin side.

Men *HVORFOR?* Hvorfor forberedte og opprettet Gud denne nasjonen Israel?

Tenk på hvorfor Gud skapte menneskene i det hele tatt! *Gud REPRODUSERER SE SELV gjennom mennesket!* Han skaper sin egen hellige og rettferdige åndelige *KARAKTER i MENNESKET!* Og dette har i sin tur den hensikt å gjenopprette *GUDS STYRE* over hele jorda. Og videre å skape *milliarder av Gudsvesner, som skal fullføre skapelsen av det uendelige, uferdige universet!* Og hva så, ut over det?

Gud har foreløpig ikke åpenbart hva han planlegger etter det!

Alt Gud har gjort siden skapelsen av de første menneskene, har vært et nytt skritt framover i Guds overordnede og mest fremragende *HENSIKT!*

FORBILDE PÅ GUDS RIKE

Den umiddelbare hensikten så langt i menneskenes historie er å bane veien for *GUDS RIKE*, som vil *GJENOPPRETTE GUDS STYRE OVER HELE JORDA!*

Guds Rike er den faktiske unnfangede og fødte *GUDS FAMILIE*, som først egentlig vil framstå ved en oppstandelse og øyeblikkelig omdannelse ved Kristus gjenkomst! Og med unnfangede og *FØDTE* barn av Gud mener jeg avgjort *ikke* disse som er forført til å godta den aktuelle ”født på ny“-læren—at alle som ”bekjenner å motta Kristus“ allerede i dette nåværende

menneskelige liv, er ”født på ny“. *Det er en altoverskyggende svindel* som djevelen Satan har brukt til å forføre dem (de mange i en såkalt ”kristenhet“) som har ”akseptert” en falsk omvendelse. De er kanskje velmenende—men uansett **FORFØRT!** Og en forført person vet selvfølgelig ikke selv at han er forført—han kan være fullstendig ærlig!

Men **TENK** nå! **HVORDAN** spiller den gammeltestamentlige nasjonen Israel en rolle i den fremadskridende forberedelsen til **GUDS RIKE?**

STYRET I GUDS RIKE

For det første var Abraham en mann med svært enestående kvalifikasjoner. Sammen med sine sønner Isak og Israel vil han utvilsomt besette en stilling direkte under Kristus selv i Guds Rike i oppstandelsen. Guds Rike vil være et åndelig rike som omfatter både kirke og stat, verden over. Og i samarbeid som et lag, vil disse sannsynligvis komme nest under Kristus selv i myndighet, og over både kirke og stat.

Fra nasjonen Israel vil sannsynligvis Moses, som Gud oppreiste som deres leder og lovgiver (selv om Gud Fader er den opprinnelige, virkelige Lovgiver), komme under Abraham-Isak-Jakob-laget i myndighet, men med autoritet over de nasjonale regjeringene i verden i de kommende tusen år. Josva, som etterfulgte Moses, vil sannsynligvis bli Moses assistent i dette styringsorganet for nasjonale regjeringer over hele verden.

Hva så med nasjonen Israel som helhet?

På tross av deres fordelaktige arv, *mislyktes de totalt i å kvalifisere seg*. Da Gud la fram forslaget sitt for dem om at de skulle dannes som hans nasjon, svarte de:

”Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre“ (2 Mosebok 19:8). Men de brøt sitt ord på det groveste og gjorde opprør.

De var i et ”mann og hustru“-forhold til Herren Gud. Men Herren sa senere om dem: ”Men sannelig, som en kvinne er troløs mot sin venn, slik har dere vært troløse mot meg, Israels hus.“ (Jeremia 3:20)

Under Moses var nasjonen Israel **EN RASE**—svært lite med blandingssekteskap hadde spolert deres rasemessige nasjonalitet.

Det lovede land var da kalt Kanaan. Kanaaneerne, rasemessige mørke, hadde bosatt seg i landet. Men Gud hadde gitt dette landet til Abrahams etterkommere som **ET LØFTE!** Det tilhørte ikke kanaaneerne eller andre raser som hadde slått seg ned der.

Da Gud flyttet sine noe over to millioner israelitter inn dit, befalte han dem gjennom Moses: ”Tal til Israels barn og si til dem: Når dere drar over Jordan inn i Kanaans land, da skal dere drive alle landets innbyggere bort foran dere og tilintetgjøre alle deres steiner med innhogde bilder, dere skal tilintetgjøre alle deres støpte bilder ... Dere skal ta landet i eie og bo i det, for dere har jeg gitt landet i eiendom ... Men dersom dere ikke driver landets innbyggere bort foran dere, da skal de som dere lar bli tilbake av dem, bli torner i øynene og brodder i sidene deres. Og de skal plage dere i det landet som dere bor i.” (4 Mosebok 33:51-53, 55)

RASEMESSIG — NASJONALT — RELIGIØST ATSKILT

Det er på tide at vi *FORSTÅR DETTE!*

Denne nasjonen Israel var *GUDS NASJON*. Men de var *en fysisk, ikke en åndelig nasjon*. Likevel ga Gud dem *SIN* menighet, i tillegg til nasjonalt selvstyre og religion. *GUD HADDE TIL HENSIKT Å HOLDE DEM FYSISK ATSKILT* fra andre nasjoner—både nasjonalt (rasemessig) og religiøst.

Blandingsekteskap med andre raser ville resultere i to ting for dem: Det ville krysse dem inn i andre raser, og mikse dem inn i andre, avgudsdyrkende religioner!

Israelittene *ADLØD IKKE GUD!*

Mye senere, etter at både Israel og Juda var sendt i fangenskap, sendte Gud en koloni jøder fra den judeiske slavebefolkningen i Babylonia tilbake til Jerusalem med Serubabel som guvernør for kolonien, for å bygge det andre tempelet.

I denne kolonien var også profetene Esra og Nehemja. Imot Guds ordre begynte folket i kolonien å inngå blandingsekteskap med kanaaneerne, hettittene, ferisittene, jebusittene og andre raser, ”så den hellige ætt [rasemessig ren, for de hadde ikke Den Hellige Ånd] har blandet seg med folkene i landene (Esra 9:2).

Profeten Esra var *SINT!* Han stod fram foran menigheten og sa: ”Dere har vært troløse og tatt fremmede kvinner til hustruer. Dermed har dere øket Israels skyld ... Skill dere fra de andre folk her i landet og fra de fremmede kvinner!” (Esra 10:10-11)

Jesus Kristus ble født av stammen Juda, og det var nødvendig at *HAN* skulle være av den opprinnelige rene rasen, på samme måte som Noah var det.

MEN den gamle pakt med Israel ved Sinai var uansett et forbilde på og en forløper til *DEN NYE PAKT*. Den vil bli inngått med den nytestamentlige menigheten, som er det *åndelige* Israel og Juda (Jeremia 31:31; Hebreerne 8:6, 10).

I mellomtiden var det noen få enkeltpersoner i det gammeltestamentlige Israel som adlød Gud, og ved å bli Guds profeter ble de en del av *selve grunnvollen* for *GUDS* nytestamentlige menighet. Menigheten er bygget opp på et solid *FUNDAMENT* av profetene (Det gamle testamentet) og apostlene (Det nye testamentet), med Jesus Kristus selv som "hjørnestein" (Efeserne 2:20).

Blant dem vil Elias sannsynligvis stå øverst, over menighetene i hele verden, under Kristus og Abraham-Isak-Israel. Døperen Johannes vil være under Elias igjen. Det er også ting som tyder på at profeten Daniel vil styre alle hedningenasjonene, under Moses og Kristus.

OPPFYLLE SIN ROLLE TROSS SEG SELV

Men på hvilken måte spilte den eldgamle nasjonen Israel en rolle i forberedelsene til *GUDS RIKE*?

Jeg har allerede nevnt hvordan de intellektuelle og lærde i denne verden føler at hvis de bare fikk tilstrekkelig kunnskap, så ville det kjødelige, fiendtlige mennesket klare å løse alle problemer.

Gud lot mange generasjoner i det gamle Israel og Juda *BEVISE* med hundrevis av års menneskelige erfaring, at selv det beste av menneskeheten *IKKE KAN LØSE MENNESKELIGE PROBLEMER OG ONDSKAP* uten Guds Hellige Ånd!

I løpet av de siste 20 årene har jeg snakket med mange statsoverhoder i Europa, Asia, Afrika og Syd-Amerika. Jeg tror at lederne for kommunistregjeringen i Kina tror at når bare kommunismen får kontroll over jorda, så vil den løse alle problemer og ondskap. Men mange konger, keisere, presidenter og statsministere som jeg har snakket med privat, innser nå at det ligger *utenfor* menneskenes handleevne å løse problemene. Og dette har jeg sagt rett ut til mange av lederne i Folkerepublikken Kina.

Problemene og ondskaperen er av *åndelig* karakter. Og et kjødelig sinn uten Guds Ånd kan ikke løse åndelige problemer.

De mange tiår og hundreår med det gamle Israel beviste dette! Før Israel, holdt Gud tilbake kunnskap om *den rette måten å leve på* for menneskeheten. Gud ga sine forskrifter og bud til Israel, så vel som sin åndelige lov. Men disse fullkomne lovene kunne ikke løse nasjonens problemer uten Guds Hellige Ånd!

Gud *kunne* ha sagt: ”Jeg er Gud. Ta mitt ord for det.“ Men Gud ga *BEVIS* gjennom Israel, på at *MENNESKET ER HJELPELØST UTEN* Den Hellige Ånd! De hadde til og med Gud å henvende seg til. Men de hadde ikke hans Ånd inne i seg.

La dette poenget være understreket. Da det første mennesket Adam forkastet livets tre og forsynte seg med kunnskapen om godt og ondt, begrenset han sin kraft og evne til å gjøre godt på et menneskelig nivå. Det er både godt og ondt i menneskenaturen. Det gode er en åndelig egenskap, ikke en fysisk eller materiell handling. Hadde Adam tatt av livets tre, ville Guds Hellige Ånd kommet i ham og sammenføyd seg med hans ånd, forent ham med Gud som en sønn av Gud. Den Hellige Ånd betydde mer enn åndelig kunnskap om det gode. Ikke de som hører loven (det gode), men de som gjør etter loven, er rettfærdige (Romerne 2:13). Kjærlighet er oppfyllelse av loven, men ikke menneskelig kjærlighet. Det forutsetter at ”Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd“ (Romerne 5:5)

Gud åpenbarte sin lov til nasjonen Israel. En av hensiktene med denne nasjonen var å bevise gjennom menneskelig erfaring at mennesket ikke kan være rettfærdig uten Guds Ånd inne i seg.

La oss derfor her gjøre et raskt sammendrag av nasjonens faktiske historie, og historien til de ikke-jødiske nasjonene i verden.

En høyst vesentlig uttalelse og et løfte ble gitt til Israel, nevnt i 3. Mosebok 26. Jeg siterer igjen fra min bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*, fra side 110:

DEN SENTRALE PROFETIEN

I denne sentrale profetien bekrefter Gud på ny førstefødselsløftet overfor dem som levde i Moses dager—men på visse betingelser! Førstefødselsrettstammene Efraim og Manasse var den gang sammen med de andre stammene—som en nasjon. Lydighet mot Guds lover ville ikke bare bringe enorm nasjonal velstand og førstefødselsrettens velsignelser til Efraim og Manasse, men hele *NASJONEN* ville automatisk ha fått del i dem den gang.

Legg nøye merke til at to av De ti bud er framhevet spesielt. Disse var de viktigste *prøvebudene*. De var prøven på lydighet, og på tro på og lojalitet overfor Gud. Gud sa: ”Dere skal ikke gjøre eder avguder og .. utskårne bilder... for å tilbe ved dem. For jeg er Herren eders Gud. *MINE* sabbater skal dere holde...” (vers 1-2)

Det var en betingelse—et stort, mektig ”hvis” for at de skulle oppnå en faktisk fullbyrdelse av dette fantastiske førstefødselsrettsløftet i *deres dager!* Gud sa: ”*Dersom* dere vandrer i mine lover og tar vare på mine bud og holder dem, *da* vil jeg gi dere regn i rette tid. Jorden skal gi sin grøde...” (vers 3-4). All velstand kommer ut av jorda. De ville ha kunnet nyte kjempeavlinger året rundt, en høst i hælene på den forrige. Vers 6: ”Jeg vil gi *FRED* i landet... og ingen skal forferde dere... og [krigens] sverdet skal ikke fare gjennom deres land.” For en velsignelse! Hvilket land nyter vedvarende fred uten frykt for invasjon?

I denne verden har selvfølgelig ethvert land fiender. Hva om fiendtlige nasjoner angrep? Vers 7-8: ”Dere skal forfølge deres fiender, de skal falle for deres sverd. Fem av dere skal forfølge hundre, og hundre av dere skal forfølge ti tusen...”

Fordi mange nasjoner her i verden alltid har vært angripere, ville Israel blitt angrepet. En nasjon med militær overlegenhet til å beseire alle angripere, ville snart bli den dominerende, sterkeste nasjon på jorda—spesielt med ressurser og store rikdommer fra jorda. Vers 9: ”Jeg vil vende meg til dere og gjøre dere fruktbare og tallrike, og jeg vil holde min pakt med dere.”

DET KOLOSSAL STORE HVIS

Men her kommer alternativet *HVIS* betingelsene ikke blir fulgt: ”Men dersom dere ikke lyder meg og ikke holder alle disse bud... da vil også jeg gjøre slik mot dere: Jeg vil hjemseke eder med redsler, med sott som tærer og feber som brenner, så eders øyne slokner og sjelen vansmekter. Til ingen nytte skal dere så deres utsæd, deres fiender skal ete den. Jeg vil sette mitt åsyn mot dere, og deres fiender skal slå dere. De som hater dere skal herske over dere...” (vers 14-17). De ville bli angrepet, erobret og igjen bli slaver—som de hadde vært i Egypt før Gud befridde dem.

DE SYV PROFETISKE TIDER

Fortsett nå i 3. Mos. 26: ”Dersom dere enda ikke lyder meg, da vil jeg tukte dere *sju ganger* mer for deres synder.” (vers 18)

Når vi nå kommer til uttrykket ”da vil jeg tukte dere *sju ganger* mer for eders synder” i 3. Mosebok 26, er det klart både ut fra ordlyden i setningen og ut fra hvordan det faktisk ble oppfylt, at det er tale om en *VARIGHET* på syv profetiske ”*tider*“ eller *ÅR*. Og ut fra dette ”et år for en dag” prinsipp, blir det syv 360 dagers år—i alt 2520 *dager*. Og når hver *dag* er et års straff... blir straffen at de lovede velsignelsene blir holdt tilbake i 2520 år! For det var nøyaktig det som skjedde!

Denne nasjonale straffen—tilbakeholdelse av førstefødselsløftene og nasjonal velstand og herredømme, gjaldt bare Israels hus, under ledelse av stammene Efraim og Manasse.

Hvordan disse løftene ble oppfylt nøyaktig i årene 1800 til 1804 er av den mest forbausende oppfyllelse av Bibelens profetier i menneskehetens historie. Denne oppfyllelsen, blir skritt for skritt åpenbart på en livaktig måte i vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

Denne nasjonen Israel lovte å adlyde Gud. Men den gjorde det aldri. Til og med mens Moses var med Den Evige på toppen av Sinai-fjellet og mottok flere instruksjoner, støpte og formet folket en gullkalv for å tilbe den istedenfor Den Evige Gud. På grunn av deres knurring, deres mangel på tro og deres ulydighet tillot ikke Gud dem å komme inn i det lovede land før etter 40 år.

På slutten av disse 40 årene døde Moses. Israelittene ble ledet over Jordan elva og inn i det lovede land under Josvas ledelse. Under hele Josvas levetid adlød de Gud mer eller mindre, men ikke absolutt.

Etter Josvas død gjorde hver mann det han syntes var rett i egne øyne. På grunn av ulydighet mot Gud ble de tatt til fange av kongene omkring dem. Så ropte de ut til Den Evige og han ville sende en leder som befridde dem. Igjen og igjen ble denne prosessen gjentatt.

ISRAEL FORLANGER EN KONGE

Etter noen generasjoner ga Gud dem en profet til å lede og herske

over dem, profeten Samuel. Men etter en tid forlangte folket en menneskekinge til å herske over seg, slik andre nasjoner ble styrt. Gud sa til Samuel at det ikke var ham de hadde forkastet, men Gud. Samuel hadde bare regjert som en Guds tjener, og i realiteten hadde det vært Guds guddommelige styre.

Gud gav dem hva de ønsket, kong Saul, en stor og høytra-
gende leder. Men Saul var ulydig mot Gud, og Den Evige
erstattet ham med kong David. David var personlig ikke uten
synd, men hver gang angret han og vendte seg bort fra synd.
David ble ”en mann etter Guds hjerte.” Han skrev en svært
viktig bok i Bibelen, salmenes bok. Gud inngikk en betingelsesløs
og ubrytelig pakt med David, og forsikret at hans slekt ville
fortsette å regjere over Israel for alltid, uavbrutt. Til slutt, når
Guds tid er inne, vil den tronen bli overtatt av Jesus Kristus, ved
hans andre komme til jorda.

ISRAEL DELES I TO RIKER

Davids sønn Salomo ble den viseste mann som noensinne har levd
(med unntak av Kristus). Men han beskattet folket svært hardt, og
da han døde, overtok sønnen Rehabeam som konge. Folket sendte
da en delegasjon med et ultimatum til ham. Hvis han ville redusere
skattene, skulle de tjene ham. Hvis ikke, ville de forkaste ham som
konge. Etter råd fra de yngre rådsmedlemmene svarte Rehabeam
folket at han ville legge enda tyngre skattebyrder på dem.

Deretter bestemte folket seg for å forkaste kongehuset
David. De utpekte Jeroboam som konge. Han hadde vært det vi i
dag ville kalle statsminister, under kong Salomo.

Siden Rehabeam hadde tronen sin i Jerusalem, valgte Israels
folk en ny hovedstad et stykke nord for Jerusalem. (Under
en senere konge, Omri, bygde de en ny nordre hovedstad ved
Samaria.)

Etter dette bestemte stammene Juda og Benjamin seg for å
være lojale mot Rehabeam. Dette førte til at de opprørske stam-
mene løsrev seg fra Israel og ble til nasjonen Juda.

Da Jeroboam besteg tronen, avsatte han levittene som
prester fordi han var redd for at de kunne vende folkets hjerter
tilbake til Rehabeam, og dermed ville han miste den nye tronen
sin. Han forandret også de hellige festene fra syvende til åttende
måned. Videre er det sterke indikasjoner på at han også endret
sabbaten—ukens syvende dag, til søndag—ukens første dag.

Gud hadde gjort sabbaten til en evig pakt mellom seg og Israel, så de på den kunne kjennes fra alle andre folk (2 Mosebok 31:12-18) som Guds nasjon Israel. Den skulle også tjene som en ukjentlig påminnelse om at Den Evige var deres skaper. For i løpet av seks dager fornyet eller gjenskapte Gud jorda, og skapelsen er bevist på Gud.

DE TI TAPTE STAMMER

Slik ble Israels folk kjent som de ti tapte stammer.

De hadde mistet pakttegnet som identifiserte dem som Israel. De hadde mistet kunnskapen om Gud, sin skaper. Snart mistet de også det hebraiske språket sitt.

I løpet av perioden med 19 konger og syv dynastier, fortsatte de ti stammene i kongeriket Israel å synde, forkaste advarslene fra profetene som Gud sendte til dem. I en beleiringskrig fra ca. 721 til 718 f. Kr. ble Israels hus erobret av assyruerne. De ble forflyttet fra hjemmene sine, gårder og landsbyer, og transportert som et fanget folk til Assyria, ved den sørlige enden av Det kaspiske hav.

Innen hundre år var gått, vandret de derfra mot nordvest og ble kjent som de ti tapte stammer.

Verden har aldri visst hvor det ble av dem. Verden som helhet har feilaktig trodd at alle israelitter var jøder. Men i Bibelen brukes uttrykket jøde kun om stammene Juda, Benjamin og Levi. Levittene hadde sluttet seg til Juda rike, da de ble kastet ut av Jeroboam.

DEN 2520-ÅRIGE STRAFFEN

Som forutsagt i 3. Mos. 26, begynte Israel sin 2520-årige straff med sitt fangenskap i 721 til 718 f. Kr. I løpet av denne tida ble løftene til Abraham om nasjonal rikdom, velstand og dominans holdt tilbake fra dem. Dette varte fram til årene 1800—1804, da nasjonal overlegenhet og økonomisk dominans ble deres. Det måtte være slik fordi Gud hadde lovet Abraham dette uten betingelser.

Hvordan de til slutt, med begynnelse i år 1800, gjenvant sin nasjonale dominans og velstand slik Gud hadde lovet Abraham det uten betingelser, er forklart i boka *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

I mellomtida hadde jødene fra Juda rike blitt erobret og ført bort fra landet sitt av kong Nebukadnesar av Babylon omkring 585 f. Kr.

Blant de jødiske fangene som ble ført til Babylon, var det en begavet ung mann, Daniel, en profet som skrev boka som bærer hans navn i Bibelen. Gud brukte Daniel som mellommann mellom seg og kong Nebukadnesar.

Denne store hedningekongen hadde organisert det første verdensriket sammensatt av flere nasjoner under én regjering. Gud brukte Daniel for å fortelle den babylonske kongen at Gud Skaper hersker over hele jorda, og at Nebukadnesar satt på tronen bare fordi Gud ville det. I virkeligheten ga Gud denne hedningekongen en sjanse til å komme under Guds styre og få de velsignelsene fra Gud som da ville følge.

Profetien i Daniel 2 viser en enorm billedstøtte som representerte Nebukadnesars kaldeiske rike, som skulle følges av Perserriket og så etter tur, av Det gresk—makedonske riket og Romerriket. Så viser den at hele dette systemet av menneske-regjeringer skulle bli ødelagt og erstattet av Guds Rike med Kristus, som vil regjere hele jorda som kongenes Konge.

DEN HEDENSKE VERDENSREGJERINGEN

Profetiene i Daniel 7 og Åpenbaringen 13 og 17 forutsier det samme.

Naturligvis adlød aldri Nebukadnesar Gud, selv om han erkjente hans eksistens. I mellomtida holdt Gud hendene borte fra alle andre folk i verden.

Perserriket etterfulgte Nebukadnesars kaldeiske rike. 70 år etter at Juda ble tatt til fange og Salomos tempel ble ødelagt, ga Gud kong Kyros av Persia tanken om å sende en koloni med fangede jøder tilbake til Jerusalem for å bygge et nytt tempel.

Denne kolonien ble ledet av Serubabel som guvernør. Profetene Esra og Nehemja sluttet seg også til denne kolonien i Jerusalem. Serubabel bygde det nye tempelet som Jesus kom til ca. 500 år senere. Romerne hadde kommet til makten før Jesus fødsel. Like før Jesus fødsel hadde kong Herodes, som hersket over jødene og tjente romerne, bygd om tempelet og gjort det større.

Denne jødiske kolonien som ble sendt tilbake til Jerusalem ca. 500 år f. Kr., hadde spredt seg ut over Judea. Ingen fra kongeriket Israel hadde vendt tilbake til Jerusalem i denne kolonien.

De hadde utvandret vestover, mot nordvest, og glemt sitt hebraiske morsmål og til og med sin egen identitet. Verden har kalt dem de ti, tapte stammer. Mer om dem senere.

Det var i løpet av disse 500 årene at Gud sendte de såkalt mindre profetene til jødene i Judea. Det var også i andre halvdelene av denne perioden at de jødiske eldste endret deler av den religionen som hadde startet med Moses, til den jødiske religionen som hersket i Jesus levetid. Scenen var gjort klar for hans komme.

La oss nå vende tilbake til tistammeriket Israel. Som nevnt ovenfor hadde de flyttet mot vest og nordvest, før Juda ble tatt til fange. Assyrerne hadde slått seg ned i Sentral-Europa, og tyskerne er uten tvil delvis etterkommere av de gamle assyrerne.

Men de såkalte ti, tapte stammer—kongeriket Israel—fortsatte inn i Vest-Europa og Storbritannia. Vi kjenner ikke identiteten til de forskjellige stammene med sikkerhet i dag, men sannsynligvis er Frankrike, eller i alle fall Nord-Frankrike, fra Rubens stamme. Efraim og Manasse fortsatte videre til De britiske øyer. De ble et koloniserende folk, og ifølge profetiene skulle de miste sin første koloni.

NAVNET "ISRAEL" GITT TIL JOSEFS SØNNER

Den døende Jakob, som hadde fått navnet sitt endret til Israel, ga førstefødselsrettens velsignelser videre til Josefs to sønner, Efraim og Manasse. Jakob, nå kalt Israel, selv om han var blind så han ikke kunne se guttene foran seg, krysset hendene sine. "Men Israel rakte ut sin høyre hånd og la den på Efra'ims hode, enda han var den yngste, og sin venstre hånd la han på Manasses hode. Han la armene i kors, selv om Manasse var den førstefødte. Så velsignet han Josef og sa: Den Gud som var Abrahams og Isaks Gud—for hans åsyn vandret de—den Gud som var min hyrde fra jeg ble til og inntil denne dag, den engel som forløste meg fra alt ondt, han velsigne guttene så de må *kalles med mitt navn* og med Abrahams og Isaks, mine fedres navn. Og må de vokse til en stor skare på jorden."(1 Mosebok 48:14-16).

La oss fortsette fra *De forente stater og Storbritannia i profetiene*:

La *hvem* vokse seg tallrike etter løftet? La *hvis* etterkommere bli den tallrike ætten som skal telle millioner? Ikke Juda, far til jødene—merk deg det!—men

EFRAIM og *MANASSE*! Hvorfor har øynene og forståelsen til kirkeledere og bibelstudenter vært blindet for denne klare kjensgjerningen fra Skriften?

Legg merke til at Israel ikke ga denne velsignelsen bare til én av guttene, men til dem *begge*! Han sa ”velsigne guttene“. Denne velsignelsen gikk til dem i fellesskap. En del av denne velsignelsen var: ”Så de må kalles med mitt navn“. Hans navn var Israel. Derfor var det etterkommerne av *disse* guttene, ikke etterkommerne av Juda, eller jødene, som ble kalt Israel. Hvor klart er det ikke at navnet Israel skulle stemples uutslettelig på *EFRAIM* og *MANASSE*!

Dette er et forbløffende faktum, og likevel klart bevist like foran øynene dine! Og husk, disse skriftstedene trenger ingen ”fortolkning“, ingen ”egen mening“ eller ”skjult symbolikk“ for at du kan forstå! Her er den enkle og klare erklæringen at Jakobs navn, som var endret til Israel, skulle bli deres *EIENDOM* og besittelse—betegnelsen på folkene til Efraim og Manasse!

HVEM utgjør så ifølge Bibelen din det virkelige Israel i dag (rasemessig og nasjonalt)?

Efraim og Manasse!

Efraim og Manasse mottok i fellesskap retten til navnet *ISRAEL*. Det skulle bli det nasjonale navnet til deres etterkommere. Og etterkommerne deres var aldri jøder! Ha det klart for deg!

Derfor er det at mange av profetiene om ”Israel“ eller ”Jakob“ ikke refererer til jødene eller noen av de landene som i dag er etterkommere fra de andre stammene av Israel. Legg vel merke til dette! Det er i sannhet få prester, teologer og erklærte bibellærde som vet dette i dag. Mange *nekter* å vite det!

Sammen skulle etterkommerne av disse to guttene, Efraim og Manasse, vokse til den lovede hærske—nasjonen og samlingen av nasjoner. Disse nasjonale velsignelsene øses ut over dem i fellesskap. Dette er de kollektive velsignelsene som de to fikk sammen—men ikke de andre stammene!

JAKOB KRYSSER HENDENE

Men på dette tidspunktet la Josef merke til at Jakobs høyre hånd ikke hvilte på hodet til den førstefødte. Han forsøkte å flytte den:

”Josef sa til sin far: Ikke så, far! For dette er den første-fødte. Legg din høyre hånd på hans hode! Men hans far ville ikke. Han sa: Jeg vet det, min sønn, jeg vet det! Han skal også bli til et folk, han skal og bli stor. Men likevel skal hans bror som er yngre, bli større, og hans ætt skal bli til en mengde folkeslag [et SAMVELDE av nasjoner]. Så velsignet han dem den dagen og sa: Ved deg skal Israel velsigne og si: Gud gjøre deg som Efra'im og Manasse! Og han satte Efra'im foran Manasse” (1 Mosebok 48:18-20). Her er løftene ikke lenger kollektive, noe de eide sammen. Jakob profeterte nå med velsignelser til hver av guttene for seg.

VELSIGNELSER LOVET TIL STORBRITANNIA OG USA

Husk at hvis det gamle Israel adlød Gud i landet, (brudd på sabbaten og avgudsdyrkelse var nevnt spesielt i 3 Mosebok 26) ville de fra Moses og Josvas dager og opp til sitt fangenskap, omkring 721-718 f. Kr., ha arvet de nasjonale og materielle velsignelsene i førstefødselsløftene som Gud ga til Abraham. Men husk, adlød de ikke, ville disse løftene bli nektet dem i 2520 år, dvs. inntil år 1800 e. Kr.

Så nå blir det klart og tydelig at etter disse 2520 årene, f.o.m. år 1800, var det Josefs etterkommere delt inn i to nasjoner, Efraim og Manasse, som skulle bli de mektigste og rikeste nasjonene i verden.

USA ER MANASSE

Ut fra de profetiske velsignelsene som den døende Jakob ga, er det åpenbart at Efraim og Manasse for en stor del skulle arve førstefødselsretten sammen, at de skulle være sammen lenge, for så endelig å skille lag.

I 1 Mosebok 48 ga Jakob førstefødselsretten til Josefs to sønner under ett, idet han snakker om dem sammen. Så på slutten taler han til dem hver for seg—Manasse skulle bli den ene *STORE* nasjonen og Efraim *SAMLINGEN* av nasjoner.

Og i sin profeti for disse siste dager sa Jakob: ”Et skudd av et fruktbart tre er Josef, et ungt frukttre ved kilden, *grenene skyter over muren*“ (1 Mosebok 49:22). Med andre ord skulle Josef—Efraim og Manasse i fellesskap, sammen—bli *koloniserende* folk

i disse siste dager, og deres kolonier skulle forgrene seg fra De britiske øyer og ut over hele jorda.

Efraim og Manasse vokste sammen til en hærskaare, så skiltes de i henhold til Jakobs profetiske velsignelse i 1 Mosebok 48. Våre folk har fullbyrdet denne profetien.

Men hvordan kan USA være Manasse når en stor del av innbyggerne har kommet fra mange land utenom England? Svaret er dette: En stor del av Manasse forble med Efraim inntil Ny England skilte seg ut. Men våre forfedre skulle siktes gjennom mange nasjoner, som korn gjennom en sikt, og likevel skulle ikke noe korn falle til jorda eller gå til spille (Amos 9:9). Folket ble filtrert gjennom mange nasjoner. Efraim og en god del av Manasse emigrerte omsider til England sammen, men mange andre av Manasse som var siktet ut i og gjennom andre nasjoner, forlot ikke disse før de kom som immigranter til USA etter at Ny England kolonien hadde blitt en egen nasjon. Dette betyr ikke at alle utlendinger som har emigrert til USA er etterkommere av Manasse, men utvilsomt er mange det. Israel tok imidlertid alltid til seg hedninger som ble israelitter ved å leve i Israels land og gifte seg der.

USA har blitt kjent som verdens ”smeltedigel“. Istedenfor å motbevise at nasjonen stammer fra Manasse, bekrefter dette faktisk denne avstamningen. Bevisene for at USA er Manasse er overveldende. Manasse skulle skille seg ut fra Efraim og bli den største og rikeste enkeltnasjonen i jordas historie. Amerika alene har oppfylt denne profetien. Manasse var faktisk en *trettede* stamme. Det var opprinnelig tolv stammer. Josef var en av disse tolv. Men da Josef ble delt i to stammer og Manasse skilte seg ut som en uavhengig nasjon, ble de en *trettede* stamme.

Er det bare en ren tilfeldighet at de som nasjon startet med tretten kolonier?

Men hva med de andre av de såkalte ti, tapte stammene? Mens førstefødselsretten var Josefs og dets velsignelser er gitt til Det britiske samvelde og USA, så var også de åtte andre stammene av Israel Guds utvalgte folk. De også har blitt velsignet med et godt mål av materiell rikdom—men ikke med førstefødselsrettens dominans.

Vi mangler plass til en detaljert forklaring av hver enkelt av disse andre stammenes spesielle identitet blant vårt 20. århundres nasjoner. Det får være nok å nevne her at det er rikelige

bevis for at disse andre åtte stammene har utviklet seg til slike nordvesteuropiske nasjoner som Holland, Belgia, Danmark, Nord-Frankrike, Luxembourg, Sveits, Sverige og Norge. Folkene på Island er også av vikingætt.

De politiske grensene i Europa slik de eksisterer i dag, behøver ikke nødvendigvis å vise skillelinjene mellom etterkommerne av de opprinnelige stammene av Israel.

PROFETI FOR USA OG STORBRITANNIA FOR I DAG

Likesom Gud har øst ut over oss slike materielle velsignelser som aldri tidligere har kommet til noen nasjoner, vil han nå, for å korrigere oss så vi kan nyte slike velsignelser, bringe over folket vårt slike nasjonale katastrofer som *aldri tidligere* har rammet noe land! Mange profetier beskriver dette.

Et viktig tilleggsbevis på det moderne Israels identitet, finnes i en fantastisk, detaljert og høyst spesifikk profeti i Mika 5:6-14. Den taler spesielt om Israels ”rest”—*våre dagers* Israel—hvor det enn måtte være. Den beskriver amerikanernes og de britiske samveldelandenes velstand, deres velgjørende dominans blant nasjonene, og så deres kommende *fall* i detalj!

”*Jakobs rest* [ikke jøder] skal være midt iblant mange folk [nasjoner] som dugg fra Herren, som en regnskur på urter, som ikke venter på noen og ikke håper på menneskenes barn” (vers 6). Husk at dugg og regnskurer er *absolutt nødvendig* for landbrukets avkastning og er symboler på nasjonal *VELSIGNELSE* og *RIKDOM* fra Gud.

Fortsett: ”Jakobs rest skal være blant hedningefolkene, midt iblant mange folk, som en løve blant skogens dyr, som en ungløve blant fårehjorder, som trår ned og river i stykker der hvor den farer fram, og det er ingen som redder” (vers 7).

Dette symbolspråket beskriver igjen den siste generasjonen av Israel som en *STORMAKT*—som en løve blant jordas andre nasjoner.

”Må din hånd være høy over dine motstandere! Måtte alle dine fiender bli utryddet” (vers 8.) eller beseiret. Fiendene *var* avskåret da Guds velsignelser for førstefødselsretten begynte for Amerika og Storbritannia ca. år 1803, gjennom første verdenskrig, den andre verdenskrig, og fram til vendepunktet under Koreakrigen, på slutten av 1950.

Men fra da av er velsignelsene opplagt blitt *tatt bort*—og verken USA eller England har senere kommet ut av noen større strid som varige vinnere!

Denne profetien viser altså at i *nettopp den* tid da vi mottok Guds velsignelser, var vi til stor *VELSIGNELSE* for de andre nasjonene på jorda—for det er våre folk som har reddet andre av verdens land gang på gang ved Marshallplanen, firepunkt-sprogrammet, framskrittsalliansen, og flere hundre millioner hektoliter hvete til sultende land. Hoover—programmet samlet opp enorme matforsyninger etter 1. verdenskrig. Det reddet millioner i andre land fra å sulte!

I oldtida samlet Josef opp hvete og annen føde og gjorde den tilgjengelig for andre. Det gjorde også *MODERNE* Josef. *MEN*—vi er stivnakkede og opprørske mot Gud og hans lov, mens vår stamfar Josef helhjertet tjente og adlød Gud.

Det er våre folk som har vært som en ”løve“ blant de andre landene på jorda—og som gjennom to store verdenskriger har bevart verdensfreden og stabiliteten for menneskene på denne planeten!

PLUTSELIG ØDELEGGELSE

Likevel sier Gud i denne detaljerte profetien: ”Og det skal skje *PÅ DEN DAG*, sier Herren, at jeg vil utrydde alle de hester” [”krigshester”; Moffatt-overs.] -stridsvogner, skip, raketter—”du har, og tilintetgjøre dine vogner. Jeg vil utrydde byene i ditt land [med hydrogenbomber?] og bryte ned alle dine festninger” (vers 9-10). (Merk: alle festningene.)

Gud sier han vil gjøre dette! *GUD* bestemmer utfallet av kriger (Salmene 33:10-19).

Hvor klar tale kan du få? Her identifiserer Gud jordas *STORE* folk, som er de rikeste og mest velgjørende, de *MEKTIGSTE*—og nettopp på den tida de står på toppen av makta si, ”bryter” han plutselig deres styrkes overmot (3 Mosebok 26:19), *avskjærer* krigsmaskinene deres og ødelegger byene deres! Hvorfor?

Fordi vi, slik profeten videre forklarer, har for mye ”trolldom” og for mange som ”spår av skyene” (astrologi) og falske prester i våre land som nekter å forkynne den levende Guds bud og veier med autoritet!

I Amerika trykker vi ”Vi stoler på Gud” på pengesedlene. Men isteden stoler vi på fremmede allierte og vår egen oppfinnsomhet, ikke på Gud.

Å STJELE FRA GUD

Gud har en økonomisk lov for landene våre. Han sier at ti prosent av fortjenesten eller bruttoinntekten til hver eneste en av oss, tilhører Gud for hans bruk og arbeide.

I Malakias 3:8-10 står det: ”Skal et menneske rane fra Gud, siden dere raner fra meg? Men dere sier: Hva har vi røvet fra deg?—Tienden og de hellige gaver. Forbannelsen har rammet dere, og fra meg røver dere, hele folket. Bær hele tienden inn i forråds-huset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål!”

Etter år 1800 hadde vi framgang på grunn av Abrahams lydighet og Guds ubrytelige løfter til ham. Men nå, etter at vi har mottatt en slik personlig og nasjonal rikdom, synder vi ved å stjele fra Gud. Det har brakt landene våre under en forbannelse. Vi har vunnet vår siste krig. Bare problemer ligger foran oss inntil vi angrer.

Guds tiende er hellig for ham (3 Mosebok 27:30). Guds sabbat, den syvende dagen i hver uke, er hellig for ham. Vi har ikke satt noe skille mellom det verdslige og det hellige (Esekiel 22:26).

SYND BLIR OFFENTLIG AKSEPTERT

Vi begår synder individuelt og nasjonalt og gir slik synd offentlig godkjenning.

Veldig tidlig i 1927, i begynnelsen av bibelstudiene som ledet til omvendelsen min, besøkte kona mi og jeg ofte ulike kirkesamfunn. Jeg søkte etter sannheten. En søndag morgen deltok vi i en gudstjeneste i en ledende baptistmenighet i sentrum av Portland, Oregon. De annonserte resultatet av en konkurranse der en veldig pen, ny bibel ble tildelt vinneren. Spørsmålet i konkurransen hadde vært, ”Hva er den største universelle synden?” Vinner svaret var, ”utakknemlighet.”

Ganske sikkert er dette en veldig utbredt synd. En annen utbredt synd, og en av de eldste, er misbruk av seksualitet. Prostitusjon blir sannelig ofte omtalt som ”verdens eldste yrke.”

Satan har sett sitt snitt til å gjøre denne synden mer universal enn det som generelt blir antatt. Satan selv har ikke noe seksualitet. Han er sint på det faktum at Gud har utrustet menneskene med seksualitet. Derfor forfører Satan

menneskeheten til å gjøre seksuelle synder til en av de mest universelle og ødeleggende.

I løpet av mesteparten av den såkalte "kirkealderen" i den romersk—katolske lære, og i England og US siden Viktoriatiden, var sex i virkeligheten et forbudt samtaleemne, sjelden nevnt. Satan forsikret seg om at sex ble sett på som "skamfullt" og så ondt at det ikke ble snakket om. Rundt århundreskiftet forandret Sigmund Freud, grunnleggeren av psykoanalysen, alt dette. Inntil første verdenskrig var det forbudt i US å publisere, selge, eller til og med å låne bøker som inneholdt kunnskap om sex. Etter første verdenskrig vaklet de lovlige hindringene mot å gi informasjon om sex. Et skred av bøker, flygeskrifter og avisartikler strømmet ut over offentligheten. Likevel, i alt dette manglet den mest uunnværlige, nødvendige dimensjonen i kunnskapen.

DEN MANGLENDE DIMENSJONEN I SEX

Forfatterens bok *The Missing Dimension in Sex* (Den manglende dimensjonen i sex), tilbys gratis på forespørsel.

Den gir oss den dimensjonen som mangler når det gjelder kunnskap.

Hvis vi begynner midt i det tjuende århundre, forandret slagordet "Den nye moral", helt og holdent folks holdninger. I dag blir seksualitet diskutert åpent i offentlige media, spesielt i TV, og vender promiskuøs sex til å bli offentlig akseptert. I dag kan det være et spørsmål om så mange som 2% av unge bruder går til alters som jomfruer. Ekteskap er på vei ut for store deler av befolkningen. Noen steder er skilsmisser i realiteten lik ekteskap. Familieliv brytes ned, enda familien er en framtrødende byggeblokk for enhver stabil sivilisasjon. Barn er stadig oftere uønsket. Abort oppnår snart offentlig aksept.

Gud skapte sex, ikke bare for å bevare menneskeheten, men for å bringe herlig, lykkelig, lystbetont glede i ren og sunn kjærlighet mellom mann og hustru, og som et middel til å bringe et lykkelig par tettere sammen. Men under moderne forhold, har det båndet som var ment å bringe mann og hustru tett sammen, vist seg å være det båndet som splitter ekteskapet.

Det er på tide at du får kjennskap til den manglende dimensjonen i sex. I boka som er nevnt tidligere, blir denne lagt fram åpent, fryktløst, fornuftig og åndelig så vel som fysisk.

Gud fordømmer homoseksualitet. Han utslettet hele befolkningen i Sodoma og Gomorra på grunn av denne synden. Den er fordømt i det første kapitlet av Paulus brev til romerne, der det står at ingen slik person kan komme inn i Guds rike. Deretter prøver vi å forandre det skammelige, stygge navnet homoseksuell, og kaller de som praktiserer dette for "gays". Offentlige media og publikum generelt, prøver å gjøre denne perversiteten akseptabel ved å kalle det seksuell forkjærlighet. Vi har blitt en nasjon av drankere, og tusenvis blir drept på motorveiene av berusede sjåførere. Likevel blir det oppmuntret til overdreven bruk av alkohol gjennom bruk av millioner av dollar til reklameinnslag på tv.

Gjennom synd pådrar vi oss sykdommer som alkoholisme, AIDS, herpes og andre kjønnssykdommer, og deretter prøver vi å forhindre straffen for disse syndene, ved medisinske og vitenskapelige studier, for å produsere legemiddel som vil tillate oss å fortsette å synde.

La oss nå fortsette profetien fra Mika 5. Derfor vil Gud straffe og *ødelegge oss—dersom vi ikke angres*. Dette vil være like før den endelige ødeleggelsen som kommer "over hedningefolkene" (vers 14) ved selve *SLUTTEN* av denne tidsalderen og Jesus Kristus andre komme som kongenes Konge!

Det finnes ikke noe annet folk som tilnærmevis oppfyller denne store profetien! Men de amerikanske og britiske folkene oppfyller den nøyaktig!

Etter hvert som deres "styrkes overmot" fortsetter å brytes ned, etter hvert som britene gradvis mister sine utenlandske streder og besittelser jorda rundt og USA fraskriver seg eieomsretten til Panama kanalen—kontrollen over denne uhyre viktige sjøveien—som deres gullbeholdning tømmes ut av landet og forstyrrelsene når det gjelder været øker, representerer denne sentrale profetien alene et *KJEMPEBEVIS* på hvor den moderne "rest" av Israels folk holder til i dag!

STRAFF OVER ALLE NASJONER!

Nå vil det bli gjort klart—fra Guds egne advarende profetier—at denne største, mangedoble styrken av korrigerende avstraffelse vil falle på Amerika, Storbritannia—inkludert britiske folk i samveldelandene.

Og de vil bli slått ned *først!*

Men de er ikke de eneste landene som vil lide under korrigerende katastrofer. Gud er også Skaperen av alle andre nasjoner! Gud er opptatt av de folk og raser vi har kalt "hedninger". De også er mennesker. De også er skapt i Guds egen lignelse, med potensial å bli formet i Guds *BILDE*, åndelige og karaktermessig! Gud sendte apostelen Paulus til de hedenske nasjonene.

Hele menneskeheten har gjort opprør mot, forkastet og vendt seg vekk fra Gud og hans veier! Det kan aldri bli fred på jorda før alle land har blitt vendt til Gud og hans veier, styrt av hans suverene regjering!

Hele menneskeheten er akkurat nå fanget inn i en malstrøm av raskt akselererende kriser som peker mot den totale utslettelsen av denne verdens menneskelagede, Satan-inspirerte sivilisasjon.

Gud sier gjennom Jeremia: "Lyden når til jordens ende. For Herren har strid med folkene, *han går i rette med alt kjød*" hvordan? Akkurat nå bærer programmet *Morgendagens Verden*, hans *fredfulle* argumentering til hele verden, men verden, bortsett fra noen få, spredte individer, tar ikke hensyn til denne formen for "argumentering." De neste ordene forteller *HVORDAN* Gud er i ferd med å argumentere nå: "De ugudelige overgir han til sverdet, sier Herren... Se, *ULYKKE* går ut *fra folk til folk*. En svær storm reiser seg fra jordens ytterste ende." (Jer. 25:31-32).

Gud vil bruke et forent Europa til å straffe Storbritannia og Amerika. Deretter vil han bruke de kommunistiske horder til å slette ut det romerske Europa.

Vi er på vei inn i en tid med vanskeligheter verden over—totalt *VERDENSKAOS!* Det er krig, stridigheter og vold i Asia, Afrika, Syd-Amerika, Sentral-Amerika, Irland og Midtøsten—så vel som i Europa og Nord-Amerika. Befolkningsekspløsjonen er en verdensomfattende trussel mot menneskenes eksistens. Kriminalitet, vold, sykdom, ulikheter, fattigdom, skitt og elendighet, degenerasjon og lidelser—dette eksisterer i *ALLE* land!

Men som frelsen *først* blir gitt til Israel, så vil også korrigerende straff *først* bli dem til del!

VÅR STORE TRENGSEL

Legg merke til Jeremias profeti: "Så sier Herren: Vi hørte et rop av skrekk, det er frykt og ingen fred. Spør og se etter om en mann føder! Hvorfor ser jeg hver mann med hendene på sine hofter, lik

en fødende kvinne? Og hvorfor er alle ansikter blitt så bleke? Ve! Stor er den dag, det er ingen som den. En *TRENGSELSTID* er det for Jakob.” (Jeremia 30:5-7).

Husk—da Jakob overdro førstefødselsretten til Josefs sønner, Efraim og Manasse (1 Mosebok 48:16), sa han: ”... de må kalles med *MITT NAVN*”—Efraim og Manasse—som i dag er Storbritannia og *USA*. Dette forteller *HVEM* som får disse de frykteligste, nasjonale katastrofene over seg -

England og *USA*!

Men når kommer katastrofene? Gå ikke ut ifra at dette viser til noe som hendte med oldtidens Israel.

Fortsett å les videre—se *når* denne profetien vil gå i oppfyllelse!

Fortsett i Jeremia 30:7: ”... En trengselstid er det for *JAKOB*. Men han skal bli frelst fra den [etter at han har lært lekse si I den!]. Og det skal skje på den dag, sier Herren, hærskares Gud, da vil jeg bryte hans *ÅK* og ta det [slave—åket] av din nakke. Dine bånd vil jeg rive i stykker, og fremmede skal ikke lenger holde deg i treldom. Og de skal tjene Herren sin Gud og David sin konge, som jeg vil *oppreise* for dem.” (vers 8-9) (David, i tida for *OPPSTANDELSEN*—på selve tidspunktet for Kristus *TILBAKEKOMST*!)

Så dette gjelder *tida* like før Kristus *TILBAKEKOMST*—for å *befri* disse folkene, slik Moses befridde oldtidens Israel fra slaveriet i Egypt.

JESUS FORUTSA DET!

Andre profetier taler om den samme tida med større nasjonale katastrofer enn noensinne tidligere. Hovedprofetien i Det nye testamente er den Jesus ga på Oljeberget nedskrevet i Matteus 24, Markus 13 og Lukas 21.

Apostlene hadde spurt Jesus privat, *NÅR* hans gjenkomst ville skje—og når denne verden ville ta *SLUTT* og den kommende, lykkelige verden ville begynne. Jesus sa at *TEGNET* som ville vise at dette er *NÆRT FORESTÅENDE*, ville være at hans opprinnelige evangelium om Guds Rike vil bli forkynt verden over som et vitnesbyrd for alle folkeslag (Matteus 24:14). Men hva annet—like før hans tilbakekomst?

Jesus fortsatte: ”For da skal det bli en trengsel så stor som ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke

mer skal bli. Og dersom ikke de dager ble forkortet, da ville intet kjød bli frelst! [overleve] Men for de utvalgte skyld skal de dager bli forkortet” (Matteus 24:21-22).

Her er beskrevet den verste *TRENGSELSTIDA* som har forekommet i historien, og som ikke vil gjenta seg. Jeremia beskriver den som ”en trengselstid for Jakob”, så stor at ”det er ingen som den”.

Daniel beskrev den samme verste trengselstida i historien. Idet han snakket om en tid som nå ligger umiddelbart foran oss, forutsa han:

”På den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten [erkeengel] som verner om ditt folks barn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folkeslag ble til og til den tid” (Daniel 12:1).

Den samme *strengeste straffen over* Storbritannia og Amerika. Og *NÅR?* Fortsett i samme verset: ” Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst [fra denne trengselen i slaveri] som finnes oppskrevet i boken. Og de mange som sover i jordens muld [de døde], skal våkne opp [*OPPSTANDELSEN*], noen til evig liv ...” (vers 1-2).

Tidspunktet er like før de rettferdiges *OPPSTANDELSE* ved Kristus tilbakekomst. Kristus gjenkomst vil gjøre slutt på denne verdens sivilisasjon og starte den vidunderlig, fredlige og lykkelige morgendagens verden.

5

Mysteriet om menigheten

KANSKJE VIL DET STØRSTE MYSTERIET AV ALLE, VED FØRSTE øyekast ikke synes som noe mysterium for de fleste leserne av denne boka.

Grunnen til at det er slik, er det faktum at den virkelige hensikten og meningen med menigheten, er like lite forstått som Bibelen selv. Åpenbaringen av dette mysteriet må komme som en sjokkerende sannhet.

Den virkelige sannheten om menigheten, årsaken til dens opprinnelse, og hensikten med den, har forblitt skjult til og med for den bekjennende, kristne verden.

Dette er uløselig sammenflettet med Jesus Kristus evangelium. Det er et faktum som vil ryste leserne, at Jesus Kristus evangelium ikke ble forkynt for verden fra ca. år 50 e. Kr. til 1953. Apostelen Paulus forutsa dette da han sa: "Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går fortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristus herlighet, han som er Guds bilde." (2 Korinterne 4:3-4). Millioner har lest dette skriftstedet uten å forstå dets egentlige mening.

KIRKEN EKSKLUSIV FOR DEN KRISTNE VERDEN

Uttrykket kirke er bare anvendelig innen den kristne religionen.

(Den kristne religionen, slik den generelt er oppfattet, er den største religionen i verden når det gjelder antall bekjennende tilhengere.) Andre religioner kan ha moskeer, synagoger og templer. Men er kirken en bygning? Mange går ut ifra det, en antagelse som gjenspeiler deres uvitenhet om hensikten og meningen med kirken. Men i denne boka er vi kun opptatt av kirken. For når vi tar bort mysteriet omkring den, er kirken av enorm betydning for alle folkeslag på jorda.

Kirken eller menigheten, som ble grunnlagt av Jesus Kristus, har en enorm betydning for ethvert menneske som noensinne har levd. Og likevel har nesten ingen kjent til denne betydningen.

Selv innen den kristne verden har frafall, splittelser og skiftende tider utslettet den sanne, opprinnelige meningen og hensikten som nå har blitt et mysterium.

Ordet kirke er oversatt fra det opprinnelige greske ordet ekklesia. Ekklesia betyr ”de utkalte”. Det gammeltestamentlige Israel ble vanligvis omtalt som ”menigheten”. I noen henseender er ordet menighet synonymt med kirke.

Likevel er det en bestemt forskjell mellom uttrykkene kirke og menighet. Israels menighet var atskilt som en egen nasjon. Men de var ikke utkalt åndelig i samme betydningen som karakteriserer menigheten i Det nye testamentet.

Den virkelige hensikt med menigheten—den virkelige årsaken til hvorfor Jesus Kristus, den andre Adam, grunnla menigheten—har blitt holdt skjult til og med for den bekjennende kristne verden.

DEN VIRKELIGE HENSIKTEN MED MENIGHETEN

Som en rystende overraskelse for nesten alle leserne av denne boka, vil jeg først si hva menigheten ikke var og ikke er. Den er ikke det redskapet som Gud prøver å ”frelse verden” ved. Det er kanskje få som innser det, men Jesus gjorde ikke noe forsøk på å vinne omvendte, eller å invitere folk til å ”gi hjertene sine til ham”, eller å ”ta imot ham som sin personlige frelser”.

Tvert imot, han ”utvalgte”—vervet—tolv disipler. Ordet disippel betyr student. Disse tolv var studenter som lærte det sanne evangeliet om Guds Rike av Jesus. Dette omfattet hele hensikten med at Gud skapte menneskerasen her på jorda.

Denne hensikten hadde blitt avvist, tapt av det første skapte mennesket, Adam.

La oss nå rekapitulere. Gud er Skaperen og den øverste Herskeren over hele skapelsen sin. Han hadde plassert erkeengelen Lucifer på jordas trone for å administrere Guds styre. Guds styre er basert på Guds lov. Guds lov er en livsstil—veien av utgående kjærlighet.

Guds styre ble forkastet av Lucifer som ble Satan, og Satan hersket med den motsatte livsstilen—opprør, egoisme og konflikt.

Adam, det første skapte mennesket, ble gitt anledningen til å motta evig, guddommelig liv med lydighet mot Gud og fullstendig å underordne seg Guds lov og styre. Han kunne ha erstattet Satan på jordas trone. Han forkastet Guds styre og vei. Således forble Satan på tronen, hvor han fortsatt hersker i dag. Adam og menneskefamilien ble kidnappet, forført til å leve etter Satans selvsentrerte, fiendtlige vei. Deretter stengte Gud adgangen til livets tre og Guds Hellige Ånd, inntil Jesus Kristus, den andre Adam, skulle beseire og erstatte Satan på jordas trone. Ved hans første komme, kom han til jorda som mennesket Jesus. Kristus kom ikke for å overta tronen, men for å overvinne Satan, for å kvalifisere seg til å overta for ham på tronen, og for å løskjøpe den kidnappede verden med sitt utgytte blod.

Så, hvorfor menigheten? Kristus kom også for å kalle ut utvalgte mennesker fra Satans verden, som skulle vende seg fra Satans vei og til den vei som følger Guds lov, og kvalifisere seg til å styre med Kristus når han kommer for å erstatte Satan på jordas trone. De som ble kalt inn i menigheten, ble ikke kalt bare til frelse og evig liv, men for å lære veien til Guds regjering, og utvikle guddommelig karakter i løpet av dette dødelige livet i denne kirkealderen.

Syv årlige høytider ble gitt til det gammeltestamentlige Israel og ble innstiftet for evig tid. Den sanne meninga med dem hadde lenge forblitt et skjult mysterium. De står for Guds gjenløsningsplan—den guddommelige plan som Gud reproducerer seg selv gjennom. Påsken (Passover), framstiller Kristus død som betaling for straffen for menneskers synd som er angret på. De syv dagene i de usyrede brøds høytid framstiller at menigheten kommer ut av synd, slik Israel kom ut av Egypt. Pinsedagen (Pentecost), opprinnelig kalt førstegrødens høytid, framstiller at menigheten er den første til å bli unnfanget og

født som Guds barn i løpet av kirketidsalderen. Basunenes høytid står for Kristus tilbakekomst for å overta jordas trone og herske over alle folkeslag. Forsoningsdagen framstiller at Satan blir fjernet. Løvhyttedefesten står for tusenårsriket under styre av Kristus og de fødte barna til Gud. Den siste, store dag framstiller den siste dommen, som vil bli dekket i kapittel 7. La oss nå vende tilbake til emnet for dette kapitlet, menigheten eller kirken.

MENIGHETEN SOM INSTITUSJON

Hva er menigheten? Hvorfor eksisterer menigheten? Menigheten som institusjon vil kanskje ikke synes å være et mysterium i første omgang. Den moderne vestlige verden tar eksistensen av kirkesamfunn for gitt, som en del av verdens siviliserte liv.

HVORFOR er kirken som institusjon i verden?—*HVORFOR* ble den startet, og i hvilken hensikt?

Om du spør folk i den ikke kristne verden hvor andre religioner er godtatt, vil de antagelig ikke ha noe svar. De vet lite om kirken. De som tilhører de modernistiske og liberale områdene av tradisjonell kristendom, vil antagelig si at kirken utelukkende eksisterer som en emosjonell stimulans, at den har en psykologisk innflytelse på dem som ikke har godtatt evolusjonsteorien slik den er akseptert innen moderne, høyere undervisning.

Hvis du spør dem som følger en av de evangeliske, kristne trosretningene, vil de antagelig si at kirken er Guds redskap i hans anstrengelse for å redde verden fra en evig helvetes ild. Disse menneskene går ut fra at menigheten er et slags sjelefrelsende sted hvor folk kan bli "frelst". Hvis menigheten ble skapt for å være et redskap til å "frelse folk", da må jeg spørre hvordan Gud gikk fram for å frelse menneskene før Kristus innstiftet menigheten. Jesus kom ikke før 4000 år etter Adam og den første synden. Om Gud prøver og har prøvd å omvende verden, hva slags midler brukte han i løpet av de 4000 årene mellom Adam og Kristus? Som vi allerede har sett i kapittel 3, stengte Gud av livets tre ved verdens grunnleggelse. Den Hellige Ånd og frelse ble avstengt fra verden i alle disse årene.

Men i lys av de fakta Den Allmektige Gud har åpenbart i sitt Ord, som ble dekket i de foregående kapitlene, er alle disse antagelsene gale. De bare gir høylydte vitnesbyrd om de fakta som er

nevnt i Åpenbaringen 12:9 om at hele verden har blitt forført av djevelen, Satan. Sinnene deres har blitt blindet for sannheten om Guds hensikt med menneskeheten, slik det sies i 2 Korinter 4:3-4.

Derfor blir eksistensen av menigheten virkelig et mysterium for nesten alle på jordas overflate.

Nyheter angående noen kirkesamfunn forekommer ofte i aviser og i nyhetsendringer. Folk tenker på en kirke på et hjørne i nærheten, eller kanskje på en sekt som blir nevnt i nyhetene, men det ville ikke falle noen inn at det skulle være et mysterium at menigheten eksisterer. Men når vi spør, hvorfor kirkene eksisterer, hvordan ble menigheten som institusjon til?—hva er årsaken eller hensikten med dens eksistens?—gjør det noen forskjell om man tilhører en kirke eller hvilken kirke man tilhører? Stiller man disse spørsmålene, da blir det virkelig et mysterium. Gjennomsnittspersonen har ikke noe svar.

Fakta omkring menighetens opprinnelse og hensikt er åpenbart i mysterieboka—Bibelen. Å klargjøre dette mysteriet kan antagelig ta flere sider i denne boka, enn noe annet emne.

MIN PERSONLIGE ERFARING

Jeg minnes min egen erfaring, som sikkert er typisk for mange. Mine foreldre var medlemmer av Venneses Samfunn, vanligvis kalt kvekerne. Familien hadde vært kvekere i mange generasjoner. Jeg ble tatt med i kirken fra jeg var baby, og jeg tok det som en selvfølge, som en normal del av livet. Jeg var i kirken hver søndag, fordi foreldrene mine tok meg med. Det var en vane jeg fortsatte med til jeg var 18. Det falt meg aldri inn å stille spørsmål ved om vi skulle gå i kirken eller hvordan kirken ble til, eller hva dens virkelige betydning eller hensikt var.

Jeg opplevde aldri noen "omvendelse" i disse årene. Som jeg vokste og ble tenåring, fikk jeg vite at jeg var blitt født inn i kirken som medlem. Jeg ble ledet til å ta det for gitt at jeg var en udødelig sjel, og at jeg ikke virkelig ville dø når jeg døde. Isteden ville jeg komme til himmelen hvor jeg ikke ville ha noe ansvar, men bare ha et liv i lediggang og bekvemmelighet i storslått herlighet for evig og alltid. Men jeg var ikke interessert i religion eller lære. Jeg tok ganske enkelt kirkegang og en religiøs side av livet som en selvfølge. Men jeg hadde ingen spesiell eller dyp religiøs eller åndelig interesse, så da jeg ble 18, begynte jeg i reklamebransjen og mistet all interesse for religion eller Guds

ting og sluttet å gå regelmessig i kirken. Jeg trodde fremdeles på Gud—det vil si, jeg tok Guds eksistens som en selvfølge siden jeg hadde lært dette fra mine tidligste minner.

25 år gammel hadde jeg møtt og giftet meg denne spesielle og eneste unge damen. Hun var mer alvorlig interessert i ting som hadde med Gud å gjøre. Vi begynte å føle at vi burde tilhøre en kirke. Min hustrus forfedre hadde delvis vært kvekere og delvis metodister. Det fantes ingen kvekerkirke i nabolaget der vi bodde i en forstad til Chicago. Vi sluttet oss til en metodistkirke, fordi vi kunne spasere til den, og vi likte presten og de sosiale forholdene der. Jeg tror vår erfaring var typisk for millioner andre. Men det falt meg aldri inn å spørre om eller lure på hvorfor vi burde gå i kirken, eller hvorfor kirken hadde blitt til som institusjon. Som millioner av andre, antok jeg at ”gode mennesker” gikk i kirken, og derfor burde vi også gjøre det.

MENIGHETEN I RELASJON TIL TIDLIGERE HISTORIE

Men nå spør jeg altså om noen stiller spørsmål ved årsaken, eller hensikten med kirken som institusjon? Jeg spør, *ER DET NOEN SOM VET HVORFOR* det finnes kirker? Er det en *GRUNN* til dette? Selve eksistensen av kirken som er kalt ”kristen”, er et av de store mysterier i vår tid. Dette emnet får oss igjen til å tenke på det faktum at fordi vi ikke har levd gjennom de foregående 6000 årene som ledet fram til i dag, så forstår vi ikke den virkelige meningen eller hensikten med menigheten. I dette kapitlet skal vi se på menigheten i dens *SANNE* forhold til alle de hendelsene som er beskrevet i de fem, første kapitlene i denne boka. Igjen, hva er kirken?

De fleste tenker på *KIRKEN* som en bygning med et spisst tak og med et klokketårn med et kors på i nærheten. Webster definerer da også ordet kirke som en bygning. Det var noe ganske annet da den opprinnelig ble grunnlagt.

Folk antar at kirken er en bygning som folk—i alle fall noen—strømmer til søndag morgen for å tilbe. De tror mennesker går til kirken. Men slik den ble grunnlagt i Det nye testamentet, gikk kirken til en bygning, som fra først av var et privat hjem. Og kirken kom sammen på lørdag, ikke søndag.

Kirkene i dag har endret seg drastisk fra Kristus mønster! Dette faktum er også innhyllet i mysterier, nesten ikke forstått

av noen. Men *HVA* var *HENSIKTEN* med at Kristus grunnla menigheten? Hva har hendt med den senere?

Noen vet kanskje at det var Kristus som startet menigheten. Men hvem og hva er Kristus? Og om han var grunnleggeren av menigheten, hvorfor startet han den? Jesus grunnla bare en kirke. Til tross for dette er det mange, ulike kirkesamfunn i den vestlige verden i dag—katolikker, protestanter og uavhengige. Og innen disse igjen er det mange trosretninger, sekter, oppdelinger og forsamlinger, hver med sin egen tro, lære, ritualer og program.

Menigheten begynte som en kirke. Som det står skrevet i 1 Korinter 12 besto menigheten av mange lemmer, men bare ett legeme—den eneste kirken—som Jesus Kristus var overhode for.

I begynnelsen av dette kapitlet vil vi i første rekke konsentrere oss om fire grunnspørsmål som utgjør et mysterium som må åpenbares med forståelse:

- 1) Hvem og hva er Kristus? Hvorfor kom han til jorda?
- 2) Hva er kirken og hvorfor ble den opprettet?
- 3) Hva er det evangeliet kirken er pålagt å forkynne?
- 4) Hva er kirkens historie? Hvorfor er kristendommen så annerledes i dag enn den var da den begynte i det første århundre?

I dag oppfattes kirken som institusjon som en religiøs organisasjon, forsamling eller samfunn. En—hvis man er ”god”—forventes å bli med i en kirke ”som passer en”. Selvsagt er det de ”gode” og de ”dårlige” menneskene, og de ”gode” går i kirken. Men utgjør det noen forskjell hvilken kirke—hvilket trossamfunn?

EN PREST UTEN PRESTEGJELD

Jeg minnes en episode for mer enn 50 år siden. Jeg bodde fremdeles i Eugene, Oregon. En forhenværende prest som akkurat hadde giftet seg, kom til meg. Hans kone hadde penger, men han var for stolt til å la henne forsørge seg. Han hadde ikke vært ansatt som prest på en tid, men trengte nå en jobb.

”Vet du om noen prekestol som er ledig i Lane County?” spurte han. ”Jeg ønsker å forsørge kona mi, og hun ønsker fortsatt å bo her i Lane County.”

”Vel, jo,” svarte jeg. ”Jeg vet om en ledig stilling, men det vil ikke være til noen særlig hjelp for deg, siden det er en kristen kirke, og du er metodist med forkjellig troslære og praksis.”

”Å, det gjør ingen ting,” forsikret han meg. ”Jeg kan preke hvilke som helst læresetninger de ber meg om.”

Men betyr det virkelig noe hva vi tror? La Guds Ord besvare det spørsmålet.

Menigheten synes å ha noe å gjøre med det å tilbe sammen med andre. Etter sigende dreier det seg om tilbedelse av Gud.

Men hvis Gud har noe med menigheten å gjøre, hvilket forhold har han til den? Hvordan startet menigheten? Alt dette er et mysterium for dagens verden.

På begynnelsen av 1927 mens mine intense bibelstudier brakte meg mot omvendelse, stilte jeg meg selv slike spørsmål. Jeg antok at gjennomsnittmennesket aldri tenkte på den slags spørsmål.

I Det nye testamente er menigheten ekklesia, et gresk ord som betyr utkalte—en forsamling, en menighet, en gruppe. Det er ikke noe hellig over ordet ekklesia. Navnet på menigheten, derimot, som er brukt 12 ganger i Det nye testamente, er ”Guds menighet”, hvilket betegner at det er *GUDS* menighet—og det gir hellighet. Det gamle testamentes menighet var ”Israels menighet”, hvor Israel var et fysisk menneske.

HVORFOR JESUS GRUNNLA MENIGHETEN

Det første stedet i Det nye testamente hvor ordet ”menighet” forekommer, er i Matteus 16:18, hvor Jesus sa, da han snakket til Simon Peter: ”Jeg vil bygge min menighet.” Som allerede nevnt er det inspirerte greske ordet for menighet ekklesia, som betyr utkalte. Sagt på et klarere språk sa Jesus: ”Fra Satans verden vil jeg kalle ut disipler som skal vokse inn i en helt ny og forskjellig verden, som vil være Guds Rike.” Og i Efeserne 5:23 slås det fast at Kristus er menighetens Overhode.

Så dette vet vi. Hva enn menigheten er, tilhører den *GUD*, og dens navn er *GUDS MENIGHET*. Jesus Kristus er grunnleggeren dens, og han er dens levende *OVERHODE*.

Men hvis det er *GUDS* menighet—hvis Jesus Kristus grunnla den og er overhode for den i dag—da er det noe som er *VIKTIG FOR GUD*, og derfor *LIVSVIKTIG FOR OSS Å FORSTÅ*. Vi må huske på hva som gikk forut for—hva som ledet opp til den—for å forstå *HVORFOR* den levende Kristus skapte den—*HVA*, den er og hvordan den passer inn i den guddommelige *PLANEN* som blir utarbeidet her på jorda.

DET GAMLE TESTAMENTES MENIGHET

Det gamle testamentes Israel, hadde en funksjon i forberedelsen av den endelige opprettelsen av *GUDS RIKE*. Den tidligste omtalen av menigheten i Bibelen i tidsrekkefølge for dens eksistens, er Apostlene 7:38, der den kalles ”menigheten i ørkenen” ved Sinai berg, under Moses. Så Det gamle testamentes Israel var ”menigheten”. Israel som kirke blir i Det gamle testamente vanligvis omtalt som ”Israels menighet”.

Men som vi skal se er menigheten i Det nye testamente totalt forskjellig fra Det gamle testamentes ”Israels menighet” og har en helt annen funksjon. Nesten ingen har forstått at evangeliet ikke kunne forkynnes for verden, ei heller kunne Guds utvalgte menighet av mennesker få Den Hellige Ånd *FØR* Jesus a) hadde kvalifisert seg ved å overvinne Satan og b) var blitt herliggjort etter sin himmelfart (Johannes 7:37-39).

Og det er noe ikke engang teologer eller kirkeledere i våre dager forstår! Det er virkelig et mysterium som trenger å bli åpenbart og forstått. La oss nå fullt ut forstå hvem og hva Kristus er.

I kapittel I har vi allerede sett at i evigheten før verden ble skapt var Kristus ”Ordet”, som også var Gud, og at han som Jesus ble født som Guds Sønn. Som Guds Sønn, hva var Jesus helt nøyaktig? Han ble kalt den andre Adam (1 Korinterne 15:45). Hvorfor skulle han bli kalt den andre Adam? Den første Adam hadde anledning til å ta av livets tre, som stod for gudsliv—å adlyde Gud og der igjennom erstatte Satan på jordas trone. Jesus kom for å gjøre akkurat det, for å kvalifisere seg for å erstatte Satan på tronen og til å starte Guds styre på jorda gjennom de som er kalt ut av Satans verden. Han kom også med et budskap fra Gud, som kalles evangeliet. Ordet evangelium betyr godt nytt. Og i virkeligheten var hans evangelium—budskapet som ble sendt med ham fra Gud—de gode nyhetene om Guds Rike. Og som vi skal se vil Guds Rike være gjenopprettelsen av Guds styre på jorda og avsettelsen av Satan fra den tronen.

Jesus kom også for å bygge menigheten. Og han kom for å betale løsepengene for en kidnappet verden—og gjennom den prisen—sin død—å betale straffen som alle mennesker har pådratt seg for syndene sine.

JESUS—JORDAS HERSKER OG KONGE

Dernest, hva nesten alle ”kristne”, inklusive teologer, ikke forstår: Jesus ble født til å bli en *KONGE*!

I rettsaken foran Pilatus om livet sitt, ble Jesus spurt: ”Men konge er du altså?” Og Jesus svarte: ”Du sier det, jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette er jeg kommet til verden...” (Johannes 18:37). Jesus sa også (vers 36): ”Mitt rike er ikke av denne verden. Var mitt rike av denne verden, da hadde mine tjenere kjempet...” Det viser at dette er Satans verden. Jesus kom for å kalle mennesker ut av denne verden, for å bli forberedt til å undervise og styre under ham når han blir Konge og overtar jordas trone.

Før Jesus ble unnfanget og født, sa Gud gjennom sin engel til hans vordende mor, Maria: ”Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme” (Lukas 1:31-33). Hans evangelium var den gode nyheten om dette kongedømmet—Guds Rike.

På dette stadium er det svært viktig at vi forstår at Jesus i løpet av sitt liv som menneske, både var Gud og menneske. I Jesaja 7:14 ble Maria, mor til Jesus, profetert som en jomfru som skulle føde en sønn. Denne Sønnens navn, sies det i profetien, skulle være Immanuel, som betyr ”Gud med oss”. Jesus var med andre ord Gud så vel som menneske. Han hadde ikke et menneske som far. Den Allmektige Gud var hans far som avlet ham ved sin Hellige Ånd. Selv om Jesus var ”Gud med oss”, var han like så menneskelig som alle andre mennesker. Han ble utsatt for fristelser på samme måte som andre mennesker fristes. Selv om han var Gud i menneskeskikkelse, var han et menneske i sin prestegjerning. Husk at han var den andre Adam. Det var nødvendig for ham som menneske å forkaste ”det forbudte tre” og akseptere livets tre. Som den første Adam kunne ha gjort, var det nødvendig at han valgte å stole helt og holdent på Gud Fader. Faktisk var Gud i Kristus og Jesus adlød fullstendig Faderen. Han kvalifiserte seg til å ta jordas trone fra Satan.

JESUS VAR GUD

Hvorfor var det nødvendig at Jesus skulle være Gud i menneskekjød?

Hvorfor var det nødvendig at han var Gud? Hvorfor var det nødvendig at han var menneske? Som Gud var han alle tings Skaper. I Efeserne 3:9, blir det åpenbart at Gud skapte alle ting gjennom Jesus Kristus. Da Jesus ble født som menneske, var verdien av hans liv som Skaper større enn totalsummen av samtlige menneskers liv. Siden det var mennesker som hadde syndet og kommet under dødsstraffen, krevde Guds lov at mennesker skulle dø som straff for menneskenes synd. Men som vår Skaper var Jesus det eneste menneske som gjennom sin død kunne betale straffen for syndene til alle mennesker.

Det var ingen annen måte Gud Skaper kunne forløse en enorm menneskehet, dømt til dødsstraff.

JESUS SLÅTT FOR VÅR HELBREDELSE

Vi må huske at selv om Jesus var Gud i menneskekjød, så var han like mye menneske som du og jeg. Han kunne lide de samme fysiske smertene. Han var dømt til døden av den romerske landshøvdingen Pilatus etter støyende krav fra skrikende jøder.

Han var en sterk, robust ung mann på rundt 33 år, i toppform. Fordi han aldri hadde brutt en eneste helselov, led han dødsstraffen på en måte som ikke noe annet menneske har lidd. Han hadde vært oppe hele natta uten søvn før rettergangen for Pilatus. Pilatus overlot ham senere samme morgen til å bli pisket før han skulle drepes.

Pisking besto i å bli avkledd til livet, bundet til en pæle i framoverbøyd stilling. Han ble slått med pisker av lær, hvor stykker av bly, brekte splinter av ben, og skarpe, taggedede metallstykker var festet med 10-12 cm mellomrom langs alle remmene. De hadde som formål å grave seg dypt inn i kjøttet idet lærremmene svøpte seg rundt kroppen. Han ble pisket inntil kjøttet hans ble flenget opp og til og med ribbena kom til syne. Hensikten med piskinga var å svekke offeret så mye at det ville dø raskere på staken til korsfestelsen. Som det ble forutsagt i Jesaja 52:14: ”- så ille tilredt var han at han ikke så ut som et menneske, og hans skikkelse ikke var som andre menneskebarn—”

Han gjennomgikk denne ubeskrivelige piskinga for at troende skulle kunne bli helbredet fra fysiske overtredelser, sykdommer og plager (Jesaja 53:5; 1 Peter 2:24). Hvilken fryktelig pris betalte ikke vår Skaper for at vi, gjennom tro, kan bli helbredet! Til tross for dette ignorerer nesten alle bekjennende

troende totalt hva deres Frelser har stilt til rådighet, og istedenfor å stole på ham, setter de sin lit til menneskelige leger, medisiner, legemidler og kniver.

Jesus ble så svekket av denne forferdelige avstraffelsen at han ikke var i stand til å bære korset sitt slik han var pålagt å gjøre, annet enn et kort stykke. En annen ble utpekt til å bære det for ham.

DEN MEST SMERTEFULLE OG FORAKTELIGE DØD

Utenfor bymurene, på Hodeskallestedet (Golgota), ble Jesus spikret til korset. Han ble ydmyket, spyttet på, gjort narr av og hånet.

Og mer enn det. For i det øyeblikk han hadde påtatt seg våre synder for å betale straffen i vårt sted, ble han forlatt selv av Far sin, Gud. Som han hang der på korset, hjelpeløs, stakk en soldat ham med spydet sitt. Han skrek i smerte (Matteus 27:50, den engelske Moffattovers.) og døde. Han gjorde dette fordi du og jeg har overtådt Guds lover. Han ga det absolutt største offer for deg og meg.

En annen svært viktig sannhet. Jesus oppstandelse fra de døde var et menneskes oppstandelse, og den eneste oppstandelsen som kunne muliggjøre oppstandelsen av mennesker som engang var døde, til evig liv.

Over til en annen svært viktig profeti, i Jesaja 9:6-7: "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsyrste. Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende over Davids trone og over hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette." Legg merke til at herredømmet skulle være på hans skulder. Jesus skal bli Konge over hele jorda. Og en av hensiktene med hans første komme var å kunnngjøre dette riket. Jesus evangelium var ikke bare godt nytt—det var og en kunnngjøring eller erklæring om den gode nyheten om det kommende Guds Rike. Hvilken tragedie at "den tradisjonelle kristenhet" har forlatt og tapt dette livsviktige og fantastiske budskapet og i stedet satt inn sitt eget evangelium om personen Kristus.

Jesus ble født som menneske for å bli Konge, for til slutt å etablere *GUDS RIKE*, som skal regjere over hele jorda med *GUDS REGJERING*. Men dette *STYRET* krever mer enn individet Jesus. Kongen, presidenten, statsministeren eller herskeren

over hver nasjon, regjerer med og igjennom en mer eller mindre stor organisasjon av andre, som styrer forskjellige deler og departementer under ham. På samme måte må Kristus ha en organisert regjering med tallrike andre som er trent og kvalifisert til å regjere under ham. Jesus sa: ”Jeg vil bygge min menighet” (Matteus 16:18). Menigheten skulle bestå av mange som skulle bli kalt ut av Satans verden for å bli undervist og trent til tallrike, offisielle stillinger under Kristus når han kommer for å styre alle folkeslag.

JESUS—ÅNDELIG FRELSE

Jesus kom også som åndelig frelser for å frelse Guds folk i deres tid fra deres synder, så de kunne bli *FØDT* inn i GUDS SELVE GUDDOMMELIGE FAMILIE (Matteus 1:21).

Husk at livets tre, som symboliserer Den Hellige Ånd, var blitt stengt for menneskene etter Adams synd, da verdens grunnvoll ble lagt. Hva verden ikke forstår er at Guds Ånd ble avsperrret for menneskeheten som helhet *INN TIL* den andre Adam fjerner Satan og gjenoppretter Guds styre her på jorda.

For menneskeheten som helhet ble det da Adam syndet fastsatt at menneskene en gang skulle dø, og at dommen skal komme etter døden ved en oppstandelse (Hebreerne 9:27).

Den Hellige Ånd ble ikke gitt til folkene i det gamle Israel. Siden Gud kalte og oppreiste profeter i en bestemt hensikt for å forberede frelsen for menneskeheten, var det nødvendig å gjøre en unntagelse for dem og gi dem Den Hellige Ånds kraft, slik at de kunne utføre den oppgaven de var kalt for.

Siden Gud kalte ut sin menighet gjennom Jesus for en spesiell oppgave, som en forberedelse for å opprette sitt rike og styre over alle nasjoner, var det nå på samme måte nødvendig å gjøre den samme unntagelsen for menigheten, så de kunne få Den Hellige Ånds kraft.

Gud ga bestemt ikke profetene Ånden sin bare i den hensikt å gi dem frelse. Likeså kalte ikke Gud de hellige ut fra denne verden utelukkende for deres egen frelses skyld og for at de skulle få adgang til hans rike.

Ellers ville Gud ha gjort forskjell på folk ved å kalle de få i menigheten sin nå, men samtidig nekte å kalle andre til frelse.

Hvis Gud åpnet for frelse for de få i menigheten sin bare for å gi dem frelse, mens han holdt størstedelen av verden

utenfor til senere, da ville Gud virkelig gjøre forskjell på folk og diskriminere mot verden som helhet. Jesus sa klart at ingen kan komme til ham hvis ikke Faderen drar ham (Johannes 6:44). En bekjennende kristenhet tror nøyaktig det motsatte. Denne falske kristendommen lærer at Gud kaller og prøver å frelse alle nå. Hvis det virkelig var slik, ville sannelig Satan vinne en stor seier over Gud. For det overveldende flertall av menneskeheten kjenner lite eller ingenting til Kristus eller om frelse gjennom ham.

EN TIDSPLAN FOR FRELSEN

Guds overordnede plan går ut på å tilby frelse og evig liv til alle som noensinne har blitt født, men planen går ut på å gjøre det i en tidsplan.

De som er kalt ut fra verden og inn i menigheten nå, blir kalt for en spesiell oppgave og et spesielt arbeide. Dette spesielle arbeidet er å gjøre åndelig trening mulig for å hjelpe til ved omvendelsen av menneskeheten som helhet. De kalles i en tid hvor de blir forfulgt og kjempet imot av Satan og resten av verden. Resten av verden vil bli kalt når Satan er fjernet, og de vil bli hjulpet av Kristus og de hellige som da er gjort udødelige, i Guds Rike.

Satan har forblindet forstanden til den ikke troende verden og den bekjennende tradisjonelle "kristenheten" for dette faktum (2 Korinterne 4:4). Satan har forført hele verden, inkludert den bekjennende tradisjonelle "kristenheten". (Åpenbaringen 12:9).

Verken bekjennende kristne eller deres lærde, teologiske ledere i dag forstår den virkelige *HENSIKTEN* med at Jesus kom!

HVORFOR JESUS KOM

Jesus kom ikke for å frelse Satans verden mens Satan fremdeles sitter på tronen og forfører dem. Jesus vil

frelse verden ved sin gjenkomst, når Satan blir fjernet. Hvorfor kom da Jesus for mer enn 1900 år siden? Ikke for å styre, ikke for å herske over alle nasjoner, ikke for å frelse verden mens Satan fremdeles hersker over dem.

Hans fødsel som menneske var ankomsten til "den andre Adam". Han kom for 1) å kvalifisere seg, hvor den første Adam feilet, til å erstatte den tidligere erkeengelen Lucifer på *JORDAS*

TRONE og styre med *GUDS STYRE*. Han kom for 2) å kunnngjøre den framtidige opprettelsen av *GUDS RIKE* og for å lære sine valgte, framtidige apostler disse profetiske gode nyhetene (evangeliet). Han kom for 3) å påta seg, som vår direkte Skaper, straffen for våre synder ved sin død på korset—for at vi skulle kunne få ta del i den verden. Og han kom for 4) å bli oppreist fra de døde av Gud, og på den måten muliggjøre *EVIG, GUDDOMMELIG LIV* for Guds folk, og etter sin gjenkomst for alle som er villige i hele menneskeheten, alle som noensinne har levd her på jorda. Og han kom for 5) å opprette *GUDS MENIGHET*, for at den kunne bli trenet til å styre under ham.

I MELLOMTIDA, SATANS HERREDØMME

I mellomtida, i 4000 år siden den første Adam, hadde den lure og onde Satan usynlig påvirket og hersket over en menneskehet som var *AVSKÅRET* fra all kontakt med og kunnskap om Gud! Han sitter fortsatt på denne *MAKTENS* trone— selv om han ikke administrerer Guds styre. Isteden påvirker han på en smart måte hele menneskeheten til å leve stikk motsatte av lovene til Guds styre— det er veiene av forfengelighet, begjær, konkurranselyst, stridighet og vold, istedenfor Guds vei av utgående kjærlighet, samarbeide, fred, lykke og glede.

Umiddelbart etter at Jesus-barnet ble født, forsøkte Satan fysisk å drepe den framtidige *KONGEN* igjennom kong Herodes, som var utnevnt av romerne. (Matteus 2:13-15). Men Gud advarte Josef og Maria om å fly med Jesus-barnet til Egypt inntil kong Herodes var død.

Da Jesus var ca. 30 år gammel, var han klar til å begynne å velge ut disiplene sine, å forkynne og lære dem dette budskapet fra Gud til menneske—hans evangelium. Men først var det helt nødvendig at han *KVALIFISERTE* seg til å erstatte Satan og sette opp *GUDS RIKE*, ved å seire over djevelen.

Dette var kanskje den viktigste, mest enorme og avgjørende konfrontasjonen og kampen som noensinne har blitt utkjempet i den tid universet har eksistert. Det er beskrevet i detalj i Matteus 4.

TIDENES MEST GIGANTISKE KAMP

Jesus fastet i 40 døgn uten verken mat eller drikke. Men i sin fysiske svakhet ble han åndelig sterk.

Satan brukte nå sine smarteste, mest slu og mesterlige, forræderske krefter. Han må ha tenkt at han virkelige kunne lure og åndelig slå ned Kristus. Satan visste vel at han nå sloss for å forhindre at han ble kastet av tronen over hele verden.

Satan satte inn sitt første slag på det punktet han antok var det mest sårbare, både fysisk og åndelig. En mann som hadde vært uten mat og drikke i hele 40 døgn, måtte sannelig være så svekket at han ville gi etter for nesten enhver fristelse om mat. Og den mest sårbare åndelige svakheten er *FORFENGELIGHET!*

”*HVIS*, bemerket Satan hånlig, fristende—han brukte det effektive, lille ordet *HVIS*—”*HVIS* du er Guds Sønn”—et normalt menneske ville ha blitt fornærmet, indignert. Det ville utfordrende ha slynget tilbake: ”Hva er det du mener? *HVIS* jeg er Guds Sønn? Jeg skal vise deg at jeg er Guds Sønn!”

Men Satan sa i sitt første angrep: ”*HVIS* du er Guds Sønn, da si at disse steinene skal bli til brød.” Med andre ord: ”Guds sønn kan gjøre mirakler. Bevis for meg at du er Guds Sønn! Du er desperat sulten. Gjør et mirakel. Gi deg selv mat ved hjelp av et mirakel!”

Men Jesus svarte ved å sitere og adlyde Guds Ord: ”Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.”

Satans første og mest effektive slag var parert. Men Satan gir aldri opp. Han førte Jesus inn i Jerusalem og plasserte ham på en høy tinde på tempelet. Han fortsatte å stille *SPØRSMÅL* ved at Jesus var Guds Sønn.

”*HVIS* du er Guds Sønn, da kast deg ned! for det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på hendene, for at du ikke skal støte din fot på noen stein.” Nå var det Satan som siterte skriftsteder. Men han misbrukte det, vred på det og tok det ut av sin sammenheng, slik Satan så ofte influerer de lærde til å gjøre.

Men Jesus slo tilbake: ”Det er atter skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.” Dette er sitert fra 5 Mosebok 6:16 og refererer til å friste *JHWH* (hebraisk), som ble Kristus.

Men Satan ga fremdeles ikke opp.

Han tok deretter Jesus til en høy fjelltopp og viste ham alle verdens riker og deres herlighet. ”Alt dette vil jeg gi deg hvis du vil falle ned og tilbe meg.”

Jesus benektet ikke at Satan nå var over alle nasjonene i verden. Dette var en fristelse til å oppnå umiddelbar makt. Satan

visste godt at Jesus ville arve alle disse rikene mer enn 1900 år senere. Men han fristet Jesus til å ta Satans ord for at han ville gi fra seg og gi Kristus makt over verden ØYEBLIKKELIG. Men Jesus besluttet at det nå var på tide å *AVSLUTTE* denne enorme kampen om herredømmet over jorda.

Jesus ga nå en rask *ORDRE*—en *BEFALING* som viste at han var *HERRE* over Satan!

”Bort fra meg, Satan!” kommanderte han med total *AUTORITET*! Satan forsvant, overvunnet. Men Satan ga ikke opp. Ei heller har han gitt opp ennå. Han kjemper fremdeles mot *GUDS MENIGHET* i dag.!

JESUS KVALIFISERTE SEG

Jesus Kristus, den andre Adam, hadde *KVALIFISERT* seg! Ikke før i det øyeblikket kunne de *GODE NYHETENE* om det kommende *GUDS RIKE* bli kunngjort til verden. Nå hadde Guds Sønn motstått og seiret over Satan. Han hadde *KVALIFISERT* seg for å gjenopprette *GUDS STYRE* og oppreise *GUDS RIKE* på jorda! Men nå måtte også *MENIGHETEN* kvalifisere seg til å regjere med ham!

Jesus kom for blant mange andre oppgaver å kalle sin *MENIGHET* ut av verden. De som ble kalt, hadde vært i—og *AV*—denne verden. Hver enkelt hadde brakt over seg den høyeste *STRAFFEN*, *DØDEN*, pga. syndene sine. Men Gud hadde skapt *ALLE TING* ved *ORDET* som ble Jesus Kristus. Derfor var Jesus liv større enn den totale summen av livene til hele menneskeheten samlet!

Forestill deg sønnen til den mest formuende og mektigste mannen på jorda. En rikmanns sønn er hans arving—han skal arve hele hans uendelige rikdom. Han har allerede fått en betraktelig del av den før han arver det alt sammen. Denne unge mannen er svært glad i en annen ung mann. Vennen har begått en forbrytelse og pådratt seg en stor gjeld på millioner av kroner, som han ikke kan betale. Han angrer bittert, men er ute av stand til å fri seg selv fra fengselet for tyveriet. I medfølelse med vennen betaler sønnen denne gjelden på mange millioner kroner ut av sin egen lomme. Gjelden til hans skyldige venn er *BETALT FULLT UT*. Hans skyld—hans veldige forpliktelser—henger ikke lenger over ham—han er utfridd fra forpliktelsen og dens tunge straff!

Hele menneskeheten har fulgt Adam, deres far—og hadde brakt over seg den høyeste *DØDSSTRAFFEN*. Før Jesus (”Ordet”),

nå *GUDS* Sønn, kunne grunnlegge *MENIGHETEN*, måtte de som kalles ut av verden og inn i *MENIGHETEN*, bli fridd fra den høyeste *DØDSSTRAFFEN*, så de kan arve *EVIG LIV!*

En av årsakene til at Jesus kom til jorda som menneske, var for å *BETALE DENNE STRAFFEN*—den høyeste *DØDSSTRAFFEN*—ikke bare for dem som var kalt inn i menigheten hans, men til sist for å utfri *HELE MENNESKEHETEN* hver i sin tid!

Men siden denne *DØDSSTRAFFEN* som han ville betale for en syndende menneskehet, ville *AVSLUTTE* hans liv som menneske, ble betalingen reservert til hans siste handling som menneske, etter at han hadde fullført alle de andre meningene med livet som menneske.

Uansett vil dette gi leseren en ide om *HVOR STOR* den Jesus er som kom for å grunnlegge *GUDS MENIGHET!*

Husk stadig på at selv om hans jordiske gjerning begynte da han var knapt 30 år (i hans liv som menneske), var han samtidige *DEN UDØDELIGE*—*DEN EVIGE*—som *ALLTID* hadde eksistert. Så umåtelig stort var dette 30-årige menneskelivet!

Og denne Jesus, som hadde vokst opp i byen Nasaret, hadde motstått og overvunnet *SATAN* etter sin fødsel som menneske. Han hadde avvist Satans selvsentrerte "*FÅ*"—vei, og i den siste, gigantiske konfrontasjonen hadde han *KVALIFISERT* seg til å *GJENOPPRETTE GUDS STYRE* og opprette *GUDS RIKE* på jorda og lede dette styret!

Der hvor den første Adam feilet, lyktes Jesus, den andre Adam.

"PETER" EN TITTEL SOM INNEBÆRER LEDERSKAP

Like etter det avgjørende slaget for å overvinne Satan, så døperen Johannes og to av disiplene hans, Jesus. Jesus spurte om de ville være med ham hjem. En av dem var Andreas, sønn av Johannes. Han ropte på broren sin, Simon.

Jesus så på Simon og sa: "Du er Simon, Johannes sønn. Du skal kalles Kefas [Peter på gresk]", som betyr en stein (Johannes 1:43).

I Markus 3:14-16 leser vi: "Han [Jesus] tok ut tolv som skulle være sammen med ham, og som han kunne sende ut for å forkynne... Simon, som han gav navnet Peter." Et tilnavn er ifølge Norsk Riksmålsordbok "navn som (sedvanemessig...)

føyes til en persons egentlige navn (døpenavn), til karakteristikk ell. som tittel.”

Tilnavnet Peter har i århundrer vært et fornavn eller *TITTEL* for en religiøs *LEDER*, *OVERHODE* eller *HOVEDKVARTER*. Peter var den første og ledende apostel. En apostel er ”en som er sendt ut for å kunngjøre eller forkynne.”

Så helt i starten av sitt virke, da han forberedte *FUNDAMENTET* for kirken, valgte Jesus Kristus sin ledende apostel og de andre opprinnelige elleve. Sammen med profetene hvis skrifter var blitt oppbevart helt fra de dager da Gud utvalgte sin første menighet (og *NASJON*), Israel, skulle de utgjøre selve *FUNDAMENTET* i *GUDS MENIGHET*. Jesus skulle ikke bare være grunnlegger, men også *HODE* og ”hovedhjørnestein” for *MENIGHETEN* (Efeserne 2:19-21; 5:23).

BETYDNINGEN AV ET FAST FUNDAMENT

Inntil Jesus var 30 år, hadde han vært byggmester. Han hadde bygd med stein så vel som med tre. Han forsto godt at fundamentet måtte legges først, før selve bygningen.

Men Jesus hadde selv utvalgt apostlene sine. Senere sa han til dem: ”Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere” (Johannes 15:16, 19).

Nå begynte Jesus å kunngjøre evangeliet, *BUDSKAPET* som Gud Fader hadde sent til verden med ham som Guds Budbærer (Malakias 3:1).

Vi leser om dette i Markus kapittel 1: ”Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Søns evangelium... Men etter at Johannes var satt i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte [kunngjorde, lærte] Guds evangelium. [evangeliet om Guds Rike; Lindberg] Han sa: Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet” Markus 1:1, 14-15).

Og fra Matteus: ”Jesus dro omkring i hele Galilea. Han lærte i deres synagoger, forkynte evangeliet om riket...” (Matteus 4:23).

Dette profetiske budskapet (evangeliet) om *GUDS RIKE* vil bli forklart i detalj i kapittel 7. Det var *DE GODE NYHETENE* om den framtidige etableringen av *GUDS STYRE* på jorda, som vil bli gjenopprettet og administrert av den guddommelige *GUDSFAMILIEN*— *GUDS RIKE*, som skal erstatte Satans nåværende onde verden.

Jesus kunngjøring av denne forbløffende *NYHETEN* om framtida—kombinert med miraklene hans, slik som helbredelse, gjøre vann til vin og andre, skapte stor røre. Store skarer fulgte ham og disiplene hans. Han lærte opp disiplene til å bli framtidige apostler, alt mens han forkynte dette budskapet til allmennheten.

HVORFOR FARISEERNE GJORDE MOTSTAND MOT JESUS

Kunngjøringen av nyhetene hadde spredd seg til Jerusalem. Der ble de skriftlærde, fariseerne og saddukeerne oppskremte av dette. Fariseerne var en jødisk religiøs sekt som innehadde mindre, men for dem viktige, statsstillinger. Romerriket hersket da over Palestina. Romerne sendte en visekonge og en mindre okkupasjonsstyrke for å overvåke styret i Judea. Men romerne innsatte noen av de jødiske fariseerne i lavere stillinger i det sivile styret, under den romerske kongen. Dette var lønnsomme politiske stillinger, og disse fariseerne ønsket ikke å miste arbeidet sitt eller makta si over folket. Disse jødiske herskerne og deres yppersteprester misforsto fullstendig Jesus evangeliebudskap. De visste at han kunngjorde et styre som ville overta og herske over *ALLE NASJONENE* på jorda. Det de misforsto var tidspunktet for og formen på dette Guds Rike. Og en bekjennende "kristenhet" misforstår det fremdeles i dag. De antok at Jesus var revolusjonær, og hadde til hensikt å styrte Romerriket og sette opp sitt eget kongedømme umiddelbart i sitt liv som menneske.

De fryktet derfor øyeblikkelig for å bli anklaget for opprør og illojalitet, og at de ville miste jobbene sine og kanskje bli anklaget for oppvigleri. Så derfor gikk de mot Jesus og anklaget ham.

Den tradisjonelle kristenhet har aldri riktig forstått denne grunnleggende årsaken for fariseernes motstand og forfølgelse av Jesus. Enkelte av fariseerne var skruppelløse politikere.

Like før den første påska i Jesus virke, våren år 28 e. Kr. (nesten nøyaktig 100 tidssyklus—1900 år—før jeg holdt min første "påske"[Passover]), dro Jesus opp til Jerusalem for å feire "påska"(Passover).

Mens han var der, kom en framstående fariseer ved navn Nikodemus for å hilse på Jesus i hemmelighet, om natta. Han fryktet at de andre fariseerne skulle vite at han hadde snakket med Jesus personlig.

Nikodemus sa: ”Rabbi, vi [vi fariseere] vet at du er en lærer kommet fra Gud.”

Fariseerne visste at Jesus var Messias! De kjente Jesaja 7:14; 9:6-7; kapittel 53. Fariseerne *VISSTE* at Jesus var den profeterste Messias. Men de forsto bare en tilsynekomst av Messias. Derfor antok de at han planla å styrte Romerriket der og da!

Selvsagt visste Jesus hva de tenkte. Derfor begynte han øyeblikkelig å framheve det faktum at *GUDS RIKE*, som skal styre alle nasjoner, ikke kunne bli opprettet *FØR* den nye *ÅNDELIGE FØDSELEN*—på tida for *OPPSTANDELSEN*!

”FØDT PÅ NY”—SPØRSMÅLET

Jesus svarte øyeblikkelig: ”Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds Rike.”

Men Nikodemus forsto ikke dette. Han visste at det å bli født var en reell *FØDSEL* -forløsning fra mors liv. Dagens teologer vet ikke engang dette! De forneker en virkelig annen fødsel som et åndelig vesen. De tar bort den virkelige sannheten ved å anta at bare man sier at man tar imot Kristus som sin Frelser, så blir man født på ny. På denne måten har Satan forført dem og derigjennom millioner andre.

Nikodemus sa: ”Hvordan kan et menneske bli født når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og bli født?”

Jesus gjorde nå betydningen *ENKEL*, men Nikodemus forsto ikke *ENKELHETEN* i hans tale, noe heller ikke dagens teologer og religiøse ledere gjør.

”Sannelig, sannelig,” sa Jesus, ”Uten at en blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike. Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd” (mine uthevelser—Johannes 3:5-6).

Fariseerne kjente til vanndåp. De hadde brukt den i årevis når de omvendte hedninger til jødedommen. De kjente til døperen Johannes dåp—omvendelsens dåp ”til syndenes forlatelse” (Markus 1:4). Jesus mening burde vært *ENKEL* for Nikodemus, at vanndåp er en innvielsesseremoni for å forberede starten på—den åndelige fødselen.

Jesus gjorde det dobbelt *TYDELIG* da han sa: ”Det som er født av kjødet, ER kjød.” Det som er født av mennesker *ER*

dødelige *MENNESKER*. Det består av kjøtt og blod—materie fra jorda. ”Det som er født av Ånden, ER ånd”—ikke lenger menneskelig, men bestående av ånd, udødelig! Det består ikke lenger av stoff, eller kjøtt og blod.

Jesus forklarte dette videre. ”Undre deg ikke over at jeg sa til deg: Dere må bli født på ny!” Så sammenlignet han en som er gjenfødt med den *USYNLIGE VINDEN*—usynlig for menneskeøyet. ”Vinden blåser dit den vil. Du hører den suser, men du vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med hver den som er født av Ånden” (Johannes 3:7-8).

Men Nikodemus forsto ikke denne enkle forklaringen, og det gjør heller ikke religiøse ledere i dag!

Vårt gratis -hefte Hva menes egentlig med ”født på ny”? burde leses av alle som leser denne boka.

Jesus refererte til ”frelsen” eller den ”åndelige” delen av Guds Rike for denne representanten for fariseerne. Det riket vil *IKKE* bestå av dødelige mennesker! Det består *IKKE* av dødelige mennesker av kjøtt og blod som ”har tatt imot Kristus” og meldt seg inn i en kirke som de selv har valgt. Likevel er millioner av kirkemedlemmer forført om dette i dag.

Disse millionene av kirkemedlemmer forstår ikke *HVA* kirken *ER*, eller *HVORFOR*—dens *HENSIKT* -FORMÅLET med den!

Sammenlign Jesus forklaring til Nikodemus med ”oppstandelseskapitlet” i Bibelen, 1 Korinter 15: ”Slik står det også skrevet: Det første mennesket, Adam, ble til en levende sjel. Den siste Adam ble til en ånd som gir liv. Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, og deretter det åndelige. Det første mennesket var av jorden, jordisk. Det andre menneske er av himmelen. Som den jordiske var, slik er og de jordiske. Og som den himmelske er, slik skal også de himmelske være. Og likesom vi har båret bildet av den jordiske, så skal vi også bære bilde av den himmelske. Men det sier jeg, brødre: kjøtt og blod kan ikke arve Guds Rike. Heller ikke skal forgjengelighet arve uforgjengelighet.” (1 Korinterne 15:45-50)

Jeg gjentar igjen og igjen, Gud reproducerer seg selv!

Den vanlige læren i kirkene i dag er at *KIRKEN* er Guds Rike. Men ”kjøtt og blod [dødelige mennesker] kan ikke arve Guds Rike” (1 Korinterne 15:50).

NOK EN GANG: HVORFOR MENIGHETEN?

Men *HVA ER* så menigheten? Og *HVORFOR* er *MENIGHETEN*? Hvorfor skulle Guds menighet eksistere?

For mange—antagelig de fleste—spiller ikke menigheten noen rolle i livet deres. Gud spiller så visst ikke noen rolle i livet deres. Gud er ikke noen bevisst del av verden deres. Bare folk, materielle ting og interesser. Selvsagt ligger det kanskje et sted langt bak i bevisstheten til mange, en antagelse om at Gud eksisterer. Men han synes ikke *VIRKELIG* for dem.

Det betyr også at gjennomsnittsmennesket ikke har noen ide om hva det er, hvorfor det er til, eller hva hensikten eller meningen er med at det lever.

Likevel eksisterer også *MENIGHETEN*. Men nok en gang: *HVORFOR?* *HVA* er den egentlig? Hvilken *HENSIKT* har den?

Vi har sett at en *PLAN* virkelig er under utarbeidelse her på jorda. Winston Churchill uttalte dette til kongressen i USA. Det er en *GRUNN* til at menneskene er til stede på jorda. Og for å utarbeide denne *HENSIKTEN* finnes det en *HOVEDPLAN*. *MENIGHETEN* er en viktig del av denne planen.

Mist ikke av syne de omstendighetene som førte fram til opprettelsen av menigheten. Tenk på *HVEM* og *HVA* Gud er—den guddommelige skapende *FAMILIEN*, som nå reproducerer seg selv i mennesket.

Husk videre på: For at Kristus skal kunne *GJENOPPRETTE* Guds styre på jorda, vil han trenge et kvalifisert og organisert personale av *GUDDOMMELIGE SKAPNINGER* sammen med seg og under seg—alle må ha forkastet Satans falske veier og bevit sin lojalitet til *GUDS* styre og rettferdige veier!

Guds *MENIGHET* var opprettet i hans enestående hovedplan for å forberede dette hengivne og organiserte personalet av *GUDDOMMELIGE SKAPNINGER*. *SLIK* ble menigheten Guds redskap for å hjelpe ham i å bringe frelse til menneskeheten.

Husk at Gud har laget en 7000årig hovedplan for å fullføre hensikten sin. Vi har nevnt at hensikten hans er å reproducere seg selv. Men å reproducere seg selv vil i virkeligheten si å omvende verden fra synd til Guds rettferdighet. Det vil si å innpode Guds potensielle barn med Guds perfekte, åndelige karakter. De vil til slutt bli fødte sønner i Gudsfamilien.

Og likesom Gud ikke har skapt alt på en gang, men i stadier, så bringer han frelse til verden i stadier. Menigheten er et

nødvendig redskap for å forberede og bringe frelse til menneskeheten. La oss derfor nok en gang understreke dette, at menigheten ikke er der bare i den hensikt å gi frelse til dem som er kalt inn i menigheten, men for å lære opp og trene de som er forutbestemt og kalt inn i menigheten, som redskaper Gud skal bruke for å bringe frelse til verden.

MENIGHETEN EN "LÆRERSKOLE"

La oss illustrere dette med en analogi. Mange stater i Amerika har statlige lærerskoler. Staten kunne ikke starte eller drive skolene før de først hadde utdannet lærere til disse skolene. Menigheten kan kalles Guds lærerskole for å utdanne ledere og lærere til Guds Rike når Gud tilbyr gjenløsning og evig liv til verden som helhet.

MENIGHETEN var planlagt å være Guds instrument for å kalle forutbestemte mennesker ut av denne verden for å bli trent til ledende stillinger i morgendagens verden, hvor de vil trene og lære opp andre. Det er årsaken til at menigheten kalles førstegrøden av Guds frelse i Det nye testamente.

Alt dette nødvendiggjorde visse livsviktige trinn—ett av gangen—ifølge arbeidsgangen i Guds høyeste hovedplan.

Vi vil igjen minne leserne om at Den Hellige Ånd ble stengt av for menneskeheten den gang Adam syndet, da verdens grunnvoll ble lagt. Den har blitt avstengt for menneskeheten som helhet INNTIL Kristus, den andre Adam, gjenoppretter Guds styre og avsetter Satan fra jordas trone. Dette faktum er gjort helt klart gjennom Jesus uttalelse i Johannes 6:44, som gjelder denne kirketidsalderen, at ingen kan komme til ham hvis ikke Faderen som hadde sent ham, drar dem. Dette er årsaken til at de i menigheten stadig blir omtalt som de som er kalt eller utvalgt, i Det nye testamentet. Det er derfor menigheten blir kalt en utvalgt ætt. Det er av den grunn forutbestemmelse er nevnt to ganger i Det nye testamentet—at de kalte var forutbestemt til å bli kalt. Sannelig, de har blitt innkalt. De er ikke frivillige.

SANNE KRISTNE: INNKALTE —IKKE FRIVILLIGE

Det er bare gjennom Kristus at en syndende menneskehet kan bli forsonet med Gud Fader. De må først komme til Kristus. Men

ingen kan komme til Kristus om ikke Gud Fader utvelger og kaller dem gjennom Den Hellige Ånd.

Dette kommer kanskje som en forbausende, ny sannhet. Men jo mer du studerer Det nye testamente og ser hvordan denne sannheten stadig framholdes, det klarere vil det bli for deg.

Ikke rart at menigheten og dens hensikt har vært et mysterium. Satan har forblindet tankene til en bedratt og forfalsket kristenhet.

Enhver som ”melder seg i inn i en kirke etter eget valg”, har ikke kommet inn i Guds sanne menighet. Man kan ikke bare ”melde seg inn” i Guds sanne menighet. Man blir først utvalgt og dratt av Gud Fader gjennom hans Ånd, så brakt til en fullstendig omvendelse som går til dypet av hjertet og fører til en forandring i hele ens livsstil. Videre ikke bare tror man på og aksepterer Jesus Kristus som sin personlige frelser, men også tror Kristus. Husk at Kristus er Guds Ord. Jesus var Guds Ord som person. Bibelen er det samme Guds Ord i skrift. Å tro Kristus er å tro hva han sier—med andre ord å tro Guds ord, Bibelen.

Så nok en gang, *HVA* og *HVORFOR* er *MENIGHETEN*? Menigheten er Guds unnfangede barn som er utkalt (fra denne verden). Den er Kristus legeme (1 Korinterne 12:27; Efeserne 1:23). Den er den åndelige organismen som skal bli ”Kristus brud”—etter oppstandelsen til udødelighet. Så skal den vies til Kristus! Den er det åndelige *TEMPELET* som Kristus skal komme til ved sin gjenkomst (Efeserne 2:21).

Menigheten kunne ikke bli grunnlagt før Jesus hadde steget opp og blitt herliggjort (Johannes 7:37-39). Men på en måte hadde Gud begynt å kalle ut noen til å danne fundamentet i menigheten med Abraham og profetene i Det gamle testamente—kanskje til og med Abel, Enok og Noah (Efeserne 2:20).

Umiddelbart etter at Jesus hadde kvalifisert seg ved å beseire Satan, begynte han å kalle ut sine framtidige apostler. Sammen med profetene skulle de danne selve *FUNDAMENTET* i menigheten under Kristus, som er det virkelige fundamentet og *OVERHODE* for menigheten (1 Korinterne 3:11; Efeserne 5:23).

Gjennomsnittspersonen har ingen ide om den veldige, høyeste, overnaturlige prestasjonen Den Allmektige Gud har påtatt seg gjennom å *REPRODUSERE SEG SELV*—i milliarder av åndelige, *GUDDOMMELIGE VESENER*! Eller om de mangesidige

utviklingsstadiene som er nødvendige for å nå dette høydepunktet av alle guddommelige bedrifter!

GUDS PLAN: ET TRINN AV GANGEN

Gud kunne ikke skynde seg. Det trengtes en hovedplan som måtte gå gradvis fram. Det trengtes *TÅLMODIGHET* og en besluttsomhet som aldri vaklet, fra den guddommelige Skaper. Få *FORSTÅ* dette!

Gud innga meg et inderlig ønske om virkelig å *FORSTÅ*, allerede da jeg var et barn, bare 5 år gammel. Salomo ønsket seg visdom, og Gud ga han mer visdom enn noen andre som noensinne har levd.

Hva er så den nødvendige forutsetningen for å motta *FORSTÅELSE*? ”God forstand har alle de som gjør etter hans bud.” (Salmene 111:10) Det ene prøve budet er det fjerde—å helligholde Guds Sabbat. Min omvendelse kom som et resultat av å prøve å motsette meg dette budet! Men da en barmhjertig Gud bekjempet meg—brakte meg til å overgi meg til ham på dette punktet—åpenbarte han også for meg nødvendigheten av å holde hans *ÅRLIGE* Sabbater og høytider. Disse er et bilde på de syv betydningsfulle, åndelige trinnene i den store mesterplanen. (Denne sannheten er forklart i vår gratis bok Hedenske helligdager eller Guds helligdager—hvilke?) Gjennom dette og annen åpenbart kunnskap i Bibelen, ga Gud meg *FORSTÅELSEN* av utarbeidelsen av hans store *HENSIKT*! Og også den nødvendige delen med *MENIGHETEN*, for å fullføre denne strålende hensikten!

Etter Adams opprør, med Satan fortsatt sittende på jordas trone, var det bare Gud som kunne vite hvor gradvis og forsiktig framgangsmåten måtte være, et trinn av gangen.

Slike rettferdige menn som Abel, Enok og Noah, ble uten tvil brukt for å spille en rolle i den endelige skapelsen av *GUDS RIKE*. Men den Evige Gud begynte å legge det aktuelle fundamentet for den endelige *GUDS FAMILIEN*, gjennom patriarken Abraham. Isak, Jakob og Josef utgjorde deler av dette for- fundamentet.

Gjennom Moses reiste Gud deretter opp nasjonen Israel—Guds første forsamling eller menighet. Guds styre ble gitt til menigheten av den gamle pakt, men *IKKE* Guds Hellige Ånd! Israelittene ble ikke unnfanger for å bli framtidige *GUDS*

VESENER. Likevel oppfylte gamle Israel en viktig del i Guds enestående program.

Ikke desto mindre fortsatte Gud å kalle ut og forberede individuelle *PROFETER* til å bli en del av *FUNDAMENTET* for *MENIGHETEN* sin.

MENIGHETEN—FØRSTEGRØDEN

Og *HVA* skulle deretter utgjøre *MENIGHETEN*? Som den tredje av Guds årlige høytider er et bilde på, var det å sørge for at den *FØRSTE VIRKELIGE INNHØSTINGEN* av dødelige mennesker blir omformet til *GUDS VESENER*, bestående av ånd! Igjen, menigheten er det instrumentet som blir forberedt til å bli brukt med og under Kristus, til å fullføre Guds vidunderlige hensikt med å redde menneskeheten og reproducere seg selv. Imidlertid, *MENIGHETEN* er *GUDS UNNFANGEDE* barn (ikke født ennå). Men *MENIGHETEN* skal bli den første *FØDTE* innhøstingen (Hebreerne 12:23) (Kristus er pioneren som har gått foran) ved Kristus gjenkomst i *KRAFT* og *ÆRE*!

Opp gjennom årene fra Abraham til Kristus har Gud kalt ut av Satans verden, unnfangede og forberedte *PROFETER*, som det første med—fundamentet til Guds *MENIGHET*. Jesus selv er hovedfundamentet.

Under sitt 3 1/2-årige jordiske virke, kalte Jesus ut, utvalgte og lærte opp, sine 12 opprinnelige apostler til å begynne med, det andre med—fundamentet.

Under sitt virke på jorda som menneske, kunngjorde Jesus offentlig *GUDS* framtidige *RIKE*. Han lærte opp og trente sine apostler etter hvert som han gikk fram.

Men han *KALLTE IKKE* tilhørerskaren til frelse. Han snakket ofte til dem i lignelser. Og *HVORFOR* i lignelser? For å dekke, skjule, meningen for dem (Matteus 13:10-17) som det ble gitt til hans utvalgte apostler å forstå. Det var en veldig viktig grunn til at Guds plan, et trinn av gangen, ikke gikk ut på å frelse verden, foreløpig. Gud kalte først menigheten til omvendelse og forvandling til konger og prester (Åpenbaringen 5:10) under Jesus *NÅR* han kommer for å frelse verden. Som en følge av dette ble mye av sannheten åpenbart for menigheten som ble trent i å hjelpe Kristus med å frelse verden. Men tida var ennå ikke inne til å åpenbare disse sannhetene til verden. Likevel lærer denne verdens kirker det diametralt motsatte av denne sannheten.

FULLFØRELSEN AV JESUS JORDISKE GJERNING

Da Jesus jordiske gjerning var over, hadde han fullført forberedelsene til stiftelsen av sin menighet. Han hadde fullført det arbeidet han hadde kommet for å gjøre som menneske. Deretter ga han livet sitt på korset. Han tok på seg vår menneskelige skyld for våre synder.

Men forstå at Kristus tok *IKKE* på seg Satans hovedskyld i all menneskelig synd. Satan vil fortsette å betale sin egen straff i all evighet!

FUNDAMENTET for Guds menighet var lagt. Kristus selv er dens overhode og sjefhjørnestein—hovedfundamentet. Apostlene og profetene utgjør resten av det fundamentet.

Apostlene ”slet i bisselet” for å *KOMME I GANG*—å gå ut og forkynne evangeliet. Men Gud har viselig vært tilbakeholden og med tålmodighet tatt et korrekt trinn av gangen. Så Jesus påla disiplene sine om å *VENTE!* I Lukas 24:49 påla han dem å vente i Jerusalem: ”... dere skal bli i byen til dere blir ikledd kraft fra det høye.”

Ti dager senere kom den årlige pinsedagen (Pentecost), som opprinnelig ble kalt førstegrødens dag (4 Mosebok 28:26).

Den dagen kom Den Hellige Ånd! Den dagen ble *MENIGHETEN GRUNNLAGT!*

Den dagen symboliserer selve førstegrøden for Guds Rike. Guds høytidsdager billedliggjør Guds åndelige avling. Den absolutt første delen av Guds åndelige avling av mennesker som til slutt skal fødes av Gud, bli gjort til *GUDDOMMELIGE VESENER*—er *MENIGHETEN!* Dette er grunnen til at selv de som skal bli født inn i Guds Rike ved Kristus tilbakekomst, helt tilbake til oldtidens profeter, er en del av *GUDS MENIGHET*. Selv profetene i gammeltestamentlig tid er en del av menighetens fundament (Efeserne 2:19-21).

Alle—profeter, apostler og menighetsbrødre med Den Hellige Ånd—skal gjenoppføres og/eller forvandles til udødelighet ved Kristus komme i *ÆRE* og *MAKT!*

Således skal *HELE MENIGHETEN* utgjøre de alle første av alle mennesker som til slutt skal bli *FØDT PÅ NY* inn i *GUDS RIKE*. De skal bli *GUDDOMMELIGE VESENER!*

HVOR FORFØRT (Åpenbaringen 12:9) har alle de blitt som tror de allerede har blitt ”født på ny”. Leseren burde be om vårt gratis hefte Hva menes med ”født på ny”?

FRELSE NÅ BARE FOR NOEN GANSKE FÅ

Nå, før vi fortsetter videre, *FORSTÅ HVORFOR* bare noen ganske *FÅ* hittil har blitt kalt til frelse—*HVORFOR* verden som helhet har blitt *AVSKÅRET* fra Gud—*HVORFOR* verden ennå ikke har blitt dømt—*HVORFOR* verken ”frelst” eller ”fortapt”!

Med mindre eller *INNTIL* en sønn av Adam kunne kvalifisere seg der Adam feilet— kunne overvinne og beseire *SATAN*— kunne betale straffen for menneskenes synder og frigjøre verden fra Satan—ingen kunne gjenopprette *GUDS STYRE*— ingen kunne gis evig *GUDDOMMELIG* liv!

Den store mesterplanen for utformingen av *GUDS HENSIKT*—å reproducere seg selv—fordret at ”Ordet” som eksisterte i seg selv, måtte bli født av menneskelig kjøtt og blod som en sønn av Adam. Men denne planen fordret *OGSÅ* at han skulle fødes som *GUDS* enbårne Sønn!

Denne Messias, og han alene, ville være i stand til å overvinne og beseire Satan—å *KVALIFISERE* til å overta for Satan på *JORDAS TRONE*! Bare gjennom ham kunne Adams etterkommere bli forsonet med *GUD*, motta Guds Ånd, bli *GUDS SØNNER*—bli *GUDDOMMELIGE VESENER* som Gud til slutt skulle ha reproducert seg igjennom!

Før en ufattelig genial mesterplan for en slik *HØY HENSIKT!* *HVOR STOR ER IKKE DEN EVIGE GUD SOM LA DENNE PLANEN!*

Denne vidunderlige planen til Gud, fordret derfor nødvendigvis at Adams etterkommere i hovedsak ikke blir *DØMT ENNÅ!* Gud lot dem få gjøre det som de selv fant for godt—i full visshet om at de automatisk villig og egenrådlig, ville følge Satans ”*FÅ*”—vei.

I mellomtida ville de ikke få sin endelige dom, bare ”høste som de sådde”. De ville leve dette livet i synd for så å dø, og så ville Gud *VEKKE DEM OPP* fra de døde i en spesiell oppstandelse til *DOM* ved slutten av mesterplanens syv tusen år. Da vil Kristus allerede ha sonet deres synder, Satan ville være fjernet, og Kristus og Guds Rike ville ha gjenopprettet Guds styre over jorda. Så kunne de bli *KALT* til omvendelse, til forsoning med *GUD*, og av egen fri vilje bli *GUDDOMMELIGE VESENER!*

Og *DET ER HVORFOR* Gud har holdt verden som helhet *AVSKÅRET* fra seg, slik deres stamfar Adam hadde avskåret seg selv og sin menneskefamilie fra ham.

HVORFOR ET MYSTERIUM FOR VERDEN?

Som apostelen Paulus ble inspirert til å skrive i Romerne 11: ”For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmelighet” (og det er et mysterium for verden) ”Forherdelse” overfor disse mysteriene har kommet over denne verden—til og med over dens ”Kristne teologer”—*INNTIL* Guds rike har blitt etablert i styret over hele jorda!

Paulus fortsetter: ”Dere (kristne) var jo en gang ulydige mot Gud, men nå har dere fått miskunn, fordi de andre var ulydige. På samme måte har nå de vært ulydige, men ved den miskunn dere har fått, skal også de få miskunn. For *GUD* har innesluttet dem alle under ulydigheten, for at han kunne vise miskunn *MOT* dem *ALLE*.”

På dette punktet roper Paulus ut i brevet: ”Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier!” (Romerne 11:25, 30-33.)

Sant nok er det som apostelen her skrev, myntet på Israel, mens jeg har brukt det på hele den menneskeheten som ikke har blitt kalt—men det er sannelig anvendelig.

Gud kalte Det gamle testamentes profeter og forberedte dem. Han har kalt *MENIGHETEN* til å overvinne Satan, og kaller og forbereder den fremdeles—mens de som nå er forblindet, som fortsatt ikke har blitt kalt og er avskåret fra Gud, *IKKE* har måttet overvinne Satan. *HVORFOR?*

HVORFOR MENIGHETEN?

For at vi kan *KVALIFISERE* oss til å styre *MED* og *UNDER KRISTUS* i Guds Rike—slik at vi kan forberede veien for *VERDENS SISTE OG ENDELIGE KALL OG FRELSE!*

La meg på dette punktet sitere to avsnitt av Jesus egne ord, som *BARE* gjelder *MENIGHETEN*:

Til menigheten i dette 20. århundre sier han: ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og satt meg med min Far på hans trone” (Åpenbaringen 3:21).

Deretter igjen til *MENIGHETEN* sier Jesus: ”Den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. Han skal styre dem med jernstav...” (Åpenbaringen 2:26-27).

I dette skriftstedet viser Jesus klart hvorfor noen er kalt ut av denne verden og inn i menigheten i vår tid. Ikke fordi han prøver

å frelse verden, og vi er en del av verden. Ikke bare så vi kan bli frelst og komme inn i hans rike, men, som Jesus også sa i Åpenbaringen 5:10, så vi kan bli konger og prester og styre med og under Kristus når han går i gang med å bringe frelse til verden.

DYPTGRIPENDE OMVENDELSE NØDVENDIG FOR MENIGHETEN

Jeg kan ikke understreke kraftig nok at de som kalles inn i menigheten i dag, ikke blir kalt bare for at de skal bli frelst. Ikke desto mindre, skal de kunne bli konger og prester som virkelige guddommelige vesener som hjelper Kristus med å frelse verden, må de som selv er i menigheten, bli oppriktig omvendt.

Jeg kan ikke gjøre denne sannheten klar nok. Jeg er frykter at mange, selv innen menigheten, ikke helt ut forstår hva en virkelig omvendelse innebærer.

Omvendelsen skjer i sinnet og i den delen av sinnet vi kaller hjertet. Dette ville aldri kunne bli forstått helt ut uten en forståelse av hvordan menneskesinnet egentlig er innrettet, slik det er forklart i kapittel 3. Det kunne aldri bli forstått før kunnskapen om menneskeånden i mennesket og den virkelige sammensetningen av menneskesinnet ble åpenbart gjennom Bibelen.

Liksom menneskesinnet er forskjellig fra dyrehjernen fordi den har fått en menneskeånd i tillegg, så er et omvendt menneske forskjellig fra det uomvendte individ, fordi det har fått Den Hellige Ånd i tillegg.

Hvor mye større er ikke kapasiteten og ytelsen til menneskesinnet i forhold til dyrehjernen? Denne store forskjellen bør gjøre det klart for oss hvilken voldsom forskjell det er mellom et omvendt sinn ledet av Den Hellige Ånd, og det uomvendte sinn.

Ingen som ikke først av alt har omvendt seg, vil motta Den Hellige Ånd. Det er Gud som gir omvendelse (Apostlene 11:18). Den andre betingelsen for å kunne motta Den Hellige Ånd, er tro. Det betyr ikke bare at man må tro på Gud og Kristus, men fordi Kristus er Ordet eller Talsmannen for Gudsfamilien, innebærer det at man må tro det han sier.

Omvendelse betyr en forandret sinnstilstand. Guddommelig sorg går mye dypere enn vanlig samvittighetsnag. Og guddommelig sorg fører til omvendelse. Det innebærer ikke bare anger fra hjertet over tidligere synder, men en fullstendig endring av holdning, sinn, retning og

mening med livet. Omvendelse er egentlig mer opptatt av framtidig livsførsel enn med fortiden. Kristus blod har gjort soning for fortidens synder. Omvendelse er ikke syndebot. Ingenting du kan gjøre, kan gjøre opp for tidligere skyld. Kristus blod har betalt prisen for disse syndene, og renvasket regnskapstavla.

En omvendt person, er en person med et fullstendig forandret eller omvendt sinn. Et omvendt sinn hvor selve Guds sinn er forent med menneskesinnet. Som Gud sier gjennom apostelen Paulus: "La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus" (Filemon 2:5). Den Hellige Ånd er ånden til et sunt sinn, som er et helt forvandlet sinn. Det har gjort helomvendning med sine ønsker, formål og hensikter.

FEILEN MED TRADISJONELL KRISTENDOM

"Frelsen" i det vi kaller tradisjonell kristendom, forandrer en ikke egentlig til noen ny og annerledes person. Altfor ofte forteller prester og evangelister folk at bare de har "tatt imot Kristus", "tatt Kristus til seg" eller "gitt sitt hjerte til Herren", da er de frelst. De er allerede "født på ny". Det er som om noen har slått på en magisk bryter, slik at vedkommende umiddelbart etter sin død vil bli skutt opp til himmelen, en død som så mange tror ikke er noen virkelig død tross alt. Gud lærer oss ikke noe slikt i Bibelen. Gud åpenbarer at slik alle dør i Adam, skal de samme "alle" vekkes til live i Kristus ved en oppstandelse fra de døde. I mellomtida er de døde fullstendig bevisstløse, forteller Gud oss.

Gud ga oldtidas Israel kjennskap til hans lov, men de fikk ikke hans ånd. Sinnene deres ble ikke omvendte eller forandret. De var fremdeles kjødelige, og det naturlige sinn er fiendtlig innstilt mot Gud (Romerne 8:7). Det var ingen omvendelse i det gamle Israel—ingen frelse. Esekiel 37 viser hvordan folkene i det gamle Israel vil motta Guds Ånd ved dommen for den store, hvite trone, hvis de er villige.

En som har mottatt Den Hellige Ånd og lar seg lede av den, er et nytt menneske. Han har gjennomgått en fornyelse av sinnet. Før kunnskapen om menneskeånden ble åpenbart, og det ble åpenbart at Guds Ånd kan forene seg med menneskeånden, kunne ikke sann frelse forståes fullt ut. En kristen må vokse og utvikle seg i nåde, åndelig kunnskap og guddommelig karakter.

HVORFOR MENIGHETEN FØRST BLIR KALT

La meg på dette stadium forklare nøyere hvorfor menigheten kalles førstegrøden av Guds frelse. Det er slett ikke noen form for diskriminering mot det overveldende flertall i verden som ennå ikke er kalt til frelse. Tvert om er det i den hensikt å kalle resten av verden til frelse. La meg nok en gang minne om at det er en bestemt orden og rekkefølge i Guds plan for å frelse verden—og reprodusere seg selv.

Jesus Kristus er den første av førstegrøden. Han er den førstefødte av mange brødre (1 Korinterne 15:23; Romerne 8:29). Menigheten har blitt kalt til å forvandles, utvikle karakter og endelig bli født som guddommelige vesener ved Kristus gjenkomst, for å være konger og prester under Kristus når han tar fatt på å frelse verden.

På en måte skal derfor menigheten bli medfrelserer sammen med Kristus. I utgangspunktet var det to ting som ble krevd av Kristus for at han skulle kunne frelse verden. For det første var det nødvendig at han, som hadde skapt oss alle, døde for alle og dermed sonet dødsstraffen i vårt sted. Ingen andre enn Jesus Kristus kunne gjøre dette.

Men mange har ikke innsett at vi ikke blir frelst ved Kristus blod. Du kan lese i Romerne 5:10 at vi blir forlikt med Gud Fader ved Kristus død, men vi skal bli frelst ved hans liv—ved oppstandelsen. Jeg skriver dette på den dagen verden kaller "påskesøndag". I dag sier kirkesamfunnene og evangelistene mye om Kristus oppstandelse, men så å si ingenting om oppstandelsen av alle dem som skal bli frelst, eller om oppstandelsen som menneskene kan bli frelst i.

Bare Jesus kunne bringe det sonofferet som ville betale for våre tidligere synder. Men verden må søke frelse gjennom hans liv, etter oppstandelsen. Menigheten er Kristus trolovede brud som vil ekte Guds Sønn ved hans gjenkomst, etter at de som er i menigheten har oppstått. Etter at vi har nådd fram til de dødes oppstandelse som Guds Sønnns hustru og medlemmer av Familien Gud, skal vi ikke bare være arvinger og medarvinger med Kristus, men på en måte også være medfrelserer sammen med ham.

Guds familie skal vokse. Som konger og prester skal menigheten i oppstandelsen bli medherskere under Kristus og være med på å gjenopprette Guds styre over alle nasjonene. Men som

prester skal vi også være medfrelserere med ham i arbeidet for å frelse verden.

HVORFOR FØRSTEGRØDEN ER NØDVENDIG

Hvorfor var det absolutt nødvendig at menigheten ble kalt ut av verden for å motta frelse i løpet av denne kirketidsalderen, mens resten av verden forble i åndelig mørke og bedrag?

Før Jesus kunne kvalifisere seg til å bli vår Frelser og framtidige konge, var det nødvendig at han som den andre Adam, gjorde det som den første Adam feilet med—å overvinne Satan og velge Guds sinn og styre isteden. Hvis menigheten skal herske med og under ham—hvis menigheten skal bli prester så vel som konger og under Kristus hjelpe til med å frelse verden, da var det også nødvendig at de i menigheten også kvalifiserer seg ved å motstå og overvinne Satan.

Dette vil ikke bli krevd av det store flertall av andre mennesker når frelsen kommer til dem. Frelsen vil ikke komme til dem før etter at Satan har blitt fjernet. Så du ser, det var slett ikke noen diskriminering mot resten av verden da Jesus sa: ”Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham” (Johannes 6:44). Det var nødvendig at menigheten ble kalt på en tid da hvert enkelt medlem måtte vende seg fra Satan, motstå ham og overvinne ham. Ellers ville vi i menigheten ikke kunne kvalifisere oss til den vidunderlige stillingen som konger og prester i Guds Rike gjennom de tusen årene.

Dette forklarer spørsmålet *HVORFOR* når det gjelder menigheten—dens store *HENSIKT*.

ER MENIGHETEN ORGANISERT, OG I TILFELLE HVORDAN?

Men *HVA* er menigheten—*HVORDAN* er den *ORGANISERT*—*HVORDAN* fungerer den?

Da jeg kom inn blant brødrene i Guds menighet, var lederne opptatt av spørsmål angående menighetens organisasjon. På den tida, i 1927, var menigheten organisert på basis av halvårlige generalforsamlinger. Hver lokale menighet kunne sende en representant til den halvårlige generalforsamlinga og hadde dermed en stemme ved valg av ledere, avstemninger i

læringsproblemer og avgjørelser om menighetens retningslinjer. En lokal menighet kunne bestå av så få som fem medlemmer.

Men omkring 1930 oppsto det en splittelse angående menighetens ledelse og organisasjon. I 1933 var menigheten delt på midten. To av lederne organiserte en ny menighet og forlot hovedkvarteret i Stanberry, Missouri. Isteden etablerte de et nytt hovedkvarter i Salem, West Virginia. De organiserte sin nye kirke etter et system som de feilaktig kalte ”bibelsk organisasjon”.

Denne nye organisasjonen besto av tolv menn som ble kalt apostler—benevnt som ”de tolv”. Syv menn ble utpekt til menighetstjenere, og deres formann var kasserer og stelte med finansene. Så kom ”de sytti”—eller sytti, ledende eldste. Dette var kopiert fra judaismens synedrion. Men det fantes ikke mange nok ordinerte prester i menigheten til at rådet kunne bestå av flere enn halvparten av ”de sytti”.

Den romersk-katolske kirken er organisert som et hierarki med paven som høyeste autoritet, dernest et kollegium av kardinaler og en kurie i Vatikanet med erkebiskoper, biskoper og prester.

Den presbyterianske kirken er organisert med presbytere eller prester i ledelsen. Den kongregasjonalistiske kirken overlater den øverste ledelse til menigheten (”kongregasjonen”) ”et styre godkjent av de som blir styrt”.

Slik fortsetter det. Denne verdens kirkesamfunn er organisert i samsvar med mønstre som er lagt opp av mennesker. Men Bibelen gir tydelige direktiver når det gjelder menighetens ledelse. Jesus Kristus er menighetens Overhode. Guds styreform er faktisk hierarkisk. Gud Fader står over Kristus—som den eneste Lovgiver og absolutte autoritet.

I 1. Korinterbrev 2 forklarer Gud 12 oppgaver, stillinger, administrasjon og deres embetsmenn slik *GUD* har bestemt dem i sin menighet.

”Når det gjelder de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke at dere skal være uvitende ... Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme. Det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme. Det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle ... Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil. For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer er et legeme, enda de er mange, slik er det også med Kristus. For med en Ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme,

enten vi [i menigheten] er jøder eller grekere, treller eller frie ...” (1 Korinterne 12:1, 4-6, 11-13).

EN MENIGHET MED ET STYRE

Legg spesielt merke til, det er bare den *ENE MENIGHETEN*. Ikke *MANGE* menigheter. *MENIGHETEN* er ikke splittet. Det er bare en menighet. Ikke en moderkirke og mange små datterkirker som har skilt lag i uenighet. Slike deler som er splittet fra er *IKKE LENGER EN DEL AV MENIGHETEN*. Det er *MENIGHETEN* som skal gifte seg med Kristus i oppstandelsen ved hans gjenkomst—ikke uenige kirker eller grupper som har skilt lag! Ikke en moderkirke og frafalne døtre. Dette vil bli mer klart etter hvert som vi fortsetter.

Legg også merke til at menigheten driver med *FORSKJELLIGE VIRKSOMHETER*. For de i den *ENE* menigheten, er det også forskjellige *ADMINISTRATIVE* og utøvende avdelinger, med en leder for hver avdeling eller aktivitet (vers 4-6). Husk at en slik leder ikke *FASTSETTER RETNINGSLINJER ELLER PROSEDYRER ELLER LÆRESETNINGER*. Han administrerer—han setter ut i live og styrer—det som allerede er bestemt ovenfra.

Også i denne verden, i *USA*, er det *IKKE* presidenten som *LAGER LANDETS LOVER*. Han administrerer politikken som funksjon av det kongressen har godkjent—håndhever de lovene kongressen har lagd. Menighetens administratorer skal bare overvåke, lede, og gjennomføre de retningslinjer, prosedyrer og doktriner som er gitt dem ovenfra.

Den *ENE*, udelte menigheten blir igjen framhevet i vers 20: ”Men nå er det mange lemmer, men ett legeme”—*EN UDELT MENIGHET!* Selv *GUD* er sammensatt av mer enn en person, likevel er det bare den *ENE GUD!* Husk at *GUD* er den guddommelige *GUDS-FAMILIEN*. De i menigheten er allerede unnfangede barn—unnfangede medlemmer av denne *GUDS-FAMILIEN*. Men de er ennå ikke *FØDT* som *GUDS-VESENER!*

Se vers 25: ”for at det ikke skal være splittelse i legemet, men lemmene ha samme omsorg for hverandre.”

For å administrere disse mange aktivitetene har Gud—ikke noen avstemning blant medlemmene—selv satt ”i menigheten først noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere”. Eller som det mer detaljert er gitt i Efeserne 4:11: ”

Han er det som gav noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere.”

En apostel er ”en utsendt” med Kristus evangeliebudskap, og omfatter også at han skal overvåke kunngjøringen av dette budskapet til hele verden gjennom midler og personer utenom ham selv. En apostel hadde også hovedoppsynet med alle lokale forsamlinger eller menigheter (1 Korinterne 16:1). Apostelen Paulus hadde oppsynet med alle menighetene i den hedenske verden (2 Korinterne 11:28).

De profetene som utgjør en del av menighetens fundament, er de i Det gamle testamente, hvis tekster ble brukt til å utgjøre en vesentlig del av Det nye testaments og evangeliets lære og bruk.

Evangelistene var ledende prester som kunngjorde evangeliet for folket, og som til og med kunne etablere lokale menigheter og ha oppsyn med dem under apostelen. Derfor kan en evangelist ha en utøvende stilling under apostelen i menighetens hovedkvarter, eller i dens arbeide i dag. En evangelist er ikke alltid knyttet til et fast sted. Pastorene er fast knyttet til en lokal menighet eller en gruppe av menigheter. Så ble det satt inn lærere i menigheten. Disse var ikke nødvendigvis predikanter. Men alle prester og lærere kalles ”eldste” andre steder i Det nye testamente. Derfor er det i Guds menighet i dag både prekende og ikke-prekende eldste. De prekende eldste er hyrder for de lokale menigheter, mens noen ikke-prekende eldste kalles lokale eldste i menigheten i dag.

TEMPELET SOM KRISTUS SKAL KOMME TIL

Nå enda litt mer om *MENIGHETENS ORGANISASJON*.

MENIGHETEN er Kristus åndelige legeme—ikke noen verdslig organisasjon, klubb eller institusjon. Likevel er den i *HØYESTE GRAD ORGANISERT*.

Legg merke til hvor grundig den er organisert: ”Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk...” Legg merke til at menigheten er en *FAMILIE*, likesom Gud er en guddommelig familie—”Guds husfolk.”

Fortsett: ” bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv. I ham blir hele bygningen føyd sammen...”—menigheten er en bygning som ”føyes sammen” (*GODT ORGANISERT*—hvor alle deler er satt

sammen og virker i harmoni og samarbeide)—og vokser til et hellig tempel i Herren. I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en Guds bolig i Ånden” (Efeserne 2:19-21). Dette skriftstedet åpenbarer tydelig tempelet den herliggjorte styreren over verden, Kristus, skal komme til ved sin gjenkomst i nær framtid. Det finnes ikke noe skriftsted som sier at det skal bygges et materielt tempel i Jerusalem før Kristus viser seg. Men Esekiel 40 forteller om et tempel som blir reist etter at Kristus har kommet tilbake.

Da skal Menigheten vokse til et HELLIG TEMPEL—det åndelige tempelet som Kristus skal komme til—slik han kom til et materielt tempel av stein, metall og tre, første gang.

Legg videre merke til: "... hodet, Kristus. Ved ham blir hele legemet sammenføyd"—ORGANISERT—og holdt sammen med hvert støttende bånd, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver enkelt del, og slik vokser det sin vekst som legeme..." (Efeserne 4:15-16). Sammenknyttet vil si å være så tett sammenpresset som om menigheten var sveiset sammen. Det viser ORGANISERT ENHET, HARMONI! Det er en befaling at de i menigheten skal være så forent at de "alle må føre samme tale"(1 Korinterne 1:10).

Det gamle testamentes Israel, den gammeltestamentlige menigheten, var også en nasjon i verden—skjønt ikke AV verden slik Gud organiserte den. Dens STYRE var HIERARKISK! Styret var teokratisk, en styreform fra toppen og ned—det stikk motsatte av "demokrati".

MENIGHETEN er organisert under et teokratisk styre, hierarkisk av form. Det er ikke medlemmene som utpeker lederne i menigheten. Gud setter TIL OG MED DE VANLIGE MEDLEMMENE inn i menigheten. (1 Korinterne 12:18).

Jesus sa uttrykkelig: "INGEN KAN komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham" (Johannes 6:44). Bortsett fra dem som er særskilt kalt, er verden AVSKÅRET fra Gud!

Vi har nettopp dekket sannheten om at Gud innsetter ledere som skal tjene på det menneskelige plan under Kristus i menigheten. Medlemmene velger dem ikke. Men i noen av denne verdens kirker tror man på at hele menigheten skal styre—"demokrati"—og med andre ord "menighetsstyrt". Andre har organisert seg i et styre av prester eller presbytere, og kaller seg "presbyterianere". Noen følger Luther og kaller dem selv

”lutheranere”. Noen følger Wesley, som var sterkt opptatt av metoder, og kaller seg ”metodister”. Noen lærte Guds sannhet om dåp, og ga sin kirke navn etter denne ene doktrinen—”baptist” (”døper”). En kirke ønsket å dominere hele verden, og ga seg selv navnet ”katolsk”, som betyr ”universell” eller verdensomfattende. Men hva er navnet på den menigheten som Jesus selv grunnla?

KIRKENS SANNE NAVN

Jesus ba for sin menighet: ”... Hellige Far! bevar dem i ditt navn, som du har gitt meg, for at de kan være *ETT*, likesom vi er ett! Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn ... Men nå kommer jeg til deg ... Jeg har gitt dem ditt ord. Og verden har hatet dem, fordi de ikke er *AV* verden, likesom jeg ikke er *AV* verden. Jeg ber ikke at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke *AV* verden, likesom jeg ikke er *AV* verden. Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet” (Johannes 17:11-17).

Jesus sa at hans sanne kirke skulle *BEVARES* i Faderens navn—*GUD*. Tolv ganger i Det nye testamentet er *NAVNET* på denne ene sanne kirken, *GUDS MENIGHET*! Det er *GUDS Menighet*, og Jesus Kristus er dens ledende, støttende og bestemmende *OVERHODE*!

Fem steder hvor det sanne *NAVNET* på menigheten forekommer, er hele Kristi legeme—menigheten som helhet—nevnt. Så når det tales om hele menigheten, inkludert alle dens enkelte medlemmer på jorda, er navnet ”*GUDS MENIGHET*”. Her er disse fem bibelstedene:

1) Apostlene 20:28: Formaningen til de eldste er å ”vokte [fø] *GUDS MENIGHET*”.

2) 1 Korinterne 10:32: ”Vær ikke til anstøt, verken for jøder eller for grekere eller for *GUDS MENIGHET*.”

3) 1 Korinterne 11:22: ”Eller forakter dere *GUDS MENIGHET*, og vanærer dem som ingenting har?”

4) 1 Korinterne 15:9: ”... fordi jeg [Paulus] har forfulgt *GUDS MENIGHET*.”

5) Galaterne 1:13: Dette verset gjentar sistnevnte vers—”Jeg forfulgte *GUDS MENIGHET*.”

Når en spesiell, lokal menighet omtales, kalles den sanne kirke ”Guds menighet”, ofte med tilføyelse av stedsnavnet. Her er fire bibelsteder til:

6) 1 Korinterne 1:2: ”GUDS MENIGHET som er i Korint.”

7) 2 Korinterne 1:1: ”GUDS MENIGHET som er i Korint.”

8) 1 Timoteus 3:5: Idet Paulus refererte til en lokal eldste i en lokal menighet, skrev han til Timoteus: ”Men den som ikke vet å styre sitt eget hus, hvordan kan han ha omsorg for GUDS MENIGHET?”

9) 1 Timoteus 3:15: ”... hvordan en bør ferdes i Guds hus, som er DEN LEVENDE GUDS MENIGHET.” Her er det den levende Guds menighet.

Når det er snakk om den lokale menigheten under ett, ikke som en samlet institusjon, men som en samling av alle lokale menigheter, er betegnelsen i Bibelen ”Guds menigheter”. Her er de siste tre av de 12 versene som angir navnet på kirken:

10) 1 Korinterne 11:16: ”... en slik skikk har ikke vi, heller ikke GUDS MENIGHETER.”

11) 1 Tessalonikerne 2:14: ”For dere, brødre, er blitt etterfølgere av de GUDS MENIGHETER som er i Kristus Jesus i Judea.”

12) 2 Tessalonikerne 1:4: ”Derfor kan vi selv rose oss av dere i GUDS MENIGHETER.”

Men ingen er virkelig menigheten *TIL GUD*, med mindre det er *GUDS MENIGHET* som i læresetninger, praksis, organisasjon og på alle andre måter fortsetter etter det opprinnelige, bibelske mønsteret under Jesus Kristus ledelse, men likevel tilhørende Gud Fader og med kraft fra Den Hellige Ånd, fylt av Guds *SANNHET*. Den må fullbyrde Kristus oppdrag ved å gjøre kjent for hele verden de *GODE NYHETENE* om *GUDS RIKE*.

Og det er bare *EN* slik Menighet!

Og den *KAN IKKE DELES*. Den forblir *EN*.

I 1 Korinterne 1 ble apostelen Paulus inspirert til å pålegge at alle i menigheten skulle ”*FØRE SAMME TALE*”. Det må ikke forekomme splittelse i det som blir trodd, lært eller forkynt.

TRADISJONELL KRISTENDOM

Men hva med alle de mange organiserte kirkesamfunn som regnes som ”kristne”, noen av dem med millioner av medlemmer? De er alle beskrevet i Åpenbaringen 17:5: ”... Hæmmelighet; Babylon den store, en mor til skjøgene og vederstyggelighetene på jorden” (1859overs).

Er de da onde?

Ikke nødvendigvis bevisst eller med vitende og vilje. Menneskeheten har blitt *AVSKÅRET* fra Gud. Satan sitter

fortsatt på jordas trone, den neste i makt etter *GUD* selv! Hele verden er *FORFØRT* av Satan (Åpenbaringen 12:9). De som er forført, er ikke klar over at de er forført. Var de det, ville de ikke vært forført! Og de kan være svært så oppriktige i sin tro på at de har rett!

Er de fordømt? Slett ikke! De er bare *ENNÅ IKKE DØMT*—verken ”fordømt” eller ”frelst”. Svært få fatter omfanget av Satans makt og utstrekningen av *BEDRAGERIET* hans!

Det er *SATAN* som er ond og djevlsk. Men han er en *USYNLIG* skikkelse og makt—usett og ukjent av dødelige mennesker.

Satan er en stor *BEDRAGER*! Han framstår som ”en lysets engel” (2 Korinterne 11:13-15). Og han har sine falske kirker! Prestene hans har blitt forført av ham til å tro at de er ”rettferdighetens tjenere” og Kristus tjenere (2 Korinterne 11:15, Matteus 24:5). ”Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt—da tåler dere det så gjerne... For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler. Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke noe stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere. Men for dem skal enden svare til deres gjerninger.” (2 Korinterne 11:3-4, 13-15).

Legg merke til at disse forførte, men falske kirkene tror at de er den sanne menighet, og at deres prester ”skaper seg om til rettferdighets tjenere”, med andre ord, at de synes å være Jesus Kristus sanne prester. Sant nok kan mange av dem være helt oppriktige, for de er selv forført, Men de har aldri kjent eller forkynt Jesus sanne evangelium om *GUDS RIKE* (Matteus 24:14). De skjønner heller ikke det som er skrevet i denne boka om *GUDS MENIGHET*!

DELER AV SANNHETEN

Mange protestantiske trossamfunn, og enkelte personlige forkynnere, siterer visse skriftsteder helt korrekt, særlig slike som gjelder kristent levevis, tro, kjærlighet m.m. Men de overser en rekke grunnleggende

skriftsteder som er sitert i denne boka. Det later til at Satan gjerne lar de forførte få kjennskap til deler av sannheten.

Men de bommer på avgjørende sannheter. Som oftest har de ikke det rette navnet, Guds menighet. Heller ikke har de kjennskap til Guds Rike og hva det er—det vil si, de har ikke eller forkynner ikke Kristus sanne evangelium. De har ikke Guds styre, med Jesus Kristus som overhode og med apostler, evangelister, prester og andre eldste. De vet ikke hva frelse er. De forstår ikke Guds hensikt eller plan.

En opprinnelig kirke, som har blitt utsatt for mye forfølgelse og motstand, men som fortsatt eksisterer, har disse kjennetegnene som beviser at den er den opprinnelige, sanne menigheten. Men selv denne menigheten hadde tapt mange av de viktige sannhetene fram til slutten av år 1933. Siden den tid har minst 18 viktige og grunnleggende sannheter blitt gjenopprettet i den sanne menigheten.

MENNESKEHJERNEN ALENE KAN IKKE VITE

Helt til nå har jeg ikke vært i stand til å gi en klar og kortfattet forklaring på akkurat *HVA* og *HVORFOR* menigheten er.

Og *HVORFOR IKKE*?

Folk er naturlig og normalt bare opptatt av fysiske og materielle ting. Folk er ikke klar over det, men de har blitt *AVSKÅRET* fra Gud. Menneskehjernen kan ikke tenke i åndelige baner med mindre og inntil den har mottatt *GUDS* Hellige Ånd. Den kan ikke erverve åndelige kunnskap eller forstå menneskelige problemer, vansker, onder eller målsetninger som har betydning for menneskenes tilværelse.

Men *MENIGHETEN* er *GUDS* kirke. Og det som tilhører *GUD* er en hemmelighet—ikke forståelig for det naturlige, kjødelige sinn. Derfor kan nok folk ha en slags menneskelig ide om hva og hvorfor menigheten er til, men det er ikke *GUDS* ide om den.

I vår tid har Gud kommunisert med menneskene gjennom Bibelen, Guds ord på trykk. Men den egentlige og sentrale meningen i Bibelen er åndelig. Og naturlige sinn uten Guds Ånd, kan ikke tenke åndelig eller oppfatte åpenbart, åndelig kunnskap. Igjen gjentar jeg at for å gjøre dette enda mer til et mysterium, Bibelen er som et puslespill med tusenvis av brikker. Skal man forstå den, må man sette sammen ”bud på bud, regel

på regel... litt her, litt der" (Jesaja 28:10, 13). Og det kreves Den Hellige Ånd føyd til menneskesinnet, for å sette dette åndelige "puslespillet" rett sammen. Selv da krever det tid, flid og tålmodighet. Jeg har ikke vært i stand til å gi leseren alle "hva og hvorfor" angående menigheten på en gang og i korthet. Jeg ønsker å åpenbare *MYSTERIET* fullt ut!

HVA ER så MENIGHETEN?

HVORFOR "FØRSTEGRØDEN"?

Menigheten er det legemet som Gud spesielt har kalt ut av Satans verden. Det er et legeme kalt i en svært spesiell hensikt—for å læres opp til å bli herskere og lærere når Gud setter i gang med å omvende verden. De skal settes i stand til å regjere og lære opp verden, sammen med og under Kristus. Det er også nødvendig at de først blir forvandlet fra mennesker til virkelig Guds—individer, medlemmer av den guddommelige familien Gud. Det forklarer hvorfor de gang på gang kalles "førstegrøden" av Guds frelse (Efeserne 1:11, Romerne 11:16, Åpenbaringen 14:4). Pinsedagen ble opprinnelig kalt førstegrødens dag, og den billedliggjør at menigheten skulle kalles og opplæres for dens spesielle oppdrag, før den tid da Gud vil åpne frelsen for verden. Men la det være helt klart at Gud ennå ikke har åpnet livets tre for Satans verden. Heller enn å gjøre det, har Gud valgt ut dem som er forutbestemt til å bli særskilt kalt, slik at de kan forberedes til å bli konger og lærere, og bli faktiske guddommelige vesener under Kristus når Gud åpner livets tre for hele verden. Det er på denne tida at Gud endelig vil utgyte sin Ånd over alt kjød, slik det blir nevnt i Joel 3:1.

"Frelsens dag" som nevnes i Bibelen (Jesaja 49:8 og 2 Korinterne 6:2), er ikke korrekt oversatt. Dette er ikke den eneste frelsens dag for alle, slik det vanligvis blir antatt.

Sannheten om at menigheten ikke bare og alene er kalt for å bli frelst—ikke bare for å "komme seg inn i Guds rike" som så mange har uttrykt det—blir klart bekreftet i lignelsene om pundene og om talentene.

LIGNELSEN OM PUNDENE

I lignelsen om pundene (Lukas 19:11-27) blir Jesus beskrevet som mannen av høy byrd som dro til Guds trone i himmelen for å motta Guds Rike. Han ga ett pund til hvert medlem i menigheten,

noe som var et symbol på en del av Guds Hellige Ånd. Dette viser at vi må vokse i Ånden, eller i nåde og kunnskap, gjennom våre kristne liv. Når Kristus kommer tilbake til jorda etter å ha fått riket og blitt kronet, vil han kalle medlemmene i menigheten til regnskap. Den som har tidoblet andelen av Den Hellige Ånd (vokst og utviklet seg i nåde og kjennskap) som han eller hun ble tildelt, skal bli belønnet ved å få styre over ti byer. Den som kvalifiserer seg med halvparten så stor vekst og utvikling, skal få styre over fem byer som lønn. Husk at vi skal lønnes etter våre gjerninger eller åndelig vekst, men frelsen er en fri gave. Men hva med den som trodde han "var kommet seg inn i Guds Rike" uten noen åndelig vekst eller utvikling? Han vil miste den andelen av Den Hellige Ånd han først ble tildelt—dvs. han vil miste den frelsen han feilaktig trodde han hadde fått. *HAN SKAL IKKE KOMME INN I GUDS RIKE! HAN BLE IKKE KALT BARE FOR Å MOTTA FRELSE, MEN FOR Å KVALIFISERE SEG* til å regjere og undervise under Kristus i Gudsriket når Gud åpner for frelse, for alle på jorda. Det er klokt å merke seg at dette ikke betyr adgang til frelse for dem i Satans verden. Det skal da være *GUDS* verden—morgendagens verden.

Lignelsen om talentene (Matteus 25) understreker den samme sannheten.

LIGNELSEN OM SÅMANNEN

Det samme gjør lignelsen om såmannen og sæden i Matteus 13:1-9. Men Jesus disipler forsto ikke lignelsen. De spurte Jesus (vers 10) hvorfor han talte til folkemengden i lignelser. Jesus svarte disse disiplene, som var utkalt fra verden i et spesielt oppdrag, "Fordi dere er det gitt å få kjenne himlenes rikes hemmeligheter, men dem er det ikke gitt." Her er et annet eksempel som viser at Gud ennå ikke kaller verden til forståelse og frelse. Jesus talte til den verden som ikke var kalt, i lignelser for å skjule meningen (vers 13). Han forklarte lignelsen til disiplene sine som var kalt (vers 18-23). Noen av dem som blir kalt i denne kirketidsalderen, hører Guds Ord når det blir talt, men de forstår det ikke, og Satan røver bort det som ble sådd i hjertene deres. Noen mottar sannheten med glede når den blir preket for dem, men de mangler dybde i sinn og karakter; når forfølgelsene kommer, tar de anstøt og vender seg bort. Andre hører og reagerer straks positivt, men de er så opptatt av å tjene til livets opphold og nyte denne verdens goder, at

de ikke produserer noen frukt. De er som han som fikk ett pund, men som ikke vokste åndelig i karakter og kunnskap. Men av de andre som ble kalt ut av denne verden og inn i Guds menighet, var det noen som bar en åndelig grøde på 100 fold, noen bar 60 og andre 30. De blir frelst av Guds fri nåde, men i sitt neste liv i Guds Rike skal de lønnes og få stillinger med ansvar og makt, alt etter sine gjerninger.

Det vil si i forhold til den frukten de bærer. Og slik frukt betyr mer enn regelmessig bibellesning, bønn, kirkegang eller frivillig menighetstjeneste. Det betyr "Åndens frukt", slik det er forklart i Galaterne 5:22-23—å vise mer kjærlighet eller utadvendt omsorg for andre, å vokse i glede, som er overstrømmende lykke, i fred med sin egen familie, med naboer og med alle andre. Det vil si å bli mer tålmodig, snillere og mildere mot andre, å vise godhet og tro så vel som ydmykhet og måtehold.

MENIGHETEN er derfor et organ som er utkalt fra Satans verden for å bli forberedt til å gjenopprette, med og under Kristus, Guds *STYRE* på jorda. Det skal bli en tid da Satan skal være *FJERNET*. Det skal bli en tid da alle som lever skal bli kalt til anger og frelse med evig liv, gjennom *GUDS* Hellige Ånd. *MENIGHETEN*, som da vil være udødelig, skal regjere med Kristus—overta for Satans nåværende styre! *MENIGHETEN* er derfor det legemet av utkalte, som skal utgjøre *FØRSTEGRØDEN* av Guds høst i oppstandelsen. Den grøden er en innhøsting av fysisk kjøtt og blod, stofflig sammensatte mennesker som blir omgjort til guddommelige, udødelige *GUDSVESENER*—som Gud virkelig har reproduisert seg selv gjennom!

MENIGHETEN FORTSATT KJØDELIG

HVORFOR har Gud i sin visdom gått langsomt fram—ett skritt om gangen? Få er klar over HVOR STOR *GUDS* HENSIKT er!

Etter alle disse årene med synd og menneskeliv *AVSKÅRET* fra Gud, selv med Guds egen Hellige Ånd gitt til dem som ble forandret ved den opprinnelige omvendelsen, er de i menigheten i utgangspunktet "spedbarn i Kristus", fortsatt langt mer kjødelige enn åndelige.

FORSTÅ DETTE!

Menigheten som opprinnelig ble kalt i dette livet, er *ENNA IKKE* i stand til å *STYRE* denne jorda—til å sitte med Kristus på

TRONEN som Gud fra begynnelsen plasserte Lucifer på—for å administrere *GUDS STYRE*.

Og det er *HVORFOR* Gud har plassert styret sitt i menigheten sin. Det er *HVORFOR* styreformen i Guds menighet er teokratisk og ikke demokratisk. Det er hvorfor Gud har opprettet styrende stillinger i sin menighet apostler, evangelister, hyrder og både prekende og ikke-prekende eldste, ”inntil vi [i Guds menighet] alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde” (Efeserne 4:13). Det er ikke spørsmål om å ”ha kommet seg inn i Guds Rike” ved dåpen, men spørsmål om åndelig vekst og utvikling i kunnskap og i rettsindig karakter. Det er *HVORFOR* menigheten er hierarkisk i sin form med ledelse fra *GUD* på toppen og ned gjennom leddene, ikke fra bunnen og opp. Ellers ville jo de på bunnen styre over *GUD*!

Det er *SAMME* styreform som Kristus vil bruke når han styrer over alle nasjoner fra tusenårsriket av!

Og det er *HVORFOR* Satan så listig har påvirket avvikere i Guds Menighet til å bli opprørske og bitre mot Guds styre—hvorfor noen har forlatt menigheten!

Kirkene i denne verden—”den tradisjonelle kristenhet”—snakker *IKKE* om *GUDS* styre. De forkynner ikke Jesus som en kommende verdenshersker. De forkynner ikke Jesus som kommende *KONGE*—bare om ham som Frelser. De overser—avviser—skriftsteder som omtaler Kristus som Konge og kommende Hersker, og en regjering i Guds Rike. Og det innebærer at de bevisst *AVVISER* og *UTELATER* Jesus evangeliebudskap i sin lære og forkynnelse! De lærer at man allerede er frelst når man ”mottar” (*FÅR*) Kristus!

Jeg gjentar, den som Gud kaller og legger til menigheten sin, er ved begynnelsen av omvendelsen ikke på noen måte i stand til å bli gitt *KRAFT* til å herske over nasjoner!

Han kalles et ”spedbarn i Kristus”. Hvis han angrer og har blitt virkelig omvendt i denne foreløpige, menneskelige tilstanden, har han faktisk allerede mottatt en del av Guds Hellige Ånd. Faktisk kan vi lese i Romerne 8:16: ”Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn.”

Men vi må vokse åndelig før vi er kvalifisert til å herske over byer og land, og undervise dem som blir omvendt.

Som apostelen Paulus sa til dem i det første århundres menighet som ikke vokste åndelig: ”så dere ikke blir sløve, men

følger etter dem som ved tro og tålmod arver løftene. For da Gud gav Abraham løftet, sverget han ved seg selv—han hadde jo ingen større å sverge ved—og sa: Sannelig, jeg vil rikt velsigne deg og gjøre din ætt tallrik”(Hebreeerne 6:12-14).

Selv om vi ennå ikke er født som Guds barn, er vi allerede GUDS unnfangede barn. På samme måten er det befruktete fosteret i den kommende mors liv, allerede sine foreldres barn, selv om det ennå er ufødt. I forbifarten må jeg derfor nevne at abort er MORD!

Men dette fører oss til en ytterst viktig *HENSIKT* og *FUNKSJON* i menigheten.

Fra og med vers 22 i Galaterne 4 er det en lignelse om to pakter—pakten med nasjonen Israel ved.

Sinai-fjellet, og den nye pakt som skal slutes ved Kristus tilbakekomst. Men menighetens prester er ”dugelige til å være tjenere for en ny pakt” (2 Korinterne 3:6).

MENIGHETEN er en del av, og en forløper til den endelige skapelsen av, det *NYE TESTAMENTET*.

I denne lignelsen om de to pakter kalles menigheten ”*VÅR MOR*”—altså mor til alle i menigheten.

Så legg merke til denne direkte sammenligningen. Gud reproducerer seg gjennom mennesker. Han har gitt oss evnen til å formere oss. Og menneskelig formering er akkurat samme typen som Guds *ÅNDELIGE REPRODUKSJON*!

HVORDAN MENNESKELIG FORMERING ER ET BILDE PÅ ÅNDELIG FRELSE

La oss nå se og *FORSTÅ* hvordan menneskelig formering er et bilde på åndelig *FRELSE*.

Alt menneskeliv kommer fra et ganske lite egg som kalles et ovum. Det produseres i menneskemoren og er på størrelse med spissen på en knappenål. Ved sterk forstørrelse kan man se en liten kjerne inni det. Men i seg selv har dette egget et svært begrenset liv. Enkelt leger og forskere mener at det bare lever et døgn eller så hvis det ikke blir befruktet av en mannlig sædcelle.

Men menneskeliv kan bli overført til det av sædcellen, som produseres i kroppen til den menneskelige faren. Sædcellen er den minste cellen i menneskekroppen—omtrent en femtiende del av størrelsen på eggcellen. Når en sædcelle trenger inn i en

eggcelle, finner den veien til kjernen og forener seg med den. Og da gir den liv, fysisk menneskeliv til egget.

Men ennå er det ikke født som et menneske. Menneskelivet har bare blitt unnfanget. Et menneskes liv begynner i det små—ved at et egg så stort som en knappenålsspiss befruktes av en sædcelle som er den minste cellen i hele kroppen!

Når fosteret er unnfanget, må det mates og næres med fysisk mat fra jorda, som det får gjennom moren. Fra denne fysiske næringa må det vokse og vokse og VOKSE—til det er stort nok til å bli født—etter ni måneder. Ettersom det vokser, blir de fysiske organene og karaktertrekkene gradvis formet. Snart dannes det en ryggrad. Et hjerte formes og begynner å slå. Andre indre organer tar form. Deretter gradvis, en kropp, et hode, armer og ben. Til slutt begynner det å vokse hår på hodet, fingernegler og tånegler utvikles—og ansiktstrekkene kommer gradvis fram. Etter ni måneder er gjennomsnittsfosteret kommet opp i en vekt på 2,5 til 3,5 kg og er klar til å bli født.

Et menneske må bli *UNNFANGET* av sin menneskelige far. For å bli født på ny av ånd—av *GUD*—må man først bli unnfanget av sin *ÅNDELIGE FAR*—Den Allmektige Gud.

FORBLØFFENDE SAMMENLIGNING

Se nå bare hvordan *MENNESKETS* unnfangelse, fosterstadium og fødsel i forbløffende grad tilsvarende den åndelige frelsen—at man blir *FØDT* av Gud—blir gitt *EVIG LIV* i Guds Rike—i Familien Gud som vi kan bli *FØDT* inn i!

I åndelig betraktning er hvert voksent menneske et ”egg” eller ”ovum”. I dette åndelige egget er det en kjerne, menneskesinnet med dets menneskeånd. Dette åndelige ”egget” har en svært begrenset levetid i seg selv sammenlignet med *EVIG LIV*—rundt regnet 70 år. Men åndelig, guddommelig udødelig liv kan bli tilført til det, ved at den *HELLIGE ÅND*, som kommer fra *GUD* Fader selv, trenger inn i det. Denne guddommelige Ånden fra *GUD* forener seg med kjernen i menneskets åndelige egg, som er menneskets ånd og sinn, og tilfører også guddommelige natur til oss (2 Peter 1:4). Til da har vi bare hatt menneskelig, kjødelig natur. Likesom den menneskelige sædcellen er den alle minste av kroppens celler, begynner mange nylig unnfangede kristne med en ganske liten del av Guds Hellige Ånd og karakter. Til å begynne med

kan mange være omtrent 99,44 prosent kjødelige! Medlemmene i Guds menighet i Korint var tydeligvis det (1 Korinterne 3:1-3), for apostelen Paulus skrev at han fremdeles måtte gi dem åndelig melk å drikke—ikke voksen åndelig ”føde” ennå. De var sannelig ennå ikke ”*FØDT PÅ NY*”.

Slik den menneskelige sædcellen finner veien til kjernen i egget og forener seg med den, trenger Guds Ånd inn i, og forener seg med menneskets ånd og *SINN*! Som forklart tidligere, er det en ånd I mennesket. Denne menneskeånden har forent seg med hjernen til å forme menneskets *SINN*. Guds Ånd forener seg med vår ånd og vitner med den at vi nå er *GUDS* barn (Romerne 8:16). Og Guds Hellige Ånd, som nå er forent med vår menneskeånd i vårt *SINN*, tilfører sinnet evnen til å forstå *ÅNDELIG KUNNSKAP* (1 Korinterne 2:11)—som det kjødelige sinn ikke kan oppfatte.

Nå har vi nærvær av *EVIG LIV*—guddommelig liv—gjennom Guds Ånd. På tilsvarende vis er menneskefosteret et virkelig menneskeliv, som ennå ikke er fullt utviklet. Men vi er ennå ikke udødelige, åndelige vesener, ennå ikke *FØDT* av Gud—likesom menneskefosteret ennå ikke er *FØDT* av sine menneskeforeldre. Ennå har vi ikke mottatt arven og fått eiendom, men vi er fysiske *ARVINGER* (Romerne 8:17). Men *HVIS* Guds Hellige Ånd bor i oss, da vil Gud ved oppstandelsen ”levendegjøre” våre dødelige legemer til udødelighet, *VED* hans Ånd som ”bor i oss” (Romerne 8:11, 1 Korinterne 15:49-53).

Nå ser vi hvordan denne forbløffende lignelsen fortsetter!

Hittil er vi ikke født som guddommelige vesener. Vi består ennå ikke av ånd, men av fysisk stoff. Det guddommelige liv har bare blitt unnfanget. Den guddommelige *KARAKTER* er til å begynne med så liten at det er tvilsomt om noe av den kan påvises—med unntak av den ekstatiske gløden av åndelig ”kjærlighet” som vi kan utstråle i omvendelsens ”første forelskelse”—i åndelig forstand. Men når det gjelder åndelig *KUNNSKAP* og utviklet åndelig *KARAKTER*, har vi ennå ikke mye å fare med.

DET ÅNDELIGE FOSTER

Når vi har blitt unnfanget åndelig, er vi bare et åndelig foster. Nå må vi ernæres med *ÅNDELIG føde*! Jesus sa at mennesket ikke lever av brød (fysisk mat) alene, men av *HVERT ORD FRA GUD* (åndelig føde)! Dette drikker vi inn fra Bibelen! Men vi drikker også inn

denne åndelige kunnskapen og karakteren gjennom personlig, intim og stadig kontakt med Gud gjennom *BØNN*, og gjennom kristent fellesskap med Guds barn i hans menighet. Dessuten gjennom det menigheten stadig lærer oss.

Det fysiske menneskefosteret får fysisk næring gjennom morens kropp. Guds *MENIGHET* blir kalt Jerusalem der oppe som ”er *VÅR MOR*” (Galaterne 4:26).

Legg merke til den nøyaktige parallellen! Kirken er den åndelige *MOR* for sine medlemmer. Gud har satt sine kalte og utvalgte prester inn i Menigheten sin for å *FØ FLOKKEN*—”for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjerning, til oppbyggelse av Kristi legeme [*MENIGHETEN*], *INNTIL VI* alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde,” (Efeserne 4:12-13).

Kristus *SANNE* prester (hvor få det er av dem i dag!) har som plikt å *BESKYTTE* de unnfangede, men ennå ufødte hellige fra falske teorier og falske prester.

MENNESKEMOREN bærer sitt ufødte barn i den delen av kroppen hvor hun best kan *BESKYTTE* det mot fysisk skade. Dette er en del av hennes oppgave, ved siden av at hun skal ernære det ufødte barnet! På samme måte skal *MENIGHETEN* gjennom Kristus prester undervise, lære, samtale med, gi råd og *BESKYTTE* sine ufødte medlemmer mot åndelig skade! For et *HERLIG* bilde den menneskelige formeringa er av åndelig *FRELSE!*

Fortsett videre! Likesom menneskefosteret må vokse seg fysisk stort nok til å bli født, så må den unnfangede kristne vokse i nåde og i Kristus kunnskap (2 Peter 3:18)—må seire, må utvikle åndelig *KARAKTER* i løpet av dette livet, slik at han kan bli *FØDT* inn i Guds Rike! Og som menneskefosteret gradvis utvikler sine fysiske organer, lemmer og karakteristiske trekk ett for ett, må også den unnfangede kristne stadig og gradvis utvikle *ÅNDELIG* karakter—kjærlighet, tro, tålmodighet, ømhet og måtehold. Han (eller hun) må leve ved og *GJØRE* etter Guds Ord. Han må utvikle den guddommelige *KARAKTER!*

ENDELIG — UDØDELIGHET!

Og når Gud så finner at tida er inne—selv om den det gjelder dør i mellomtida—vil han bli *FØDT* av Gud inn i *GUDS RIKE*, enten

ved en oppstandelse, eller gjennom en øyeblikkelig *FORVANDLING* til uødélighet ved Kristus tilbakekomst—for *GUD* er det riket! Da vil dette mennesket ikke lenger bestå av kjøtt og blod fra jorda, men av ånd, slik Gud selv er ånd (Johannes 4:24).

SÅ VIDUNDERLIG GUDS SANNHET er!

Likevel har Satan med sitt sjofle bedrageri *FORFØRT VERDEN*—har forblindet menneskeheten for det faktum at Gud *ER* det *KONGERIKET* Jesus forkynte—og at *VI* kan bli født som åndelige individer—som del av denne guddommelige *FAMILIEN*—som en del av *GUDS RIKE*!

Hvor kostelig *GUDS SANNHET* er! Gud skapte formering for å bildliggjøre sannheten på en fysisk måte, og for *STADIG Å MINNE OSS OM SANNHETEN OM HANS VIDUNDERLIGE FRELSESPLAN!*

Det er *MENIGHETENS* funksjon—som de kristnes åndelige *MOR*—å utvikle hellig, rettsindig og fullkommen, guddommelig *KARAKTER* hos dem som Gud har kalt—dem Gud har lagt til menigheten.

Husk, ingen *KAN KOMME* til Kristus uten at de er kalt og dratt av Gud Fader (Johannes 6:44). Nylig omvendte medlemmer blir ikke brakt til åndelig omvendelse gjennom evangelisters ”markedsføring”—blir ikke ”overtalt” til å bli ”omvendt”—er ikke følelsesmessig presset gjennom evangelistisk veltalenhet eller lidenskap,—eller ved følelsesladde ”altersamlinger” under evangelistiske korstog, akkompagnert av dystre toner fra et kor som synger ”Jeg kommer som jeg er—jeg kommer, jeg kommer”.

Du finner ikke den slags *MODERNE* ”gammeldags, evangelistiske” korstog verken lært eller brukt som eksempel for oss i Det nye testamente! Likevel tror folk feilaktig i dag, at det var slik Jesus mente det skulle være—og slik han startet det.

Jesus *KOM IKKE* på et ”sjelefrelsende korstog!” for da å prøve å frelse de som var i *SATANS* verden. Han kom for å kalle mennesker ut av Satans verden, som forut var bestemt og spesielt kalt og dratt av Gud. Jesus sa at det var umulig for andre i *SATANS VERDEN* å komme til ham for å bli frelst, med mindre de var blitt spesielt kalt av Gud til å bli konger og prester når Guds *MORGENDAGENS VERDEN* overtar for *SATANS VERDEN*. Jesus ba eller bønnfalte *ALDRI* noen om å ”gi ham sitt hjerte”. Ved Jakobs brønn i Samaria snakket Jesus til en kvinne om Den Hellige Ånd som ”levende vann.”

Kvinnen sa til ham: ”Herre! gi meg dette vann, så jeg kan slippe å tørste...” Dette var en direkte anmodning fra en uomvendt kvinne om å få frelse og Den Hellige Ånds gave. *MEN JESUS FORTALTE HENNE BARE SYNDENE HENNES—HVA HUN MÅTTE OMVENDE SEG FRA!* Han sa ikke: ”Kom til meg slik du er i dine synder.”

Ingen *KAN KOMME* til Jesus uten at Gud Fader drar dem! Alle har syndet. Synd er mot *GUD* Fader. Man må først angre på synd—vende seg bort fra den! Dette er mye mer enn samvittighetsnag på grunn av skyld. Det er et spørsmål om å være tilstrekkelig *LEI* seg, slik at man vender seg *BORT FRA* synden og overvinner den. Dette forsoner oss med Gud i troen på Kristus. Det er *GUD* Fader som legger til menigheten dem som han kaller til frelse (Apostlene 2:47). Det er *GUD* som innsetter medlemmene i menigheten (1 Korinterne 12:18)—ikke den følelseladde veltalenheten hos evangelisten som kaller folk fram til alteret!

Gud innsetter de enkelte medlemmene i menigheten sin, for at hans egen hellige, rettferdige og fullkomne *KARAKTER* kan utvikles i dem. Og *HVORFOR?* For å forberede dem til å bli *GUDDOMMELIGE VESENER I GUDS RIKE* (familie), for å *REGJERE* og *STYRE* over hele jorda i Guds regjering.

Men *HVORDAN UTVIKLER MENIGHETEN* som medlemmenes åndelige *MOR*, *DENNE ÅNDELIGE KARAKTEREN?*

Dette leder oss til menighetens egentlige *HENSIKT*. Dette bringer oss til en *FORSTÅELSE* av *HVORFOR* man ikke kan bli *FØDT PÅ NY* utenfor *MENIGHETEN*.

DEN EGENTLIGE HENSIKTEN MED MENIGHETEN

Nå *VIKTIGST AV ALT*—hva er den *EGENTLIGE HENSIKTEN* med menigheten? *HVORFOR* fikk Gud Kristus til å grunnlegge den?

MENIGHETEN er omvendte menneskers åndelige *MOR*. De er åndelige fostre som ennå *IKKE ER FØDT*, selv om de er unnfanget ved Guds Hellige Ånd—allerede *GUDS* barn.

MENIGHETEN er Guds åndelige *ORGANISME*, godt organisert til å gi åndelig føde, trening og utvikling av åndelig rettferdig *KARAKTER* i de framtidige, *GUDS-VESENENE*—de som er Gud Faders sønner!

For den treningen—den åndelige utviklingen av Guds *KARAKTER*, har Gud gitt menigheten et *TOSIDIG* ansvar.

1) ”Gå ut i alle verden” og forkynn de *GODE NYHETENE*—kunngjøringen—om Guds kommende rike.

2) ”Fø mine får.”

Men ved å *FØ* ”fårene”, dvs. utvikle Guds åndelige *KARAKTER* i dem, har Gud gitt dem *DERES DEL* i å støtte, bakke opp, det store oppdraget: ”Gå ut i all verden.”

Dette første og store oppdraget ble gitt til apostlene. I mindre grad ble evangelister brukt til å bære fram budskapet. Andre ledere—ordinerte prester—var stasjonære, men selv den lokale pastoren for en menighet kunne holde evangelistiske gudstjenester i sitt distrikt—ikke den ”sjelefrelsende korstog” typen, men gjennom foredrag hvor han *KUNNGJØR* og *FORKYNNER GUDS RIKES* komme (det sanne evangelium), som et vitne!

HELE dette *STORE OPPDRAGET*—å forkynne de *GODE NYHETENE* om det kommende kongeriket og å ”fø fårene”—er en *KOMBINERT* tjeneste og funksjon i menigheten.

Det individuelle leg-medlem *HAR SIN VITALE ROLLE* i forkynnelsen av de *GODE NYHETENE* (evangeliet) for verden. Hvordan? Ikke ved å gå ut og forkynne Kristus budskap for nabolaget eller for verden. Det blir i første rekke gjort av apostlene, i en viss grad av evangelister, og i enda mindre grad på lokale steder av lokale pastorer. (De lokale pastorers hovedansvar er å føre tilsyn med og preke for den lokale menigheten.)

Men *HELE MENIGHETENS VIRKSOMHET* er en *HELHET*, organisert i forskjellige virksomheter og tjenester (1 Korinterne 12:5-6).

LEG-MEDLEMMENES DEL

Hvilken del har f. eks. det individuelle lokalmedlem i arbeidet med å bringe evangeliet *TIL HELE VERDEN*? Dette gjøres primært og direkte av *APOSTELN*. I denne siste halvdel av det 20. århundre gjøres det også gjennom radio, fjernsyn og på *TRYKK*!

I det 1. århundre ble det gjort ved personlig forkynnelse. *HVILKEN DEL* hadde da det individuelle leg-medlem i det? En *STOR* del! Uten dette større legemet av leg-medlemmene, hadde ikke apostlene kunnet gjøre noe!

Legg merke til et eksempel fra Skriften: Peter og Johannes hadde vært og forkynt budskapet i tempelet i Jerusalem. Peter hadde utført et mirakel, og en stor skare hadde samlet seg. Følgen ble at Peter og Johannes ble kastet i fengsel natten over, under alvorlige trusler. Livet deres var i fare. De ble motløse.

Da de ble løslatt, gikk de øyeblikkelig til leg-medlemmene (Apostlene 4:23). De trengte brødrenes støtte og oppmuntring. De *BA* inntrengende! Peter og Johannes trengte sårt denne lojaliteten, støtten og bønnene fra leg-medlemmene. *DE VAR ALLE ET LAG!*

Ta et eksempel fra nyere tid.

Justisministerens kontor i Amerikas mest folkerike stat—California—foretok plutselig et uventet, massivt, væpnet angrep på hovedkvarteret til Guds Verdensvide Menighet i Pasadena, California. De påsto, med brudd på Grunnloven, at menighetens eiendommer og verdigjenstander tilhørte staten, og en rett hadde i all hemmelighet utpekt en mottaker til å *TA OVER, LEDE OG DRIVE* Menigheten til den Levende *GUD!*

Men da mottakeren skulle entre administrasjonshallen og andre hovedkvarterbygninger, fylte ca. 5000 av leg-medlemmene, med barn og babyer, disse bygningene i omfattende og uavbrutt Gudstjeneste med bønn. Dørene var låst. De væpnede tjenestemennene torde ikke helt å bryte ned dørene og forstyrre denne massive og ordentlige Gudstjenesten med bønn. Etter tre dager ga de opp. Mottakeren, en tidligere dommer, uten kristen tro, trakk seg tilbake. Den sivile rettsaken ”brant ut.” Og *DRIFTEN TIL MENIGHETEN FORTSATTE!* Høyesterett avga senere en kjennelse, at rettsaken var uten grunnlag, og aldri skulle ha funnet sted.

Undertegnede, Kristus apostel, kan med ettertrykk si at apostlene, evangelistene, pastorene og de eldste ikke ville kunne drive Guds virksomhet uten den lojale støtten og den vedvarende oppmuntringen fra leg-medlemmene.

Heller ikke kan det individuelle leg-medlem utvikle og bygge opp i seg Guds hellige, rettferdige og fullkomne *KARAKTER* uten apostelens, evangelistenes, pastorenes og de eldstes virksomhet. Alle disse forskjellige medlemmene som *GUD HAR SATT* i menigheten, er gjensidig avhengige av hverandre. De utgjør et *LAG*—en *ORGANISERT ÅNDELIG ORGANISME*—fullstendig forskjellig fra noen verdslig og jordisk organisasjon!

Men hvordan fungerer denne gjensidige avhengigheten mer spesifisert?

GUD HAR SØRGET FOR MODERNE METODER

Hele menighetens virksomhet i sin alminnelighet koster penger i denne verden, i slutten av det 20. århundre. Menigheten har hjelpemidler og metoder til sin disposisjon for å utføre oppdraget sitt, som ikke eksisterte i det første århundrets verden. Uten medlemmenes tiender og sjenerøse, frivillige gaver kunne ikke menighetens oppdrag gjennomføres i dagens verden.

Uten alle medlemmenes brennende og vedvarende bønner kunne ikke arbeidet utføres. Uten den vedvarende *OPPMUNTRINGEN* fra leg-medlemmene og de som står over dem lokalt, kunne ikke vi som arbeider ved hovedkvarteret, klare å holde ut under forfølgelsene, motstanden, rettssakene og frustrasjonene.

Tilsvarende motsatt vei trenger leg-medlemmene like mye oppmuntring, undervisning, rådgivning og lederskap fra hovedkvarteret og lokale pastorer.

Et eksempel på det første: Jeg mottar ofte store kort—ofte vakkert illustrert eller dekorert—undertegnet av hundrevis av de lokale medlemmene av menighetene, som gir oppmuntring og forsikring om lojalitet og støtte. Leg-medlemmene verden over kan simpelthen ikke forestille seg hvor mye oppmuntring og inspirasjon dette gir ham som Kristus har valgt til å lede denne veldige, verdensomfattende aktiviteten, Guds MENIGHET! Forsikringer om vedvarende, oppriktige BØNNEROP til Gud fra alle verdenshjørner, inspirerer tilliten til *TRO* på å holde ut i ledelsen av og tilsynet med dette store arbeidet!

Men mer detaljert, HVORDAN er Guds menighet organisert i dag—HVORDAN fungerer den i denne moderne, siste delen av det 20. århundre?

Kristus evangelium om Guds Rike går ut verden over i dynamisk KRAFT gjennom radio, fjernsyn og ved tidsskriftet Den Enkle Sannhet som kommer ut i masseopplag. Dette enestående tidsskriftet med et månedlig opplag på over åtte millioner på syv språk i farger, bærer fram Kristus evangelium på en effektiv og interessant måte. Videre sendes millioner av eksemplarer av tiltrekkende hefter og til og med hele bøker, gratis ut på forespørsel. En dynamisk kampanje med helsides

budskap, har blitt rykket inn som annonser i ledende aviser, New York Times, The Wall Street Journal, Los Angeles Times, San Francisco Chronicle og andre dagsaviser. Videre har stor plass blitt brukt i London Times.

For å oppmuntre lokale menighetsmedlemmer og presteskaper, sendes videre en 14-20 siders stensilert Pastor General's Report fra hovedkvarteret hver uke til alle prestene. To ganger i måneden går en tabloidavis, Worldwide News, til alle leg-medlemmene, prester og medarbeidere som nesten er medlemmer. Og endelig sender den ledende pastor månedlig ut et stensilert brev til alle medlemmer og medarbeidere med rapport om framgangen i arbeidet, aktuelle aktiviteter og behov.

Og så må vi ikke overse en høyst viktig avdeling, Bibelkorrespondansekurset, som sendes gratis til de av leg-medlemmene og offentligheten som melder seg på, med dyptgående leksjoner i grunnleggende emner i Bibelen.

Undertegnede personlige reiser til alle steder av verden, som personlig representant for Kristus budskap til konger, keisere, presidenter, statsministere og ledere under dem i tallrike nasjoner, bør kanskje også nevnes.

Alt dette er en velorganisert virksomhet som virkeliggjør menighetens HENSIKT: 1) å forkynne det kommende Guds Rike for verden og 2) å fø hjorden.

"Einstøingen"—"den individuelle kristne" som ønsker å klatre opp i Guds Rike på annen måte enn ved KRISTUS og HANS VEI gjennom hans MENIGHET—blir ikke utdannet i KRISTUS UTDANNELSESFORM, for å herske og regjere med Kristus i hans Rike!

"INDIVIDUELLE KRISTNE"— FORHENVÆRENDE MEDLEMMER

Hva så med de "private" eller "individuelle kristne" som sier: "Jeg ønsker å søke min frelse direkte og alene med Jesus Kristus."

Svaret er: Gud har selv bestemt planen og metoden for hvordan mennesker, etter at de har blitt unnfanget, undervist og forberedt, kan bli del av det guddommelige personell av fødte, GUDDOMMELIGE VESENER som skal utgjøre GUDS RIKE!

Guds Rike vil bli GUDSFAMILIEN—en prektig og høyt utdannet og organisert familie av GUDDOMMELIGE SKIKKELSER. Menigheten er Guds spialscole for å utdanne dem som han

har utvalgt og kalt til å bli undervist i hans menighet—til å bli konger og prester, for å styre og for å undervise—i sin del av kongeriket. Bare de som er utdannet på denne måten i menigheten, vil bli konger og prester i Guds Rike.

Den som sier: ”Jeg vil søke min frelse alene, utenfor menigheten,” er fullstendig forført. Dette er ikke tida da frelsen er åpen for dem i Satans verden. Igjen må jeg gjenta ettertrykkelig, at de som nå blir kalt, IKKE KALLES bare for å bli frelst. De kalles for å få en spesialutdannelse som bare gis i Guds menighet.

De som er i Satans verden, kan ikke utdanne seg selv utenfor menigheten for det spesielle kallet å være makthavere og lærere i Guds Rike når Satan blir fjernet og verden har blitt Guds verden.

Menigheten er ORGANISERT etter GUDS mønster for gjensidig lagarbeid og samarbeid, for å funksjonere fullkomment sammen. De skal bli GUDS FAMILIE slik den skal eksistere ved tida for Kristus andre komme. Husk at Gud ER den guddommelige FAMILIE!

La oss bruke en analogi fra Satans verden. En fotballspiller sier: ”Jeg ønsker å delta i alle kampene, men jeg vil trene alene. Jeg ønsker ikke å være noen del av LAGET før kampene begynner.” Ville treneren la ham få være en del av laget under kampene uten at han hadde lært SAMSPILL under treninga? Heller ikke GUD vil slippe noen INN I sin familie ved oppstandelsen hvis de nekter å være en del av den nå—i MENIGHETEN—i den åndelige ”treningssesongen.”

Til dem som ble valgt til å være apostler da MENIGHETEN ble stiftet, sa Jesus, idet han snakket om MENIGHETEN: ”Jeg er vintreet, dere er grenene.” De som ikke er forent med de andre grenene, alle forent med stammen, er INGEN DEL AV MENIGHETEN, og Gud Fader vil forkaste dem som DØDE grener. LIVET (åndelig liv inngitt nå) mottas sammen med alle de andre ”grenene” fra stammen—Kristus, MENIGHETENS hode!

Hva med en som har vært i Kristus ”åndelige LEGEME”—menigheten—og som blir KASTET UT av en eller annen grunn (for å ha forårsaket splittelse eller opprør eller opposisjon mot menighetens ledelse)? MENIGHETEN er som en gravid menneskemor. Hvis det skjer en abort, forsvinner MENNESKELIVET fullstendig fra fosteret. Det er imidlertid kanskje en forskjell i denne analogien. Et menneske som går ut av, eller blir kastet ut av, Guds menighet, kan, ved omvendelse og fornyet tro, bli tatt opp i legemet igjen.

HVA MED VERDENS KIRKER?

Hva med de millioner av medlemmer i andre kirker eller religioner? SATAN er den store forførerer. Satan har sine kirker, sine religioner og sine geistlige i disse religionene og kirkene (2 Korinterne 11: 13-15). Hva med de millioner av mennesker i de tradisjonelt etablerte "kristne" menigheter? I Åpenbaringen blir den SANNE menighet beskrevet i kapittel 12 som den forfulgte "lille hjord", hvorav mange ble martyrer—drept for sin tro—som måtte FLYKTE i sikkerhet fra forfølgelse, tortur og død. I kapittel 17 beskrives de store, politiske og mektige kirkesamfunnene i verden, ledet av sin "mor", "Babylon den store, mor til skjøgene og stygghetene på jorden" (vers 5). Med andre ord, den gamle "babylonske mysteriereligion" som datterkirker har gått ut av i protest. Denne politiske, mektige kirken forfulgte "de hellige" (vers 6) Denne falske kirken, politisk mektig, sitter på et "dyr" som i kapittel 13 er beskrevet som en regjering som styrer i kraft av "dragen" som (Åpenbaringen 12:9) er djevelen Satan.

Dette er sjokkerende, men klart åpenbart i Guds Ord!

Hva med dem i slike kirkesamfunn som bekjenner seg som "gjenfødte kristne"? De er FORFØRT! De kan være aldri så oppriktige. De vet ikke at de er forført og tar feil i det de tror. Men de blir ikke dømt nå! De er verken dømt til ildsjøen eller "frelst." De tilhører dem i HELE VERDEN som, behersket av Satans forførelse, ER AVSKÅRET fra Gud!

Det må gjentas, de vil få øynene sine åpnet for Guds SANNHET, hvis de fortsatt lever etter at Kristus kommer og Satan er fjernet—eller, hvis de dør før den tid, når de oppstår fra de døde og kalles til sannhet og frelse i oppstandelsen til den store hvite trones dom (Åpenbaringen 20:11-12).

Igjen vil vi oppfordre leseren til å lese vårt gratis hefte Hva menes egentlig med "født på ny"?

Ja, hele verden er FORFØRT. Men GUD være lovet! Satan skal snart fjernes fra jorda, øyne skal bli åpnet for den FORBAUSENDE SANNHETEN, og til slutt skal ALLE som noen gang har levd, bli kalt til frelse og evig liv! Men når de blir kalt, må den enkelte ta sin beslutning. Jeg beklager å måtte si det, men det er noen som ikke vil omvende seg, tro og bli frelst. Denne boka hevder bestemt ikke noen universell frelse. Noen kommer til slutt til å gå til grunne i ildsjøen.

I mellomtida må GUDS VIDUNDERLIGE HENSIKT utarbeides her på jorda i henhold til Guds praktfulle MESTERPLAN—et trinn om gangen!

LÆRESETNINGER OG TRO

Vi må nå summere læresetningene og troen til Guds sanne menighet.

Dette står selvfølgelig i direkte sammenheng med hensikten med menigheten, nemlig å kalle disipler (elever, studenter) ut av Satans nåværende verden, for å bli utdannet til å bli konger og prester (lærere) i Guds verden av i morgen, når Gud vil åpne adgangen til livets tre (frelse, udødelighet) for alt kjød.

Men læremessig, husk hva menigheten er kalt til å hjelpe med å gjenopprette—Guds Rike, styre og karakter. Hva ble fjernet? Guds lov, grunnlaget for hans styre og selve det innerste vesen i Guds karakter og guddommelige liv.

Med andre ord, det sentrale punktet er spørsmålet om SYND. Synd er overtredelse av Guds åndelige lov (1 Johannes 3:4).

Satan har forført denne verdens kirkesamfunn til å tro at Guds lov ble avskaffet—at Jesus avskaffet loven, ”naglet den til korset” istedenfor å betale prisen i menneskenes sted for overtredelse av loven.

Uttrykket som brukes av protestanter, ”å nagle loven til korset,” kan bare bety en ting. Dette er Satans lære om at Kristus, da han ble naglet til korset, avskaffet loven og gjorde det mulig for menneskene ustraffet å synde. Det som faktisk ble naglet til korset, var Kristus, han som bar våre synder, som dermed tok våre synder på seg og betalte dødsstraffen i vårt sted, slik at vi blir fri fra syndens endelige straff—ikke at vi har fått frihet til å synde ustraffet.

Den grunnleggende tro og LÆRE i Guds sanne menighet, bygger derfor på lydighet mot Guds rettferdige lov. Denne loven er KJÆRLIGHET. Men det er ikke snakk om menneskelig kjærlighet. Menneskelig kjærlighet kan ikke heve seg over nivået for menneskelig selvopptatthet. Det må være ”Guds kjærlighet ... utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd” (Romerne 5:5). Det gamle Israel kunne i virkeligheten ikke adlyde Guds lov. De kunne bare holde den i overensstemmelse med lovens bokstav. Men siden kjærligheten er lovens oppfyllelse, og de bare hadde menneskelig, selvopptatt kjærlighet, kunne de ikke holde loven i

overensstemmelse med lovens ånd—fordi Den Hellige Ånd ikke var gitt til dem ennå.

Denne grunnleggende læren omfatter derfor alle "Den Hellige Ånds frukter"—kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, måtehold, osv.

Guds sanne menighets lære er simpelthen "å leve etter hvert ord" i Bibelen.

Det første mennesket, Adam, valgte selv å skille mellom godt og ondt—selv å bestemme sine læresetninger og livsmønstre. Verden har fulgt samme kurs i 6000 år. Menigheten er kalt ut av verden for å leve på den måten Gud lærer oss gjennom Bibelen.

OVERSIKT OVER MENIGHETENS HISTORIE

Endelig kommer vi til en kort oversikt over menighetens historie fra dens grunnleggelse i år 31 e. Kr. til i dag.

Menigheten ble grunnlagt på førstegrødens dag som kalles pinse (Pentecost), i juni år 31 e. Kr. Den Hellige Ånd kom fra himmelen over de 120 disiplene som var samlet i Jerusalem, ved en mirakuløs utfoldelse som aldri har funnet sted verken før eller siden.

De 120 var alle "samlet på samme sted." Plutselig kom det "en lyd fra himmelen som når et veldig stormvør farer fram." (Apostlene 2:2). Har du noen gang opplevd en tornado eller orkan? Det har jeg. Vind kan lage en veldig kraftig lyd. Denne lyden fylte "hele huset der de satt." "Og det viste det seg for dem tunger likesom av ild, som delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger [språk], alt ettersom Ånden gav dem å tale."

Aldri verken før eller siden, har en slik overnaturlig prakt-utfoldelse funnet sted. Likevel påstår den moderne sekten som kaller seg "pinsevenner," at de gjenopplever denne begivenheten.

Men i møtene deres kommer det ikke noen slik lyd fra himmelen. Ingen overnaturlige tunger av ild som deler seg og setter seg på hodene deres. Noen bryter ut i et slags uforståelig vrøvl som skal være et eller annet fremmed språk, men som absolutt ikke har noen likhet med det som hendte på denne pinsedagen i år 31 e. Kr. Legg merke til hva slags språk som ble snakket ved menighetens begynnelse. Foruten de 120 var det mange til stede fra forskjellige land, som snakket ulike språk.

Legg spesielt merke til at disse fremmede ”hørte dem [de 120] tale enhver på sitt eget språk. De ble helt ute av seg av undring og sa: Er ikke alle disse som taler, galileere? Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget språk, det som vi er født i?”

Legg omhyggelig merke til at hver enkelt hørte disse 120 snakke sitt eget morsmål. Grekerne hørte de 120 snakke gresk. Parterne hørte de samme 120 snakke parterisk. Mederne hørte de 120 snakke medernes språk. De forsto det som ble sagt. De oppfattet budskapet!

I dag kan en person i et møte hos ”pinsevennene” bryte ut i et slags uforståelig vrøvl som ingen andre forstår. Men 1. Korinterbrev 14:28 sier at hvis noen snakker i et fremmed språk, må det være en tolk til stede slik at de andre kan forstå. ”Men dersom det ikke er noen som kan tyde, da skal han tie i menigheten, men tale for seg selv og for Gud.” I vers 33 sies det at Gud ikke er uordens Gud. I vers 19 viser Gud hvor forholdsvis ubetydelig ”tungetale” er ved å si: ”Men i en menighets-samling vil jeg heller tale fem ord med min forstand, så jeg ved det kan lære andre, enn ti tusen ord med tunger.”

Når jeg taler til en forsamling i Japan eller andre land, har jeg alltid en tolk som for hver setning oversetter budskapet mitt til landets språk. Når jeg snakker i den slags ”tunger”, snakker jeg med forstand, og folk kan forstå budskapet.

DEN HELLIGE ÅNDS DÅP

Hele den moderne ”pinsebevegelsen” bygger på en fullstendig misforståelse og forførelse fra Satan når det gjelder den virkelige meningen med dåpen av—eller riktigere, ved—Den Hellige Ånd. Gjennom apostelen Paulus sa Kristus at vi alle er døpt med en Ånd til å være ett legeme—menigheten (1 Korinterne 12:13). Ordet døpe betyr ”senke” eller ”dykke ned i.”

”Pinsevenner” har blitt forført til å tro at man er hva de kaller ”frelst” når man mottar Jesus Kristus som sin personlige frelser. De tror at tegnet på ”Den Hellige Ånds dåp” er at man taler i ”tunger” som en etterfølgende inngivelse av kraft. Jeg har hatt en hel del å gjøre med disse menneskene. Denne ”dåpen”, som de kaller den, later til å løse tungene deres i hva de kaller ”inngivelse av kraft”, som i praksis betyr kraft til å snakke følelsesfullt og ofte skrytende.

Forklaringen ovenfor vil ikke forandre dem som allerede er fanget av denne forførelsen, men det er å håpe at den vil forhindre andre fra å bli villedet av denne forfalskningen av følelsesmessig ”åndelighet”.

Dagens vanemessige evangelium om Kristus går ut på at hvis man ”tror på Kristus”, som er det samme som å bekjenne Kristus som sin personlige Frelser, er man allerede frelst. Men Markus 7:7-9 viser at mange til og med går så langt som til å tilbe Kristus, og likevel er det hele forgjeves fordi de ikke adlyder Guds bud—spesielt sabbaten—men følger menneskenes skikker som Satan har forført hele verden med.

De jøder som i Johannes 8:30-44 ”trodde på Kristus”, men som ikke trodde Kristus eller holdt hans bud, ble av Jesus kalt barn av sin far, djevelen. 1. Johannes 2:4 viser at den som påstår at han kjenner Kristus som Frelser, men ikke holder hans bud, er en løgner og sannheten er ikke i ham.

På den opprinnelige pinsedagen ble 3000 av disse jødene fra andre land døpt på samme dag, etter sann omvendelse og tro på Kristus og hans Ord. Et par dager senere, etter at Peter hadde helbredet den livslange vanføre ved døra til Templet, ble 2000 til døpt. Den nystartede menigheten vokste, ikke bare aritmetisk, hvor Gud hver dag la til menigheten, men multiplikativt.

Men denne fenomenale veksten skulle ikke fortsette lenge i en så forbausende grad.

Husk at disse i menigheten var spesielt kalt av Gud, ut av Satans verden. Satan satt på jordas trone. Han kjempet djevlesk for å beskytte sitt rike og å kullkaste Guds hensikt med å forløse menneskeheten. Satan hadde forsøkt å drepe jesusbarnet. Satan hadde desperat prøvd å friste og diskvalifisere Jesus da han var 30 år. Satan ga ikke opp, og det har han ikke gjort til denne dag. Nå søkte han å ødelegge menigheten, og om han ikke kunne ødelegge den, kunne han i hvert fall lage en forfalskning og forføre verden inn i en falsk kristendom.

Helt fra starten av fikk Satan jødene til å bekjempe menigheten ved å benekte at Jesus var den profeterete Messias. Til å begynne med var menigheten nesten helt jødisk. De uomvendte jødene kjempet for å beholde de fysiske ritualene og dyreofringene i Moseloven.

Svært tidlig, mens antall medlemmer i Guds menighet økte raskt (Apostlene 6:1), ble det en stor forfølgelse mot menigheten (Apostlene 8:1). Alle medlemmene ble spredt ut over Judea og Samaria, unntatt apostlene.

ET FALSK EVANGELIUM FORKYNT

Snart oppsto det en voldsom strid om hvorvidt det evangelium som skulle forkynnes, var Kristus evangelium (som var Jesus evangelium eller gode nyheter om Guds Rike), eller om de skulle forkynne et evangelium om Kristus, dvs. bare forkynne at man måtte akseptere Kristus som Frelser. Etter hvert som frafallet fra Kristus sannhet skjød fart, vendte mye av menigheten seg til et annet og falskt evangelium. De forkynnte Kristus som Frelser, men utelot helt at synd er overtredelse av Guds åndelige lov, videre de gode nyhetene om Guds Rike, at Satan skal bli fjernet, og at Guds styre skal gjenopprettes over jorda, og at frelsen til slutt skal bli åpnet for hele menneskeheten, som, når den blir dømt, vil omvende seg, tro og få evig liv som Guds barn—som virkelige guddommelige vesener.

Apostelen Paulus skrev i 2 Korinterne 11:3-4 ”Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker [de i den tidlige menigheten] bli fordervet og vende bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt—da tåler dere det så gjerne.”

Paulus går så videre og beskriver de falske forkynnerne som allerede den gangen kom inn og forandret Kristus evangelium, som nevnt tidligere.

La oss så gå til Galaterne 1:6-7. Paulus skrev: ”Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere [du må bli kalt for å bli medlem av menigheten—ingen kan komme til Kristus, unntatt de som blir kalt] ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det finnes ikke noe annet—det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium.” Kristus evangelium var budskapet om Guds kommende rike. De vendte seg allerede til et annet evangelium.

FORFALSKNING KALT ”KRISTENDOM”

Teppet var allerede gått ned over den sanne menighetens historie. Du leser om den i Apostlenes gjerninger, men den går ikke stort lenger enn det. Men teppet synes å gå opp igjen, og vi begynner å få en liten bit av historien omkring år 150. Der ser vi en kirke som kaller seg selv kristen, men det er en helt forskjellig kirke, så

forskjellig som natt er fra dag, ned fra opp eller svart fra hvitt. Men den kalte seg selv kristen.

La oss sitere fra en historiebok: *The Decline and Fall of the Roman Empire*, bind 1 i kap. 15: "Det sparsomme og tvilsomme materialet om kirkehistorien setter oss sjelden i stand til å fordrive den mørke skyen som henger over kirkens første århundre." Jeg har ofte kalt det "det tapte århundre", fordi historien om menigheten fra den tida har gått tapt.

Forskere og kirkehistorikere erkjenner at begivenhetene i den tidlige kristne kirke mellom år 50 og 150 bare kan sees i svake omriss—som om den er skjult av en tett tåke.

Den kjente engelske forskeren Samuel G. Green skriver i *A Handbook of Church History*: "De 30 årene som fulgte etter avslutningen av Det nye testaments kanon og ødeleggelsen av Jerusalem, er i sannhet de dunkleste i kirkens historie. Når vi kommer inn i det 2. århundre, befinner vi oss i en stor grad i en forandret verden."

I *Lectures on Ecclesiastical History* skriver William Fitzgerald: "Over denne overgangsperioden som umiddelbart følger etter den perioden som med rette kalles apostolisk, hviler det en stor dunkelhet..."

I *The Course of Christian History* skriver William J. McGlothling: "Men selve kristendommen hadde vært i en forvandlingsprosess etter hvert som den gikk fram, og ved avslutningen av perioden var den i mange måter helt forskjellig fra den apostoliske kristendommen."

I *History of the Christian Church* skriver Philip Schaff: "De siste 30 årene av det 1. århundre er innhyllet i et mystisk mørke, bare opplyst av Johannes skrifter. Dette er en periode av kirkehistorien som vi vet minst om og som vi gjerne ville vite mest om."

Men hvis vi ser nøye gjennom tåka, kan vi begynne å se hva som skjedde.

Den verden som Kristus grunnla sin menighet i, var Romerrikets verden—det største og mektigste riket som noen gang hadde eksistert. Det strakte seg fra Storbritannia til de fjerneste deler av det moderne Tyrkia og omfattet folk fra mange forskjellige bakgrunner og kulturer under ett styringssystem.

Romas herskende hånd var fast, men de underkastede folkene nød en betydelig frihet innenfor rekkevidden av de romerske lover. Forutsatt at alle borgere og beseirede folk hyllet

den romerske keiseren på rett måte, fikk de også lov til å praktisere egne religioner og tilbe sine forfedres guder.

Etter pinsedagen begynte apostlene å følge Kristus instruksjon om å gå ut i all verden for å forkynne evangeliet om riket. Straks kristendommen spredte seg fra Judea til hedningelandene i nord, begynte den å møte dem som praktiserte de hedenske religionene i Babylonia, Persia og Hellas.

Apostlene kom i kontakt med Simon Magus, en selvutpekt leder for en kult som hadde dype røtter i den gamle Babylons mysteriereligionen.

Simons forsøk på å kjøpe seg en innflytelsesrik plass i den tidlige menigheten, ble forhindret av Peter (Apostlene 8). Men andre falske lærere fulgte snart etter.

I sine første brev advarte Paulus de nye og uerfarne menighetene i Hellas og Galatia om at de stod i fare for å vende seg bort til et annet evangelium—en falsk oppfatning av Kristus og hans budskap. Kristus evangelium ble uttynnet av falske lærere, hvis lære var sterkt påvirket av Babylons og Persias trosbegreper. Disse infiltrerte stadig vekk forsamlingene.

Etter hvert som det 1. århundre skred fram, oppmuntret de opprinnelige apostlene medlemmene til å forbli trofaste.

Judas, Jesus bror, formante medlemmene om å kjempe for den tro som en gang var overgitt (Judas 3). Apostelen Johannes advarte medlemmene mot å ha noe å gjøre med dem som kom med falsk lære (2 Johannes 10).

Mange som kalte seg kristne, hadde ikke blitt virkelig omvendte. Men i løpet av denne perioden led alle som kalte seg kristne alvorlig under de romerske myndighetene fordi de nektet å tilbe keiseren.

Den gale Nero ga de kristne skylden for brannen i Roma i år 64 e. Kr., og forfulgte dem rasende. Tusener led martyrdøden.

Kort tid etterpå reiste jødene i Palestina seg i opprør mot de romerske myndighetene. Opprøret ble knust, og Jerusalem ødelagt i år 70 e. Kr.

Et lite antall kristne i Jerusalem flyktet over fjellene i sikkerhet, til Pella.

SYV MENIGHETSPERIODER

Åpenbaringen beskriver syv budskap til syv menigheter som var i Lilleasia mot slutten av det 1. århundre.

Disse menighetene—Efesus, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea—lå langs en av postrutene i det gamle Romerriket.

Ryttere pleide å følge denne ruta, idet de brakte budskap fra by til by.

Brevene til de syv menighetene inneholder både oppmuntrende og refsende ord, og de viser klart de dominerende, karakteristiske egenskapene til hver av menighetene på den tida.

Men disse brevene var beregnet på et større publikum enn de kristne i disse småbyene.

De er en rekke av bemerkelsesverdige profetier, hvor framtida til den sanne menigheten forutsies i omriss fra den dagen den ble til, på pinsedagen i år 31, til Kristus andre komme.

Menighetens historie ville falle inn i syv tydelige perioder—hver med sine egne sterke og svake sider, og sine egne spesielle prøvelser og problemer.

På samme måten som et budskap kunne vandre langs postruta fra Efesus til Laodikea, ville Guds sannhet passere fra periode til periode.

Det var som et stafettløp hvor pinnen går fra løper til løper, som hver løper sin etappe til mållinja er nådd.

En eller annen gang under første del av det 2. århundre gikk pinnen fra efeser-perioden til folkene som Gud hadde kalt til Smyrna-perioden i menigheten sin.

Makteløse, ofte forfulgt og forkastet som vranglærere, mistet verden dem av synet. Isteden steg det fram fra det tapte århundre en kirke som stadig vokste i popularitet, men som utviklet seg stadig lenger bort fra det evangeliet som Jesus hadde forkynt.

Forfølgelsen fortsatte til varierende tider under romerne til det 4. århundre, da Konstantin anerkjente den degenererte kirken på den tid, som en av rikets offisielle religioner.

Men den kirken han anerkjente, var nå betydelig forskjellig fra den menigheten som Jesus hadde grunnlagt. De læresetningene han hadde undervist apostlene i, var nå begravd midt i utstafferingene, seremoniene, hemmelighetene og ritualene til en kirke som kalte seg ved Kristus navn. Den var i hovedsak identisk med den babylonske mysteriereligionen, som nå ble kalt kristendom. Den aksepterte læren om nåde, men forvandlet dette til tillatelse til å synde. Det var med andre ord den gamle, hedenske, babylonske mysteriereligionen iført en ny drakt: "Kristendom".

Så snart Konstantin anerkjente den, gikk denne kirken med ny kraft inn for å føre sitt budskap til verden. Lærere og forkynnere dro til alle deler av Romerriket med et budskap om Kristus. Tusener—kanskje millioner—hørte dette evangeliet og trodde på det. Men det var ikke det evangelium Kristus forkynte—hans profetiske budskap om Guds kommende rike.

KEISEREN PÅBYR LÆRESETNINGENE TIL DEN FALSKE KIRKEN

Hva skjedde med den sanne menigheten gjennom disse århundrene hvor evangeliet ble undertrykt?

Keiser Konstantin døde i år 337, litt over 300 år etter at Kristus ble korsfestet. Han hadde gitt sin velsignelse til en kirke som utga seg for å være den Kristus hadde grunnlagt.

Nå som de var fri fra frykt for undertrykkelse—ble de forfulgte forfølgere. De i den sanne menigheten som våget å være uenig i deres læresetninger, ble stemplet som kjettere som fortjente straff. Omkring år 365 skrev det katolske kirkemøtet i Laodikea i en av sine mest berømte kirkelover: ”Kristne må ikke følge jødisk skikk ved å hvile på sabbaten, men må arbeide på den dagen og heller ære Herrens dag. Men hvis noen blir funnet å følge jødisk skikk, de være forbannet fra Kristus.” Dette var i virkeligheten en dom om tortur og/eller død. Den falske kirken drepte ikke de sanne troende selv, men forårsaket at de ble drept (Åpenbaringen 13:15). Denne forordningen i år 365 viser tydelig at det fantes sanne kristne som helligholdt sabbaten.

Den lille resten av kristne fra Smyrna-perioden flyktet atter engang—for å søke den religionsfriheten de trengte for å utøve troen sin.

De etterlot få opptegnelser. Nå og da dukker de opp som en fotnote i historien, forkastet som kjettere, hånet og jaget av sine fiender. Men deres sterkeste vitnesbyrd kommer fra Jesus selv i hans oppmuntrende ord til menigheten i Smyrna. ”Jeg vet om din trengsel og din fattigdom... Frykt ikke for det du skal lide!... Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livets krone!” (Åpenbaringen 2:9-10.)

Stafettpinnen gikk deretter videre fra de kristne i Smyrna til dem som tilhørte Pergamum epoken.

De hadde blitt kalt for å bære sannheten gjennom en av historiens vanskeligste tider—den mørke middelalderen.

Den store, universelle kirkens makt og innflytelse strakte seg til alle kanter og drev dem som holdt fast ved Guds sannhet enda lenger uti ørkenen.

Men de var aldri langt fra trusselen om forfølgelse og martyrdom. Resultatet var at svært få av de kristne i Pergamum perioden, holdt ut i troen.

Tusen år etter at Jesus hadde grunnlagt sin menighet, ga de utmattede restene fra Pergamum epoken fra seg stafettpinnen.

Tyatira perioden fikk en energisk start og forkynte omvendelse gjennom Alpedalene i Syd-Frankrike og Nord-Italia. Mange hørte budskapet og omvendte seg.

De religiøse myndighetene reagerte raskt på denne utfordringen. Ledere for den sanne menigheten ble arrestert, og noen ble martyrer. Etter de første ledernes død gikk det midlertidig nedover med menigheten—men den dukket opp igjen enda en gang under Peter Waldos dynamiske ledelse. I mange år i det 12. århundret, florerte disse waldenserne i Alpedalene og forkynte den sannheten de hadde. Hefter og artikler ble skrevet og kopiert for hånd. Dette var før trykkekunstens dager.

Som Jesus profeterte om Tyatira epoken, hadde de tro og arbeidet hardt. Deres siste gjerninger var flere enn de første.

Men nok engang fulgte forfølgelse, idet den fulle styrken til inkvisisjonen lot seg føle i de fredelige dalene som en gang hadde vært en trygg havn for Guds arbeid.

Mange av de gjenværende begynte å ta etter skikkene og tradisjonene til verden omkring dem.

Europa hadde nå mange spredte grupper av mennesker som kalte seg kristne.

I mellomtida forandret verden seg. Trykkekunsten hadde blitt oppfunnet—og kunnskapen begynte å øke. Den protestantiske reformasjonen brøt Romerkirkens monopol.

Mens religionskrigene raste over det europeiske kontinentet under middelalderen, flyktet mange til Englands relative sikkerhet og toleranse. Blant dem var medlemmer av den sanne menigheten. De brakte med seg læresetningene og trosbegrepene sine, spesielt kunnskapen om sabbaten.

Puritanerne, som var strikte søndagsholdere gjorde motstand mot dem, men til tross for en stigende bølge av motstand, var det tidlig i det 17. århundret flere små menigheter som helligholdt sabbaten i England. Jesus oppreiste den 5. epoken av sin menighet—Sarder.

Det protestantiske England ble mer og mer intolerant når det gjaldt dissenterne, inklusive de som helligholdt sabbaten. Den sanne menigheten i England visnet. Men på den andre siden av havet begynte folk å oppdage en ny verden.

Stephen Mumford, et medlem av en menighet i London som helligholdt sabbaten, forlot England for å reise til Newport i Rhode Island i 1664. Rhode Island var den minste av de amerikanske koloniene, og den var blitt grunnlagt av Roger Williams, en baptist som hadde flyktet fra puritanernes forfølgelse i Massachusetts.

Rhode Island var det første stedet i verden som garanterte religionsfrihet som et grunnleggende prinsipp i konstitusjonen sin. Mumford og kona hans, som ikke fant noen som helligholdt sabbaten, begynte å ha fellesskap med baptistkirken i Newport. Han misjonerte ikke, men beholdt i stillhet sin egen tro. Flere medlemmer av denne menigheten som helligholdt søndagen, ble overbevist om at også de burde helligholde sabbaten.

Den ble den første menigheten i Amerika som helligholdt sabbaten. Til å begynne med møttes de i private hjem. Protokollen deres er bevart i det historiske museet i Newport. Den inneholder oversikter over navn og bidrag, og til og med referater fra ordinasjonsgudstjenestene deres.

Det enkle, men elegante møtelokalet de oppførte i Newport i begynnelsen av det 18. århundre er også bevart. Andre sluttet seg til dem i troen deres, etter hvert som Gud begynte å kalle flere til arbeidet sitt i den nye verden.

En annen menighet ble grunnlagt i Hopkinton. Dette ble snart en blomstrende menighet med flere hundre medlemmer. En bro markerer i dag stedet hvor møtelokalet deres en gang sto. Flere tusen ble døpt her ved breddene av Pawkatuck River. Så begynte et åndelig forfall.

Ved midten av det 19. århundre fantes det livskraftige menigheter som helligholdt sabbaten over hele den Amerikanske Midtvesten som en følge av forkynnelsen til William Miller, 1831-1849.

Ved Battle Creek i Michigan ble mange tusener i 1860 overtalt til å akseptere troen til Ellen G. Whites tihengere. De forlot det sanne navnet—Guds menighet. Istedenfor det sanne evangeliet om Guds Rike, aksepterte de læresetningene til Ellen G. White, under betegnelsene ”den lukkede dørs prinsipp”, ”den undersøkende dom”, en ”2300 dagers” lære og ”profetienes

ånd”, som identifiserte fru White som menighetens profet som i virkeligheten fastsatte menighetens lære.

De tok navnet ”Syvendedags Adventistsamfunnet”, et navn som de fremdeles er kjent ved i dag. Men de som ble igjen i den sanne Guds menighet, nektet å akseptere disse læresetningene, og gjenopprettet visse sannheter som var blitt forsømt i det foregående århundret.

De flyttet hovedkvarteret sitt til Marion i Iowa, og deretter til Stanberry i Missouri. Et tidsskrift, *The Bible Advocate*, ble utgitt. Deres anstrengelser bar noe frukt—små lokale menigheter sprang fram over hele USA.

Slik var det at en liten menighet av den sanne Guds menighet en gang i det 19. århundre, ble grunnlagt i den fredelige Willamette-dalen i Oregon.

De var bønder, uten formell utdanning. De manglet utdannede prester som kunne lære og veilede dem. Men de hadde navnet, Guds menighet, og de helligholdt trofast sabbaten.

Guds menighet hadde kommet en lang vei gjennom de urolige århundrene siden den første pinsedagen. Den var svak og hadde ingen innflytelse. År med forfølgelse og kompromiss hadde gjort sitt innhogg. Mye av sannheten hadde gått tapt. Men de hadde holdt ut.

De ventet i Willamette-dalen. Tida var nesten inne for stafettpippen å bytte hånd igjen—over i hendene på dem som Gud ville kalle for å gjøre hans arbeid i endetiden.

GJENOPPRETTELSE AV GUDS SANNHET TIL MENIGHETEN

Fra år 1931, nøyaktig 1900 år (et århundre av tidssykluser) fra menighetens grunnleggelse, begynte denne lille levningen av den opprinnelige, sanne Guds menighet å få nytt liv i Filadelfia-epoken. Det hadde kommet til ”endetiden”. En ny åndelig vitalitet ble sprøytet inn i den. Tida hadde kommet da Jesus profeti i Matteus 24:14 skulle oppfylles—”Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.” Den grunnleggende sannhet som hadde gått tapt, ble gradvis åpenbart og forkynt.

Denne Filadelfia-epoken er beskrevet i Åpenbaringen 3:7-13. Sardes-epoken (Åpenbaringen 3:1-6) var på denne tida åndelig døende, og hadde ikke lenger kraft til å spre Kristus sanne

evangelium. På dette tidspunktet hadde de virkelig tapt kunnskapen om evangeliets virkelige mening. De visste at de nærmet seg Kristus andre komme, men de hadde ingen kjennskap til hva som ville skje i løpet av det tusen år lange tusenårsriket, bortsett fra den kjensgjerningen at Kristus ville regjere.

Om Filadelfia-epoken av Guds sanne menighet leser vi: "Og skriv til engelen for menigheten..." Dette ordet engel, oversatt fra det greske *aggelos*, betyr budbærer eller tjener. Dette viser ikke nødvendigvis alltid til en åndelig engel, men kan også vise til en menneskelig tjener. Det er mulig at Guds dualitetsprinsipp gjør seg gjeldende her. Det kan gjelde en virkelig åndelig engel som er utnevnt som en generell tjener eller hjelper for denne spesielle epoke av menigheten. Eller det kan også gjelde den menneskelige budbæreren eller tjeneren som Gud har oppreist for å lede denne perioden av menigheten sin.

Samtidig kan et annet dualitetsprinsipp gjelde for versene 7-13. Det kan angå menigheten i denne epoken som helhet, og også dreie seg om det mennesket som Gud hadde oppreist som leder for denne epoken av menigheten sin.

Forsett med vers 8: "Jeg vet om dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den igjen. For du har liten styrke, og har holdt fast på mitt ord og ikke fornekhet mitt navn."

Denne epoken av menigheten skulle bære frukt. Foran denne epoken—eller dens menneskelige leder—hadde Gud satt en åpen dør. Det blir nevnt i 2 Korinterne 2:12 og også i Apostlene 14:27, hvordan Kristus åpnet døra for Paulus til å reise til andre land for å forkynne evangeliet. Denne menigheten og/eller dens leder har liten styrke. Ingen av dem var store og mektige skikkelser i Satans verden, men de som tilhører denne epoken var trofaste mot Guds Ord. Selv om mye av evangeliets opprinnelige sannhet, som Jesus personlig hadde gitt til apostlene, hadde gått tapt, ble den gjenopprettet gjennom Bibelen til denne epoken av Guds menighet som var trofast i å ta vare på den.

Det er åpenbart i Malakias 3:1-5 og 4:5-6 at Gud ville oppreise en person i Elias kraft og ånd kort tid før Kristus gjenkomst. I Matteus 17:11 sa Jesus til og med etter at døperen Johannes hadde fullført sin misjon, at denne profeterte Elias "kommer nok, og han skal sette alt i rette stand." Enda det tydelig er åpenbart at døperen Johannes kom i Elias kraft og ånd, gjenopprettet han ikke noe. Den menneskelige lederen som

skulle oppreises kort tid før Kristus gjenkomst, skulle forberede veien—forberede menigheten—på Kristus komme, og gjenopprette den sannhet som hadde gått tapt gjennom de foregående epokene av menighetens historie. En dør skulle også åpnes for denne lederen og/eller Filadelfia-epoken av menigheten for å oppfylle Matteus 24:14: ”Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.”

Det ville skje på en tid da det for første gang i menneskehetens historie ble produsert masseødeleggelsesvåpen som kunne utsette hele menneskeheten fra jorda (Matteus 24:21-22). Dette skulle også finne sted like før Kristus tilbakekomst (vers 29-30).

Disse profetiene har nå avgjort blitt oppfylt. Det sanne evangeliet har blitt gjenopprettet og har nå gått i kraft til hver nasjon på jordas overflate. Menigheten har fått et nytt, åndskraftig liv.

Alle teknologiske framskritt og hjelpemidler er tatt i bruk. Først ble radioen tatt i bruk, til å begynne med fra en av de svakeste stasjonene i Eugene i Oregon. Deretter trykkpressen. Dette begynte med en gammel, brukt Neostyle, en forløper for stensilmaskinen. I sin tid ble trykkpressen tatt i bruk. Fjernsynet kom i 1945—umiddelbart etter slutten av 2. verdenskrig. Menigheten begynte å bruke fjernsynet sommeren 1955. Det sanne evangeliet har endelig blitt forkynt og gitt ut i alle verdens nasjoner for første gang på 1900 år. Menigheten har vokst. De første 25 årene vokste den gjennomsnittlig med 30 prosent hvert år.

De første apostlene ville blitt forbløffet om de hadde sett dagens størrelse og rekkevidde av arbeidet. Kommunikasjonsmidlene, teknologien og de moderne ressursene som Gud har gitt sitt endetids arbeid ville i sannhet vært fremmed for de mennene som først fikk oppdraget med å bringe evangeliet til verden for nesten 2000 år siden.

Men visse ting ville ikke vært fremmede—sabbaten og helligdagene, navnet, Guds menighet og evangeliet om riket. Dette ville de ha gjenkjent—overlevert fra Kristus tid til endetiden.

Mysteriet om Guds Rike

HVA MENES EGENTLIG MED "GUDS RIKE"? DET OGSÅ ER et uløst mysterium, ikke bare for alle i verden, men også for verdens menigheter, teologer og "bibellærde".

Mysteriet er faktisk forbundet med et tilhørende mysterium, Jesus Kristus evangelium.

Hvorfor er de forskjellige kirkesamfunnene uenige om hva "Jesus Kristus evangelium" egentlig er? Gjennom de første 20-30 årene etter at menigheten ble grunnlagt i år 31, oppsto det en voldsom strid rundt nettopp dette spørsmålet om hva "Jesus Kristus evangelium" egentlig er. Så kom det en periode på 100 år, da hele den nytestamentlige kirkens historie ble ødelagt. Det har blitt kalt "kirkehistoriens tapte århundre". Da teppet gikk opp igjen, omkring på midten av det 2. århundre, kom en helt annen slags kirke til syne, som nok kalte seg selv kristen, men som hovedsakelig prekte sitt eget evangelium OM Kristus, men ikke KRISTUS evangelium. Kristus evangelium var det budskapet Kristus forkynte. Jesus var en budbærer, sendt fra Gud med et budskap, og det budskapet var GUDS RIKE. Kristus budskap var Kristus evangelium—evangeliet TIL Kristus. Det hadde ikke blitt kunngjort for verden før den første uka i 1953. Da ble det sendt ut over verdens kraftigste kringkastingsstasjon, Radio Luxembourg, og dette var første gang på omtrent 1900 år—et århundre av tidsomløp.

Det later til at alle kirkesamfunn i våre dager har mistet Jesus Kristus evangelium. De preker først og fremst evangeliet OM Jesus Kristus.

Jesus Kristus kom og forkynte evangeliet om Guds Rike. Men i dag er det få som preker om Guds Rike, for de har mistet all kunnskap om hva det er! Er det overhodet noen, med unntak av Guds sanne menighet, som forkynner det sanne evangeliet om Guds Rike i dag?

En framtreddende evangelist sa over radio til en verdensomspennende lytterkrets, at evangeliet om Guds Rike ikke er for oss i dag. Noen kirkesamfunn forkynner "nådens evangelium"; noen det de kaller "frelsens evangelium"; de fleste et evangelium om Kristus; noen et sosialt evangelium; noen "sinnets vitenskap" eller "religiøs vitenskap".

INGEN AV DEM HAR RETT!

Noen kirkesamfunn påstår enten at deres spesielle samfunn, eller at "kristendommen" som helhet, utgjør Guds rike. En kjent fjernsynsevangelist sa: "Guds rike er inne i dere." Noen har til og med sitert Lukas 17:21: "Guds Rike er inne i dere". Men en mengde andre oversettelser viser at det egentlig skulle hete: "Guds Rike er iblant dere." Det vil si at Jesus Kristus var midt iblant dem. Han er Kongen i det framtidige Gudsriket, og i Daniel 7 og andre steder i Bibelen brukes konge og kongedømme om hverandre, fordi kongen representerer det riket han hersker over.

Ingen av dem har rett! Kunne noe være mer utrolig? Jo, for det sinn som er oppdradd i denne verdens ideer, er en ting faktisk enda mer utrolig! Og det er DEN ENKLE SANNHETEN om hva Guds Rike virkelig er!

Sannheten er ikke bare overraskende, den er sjokkerende—forbløffende! Den er et stort mysterium! Likevel er det virkelige GODE NYHETER—den herligeste GODE NYHETEN som kan komme inn i et menneskes bevissthet!

KRISTUS EVANGELIUM

Hva er det ene og eneste evangeliet til Jesus Kristus? VERDEN VET IKKE! Det har ikke blitt forkynt på 1900 år, enda så merkelig det kan synes. Slå opp i BIBELEN din. SE på det helt fra begynnelsen!

I Markus 1:1 leser vi: ”Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium”, og videre i versene 14-15: ”Men etter at Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og prekte EVANGELIET OM GUDS RIKE; og sa: Tiden er fullkommet, og Guds Rike er nær; omvend eder og tro på evangeliet.” (Lindberg 1856) Det er nødvendig å tro det EVANGELIET for å bli frelst! Og hvordan kan du tro det uten å vite hva det går ut på? Og i 1900 år visste ikke verden. Dette evangeliet ble undertrykt og byttet ut med menneskers evangelium om Kristus.

Jesus dro overalt og forkynt DE GODE NYHETENE OM GUDS RIKE. Han underviste i lignelser om GUDS RIKE. Han sendte ut 70 menn for å preke, og bød dem å forkynne GUDS RIKE (Lukas 10:9). Han sendte apostlene som Guds menighet er grunnlagt på, for utelukkende å forkynne GUDS RIKE (Lukas 9:1-2). Etter sin oppstandelse lærte Jesus disiplene om Guds Rike før han fór til himmelen (Apostlene 1:3).

Er det ikke forbløffende at verden har MISTET kunnskapen om hva det er?

Apostelen Paulus forkynte GUDS RIKE (Apostlene 19:8; 20:25; 28:23, 31). Og gjennom Paulus uttalte Gud Den Allmektige en dobbelforbannelse mot det mennesket eller den engel som VÅGET å forkynne noe annet evangelium! (Galaterne 1:8-9.)

Hvorfor VÅGER da så mange å forkynne så mange andre evangelier? Den gode nyheten om GUDS RIKE er noe du må forstå og TRO PÅ for å bli frelst! Det sa Jesus Kristus! DU bør sannelig finne ut hva det er!

Dette evangeliet—Guds Rike—er emnet for dette kapitlet. Det følger etter kapitlet om mysteriet om menigheten, fordi Guds Rike følger menigheten. Husk at formålet med menigheten er å forberede ”utkalte” til å undervise og styre i Guds Rike.

DANIEL VISSTE DET!

Har du ikke hørt folk snakke om Guds Rike omtrent slik: ”Ved at kristne overalt samarbeider om å få til verdensfred, toleranse og broderkjærlighet, vil Gudsriket kanskje til sist bli satt opp i menneskenes hjerter.”

Fordi de forkastet Kristus evangelium for 1900 år siden, måtte verden sette noe annet i dets sted. De måtte finne opp en forfalskning! Derfor har vi hørt Guds Rike bli omtalt som bare en vakker frase—en god følelse i menneskenes hjerter—noe som

reduserer det til et overjordisk, uvirkelig INGENTING! Andre har fordreid det til at "KIRKEN" er det kongeriket. Andre igjen forveksler det med tusenårsriket. Andre, i begynnelsen av det tjuende århundre, påsto at det britiske imperium er Guds Rike. HVOR FORFØRT KAN DENNE VERDEN BLI?

Profeten Daniel, som levde 600 år før Kristus, visste at Guds Rike var et virkelig rike—en regjering som hersket over et bokstavelig FOLK på denne jorda.

Jesus Kristus brakte ytterligere kunnskap om det, som profeten Daniel kanskje ikke kjente til. Allikevel visste Daniel at det ville komme et virkelig, bokstavelig Gudsrike på jorda.

Daniel var en av fire usedvanlig strålende, intelligente, unge jødiske menn i det jødiske fangenskapet. Disse fire var stasjonert i palasset til kong Nebukadnesar av det kaldeiske verdensriket, hvor de fikk trening for ansvarsfulle oppdrag i det babylonske styret. Daniel var en profet som var gitt spesiell forståelse i syner og drømmer (Daniel 1:7).

Nebukadnesar var den første virkelige verdensherskeren. Han hadde erobret et svært imperium som innbefattet nasjonen Juda. Denne kongen hadde en drøm så imponerende at den bekymret ham—den gjorde ham svært engstelig. Han befalte at hans spåmenn, astrologer og trollmenn skulle fortelle ham både hva han hadde drømt og hva drømmen betydde. Det kunne de ikke. De var forvirret. Så ble Daniel ført fram for kongen.

Daniel benektet at han hadde større evner til å tyde drømmen enn de kaldeiske magikerne. "MEN", sa han, "det er en GUD i himmelen, som åpenbarer hemmeligheter. Han har kunngjort kong Nebukadnesar hva som skal skje i de siste dager" (Daniel 2:28).

For det første var det Guds hensikt å åpenbare for denne verdensherskende menneskekongen at det er en GUD i himmelen—at GUD ER SUVEREN HERSKER over alle land, regjeringer og konger—at Gud STYRER UNIVERSET! Det var Gud som plasserte kjeruben Lucifer på jordas trone. Lucifer, som nå er djevelen Satan, sitter fortsatt på jordas trone, men bare fordi Gud tillater det, og bare til Gud sender Jesus Kristus for å sitte på denne tronen, når han fjerner Satan.

Denne kaldeiske kongen kjente bare til de mange hedenske, demoniske gudene. Han visste ingen ting om den sanne, levende, ALLMEKTIGE Gud. Som folk og herskere selv i dag, visste han ikke at Gud er den levende, VIRKELIGE,

aktive, **STYRENDE** og **REGJERENDE PERSONLIGHETEN** som faktisk og bokstavelig ikke bare styrer det som er på jorda, men **HELE UNIVERSET!**

Hele hensikten med denne **DRØMMEN** var å åpenbare **GUDS REGJERING**—det faktum at Gud **STYRER** -sannheten om **GUDS RIKE**—nettopp det som ene og alene er **JESUS KRISTUS** sanne **EVANGELIUM!** Og for det andre å åpenbare—og ta vare på i skriftlig form for oss **I DAG**—hva som skal skje ”i de siste dager”.

FOR OSS I DAG!

Dette er ikke en tørr, kjedelig, død beretning for folk for 2500 år siden. Dette er **LEVENDE, FANTASTISKE, STORE NYHETER** for **VÅRE DAGER!** Det er forhåndsvarslede nyheter til oss **NÅ!** Nyheter før det skjer—om den aller største begivenheten i hele verdenshistorien som helt sikkert vil skje i din levetid—i løpet av de nærmeste årene!

Dette er **DET SANNE EVANGELIET!** Det er selve det evangeliet Kristus forkynte! Det er ment for deg og meg **I DAG!** Det er livsviktig at du **FORSTÅR!**

Les Daniel 2:28-35 i din egen bibel. I drømmen sin hadde denne kongen sett en kjempestatue—større enn noe bilde eller noen statue som noensinne var lagd av mennesker—så enorm at den var fryktingytende selv i en drøm. Dens hode var av rent gull, dens bryst og armer av sølv, magen og hoftene var av kobber, beina var av jern og føttene en blanding av jern og leire.

Et tidelement var involvert. Nebukadnesar hadde sett det inntil en overnaturlig **STEIN** kom fra himmelen og traff statuen på føttene. Så brast hele statuen i småbiter og ble faktisk blåst bort med vinden—den forsvant! Deretter vokste denne **STEINEN** ved et mirakel og ble raskt til et stort **FJELL**—så stort at det dekket hele jorda!

Hva betydde det? Hadde det noen mening? Ja, for dette var noe Gud gjorde. I motsetning til vanlige drømmer var denne forårsaket av Gud for å bringe Nebukadnesar et budskap om Guds overhøyhet—og fordi dette er en del av Guds skrevne Ord til oss i dag—for å åpenbare viktige fakta vedrørende det **SANNE EVANGELIET!**

”Det var drømmen,” sa Daniel (vers 36), ”Nå skal vi si kongen hva den betyr.”

Dette er altså **GUDS** tydning. Det er så avgjort ikke Herbert W. Armstrongs tydning. Mennesker bør aldri tyde Bibelen. Bibelen gir oss **GUDS EGEN TYDNING!** Her er den:

”Konge, du kongenes konge”—han var den første virkelige VERDENSHERSKEREN over et verdensrike! ”... som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren!” Gud åpenbarte seg for denne menneskelige verdensdiktatoren som den ALLER HØYESTE Styteren over alle.

I likhet med denne kaldeerkongen synes folk i dag aldri å tenke på Gud som HERSKER—som den aller Høyeste som REGJERER—som Overhode for en REGJERING. Den Evige åpenbarte seg gjennom Daniel for Nebukadnesar—og gjennom Bibelen for deg og meg I DAG—som en SUVEREN, ALLMEKTIG, REGJERENDE Gud, som skal adlydes!

”Du er hodet av gull,” fortsatte Daniel videre til denne keiseren. ”Men etter deg skal det oppstå et annet rike, ringere enn ditt, og så et tredje rike, av kobber, og som skal herske over hele jorda” (vers 37-39).

HVA ER ET RIKE?

Vær oppmerksom! Dette er snakk om RIKER. Det viser til riker som hersker over folkene på jorda. Det snakkes om STYRESMAKTER! Det er ikke snakk om overjordiske følelser ”satt opp i menneskenes hjerter”. Det er ikke snakk om kirker. Det er snakk om den type REGJERING som STYRER og har AUTORITET over nasjoner av FOLK her på jorda. Dette er bokstavelig. Dette er enkelt. Det er ikke til å ta feil av hva som menes med ordet rike her.

Her kan ikke fortolkningen misforstås. Gud gir sin egen fortolkning gjennom profeten Daniel. Det store metallbildet representerte nasjonale og internasjonale REGJERINGER—virkelige, bokstavelige KONGERIKER.

Det representerte en fortløpende rad av verdensherskende regjeringer. Først var det hodet av gull. Det sto for Nebukadnesar og hans rike—det kaldeiske verdensriket. Etter ham—senere i tidsrekkefølgen—skulle det komme et annet, og så et tredje RIKE ”som skal HERSKE over hele jorden”—et verdensrike!

Så, vers 40, beina av jern. De representerte et fjerde verdensrike. Det skulle være sterkt, likesom jern er sterkt—sterkere militært enn sine forgjengere. Ikke desto mindre, slik sølv er mindre verdt enn gull, kobber enn sølv og jern enn kobber, enda hvert metall i stigende grad er hardere og sterkere enn det foregående, så ville etterfølgerne forringes moralsk og åndelig. De to bena betydde at det fjerde verdensriket ville bli delt.

Etter Kaldeerriket kom det enda større Perserriket, så det greskmakedonske riket og som det fjerde, Romerriket. Det ble delt med hovedsteder i Rom og Konstantinopel.

Og så vers 44! Les det! Få fram Bibelen. Se det med dine egne øyne i din egen bibel. Her er Guds forklaring i KLARTEKST på hva GUDS RIKE er:

”Og i disse kongers dager...” Her er det snakk om de ti tærne som dels ville bestå av jern og dels av skjør leire. Ved å sammenholde denne profetien med Daniel 7 og Åpenbaringen 13 og 17, ser man at dette viser til EUROPAS FORENTE STATER som nå, ut fra Fellesmarkedet, er under dannelse rett for øynene våre! Åpenbaringen 17:12 gjør det klart at det vil bli en forening av TI KONGER ELLER RIKER som (Åpenbaringen 17:8) vil vekke til livet det gamle ROMERRIKET.

Legg så nøye merke til tidselementet! ”I disse kongers dager”—i dagene til disse ti landene eller grupper av land som *I VÅR TID* skal gjenopprette Romerriket en liten stund—legg merke til hva som skal skje:

”... vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges... Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet!”

JA, I VÅR TID!

Her har vi nå beskrevet FIRE universelle verdensriker—de eneste fire som noensinne har eksistert! Åpenbaringen 13 og 17 viser at etter det opprinnelige Romerrikets fall, ville det bli ti gjenopplivninger—av disse ville SJU være styrt av en hedensk KIRKE—”datteren” til det gamle BABYLON—en kirke som hevder å være kristen, men som Gud faktisk kaller ”HEMMEIGHETEN, BABYLON den store”—eller tydeligere BABYLONSKE MYSTERIER!

Seks av disse har kommet og gått. Det sjuende er nå under dannelse—den siste, endelige, korte gjenreisning av Romerriket ved ti europeiske land eller grupper av land. De blir åpenbart som tærne av jern blandet med leire i Daniel 2.

I deres dager—og de skal bare bestå en veldig kort stund, antagelig ikke mer enn to til tre og et halvt år—skal HIMMELENS GUD SETTE OPP *ET RIKE* som aldri vil falle.

Og det skal altså VÆRE GUDS RIKE!

Sammenlign med Åpenbaringen 17. Her blir en kirke billedliggjort. Ikke en liten kirke—en STOR kirke. Hun herskerover

”mange vann” (vers 1) som i vers 15 beskrives som ulike folk som taler forskjellige språk. Hun framstiller seg som GUDS kirke—som Skriften sier (Efeserne 5:23; Åpenbaringen 19:7; Matteus 25:1-10 osv.) er KRISTUS forlovede ”brud” som åndelig skal VIES til ham ved hans GJENKOMST.

Men hun har bedrevet hor. Hvordan? Ved å ha direkte politisk samkvem med DENNE VERDENS MENNESKEREGJERINGER! Hun ”satt på” (Åpenbaringen 17:3) alle syv av disse Romerrikets gjenopplivinger—som ble kalt ”det hellige, romerske riket”. Hun REGJERTE OVER menneskerikene—slik en ugift ”hustru” i et papirløst ”ekteskap” styrer sin elskovs ”ektemann”—et fullstendig unaturlig og ugudelig forhold.

Hun kommer derfor også til å ”sitte på” det siste av ”dyrets hoder”—denne siste oppstandelsen av Romerriket. Det vil bli en forening av kirke og stat. Det skal bare vare veldig kort tid. Det skal KJEMPE MOT KRISTUS VED HANS GJENKOMST! Og det vil bli dets ENDE.

Vi ser at det nå er i ferd med å reise seg. (Medlemmene i Fellesmarkedet i Europa vil sannsynligvis ikke være de samme ti som vil vekke til live det hellige Romerske riket.) Derfor er vi NÆR ved Kristus komme! Vi er svært nær SLUTTEN på denne verden!

KRISTUS SKAL STYRE ALLE LAND

Når Kristus kommer, kommer han som kongers KONGE for å regjere hele jorda (Åpenbaringen 19:11-16), og HANS KONGEDØMME—GUDS RIKE—sa Daniel, skal GJØRE ENDE på alle disse verdslige rikene.

Åpenbaringen 11:15 sier det med disse ordene: ”Kongedømmet over verden tilhører nå VÅR HERRE OG HANS SALVEDE, og han skal være konge i all evighet.”

Dette er GUDS RIKE. Det er SLUTTEN på de nåværende regjeringene—ja, til og med på USA og de britiske nasjonene. De skal da bli rikene—regjeringene—til vår herre JESUS KRISTUS, som da vil være KONGE over alle kongene på hele jorda.

Dette gjør det helt KLART det fakta at GUDS RIKE er en bokstavelig REGJERING. Slik det kaldeiske riket var et KONGEDØMME—slik det romerske riket var et KONGEDØMME—slik er GUDS RIKE en regjering. Det kommer for å ta over STYRINGA av NASJONENE i denne verden.

Jesus Kristus ble FØDT til være KONGE—HERSKER.

Da han sto foran Pilatus for retten for sitt liv, sa Pilatus: "Men konge er du altså? Jesus svarte: Du sier det, jeg er konge. Til dette er jeg født, og til dette er jeg kommet til verden." Men Jesus sa også til Pilatus: "Mitt rike er ikke av denne verden." (Johannes 18:37, 36). Så forbløffende—for en tragedie—at man ved gudstjenester og i prekener om evangeliet i dag sjelden, eller aldri, hører om Kristus som kommende Konge og verdensher-sker. Åndelige makter og myndigheter av ondskap (Efeserne 6:12) hersker i verden i dag. Det er disse jordiske myndighetene til Satan som skal ødelegges og erstattes av Kristus ved hans tilbakekomst. Kristus Rike er AV MORGENDAGENS VERDEN!

Har du ikke lest hva engelen fortalte Maria, Jesus mor, før han ble født? Jesus fortalte Pilatus at han var født til å være KONGE. Guds engel sa til Maria: "... du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme." (Lukas 1:31-33).

Hvorfor nevner denne verdens kirker aldri noen av disse skriftstedene? Millioner har gått i kirken i hele sitt liv, uten noensinne å ha hørt noen av disse skriftstedene som forteller at Kristus skal bli konge, eller om Guds kommende rike.

Disse skriftstedene forteller deg KLART at GUD er suveren HERSKER. De forteller deg i det aller klareste språk, at Jesus ble født til å være KONGE—at han skal STYRE ALLE JORDAS NASJONER—at hans rike skal herske til evig tid.

Men alt dette er bare en del av den fantastiske, forbløffende, faktisk SJOKKERENDE SANNHETEN OM GUDS RIKE.

GUDS RIKE vil herske over folkene og nasjonene på jorda. Likevel vil IKKE disse dødelige menneskene utgjøre riket, de vil ikke engang være i Guds Rike. De skal bare BLI STYRT AV DET!

HVORDAN UTOPIA KOMMER!

Men la oss være spesifikke.

La oss se nøyaktig hvordan morgendagens Utopia vil komme. Husk at denne vidunderlige verdensstaten ikke vil bli oppnådd alt på en gang.

Ethvert betydelig skritt av disse hendelsene som snart skal skje, er lagt åpne for øynene våre i bibelprofetiene.

Den samme Jesus Kristus som vandret over åser og daler i det hellige land og i Jerusalems gater for mer enn 1900 år siden, kommer igjen. Han sa han ville komme igjen. Etter at han var korsfestet, oppreiste Gud ham fra de døde tre døgn senere (Matteus 12:40; Apostlene 2:32; 1 Korinterne 15:3-5). Han steg opp til Guds trone, hovedkvarteret for universets regjering. (Apostlene 1:9-11; Hebreerne 1:3; 8:1; 10:12; Åpenbaringen 3:21).

Han er den "mann av høy ætt" som i lignelsen dro til Guds trone—"et land langt borte"—for å bli kronet som kongers Konge over alle folk og så komme tilbake til jorda (Lukas 19:12-27).

Og på ny, han er i himmelen inntil "de tider da alt... blir gjenopprettet" (Apostlene 3:19-21). Gjenopprettelse vil si å sette i samme stand eller tilstand som tidligere. I dette tilfellet gjenopprettelsen av Guds styre på jorda og dermed verdensfred og utopiske tilstander.

De nåværende verdensurolighetene med opptrapping av kriger og stridigheter vil stige mot et klimaks, en verdenskrise så stor at ingen mennesker vil overleve, hvis ikke Gud griper inn (Matteus 24:22). Nettopp under dette klimakset, hvor en utsettelse ville ha resultert i at alt liv ville bli utryddet på denne planeten, vil Jesus Kristus komme igjen. Denne gang kommer han som Gud. Han kommer i all kraft og herlighet som Skaperen og herskeren over hele universet (Matteus 24:30; 25:31). Han kommer som "Kongers Konge og herrers Herre" (Åpenbaringen 19:16) for å etablere en super verdensregjering og styre alle folkeslag "med jernstav" (Åpenbaringen 19:15; 12:5).

Hvorfor hopper de bekjennende, kristne kirkene over alle disse skriftstedene om at Kristus skal komme og styre over jorda? Jesus evangelium handlet nettopp om det Gudsriket som han da skal opprette på jorda. Millionene av kirkemedlemmer har ikke engang hørt disse skriftstedene eller om Jesus Kristus faktiske evangelium.

Tenk på det. Den herliggjorte Kristus—som kommer i hele Gud Den Allmektiges prakt og overnaturlige kraft og herlighet—han kommer for å redde menneskeheten—for å stanse økende kriger, kjernefysisk masseødeleggelse, menneskelig smerte og lidelse—og for å innføre fred, overstrømmende velvære, lykke og glede for hele menneskeheten. Men vil folkene ønske ham velkommen?

Verdenskjente forskere sier nå rett ut at det eneste håp for å overleve på jorda er en overordnet verdensregjering som har kontroll over all militærmakt. De innrømmer at det er umulig for mennesker å få til dette. Kristus kommer for å gi oss nettopp dette.

Men vil han bli tatt vel imot?

En ledende amerikansk ukeavis ga følgende overraskende vurdering av menneskets eneste håp: Amerikanernes engang så optimistiske håp, sa artikkelen, om en velordnet og stabil verden svinner hen. Utlegg på nær en billion (tusen milliarder) dollar har ikke brakt stabilitet. Tvert imot har forholdene bare forverret seg. Denne vurderingen antydte at det fremherskende syn blant myndighetene, begynner å bli at spenningsforholdene og verdensproblemene er i ferd med å bli av en for dyp karakter til å la seg løse "ved annet enn en sterk hånd fra et eller annet sted".

"En sterk hånd fra et eller annet sted." Gud Den Allmektige vil sende en svært sterk hånd "fra et sted" for å frelse menneskeheten!

KRISTUS IKKE VELKOMMEN?

Men vil menneskeheten juble av fryd og hilse han velkommen i avsindig ekstase og begeistring? Vil kirkesamfunnene i den tradisjonelle kristenhet gjøre det?

Det vil de ikke! Fordi Satans falske prester (2 Korinterne 11:13-15) har forført dem, vil de tro at han er Antikrist. Kirkene og nasjonene vil bli hissige ved hans komme (Åpenbaringen 11:15 sammen med vers 18), og militærmaktene vil faktisk søke å kjempe mot ham for å tilintetgjøre ham (Åpenbaringen 17:14)!

Landene vil være engasjert i det avgjørende slaget i den kommende 3. verdenskrigen, med frontlinje ved Jerusalem (Sakarias 14:1-2), og deretter kommer Kristus tilbake. Med overnaturlig kraft vil han "stride mot disse hedningefolk" som kjemper mot ham (vers 3), og slå dem totalt! (Åpenbaringen 17:14.) "På den dag skal hans føtter stå på Oljeberget," et kort stykke øst for Jerusalem (Sakarias 14:4).

HVORDAN NASJONENE VIL UNDERORDNE SEG

Når først den herliggjorte, allmektige Kristus vender tilbake til

jorda, vil nasjonene være rasende. Hærene som er samlet ved Jerusalem, vil prøve å bekjempe ham! Jeg sa ”prøve”. Men langt mektigere hærer følger Kristus fra himmelen—alle de hellige englene (Åpenbaringen 19:14, identifisert i Matteus 25:31).

Har du lyst til å se beskrivelsen av dette slaget—og hva som vil skje med de fiendtligsinnede hærene av mennesker?

I Åpenbaringen 17 er hærene til Europas forente stater, som nå er under utvikling—det gjenoppståtte Romerriket—omtalt i vers 14: ”Disse skal føre krig mot Lammet [Kristus]. Men Lammet skal seire over dem, fordi han er herrers herre og kongers konge...”

Men hvordan vil han beseire dem? Det finner vi i Sakarias 14: ”Men Herren skal la denne plage ramme alle de folk [hærer] som har kjempet mot Jerusalem: Han skal la kjøttet råtne på dem mens de står på sine føtter, og deres øyne skal råtne i sine huler, og tungen skal råtne i deres munn” (vers 12). Det at deres kjøtt råtner fra bena, vil skje nesten momentant—mens de fortsatt står på føttene.

For en guddommelig gjengjeldelse mot hærene som vil kjempe mot Kristus! Hvilken demonstrasjon av den guddommelige makten som den herliggjorte Kristus vil styre alle nasjonene med! Opprør mot Guds lov og Guds styre må og vil bli slått ned omgående.

Kan du innse at hver eneste sorg, alt ondt som er kommet over menneskeheten, skyldes at Guds lov har blitt overtrådt?

Hvis ingen noensinne hadde noen annen gud framfor den sanne Gud; hvis alle barn ble oppdratt til å ære, respektere og lystre foreldrene sine, og alle foreldre oppdro barna sine i Guds veier; hvis ingen noensinne tillot en mordets ånd å komme inn i hjertet, hvis det ikke var kriger, ingen drap av mennesker ved mennesker; hvis alle ekteskap forble lykkelige og det ikke skjedde noe brudd på ærbarheten før eller etter inngått ekteskap; hvis alle hadde så mye omsorg for andre at ingen ville stjele—og vi kunne kaste bort alle låser, nøkler og pengeskap; hvis alle snakket sant—alles ord var til å stole på—alle var ærlige; hvis ingen noensinne begjærte det som ikke rettmessig tilkom ham, men hadde så mye utgående omsorg for andres ve og vel at de virkelig trodde på at det var mer velsignet å gi enn å få—for en lykkelig verden vi da ville ha!

I en slik verden, hvor alle elsket og dyrket Gud av hele sitt sinn, hjerte og styrke—hvor alle var opptatt av alle andres

ve og vel i like høy grad som av sitt eget—ville det ikke være noen skilsmisser—ingen ødelagte hjem eller familier, ingen ungdomsforbrytelser, ingen kriminalitet, ingen fengsler, ikke noe politi unntatt for fredelig dirigering og overvåking som en offentlig tjeneste for alle, ingen kriger og ingen militære enheter.

Men mer enn det. Gud har satt i bevegelse fysiske lover som virker i kropp og i sinn, så vel som den åndelige loven. Det ville ikke være sykdom, dårlig helse, smerte eller lidelse mer. Det ville tvert imot være livlig, sprudlende, god helse fylt av dynamisk interesse for livet og entusiastisk interesse for oppbyggende aktiviteter som bringer lykke og glede. Det ville være renslighet, livlig aktivitet, virkelig framgang, ingen slum, ingen degenererte, tilbakeliggende raser eller områder på jorda.

GJENOPPSTÅTTE HELLIGE

Likesom den gjenoppståtte Kristus for til himmelen i skyer, skal han også komme tilbake i skyer (Apostlene 1:9-11; Matteus 24:30). Nettopp mens han kommer tilbake (1 Tessalonikerne 4:14-17), vil de døde i Kristus—de som mottok og ble ledet av Guds Hellige Ånd (Romerne 8:11, 14)—stå opp i en veldig oppstandelse, udødeliggjort—innbefattet alle profetene fra gammelt av (Lukas 13:28). De som har Guds Ånd og som da lever, skal i et øyeblikk forvandles fra dødelige til udødelige (1 Korinterne 15:50-54), og skal stige opp i skyene i lufta, sammen med de oppstandne, for å møte den nedstigende, herliggjorte Kristus (1 Tessalonikerne 4:17).

De skal være sammen med ham, hvor han er, i all evighet (Johannes 14:3). Sammen med ham skal de komme ned, ut av skyene, og derfor den samme dagen stå med ham på Oljeberget (Sakarias 14:4-5).

Disse forvandlede, omvendte hellige, som nå er gjort udødelige, skal så regjere folkene—nasjoner av dødelige—under Kristus (Daniel 7:22; Åpenbaringen 2:26-27; 3:21).

SATAN ENDELIG FJERNET!

Denne den mest strålende begivenheten i hele jordas historie—den herliggjorte, allmektige Kristus som overnaturlig og majestetisk kommer ned til jorda i skyene—vil endelig sette en stopper for Satans listige, forførende og usynlige styre.

Kristus tilbakekomst i suveren herlighet som kongenes Konge og herrenes Herre, er skrevet ned i Åpenbaringen 19. Men hvilke andre store begivenheter vil måtte finne sted før det kan bli fred, LYKKE og GLEDE på jorda? Djevelen SATAN vil måtte fjernes fra jordas trone.

Men Åpenbaringen 20:1-3 beretter følgende forhåndsnyhet: ”Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd. Han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år, og kastet ham i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene—ikke før de tusen år var til ende. Deretter skal han slippes løs en kort tid.”

Menneskets dag, hvor Satan i 6000 år har hersket over, forført og villedet menneskeheten, vil være over.

Satan vil ikke lenger være i stand til å kringkaste gjennom lufta til menneskeånden. Han vil ikke lenger være i stand til å injisere sin sataniske natur i intetanende mennesker—den naturen vi har blitt forledet til å kalle ”menneskenaturen”.

MENNESKENATUREN VIL IKKE FORSVINNE MED EN GANG

Men det betyr ikke at den tilegnede, satanistiske holdningen vil forsvinne fra menneskenes sinn øyeblikkelig. De mange millionene vil ha tilegnet seg den. Og selv om Satan da vil være forhindret fra å fortsette å kringkaste den, så vil det som er ervervet som en vane ikke bli fjernet automatisk.

Likevel har Gud gitt oss mennesker moralsk handlefrihet. Han har gitt oss kontroll over sinnene våre, bortsett fra i den grad vi har blitt forført til å bli blindet av Satans dragning mot det onde.

Men jordas dødelige mennesker vil ikke bli forført lenger! Nå vil den allmektige Kristus og de udødelige hellige som regjerer under ham, begynne å fjerne skjellene som har blindet menneskenes sinn.

Det er årsaken til at jeg sier at fullkomment Utopia ikke kan bli innført alt på en gang. Mange millioner vil fortsatt holde fast ved en opprørske holdning—av forfengeligheit, lyst og begjær. Men med Kristus komme vil en omskoleringsprosess begynne—hvor forførte sinn vil bli åpnet—ledet ut av forførelsen, og bringe dem fram til en frivillig omvendelse.

Fra det øyeblikket Kristus tar over på overnaturlig vis og Satan settes utenfor, skal Guds lov og Den Eviges ord gå ut fra Sion og spre seg over hele jorda (Jesaja 2:3).

Den 6000-årsdommen som Gud avsa over Adams verden om at den skulle være avskåret fra Gud, vil være over. Kristus vil begynne å kalle alle dødelige på jorda til omvendelse og åndelig frelse! Guds Hellige Ånd skal strømme ut fra Jerusalem (Sakarias 14:8).

For en herlighet! En ny dag vil ha demret. Det vil snart komme fred. Menneskene skal vende seg vekk fra "ta"—veien til "gi"—veien, Guds kjærlighetsvei.

EN NY SIVILISASJON vil omfatte hele jorda!

Men hva slags ny verden av i morgen skal deretter utvikles? I Jesaja 2:2-4 og Mika 4:1-3 heter det: "Det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene og høyt hevet over alle høyder. Og alle hedningefolk skal strømme til det. Mange folkeslag skal gå avsted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Han skal dømme mellom hedningefolkene og skifte rett for mange folkeslag. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig."

Tenk på det! Ingen flere kriger. Ingen frykt for mennesker eller dyr. Endelig fred i verden. Noe må skape denne freden. Guds lov, som en bekjennende "kristenhet" sier at har blitt satt ut av kraft, skal utgå fra Jerusalem, og jorda skal bli like full av kunnskap om Guds livsvei, som havet er fullt av vann.

Selv de ville dyrene vil bli temmet og leve i fred. "Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden legge seg hos kjeet. Kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og en liten gutt skal gjete dem. Ku og bjørn skal beite sammen, og deres unger legger seg ned sammen. Løven skal ete halm som oksen. Diebarnet skal leke ved huggormens hule, og det avvente barn skal rekke sin hånd ut over basiliskens hull. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg. For jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn (Jesaja 11:6-9)."

Forestill deg nå de endrende forholdene!

Se på problemene som er løst!

Se nå i et glimt inn i en verden uten analfabetisme, uten fattigdom, uten sult eller hunger. Se inn i en verden hvor kriminaliteten synker raskt, hvor folk lærer ærlighet, moralsk renhet, vennlighet og lykke—en verden i fred, framgang, og overstrømmende velvære.

BEFOLKNINGSEKSPLOSIONEN LØST

Gud forutsier store forandringer overalt i denne herlige, utopiske tidsalderen, som han sier snart vil bryte fram på denne jorda.

Kan du forestille deg det? En verden som gjør store framskritt med å løse de mest kritiske problemene som menneskeheten står overfor.

I dag er befolkningseksplosjonen det største og mest fryktinngytende problemet av alle. Den voksende befolkningen i de fleste land, utkonkurrerer raskt verdens evne til å fø den.

Og områdene med den største befolkningstilveksten er de underutviklede delene av verden—"Har ikke"—nasjonene med fattigdom, uvitenhet, sykdom og overtro. Husk, ikke mer enn 10 prosent av jordas overflate er dyrkbar eller kan pløyes. Og nå i skrivende stund indikerer tall fra De forente nasjoner at verdens befolkning vil doble seg på rundt 34 korte år.

Det daglige illevarslende befolkningspresset er i sannhet et av dagens mest ufattelige problemer.

Men Gud har løsningen. Og den er så enkel. Bare gjør mesteparten av jorda dyrkbar. Gjør de nakne, snø-piskede og taggete fjellene lavere, hev noen av de dype, tørre ørkendalene og legg om verdens vær-mønster. Gjør alle ørkenene grønne og fruktbare. Dyrk opp kjempemessige områder av jorda, slik som Kalahariørkenen, bassenget ved Tchadsjøen og Sahara i Afrika, Gobiørkenen i Asia og de store amerikanske ørkenene. Gjør de vidstrakte, øde strekningene i Mongolia, Sibir, Saudi-Arabia og mange av veststatene i USA, grønne og frodige.

Tin opp de dype ismassene og snødrivene, permafrosten og tundraen fra de vidstrakte, nesten grenseløse strekningene i Antarktis, Nord-Amerika, Grønland, Nord-Europa og Sibir. Planer ut den veldige Pamir-fjellknuten, de kjempemessige gigantene i Himalaya, Atlasfjellene, Taurus, Pyreneene, Rocky Mountains, Sierra-fjellene og Hindukush. Jevn ut de enorme strekningene av Andesfjellene og alle de andre ugjestmilde, himmelstrebende, så godt som ubeboelige fjellene på denne jorda.

Sørg så for godt, lett regn i passe mengder og til rette årstid.
Og hva vil skje?

Mange millioner mål av utrolig fruktbart, produktivt, herlig jordbruksland blir plutselig tilgjengelig—venter bare på å bli oppdaget og tatt fatt på.

Umulig?

For menneskehånd—ja, selvsagt.

Men se hva Gud lover. ”Frykt ikke, Jakob, du usle makk, du Israels lille flokk! Jeg hjelper deg, sier Herren, din gjenløser er Israels Hellige.

Se, jeg gjør deg til en skarp, ny treskevogn med mange tagger. Du skal treske fjell og knuse dem, og hauger skal du gjøre til agner. Du skal kaste dem med skovl, så vinden fører dem bort, og stormen skal spre dem. Men du skal fryde deg i Herren, rose deg av Israels Hellige.

De elendige og fattige leter etter vann, men det er ikke noe. Deres tunge brenner av tørst. Jeg, Herren, jeg vil svare dem. Jeg, Israels Gud, jeg vil ikke forlate dem.

Jeg vil la elver velle fram på bare hauger og [artesiske brønner] kilder midt i daler. Jeg vil gjøre en ørken til en sjø og et tørt land til vannrike kilder. Jeg vil la sedrer, akasier, myrter og oljetrær vokse fram i ørkenen. Jeg vil la sypress, lønn og buksbom gro sammen i ødemarken—så alle skal se og kjenne og legge seg på hjerte og forstå at Herrens hånd har gjort dette, og Israels Hellige har skapt det.” (Jesaja 41:14-20)

RENT VANN—FRUKTBARE ØRKENER

Kan du forestille deg en så fabelaktig scene? Ørkener blir grønne, fruktbare hagelandskaper med trær, busker, boblende kilder og bekker; fjell som senkes og gjøres beboelige.

Legg merke til hvordan Gud beskriver disse forholdene i mange deler av Bibelen.

”Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble. For kilder bryter fram i ørkenen, og bekker i ødemarken. Det glødende sandhavet skal bli til en sjø, og det tørste land til vannrike kilder. På det sted hvor sjakalene hvilte, er det vekst av siv og rør.” (Jesaja 35:6-7)

Les hele 35. kapittel av Jesaja. Gud sier: ”Ørkenen og det tørre land skal glede seg. Ødemarken skal juble og blomstre.

Som krokus [roser] skal den blomstre og juble, ja juble og synge med fryd.” (vers 1-2)

For noen år siden kom det et mindre jordskjelv i en tørr, støvete, trang dal langt inne i en mangfoldighet av lier mellom Bakersfield og Los Angeles i California. Eierne av et nå nesten fullstendig glemt lite utfartssted, som nesten alltid var forlatt fordi området var helt uttørket, overveide å lukke og dra et annet sted.

Plutselig bølget et buldrende, vibrerende jordskjelv gjennom de skrinne liene. Ikke lenge etter at jorda rystet og buldret under dem, hørte de en svak, gurglende lyd. De løp til det tørre, støvete bekkeleiet som slynget seg gjennom eiendommen deres—og ble ytterst forbauset over å se vann flomme raskt avsted. Etter hvert som bekken klarnet, oppdaget de at vannet var krystallklart og rent—ferskt og forfriskende å drikke.

Det skulle være overflødig å si at forretningen tok seg opp igjen. På en eller annen måte hadde jordskjelvet brutt opp en undergrunnsåre, slik at vannet ble sendt i kaskader gjennom eiendommen. Tenk på de vidstrakte, øde strekningene på denne jorda. Lyder det utrolig at Gud kunne få dem til å blomstre som en rose? Hvorfor skulle det egentlig det?

Fjellene ble formet. Store krefter førte til gigantiske foldninger og kjempesprekker og glidninger i jordskorpa. Massive granittblokker hevet seg opp mot himmelen—mens jorda rystet og slingret under kastene fra de største jordskjelvene i dens historie. Fjellene ble dannet—de ble ikke bare til ved en tilfeldighet.

Den allmektige Gud, som dannet haugene og fjellene (Amos 4:13; Salmene 90:2), vil omdanne dem og på ny forme denne jordas overflate.

Les om de kjempestore jordskjelvene som ennå skal komme, som direkte vil fullføre mye av gjenskapningen av landoverflatene. (Se Åpenbaringen 16:18; Sakarias 14:4.) Gud sier: ”Fjellene skjelver for ham og haugene smelter...” (Nahum 1:5)

LAND UNDER HAVFLATA GJENVUNNET

Mennesket erkjenner at mye av verdens rikdom ligger under havene. Olje, gull, sølv og en mengde mineraler—disse er utilgjengelige i dag der de ligger utappet, dypt under de vidstrakte verdenshavene.

Dessuten inneholder sjøvann en god del gull, foruten at mesteparten av verdens gullforekomster er under havene.

Mange områder på jorda er herjet av tidevannet—ved brenningenes utrettelige hamring som gradvis sliter ned mer land. Europas lavland, spesielt Holland, består til en viss grad av land som er gjenerobret fra havet.

Tenk på de mange millioner ytterligere mål som vil bli tilgjengelig for menneskene om noen av verdenshavene blir redusert i størrelse. Og Gud sier at det skal de bli! Se selv: ”Da skal Herren tørke ut havbukten ved Egypt og svinge sin hånd over Eufkrat, kløve elven med en sterk storm, så den blir til syv bekker, der folk kan gå tørrskodd over” (Jesaja 11:15; ny overs).

Lyder utrolig—men det er sant!

Og når Jesus Kristus blir jordas store Hersker, vil han bruke denne store makta! I et syn så Johannes englene prise Kristus ved hans komme for å styre denne jorda.

De sa: ”Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige, du som er og som var [Studiebibelen: og som skal komme], fordi du har tatt i bruk din store makt og regjerer som konge.” (Åpenbaringen 11:17)

De forente kreftene av riktig utdanning om virkelig helse og helbredelse for all sykdom etter at man har angret, vil bety fullkommen, utopisk helse.

Les hvordan Gud beskriver det.

”Men der skal vi ha Herren, Den Veldige, i stedet for brede elver og strømmer. Ingen skute rodd med årer skal gå der, intet mektig krigsskip skal fare der. For Herren er vår dommer, Herren er vår lovgiver, Herren er vår konge, han skal frelse oss.”

”Og ingen innbygger skal si: Jeg er syk! Det folket som bor der, har fått sin synd forlatt.” (Jesaja 33:21-22, 24)

Lytt til dette vidunderlige løftet: ”Styrk de slappe hender og gjør de vaklende knær sterke! Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, frykt ikke! Se, der er deres Gud! Hevnen kommer, Guds gjengjeldelse. Han kommer selv og frelser dere. Da skal de blindes øyne åpnes, og de døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble...” (Jesaja 35:3-6)

Gud beskriver lønnen for lydighet mot hans lover om nåde og kjærlighet. Legg merke til Jesaja 58:8: ”Da skal ditt lys bryte fram som morgenrøden, og din legedom snart spire fram...”

LYKKE I HELSE

Når Gud beskriver forholdene med god helse og rikdom som skal komme på plass på jorda, sier han: ”For jeg vil gi deg helsen tilbake og lege dine sår.” (Jeremia 30:17)

”Og de skal komme og synge med fryd på Sions berg. De skal stråle av glede over Herrens gode ting, over korn og most og olje og unge får og okser. Deres sjel skal være som en vannrik hage, de skal ikke lide nød lenger.

Da skal jomfruer glede seg i dans. Unge og gamle skal glede seg sammen. Jeg vil vende deres klage til fryd og trøste dem og glede dem som sørget. Jeg vil la prestene ha fete retter i overflod, og mitt folk skal mettes med mine gode ting, sier Herren.” (Jeremia 31:12-14)

Og hvorfor ikke ha god helse? Hvorfor skulle vi være så villige til å tro at en slik perfekt tilstand av helse og glede er umulig? Hvorfor blir alle disse skriftstedene ignorert i forkynnelsen til den bekjennende kristne? Isteden snakker de om å komme til himmelen med lediggang og makelighet, uten noe å gjøre.

Det følger velsignelser med å holde helselovene—absolutt garanti at god helse blir resultatet—og at sykdom og smitte vil høre fortida til i tredje og fjerde generasjon.

Se hva Gud lover sitt folk: ”Dersom du nå hører på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle hans bud, som jeg gir deg i dag, da skal ... alle disse velsignelser ... komme over deg og nå deg, så sant du hører på Herrens, din Guds røst:

Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken! Velsignet være ditt livs frukt og frukten av din jord og frukten av ditt fe, det som faller av ditt storfe, og det som faller av ditt småfe! Velsignet være din kurv og ditt deigtrau!” (5 Mosebok 28:1-5)

Gud viser også hvordan de enkelte rasene vender tilbake til sine egne land og befolker dem: ”I kommende dager skal Jakob skyte røtter, Israel blomstre og få skudd, og de skal fylle jorderike med frukt.” (Jesaja 27:6)

Gud sier at ruinene skal bygges opp igjen.

”For se, jeg kommer til dere. Jeg vil vende meg til dere, og dere skal bli dyrket og tilsådd. Og jeg vil føre mange mennesker opp på dere, hele Israels hus. I byene skal det igjen bo folk, og ruinene skal bygges opp igjen. Jeg vil føre en mengde mennesker

og kveg opp på dere, og de skal øke og være fruktbare. Jeg vil la det bo folk på dere som i gammel tid ..." (Esekiel 36:9-11).

Les hele Esekiel 36. Gud sier: "... vil jeg igjen la det bo folk i byene, og ruinene skal bygges opp igjen ... Dette landet som var lagt øde, er blitt som Edens hage. Og de byene som var herjet og ødelagte og revet ned, er gjenreist og har fått murer." (vers 33, 35)

Og hva med alle de andre nasjonene? Se selv: "På den tid skal det være en ryddet vei fra Egypt [som fortsatt vil eksistere som en nasjon] til Assyria. [mange av assyrerne vandret for mange århundrer siden midt i Nord- Europa—det moderne Tyskland] Assyrerne skal komme til Egypt, og egypterne til Assyria. Og egypterne skal tjene Herren sammen med assyrerne. På den tid skal Israel være den tredje med Egypt og med Assyria, en velsignelse midt på jorden, fordi Herren, hærskares Gud, har velsignet det og sagt: Velsignet være mitt folk Egypt og mine henders verk Assyria og min arv Israel!" (Jesaja 19:23-25)

FULLSTENDIGE LESE OG SKRIVEFERDIGHETER

Tenk hvilket nesten utrolig skritt forover det ville være hvis alle land og folk overalt snakket, leste og skrev det samme språket.

Men i dag har store deler av jorda ikke engang et skriftspråk. Millioner på millioner er analfabeter—kan ikke lese eller skrive, ikke engang sitt eget navn.

Men så snart den gjenkomne Kristus erobrer denne jorda, vil han la en tid med total lese og skriveferdighet og total utdanning finne sted, og han vil gi verden et nytt, rent språk.

Dette emnet alene krever en hel bok for å bli beskrevet. Hele jordas totale litteraturprosess vil bli forandret. I dag er alle språk fordervet. De er bokstavelig talt fylt med ukristne, hedenske vendinger—overtro—feilbenevnelser—unntak fra reglene—og merkverdige uttale.

Gud sier: " Da vil jeg gi folkene nye, rene lepper [et rent språk; *KJV*] så de påkaller Herrens navn og tjener ham med ett sinn." (Sefanja 3:9)

Tenk på den nye perioden med god litteratur, god musikk, og på alt det dobbeltarbeidet som kan unngås, misforståelser på grunn av språklige vanskeligheter og tusenvis av timer med omhyggelige oversettelser. For en tidsalder det vil bli når hele verden blir virkelig utdannet—og snakker det samme språket.

HVA MED DEN ØKONOMISKE STRUKTUREN?

Gud viser at Jerusalem vil både være jordas finansielle og åndelige hovedstad.

Skaperen sier om den nybygde byen: ”Da skal du se det og stråle av glede, og ditt hjerte skal banke og utvide seg. For havets rikdom [verdens gull- og sølvreserver er for det meste under havene] skal vende seg til deg, folkenes gods skal komme til deg.” (Jesaja 60:5) Men vi har allerede lest at Gud Den Allmektige sier at han vil heve mange steder som nå er dekket av havvann; at han vil gjøre mye mer land tilgjengelig. Forskere vet at det meste av jordas råmaterialer ligger i lagene under havens dyp. Gud sier at denne veldige rikdommen vil bli tilgjengelig for anvendelse under Jesus Kristus styre på denne jorda.

Gud sier at senteret for verdens rikdommer vil være i Jerusalem, og at de svære gjenoppbyggingsprogrammene, rehabiliteringsprosessene og den nye tidsalderens pionerarbeider som vil ta til, vil bli bakket opp av denne rikdommen.

”Enda en gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden, havet og det tørre land. Jeg vil ryste alle folkene, slik at alle folkenes lengsel [ønskelige ting] skal komme, og jeg vil fylle dette hus med herlighet, sier Herren, hærskares Gud. Sølv er mitt, og gullet er mitt! sier Herren, hærskares Gud.” (Haggai 2:6-8)

Men Guds store skattkammer vil stå til det offentlige rådighet. Ingen gullbarrer deponert i dype, underjordiske hvelv—fullstendig unyttige, bortsett fra hva de symboliserer—ingen frykt for tyveri eller plyndring. Men skjønne dekorasjoner som rent tar pusten fra en for hovedstadsbygningen, templet som Kristus vil bo i.

En fast standard vil bli etablert, og verdiene vil aldri forandres. Ikke flere spekulasjoner eller spill med andres evner.

Aldri mer vil noen tjene seg rik ved å investere i andres arbeide og kreative evner. Ingen aksjemarkeder, verdensbanker, finanssentre, assuranceselskaper, panteseselskaper, låneforetagender eller avbetalingskontrakter.

Under Guds overstrømmende styre vil folk bare kjøpe hva de trenger, når de har råd, når de har kontanter til å betale for det. Ikke lenger renter. Og ikke mer skatter.

TIENDESYSTEMET

Men tiendesystemet vil bli universelt.

Våre dagers regjeringer forlanger opp til 40, 50, ja til og med 90 prosent i arveavgifter, inntektskatter og indirekte skatter, føderale, statlige og kommunale skatter, skoleavgifter og byskatter.

Men Gud forlanger bare ti prosent. Og av disse ti prosent vil hele jordas statsstyre, utdanning og åndelige lederskap bli finansiert.

”Skal et menneske rane fra Gud, siden dere raner fra meg? Men dere sier: Hva har vi røvet fra deg? [Og Gud svarer:] Tienden og de hellige gaver. Forbannelsen har rammet dere, og fra meg røver dere, hele folket. Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det finnes mat i mitt hus. Prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål!” (Malakias 3:8-10) Det er en profeti for i dag.

Og for en velsignelse det vil bli. Ingen av de finansielle gjeldsbyrdene som hviler som en forbannelse over folk flest i dag.

Gud sier at finansielle velsignelser vil bli dagens orden.

Avskaff tyveri, ran, ulykker, naturkatastrofer, rust, forråtnelse og sykdom på planter, lager og ved produksjonsselskapene. Hvor mye billigere kunne varer da selges for—og med hvor mye større fortjeneste?

VÆRFORHOLDENE

Fjern problemer med været, insektskader, plantesykdommer og sopp fra gårdbrukerne—tap på grunn av regjeringens priskontroll og oversvømmende markeder—og hva ville deres lodd i livet bli?

Gud vil få til alt dette.

Gud er vår himmelske Far og mangemilliardær. ”...gullet er mitt!” sier han (Haggai 2:8).

Og Gud vil at hvert enkelt av hans barn skal ha virkelig framgang. ”Du kjære! Jeg ønsker at du i alle ting må ha det godt og være ved god helse...” (3 Johannes 2). Jesus sa: ”Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod.” (Johannes 10:10)

Gud ønsker et meningsfullt liv i overflod for alle.

Men se på materielle ”suksessene” du kjenner til. Hvor lykkelige var de egentlig? Som J. Paul Getty, kjent som en av verdens rikeste menn, engang sa: ”Jeg ville gitt alle millionene mine for bare ett lykkelig ekteskap!”

I Guds rike vil Guds bud bli fulgt. De vil bli standarden som handel, forretningsliv, finans og hele den økonomiske strukturen i verden blir regulert etter.

Og alt vil bli på basis av det å gi. Kristus sa: ”Gi, så skal det bli gitt dere! Et godt mål, stappet, ristet og overfylt, skal bli gitt dere i fanget! For med det samme mål som dere har målt med, skal det måles igjen til dere.” (Lukas 6:38)

Standarden å gi vil bli fulgt i Guds styre på denne jorda—ikke grafse til seg og se gjennom fingrene med midlene, strebe, føre bak lyset, gjøre ting i smug, bruke sjofle knep, bedra og lyve, som er så dagligdags i våre dagers forretningsverden.

Men når Gud omvender den opprørske menneskeheten ved at han viser sin veldige makt—når han lar sine løfter gå i oppfyllelse: ”Så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal prise Gud.” (Romerne 14:11), når han ydmyker menneskets forfengelige, stolte ånd—da vil menneskene bli gjort villige til å gi.

Men inntil Gud bøyer menneskets overmot (Jesaja 2:10-12, 17)—vil ikke folkene på jorda være rede til å godta en slik vidunderlig, kjærlig, sjenerøs og ærlig givende standard for økonomien vår.

Det ville kreve en tykk bok bare å begynne å beskrive de herlige tilstandene som kunne herske på denne jorda—og som til slutt vil skje, når menneskehjertet er ydmyket, omvendt—gitt Guds egen natur (2 Peter 1:4).

Aldri mer vil noen bygge et hus han ikke har råd til og ikke trenger, for å leie det bort til leieboere som hjelper med å betale det. Ikke lenger renter. Gud sier det er synd å låne bort penger for ”åger” eller renter.

En gang hvert 50. år vil all gjeld, offentlig så vel som privat, bli strøket, totalt.

VERDENSØKONOMIEN HELBREDET

Siden regjeringene vil være i hendene på Guds åndelige familie og delvis administrert av de menneskelige lederne som står direkte under den store, regjerende familien—og da det ikke vil eksistere kjempemessige direktorater med overoppsyn over andre store direktorater, som mistenksomt overvåker andre direktorater; ingen militære organisasjoner; ingen ”agenter”(spioner) eller medlemmer av Interpol; ingen kjempekarteller, monopoler, fagforbund eller

gigantiske regjeringsfinansierte prosjekter—vil verdensøkonomien bli sunn.

Du kan tenke over det! Ingen utenlandshjelp lenger—ingen tapte milliarder for å kjøpe ”elskere” (allierte), (Esekiel 23:9, 22; Klagesangene 1:2, 19; Esekiel 16. kapittel) som snur og svikter deg senere. Ikke flere statsgaranterte lån på visse betingelser til industri, til vitenskap og romteknologi, og til skoler og forskningsinstitusjoner.

Isteden vil hver eneste nødvendige industri, undervisningsinstitusjon og forretningsforetagende ha sunne finansielle forhold.

For en verden det vil være!

REGJERINGSSTRUKTUREN I MORGENDAGENS VERDEN

Legg nå merke til hvordan den nye verdensregjeringen vil virke i de neste tusen årene. Det vil ikke bli et såkalt demokrati. Det vil ikke bli sosialisme. Det vil ikke bli kommunisme eller fascisme. Det vil ikke bli menneskekongedømme, et oligarki eller plutokrati. Det vil ikke bli en regjering av mennesker over mennesker. Mennesket har bevist hvor ytterst uegnet det er til å styre seg selv.

Det vil bli en guddommelig regjering—et teokrati—Guds styre som regjerer over menneskene. Det vil ikke bli et styre nedenfra og opp. Folket vil ikke ha stemmerett. Det vil ikke bli en regjering av eller ved folket—men det vil bli en regjering for folket. Det vil bli en regjering ovenfra (Gud Den Allmektige) og ned. Den vil være hierarkisk av form.

Det vil ikke bli holdt valgkampanjer. Ingen dyre pengefondsmiddager. Ingen skitne politiske kampanjer, hvor hver kandidat søker å framstille seg selv i best mulig lys, mens de baktaler, fordømmer og mistenkeliggjør sine motstandere. Ingen tid vil bli kastet bort på å slenge skitt om andre i begjær etter makt.

Ikke noe menneske vil få noe regjeringsembete. Alle i regjeringstjeneste vil være guddommelige, åndelige vesener i Guds rike—Gudsfamilien.

Alle embetsmenn vil bli utnevnt—og det av den guddommelige Kristus, som leser og kjenner menneskenes hjerter, deres innerste karakter og evner, eller mangel på evner. Du vil finne en beskrivelse av Kristus overnaturlige innsikt i andres innerste karakter i Jesaja 11:2-5.

Legg merke til dette: ”Og Herrens Ånd skal hvile over ham—visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, den Ånd som gir kunnskap om Herren og frykt for ham ... Han skal ikke dømme etter det hans øyne ser, og ikke skifte rett etter det hans ører hører [rykter], men han skal dømme de små i samfunnet med rettferdighet og skrifte rett med rettvishet for de saktmødige på jorden ...” (Jesaja 11:2-4).

Husk, Gud er Den Ene Suverene som er kjærlighet—som gir—som styrer med en utadvent omsorg for dem som styres. Han vil styre til det aller beste for folket. De dyktigste, de mest rettferdige, de som er best egnet til tjenesten, vil bli innsatt i alle embeter med ansvar og makt.

Det vil da være to slags vesener på jorda—mennesker, som regjeres av dem som har blitt guddommelige.

Noen oppstandne hellige vil regjere over ti byer, andre over fem (Lukas 19:17-19).

Tenk på det—ingen penger vil bli kastet bort på politiske kampanjer. Ingen splittelse i politiske partier med krangel og hat. Ingen politiske partier!

HVA ER DEN NYE PAKT?

Kort sagt, under den nye pakt, som Kristus kommer for å innføre, vil det vi får se her på jorda være lykke, fred, overflod og rettferd for alle. Har du noen gang lest nøyaktig hva denne nye pakten vil bestå av? Trodde du at den ville avskaffe Guds lov? Tvert imot! ”For dette er den pakt [som Kristus kommer for å opprette, ifølge Hebreerne 8:10] ... Jeg vil gi mine lover i deres sinn og skrive dem i deres hjerter ...”

Når Guds lover er i våre hjerter—når vi elsker Guds veier, og ønsker å leve etter dem, vil menneskenaturen bli drevet til lydighet—folk vil ønske å leve etter den veien som leder til fred, glede, overflod og lykkelig velvære!

Men husk, de menneskene som er igjen på jorda etter Kristus gjenkomst, og som da blir styrt av Kristus og de som er oppstått eller forvandlet til udødelighet, vil fortsatt ha menneskenatur. De vil fortsatt være uomvendte.

TO HANDLINGSMØNSTRE

Men Kristus og Guds regjerende rike, som da er satt opp som den

regjerende familie, vil frambringe det kommende Utopia ved hjelp av to grunnleggende handlingsmønstre.

1) All kriminalitet og organisert opprør vil bli slått ned med makt—guddommelig, overnaturlig makt.

2) Kristus vil så ta fatt på å omskolere og frelse eller åndelig omvende verden.

Legg først merke til hvordan de sosiale og religiøse skikkene vil bli forandret ved guddommelig makt.

Gud ga syv årlige fester og hellige dager som han påbød å skulle holdes. De rommet en stor og betydningsfull mening. De viste Guds hovedplan om hvordan han ville utarbeide hensikten sin med menneskeheten. De var innstiftet for alltid. Jesus overholdt dem og satte et eksempel for oss. Apostlene overholdt dem (Apostlene 20:6, 16; 1 Korinterne 5:8; 16:8). Den sanne, opprinnelige menigheten—medregnet de omvendte hedningene—overholdt dem.

De var Guds vei—Guds skikker for folket. Men folket forkastet Guds veier og skikker, og vendte seg isteden til veiene og skikkene til de hedenske religionene. Folk gjorde hva de selv syntes var rett. Og siden menneskenes sinn i denne verden er fiendtlig innstilt mot Gud (Romerne 8:7), har en fiendtlig holdning mot Guds livsmønster tatt overhånd. De veiene som synes riktige for et menneske, har vært det motsatte av de veiene som fører til fred, lykke og et rikt liv. Disse samme gale veiene synes riktige for folk flest i dag! Vi er klar over at de vil synes riktige—ikke gale—for de fleste som leser dette.

Men kan vi innse at ”Det er en vei som synes rett for en mann, men enden på det er dødens veier.” (Ordspråkene 14:12)? Og hvis du blar over til ordspråkene 16:25, vil du se at det samme blir gjentatt: ”Det er en vei som synes rett for en mann, men enden på det er dødens veier.”

Gud sa gjennom Moses: ”Dere skal ikke gjøre slik som vi gjør her i dag, for nå gjør enhver det som han synes er rett” (5 Mosebok 12:8). Og igjen: ”vokt deg da, så du ikke lar deg lokke til å følge i deres spor [ta opp hedenske, religiøse skikker] ... Du må ikke spørre etter deres guder og si: Hvordan tjente disse folk sine guder? Slik vil også jeg gjøre! Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud. For alt det som er en styggedom for Herren og som han hater, det gjør de for sine guder ...” (vers 30-31).

I dag har den bekjennende, kristne verden forkastet Guds helligdager, hellige for ham, men som en forført ”kristenhet”

hater. Isteden overholder de hedenske dager som jul, nyttårsdag, tradisjonell påske og flere—”som Gud hater”! Mange vet og innrømmer at de er hedenske—men, påstår de, ”vi holder dem ikke for å dyrke de hedenske gudene, men vi bruker deres skikker for å dyrke Kristus og den sanne Gud”.

Dette er den vei som ”synes rett” for folk. De mener kanskje ikke noe galt. De er forført. En forført person vet ikke at han tar feil. Han tror at han har rett. Han kan være like så oppriktig som de som har funnet Guds vei og følger den. Og likevel sier Gud at han ikke vil godta den slags overholdelse eller dyrkelse. Det er en vederstyggelighet for ham—”som han hater”.

Men Gud vil åpne øynene på dem som er forført for sannheten når Kristus vender tilbake for å regjere alle folkeslag av dødelige, de som da fortsatt vil være i live.

ALLE VIL HOLDE GUDS HØYTIDER

Folk vil ikke være forblindet og forført lenger når det gjelder Guds bud og veier. Så vil han tvinge fram lydighet mot skikkene sine.

Gå tilbake til det 14. kapittel av Sakarias:

”Alle de som blir tilbake av alle de hedningefolk som angrep Jerusalem [det vi si de som ikke var med i de hærene som på overnaturlig vis ble tilintetgjort], skal år etter år dra opp for å tilbe Kongen, Herren, hærskares Gud, og for å delta i løvhyttefesten” (vers 16).

Løvhyttefesten er en av de syv, årlige høytidene som Gud påbød folket sitt å overholde. Men det gamle Israel gjorde opprør. De forkastet Guds høytider og vendte seg til hedenske høytider. Etter Esra og Nehemja overholdt jødene dem. Men falske, ”kristne” prester underviste at Guds høytider var en del av ”det gamle mosaiske systemet og ikke for oss i dag”. Prestskapet forførte folk og gjorde dem forutinntatt. Folk ble forført til å tro at jul, nyttårsfest, tradisjonell påske osv. var dager som Kristus innstiftet.

Men nå kommer Kristus tilbake til jorda for å gjenopprette Guds veier—innbefattet Guds høytider. De som nå i ren tross ikke overholder Guds helligdager—som fnyser av dem i bitende forakt—vil overholde dem når Kristus kommer tilbake. Legg merke til hva følgende skriftsted sier:

”Men om noen av jordens ætter [medregnet alle hedningefolk] ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, Herren,

hærskarenes Gud, så skal det ikke komme regn hos dem. Om egypterne ikke drar opp og ikke møter fram, da skal det ikke komme regn hos dem heller. Den samme plage skal ramme dem som Herren lar ramme de hedningefolk som ikke drar opp for å delta i løvhyttefesten. Slik skal den straff være som rammer Egypt og alle de hedningefolk som ikke drar opp for å delta i løvhyttefesten” (Sakarias 14:17-19).

Disse skriftstedene angir den metoden som Kristus vil bruke for å ”styre med en jernstav”—hvordan han vil bruke overnaturlig makt for å få folk av alle folkeslag inn på sine rette veier—veier som er årsaken til virkelige velsignelser.

DET FULLKOMNE STYRET

Ja, Jesus Kristus vil snart vende tilbake til denne jorda. Han kommer i makt og herlighet. Han kommer for å styre alle nasjonene!

Men han vil ikke styre og overvåke alt dette helt alene. Han kommer for å sette opp en verdensregjering. Det vil bli en høyst velorganisert regjering. Det vil bli mange embeter med autoritet.

Her er det på sin plass å stoppe opp for å forklare hvordan denne perfekte formen for regjering vil virke.

For det første er det Guds styre—ikke en regjering av mennesker. Menneskene vil ikke anerkjenne det ennå, men menneskene har gjennom 6000 år av ineffektive, forkludrede, ødsle anstrengelser vist at det dødelige mennesket er ytterst udugelig når det gjelder å styre seg selv på rett måte.

Når det gjelder menneskets evne til å styre og regjere, sier Gud om våre dagers statstjenestemenn: ”Det er ingen som spør etter rettferdighet, og ingen som fører rettssak på ærlig vis. De setter sin lit til usannhet og taler løgn, de har unnfanget ulykke og føder elendighet ... Deres føtter haster til det onde og er raske til å utøse uskyldig blod. Deres tanker er ondskaps tanker. Det er ødeleggelse og undergang på deres veier. Fredens vei kjenner de ikke, og det er ingen rett i deres spor. Sine stier gjør de krokete. Hver den som ferdes der, vet ikke av fred” (Jesaja 59:4,7-8).

Deretter sier folkene under dette menneskelige vanstyre: ”Derfor er retten langt borte fra oss, og rettferdigheten når oss ikke. Vi venter på lys [løsning på samfunnsmessige, personlige, nasjonale og internasjonale problemer], og se, det er mørke. Vi venter på solskinn, og vi må ferdes i den dypeste natt. Vi famler som de blinde etter en vegg, vi famler lik folk som ingen øyne

har. Vi snubler ved høylys dag som om det var i skumringen. Midt iblant friske er vi som døde" (vers 9-10).

Og så, i dette kapitlet som forutsier vår tid, blir den endelige løsningen gitt: "Det skal komme en gjeløser for Sion..." (vers 20) Og det fortsetter: "Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp over deg" (Jesaja 60:1).

Det eneste håp om rettferdighet—om fred—sannhet—om de rette løsningene på alle problemene i denne verden, er Kristus som kommer i makt og herlighet for å etablere en verdensregjering. En riktig regjering. Guds Regjering!

I dette og mange andre skriftsteder viser Gud i sitt Ord til menneskeheten, hvor ytterst hjelpeløse menneskene er til å styre seg selv og sine medmennesker. Nå har 6000 år av menneskelig erfaring brakt menneskeheten til randen av verdens selvmord.

Det vil med andre ord si at de første 6000 årene av Guds 7000-årige mesterplan, ble avsatt for å tillate Satan å arbeide på sitt verk med å forføre verden, fulgt av 1000 år (en tusenårig dag) når Satan ikke vil bli tillatt å gjøre noe "arbeid" med forførelse. Sagt på en annen måte, Gud merket av seks tusenårsdager der mennesket hadde tillatelse å gi etter for åndelig slaveri under synden, fulgt av tusen år med åndelig hvile under Guds styre som blir tvunget fram.

REGJERINGEN PLANLAGT FRA BEGYNNELSEN

Og nå kommer en vidunderlig sannhet. Vi kommer nå til en åpenbart innsikt i den storartete planleggingen og organiseringen av Guds fullkomne styre.

Det vil ikke forekomme uegnede og egoistiske, ambisiøse politikere som søker å legge sine begjærlige hender på regjeringsmaktens tøyler, ved denne verdens villedende, politiske metoder. I dag blir man oppfordret til å stemme på folk som man ikke vet stort om—folk hvis kvalifikasjoner for en stor del er framstilt misvisende. I Guds snart kommende styre vil enhver ansatt embetsmann ha blitt prøvd og testet, trent og gitt erfaringer, og ha blitt kvalifisert etter Guds kvalifikasjoner. Dette fakta illustrerer formålet og nødvendigheten av Menigheten. Menighetens funksjon er ikke bare å omvende "førstegrøden"—ikke bare å bringe frelse til dem som spesielt har blitt kalt ut av verden og inn i Menigheten, men for å

forberede og trene dem til disse lederstillingene i riket når frelse blir åpnet for alle som lever.

Gud har planlagt det på forhånd, og ikke bare for regjeringen sin å styre jorda. I virkeligheten sa han til Adam: ”Gå og planlegg dine egne menneskeregjeringer, skap i ditt eget bilde dine egne guder og religioner; utvikl din egen kunnskap og utdannelsesstruktur, planlegg ditt eget sosiale system (kort sagt, organiser din egen menneskesivilisasjon).”

Men idet han dømte mennesket til å være avskåret fra Gud i 6000 år, forbeholdt han seg retten til å kunne kalle inn til spesiell tjeneste og nær kontakt med Gud, slike som han ville velge for sitt formål. I løpet av denne ”menneskets dag”, har Gud forberedt sin egen tusenårige sivilisasjon, på alle områder—regjering, undervisning, religion—hele Guds sivilisasjon.

Alt startet med Abraham.

I hans dager var det bare en mann på jorda som var av sterk karakter og på samme tid ydmyk og fullstendig lydig og hengiven mot Gud—mot Guds lover, hans påbud og styre. Denne mannen var Abraham.

Gud begynte å trene menn til toppstillinger med autoritet i sin kommende verdensregjering, med Abraham. Abraham holdt til i den mest ”avanserte” sivilisasjonen—det mest utviklede og etter folks mening, det mest ettertraktede stedet på jorda.

Gud sa til Abraham (som da het Abram): ”Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg!” (1 Mosebok 12:1)

Abraham begynte ikke å argumentere. Han sa ikke: ”Men hvorfor? Hvorfor må jeg gi opp alle denne sivilisasjons gleder—og til og med forlate slekt og venner?” Abraham kom ikke med innvendinger, og han nølte ikke.

Det står ganske enkelt skrevet: ”Så dro Abram av sted...” (vers 4). Abraham ble satt på alvorlige prøver. Men etter hans død sa Gud: ”... Abraham hørte min røst og holdt mitt ord—mine bud, mine forskrifter [regjeringsforskrifter] og mine lover” (1 Mosebok 26:5).

Abraham ble trent til en høy stilling i Guds regjering, som snart skal styre verden. Han trodde på, og var lydig og lojal, overfor Guds styre—dets forskrifter og lover.

De løfter som hver enkelt persons frelse gjennom Kristus er bygget på, ble gitt til Abraham. Han blir kalt de trofastes [menneskelige] far. (Galaterne 3:7) Til hedningene i Galatia

skrev apostelen Paulus: ”Og hører dere Kristus til, da er dere [av hedningene] Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet” (Galaterne 3:29). I 16. vers hadde han sagt: ”Men løftene ble gitt til Abraham og hans ætt [etterkommer—Kristus] ...”

Gud begynte å forberede riket sitt med å trene toppfolk for embeter i sin sivilisasjon—med Abraham. Da Abraham viste seg lydige, velsignet Gud hans arbeid og lot ham bli rik. Gud ga ham erfaring i å behandle store rikdommer på en klok måte, og i å dirigere en stor styrke menn under seg.

Isak ble oppdratt av den gudfryktige, lydige Abraham i Guds veier, lydighet mot Guds styre. Han ble medarving med sin far Abraham. Også han var trent i lydighet, og også i å lede og styre andre.

Så ble Jakob, som var født med denne rike arven, utdannet til å følge, gjennom det samme mønsteret som Abraham og Isak hadde lært. Selv om svigerfaren hans lurte ham og holdt ham nede, ble også Jacob velstående. Han var menneskelig—som Abraham og Isak og alle mennesker. Han gjorde feil. Men han overvant. Han angret. Han holdt ut med Gud. Han ga aldri opp! Han utviklet kvaliteter og karakter for lederskap. Han ble far til de tolv største, framtidige nasjonene i den snart kommende morgendagens verden.

HVORDAN REGJERINGEN VIL BLI ORGANISERT

Gud har ikke brukt mange ord på å fortelle detaljert og presist hvordan hans kommende, suverene verdensregjering vil bli organisert. Men han har gitt oss hovedmønsteret. Han har fortalt oss spesielt hvor 14 høytstående ledere (medregnet Kristus) vil passe inn. Og ut fra dem kan vi slutte oss til en god del av den gjenstående regjeringsstrukturen. Mye av den kommende regjeringsstrukturen er i det minste sterkt indikert ut fra det som klart er åpenbart.

Vi vet at det skal være Guds styre. Gud Den Allmektige—Jesus Kristus Far—er suveren Lovgiver, og Overhodet over Kristus, og over alt som er. Vi vet at Kristus vil være kongers Konge og herrers Herre—over både stat og kirke, som således er forent gjennom ham. Vi vet at det gamle Israels kong David (detaljene vil komme senere) vil være konge over de tolv store nasjonene som består av bokstavelige etterkommere etter Israels tolv stammer. Vi vet at hver av de tolv apostlene vil være konge

og sitte på en trone, hvorfra hver vil styre over en av disse store nasjonene som nedstammer fra Israels stammer.

Vi vet at det vil være en regjering ovenfra og ned. Det vil bli en entydig autoritetskjede. Ingen vil bli valgt av folket. Dødelige mennesker har vist at de ikke vet hvordan kvalifikasjoner skal bedømmes, og de kjenner ikke menneskers indre sinn og hjerter, intensjoner og evner. Alle vil bli utpekt guddommelig ovenfra. Alle i embeter med regjeringsmyndighet, vil være oppstandne udødelige, født av Gud—ikke lenger mennesker av kjøtt og blod.

Med dette på sinnet—med kunnskapen om at Abraham er den [menneskelige] far til alle som er av Kristus og arvinger til frelsen, blir det klart at Abraham vil bli gitt et høyere embete i Guds rike enn David, og at han vil være over både israelitter og hedninger. Han er ”far” til omvendte hedninger så vel som israelitter.

Videre bruker Bibelen gjentatte ganger uttrykket ”Abraham, Isak og Jakob” gruppert sammen som et team, og kaller dem til sammen for ”fedrene”. For løftene ble gjentatt også til Isak og Jakob, hvis navn ble endret til Israel.

Det som er klart åpenbart, indikerer følgelig at Abraham, Isak og Jakob vil fungere som et team på topplan, med Abraham som leder av teamet, umiddelbart under Kristus i Guds kommende verdensregjering.

Jesus sa selv at Abraham, Isak og Jakob bestemt skal være i dette herlige og herliggjorte riket (Lukas 13:28).

Josef kvalifiserte seg på en svært spesiell måte, men vi skal komme tilbake til ham litt senere.

BÅDE KIRKE OG STAT

Et annet prinsipp er klargjort i Guds Ord: Kirke og stat vil bli forent under Kristus. Det vil bli en regjering over alle nasjoner. Det vil bli en kirke—en Gud—en religion—ett undervisningssystem—en sosial orden. Og som i Guds opprinnelige mønster i det gamle Israel, vil de være forent.

Tre menn—Peter, Jakob og Johannes av de opprinnelige tolv disiplene—fikk det privilegium å se Guds rike i et syn (Matteus 17:9). I dette synet ble Jesus, som i virkeligheten var med dem personlig, forvandlet—og så ut som den herliggjorte Kristus. Ansiktet hans ble lyst og skinte som sola, klærne hans hvite som

lys. To andre viste seg sammen med ham i dette synet—dette glimtet inn i det kommende riket—det var Moses og Elias. Disse to i synet, representerte ledelsen for stat og kirke, med og under Kristus, slik de vil være i Guds rike. Både Moses og Elias kvalifiserte seg i løpet av livet sitt, som mennesker til svært høye embeter i Guds rike.

Det var gjennom Moses at Kristus (ja, han var Det gamle testamentes Gud, slik mange, mange skriftsteder viser) ga lovene og regjeringsforskriftene for nasjonen Israel. Moses var trent som sønn av farao (kongen av Egypt). Hans opplæring og erfaring var blant hedningene så vel som blant Israels barn.

Elias er framfor alle andre framstilt i Skriftene som den profeten som gjenopprettet tilbedelsen av den sanne Gud—og lydighet mot hans bud. Da Elias ga kong Akab ordre om å samle "hele Israel" på Karmel-fjellet (1 Kongebok 18:19-21), og profetene til Ba'al og Astars (engelsk Easter—som tradisjonell påske kommer fra!), sa han: "Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Dersom Herren er Gud, så følg ham! Og dersom Ba'al er det, så følg ham!" (vers 21) Og da ilden, etter Elias bønn på 18 sekunder (vers 36-37), ved et mirakel falt ned fra himmelen og fortærte Elias offer, falt folket ned på sitt ansikt og sa: "Herren, han er Gud! Herren, han er Gud!" (vers 39)

Synet med Jesus forvandling (Matteus 16:27 til 17:9) ga apostlene Peter, Jakob og Johannes et forutsyn på Kristus komme i hans rike—slik han skal komme. Dette indikerer følgelig at Moses og Elias representerte ledelsen under Kristus av den statlige eller nasjonale verdensregjeringen (under Moses), og kirken eller religiøs aktivitet (under Elias).

Som "fedrene" Abraham, Isak og Israel, vil disse to bli oppstandne, udødelige i makt og herlighet. Det er gitt ganske sikre indikasjoner på at under Kristus som kongers Konge og under Kristus toppteam—"fedrene", vil Moses stå over all organisert nasjonal og internasjonal statsstyrelse, og Elias over all organisert kirkevirksomhet, og religiøs og utdanningsmessig aktivitet. Faktisk er evangeliet og den religiøse utviklingen utelukkende åndelig utdanning. Og det er betydningsfullt at Elias hadde organisert og ledet tre skoler eller høyskoler (2 Kongebok 2:3, 5; 4:38—i Betel, Jeriko og Gilgal), som underviste om Guds sannhet i en verden som var fordervet av falsk, hedensk utdanning.

PÅ DET NASJONALE PLAN

Nå vil vi få ytterligere innsikt i organisasjonen i Guds kommende verdensregjering.

På det nasjonale plan vil nasjonene som nedstammer fra de to stammene Efraim og Manasse (Josefs ætt), bli de to ledende folkene i verden (Jeremia 30:16-18; 31:4-11, 18-20; Jesaja 14:1-2; 5 Mosebok 28:13).

Men nest etter dem vil være de folkene som nedstammer fra de andre Israels stammer. Og etter dem, men fortsatt velstående og fulle av overveldende velsignelser, vil de hedeske nasjonene være.

Den oppstandne og udødelige kong David vil være konge i makt og herlighet under Moses over alle de tolv nasjonene til Israel. (Jeremia 30:9; Esekiel 34:23-24; 37:24-25). Hver av de opprinnelige tolv apostlene vil være konge under David, over hver sin av disse da suverent velstående nasjonene (Matteus 19:28).

Under apostlene, hver av dem nå konge over en stor nasjon, vil det være herskere over distrikter, stater, fylker, grevskaper eller kommuner, og over byer.

Men i hvert tilfelle vil disse kongene og regentene være oppstandne udødelige som er født inn i Guds rike (familie) som åndelige vesener—ikke dødelige av kjøtt og blod. Og i hvert tilfelle vil de utgjøre dem som har kvalifisert seg, ikke bare ved å omvende seg, men ved å seire, ved å utvikle åndelig karakter, ved vekst i Kristus kunnskap—ved å få trening i å bli styrt av Guds lover og styre, så vel som ved å lære å styre.

Lignelsen om pundene (Lukas 19:11-27) og talentene (Matteus 25:14-30) gjør dette svært klart. Det blir fortalt at den som tidoblet sine åndelige evner, ville styre ti byer, mens den som bare utviklet halvparten så mye av Guds karakter og evner, ville få overgitt styret av fem byer. Lignelsen med talentene viser det samme, men også at vi skal dømmes etter hvor godt vi gjør det med det vi har blitt tildelt. Det vil si at en med mindre evner vil bli dømt etter motivering, flid, iver og utholdenhet i forhold til evnene sine. Av den som har arvet og er gitt mye av naturlige evner og åndelige gaver, vil mye bli forlangt. Den som har mindre evner, har akkurat like stor sjanse til lønn i Gud rike som den med de gode evnene—hvis han prøver like hardt.

Men hva med alle de hedenske nasjonene? Hvem vil bli gitt toppstillinger til å styre over dem?

Det er sterkt antydning—ikke et endelig, direkte utsagn, men antydninger i henhold til prinsipper og direkte oppdrag som er åpenbart, at profeten Daniel vil bli gjort til konge over alle sammen, direkte under Moses. Hvilken profet—hvilken Guds mann—sendte Gud for å bli trenet på topplanet av regjerings-autoritet i verdens aller første verdensrike? Og hvem nektet å følge hedenske veier og skikker, selv da han tjente nest etter kongen selv i autoritet? Hvem viste seg å være lojal mot Gud og dyrkelsen av Gud, og lydige mot Guds lover—selv da han tjente på topplanet i det første verdensriket?

Jo, det var selvsagt profeten Daniel.

Umiddelbart kunne man tenke seg at Kristus ville sette apostelen Paulus som leder—under Moses og under Kristus—over alle de hedenske nasjonene. Og sant nok, Paulus kvalifiserte seg for et høyt embete over hedningene.

Men Daniel var kastet inn i nesten daglig kontakt med kongen i verdens første verdensregjering. Og selv om det var et styre av mennesker, viste Daniel seg fullstendig lojal og lydige mot Gud og Guds styre. Han ble brukt til å åpenbare for kong Nebukadnesar og hans nærmeste etterfølgere, at det er Gud som regjerer over alle riker. Daniel fraba seg kongens overdådige mat og delikatesser, medregnet det som ifølge Guds helselover var urent. Han ba til Gud tre ganger om dagen til tross for at det betydde at han ville bli kastet i løvehulen. Han stolte på at Gud ville beskytte og befri ham fra løvene. Han vant viten og visdom i statsaker og administrasjon av styre over nasjoner.

Da Gud gjennom profeten Esekiel nevnte opp tre av de mest rettfærdige menn som noensinne har levd, nevnte han Daniel som en av dem. De andre to var Noah og Job (Esekiel 14:14, 20). Og det er tydelig at Gud vil utpeke Noah og Job til svært høytstående embeter. Mer om det senere.

I sitt Ord ga Gud Daniel forsikring om at han skal være i Guds Rike ved oppstandelsen (Daniel 12:13).

I forbifarten er det en interessant mulighet å tenke seg at Daniels tre kolleger i Kaldeerrikets tjeneste, Sadrak, Mesak og Abed-Nego, kanskje skal tjene som et team direkte sammen med og under Daniel, slik som de tre ”fedrene” høyst sannsynlig skal tjene som et team med og under Kristus selv. Faktisk er det flere slike team som synes å være mulige.

Men hva med Paulus? På samme måte som de tolv opprinnelige apostlene ble sendt til de av Israels hus som var

tapt av syne, var Paulus hedningenes apostel. Det er nøkkelen. Kristus selv sa greit at hver av de tolv skal bli konge over hver sin av Israels nasjoner. Det er utenkelig at Paulus bare skulle bli satt over en hedensk nasjon. Det kan til og med synes som om Paulus rangerte litt høyere i evner og oppnådde resultater enn noen av de tolv apostlene. Og igjen, ingen hedensk nasjon vil bli så stor som Israels nasjoner.

Alt tyder derfor på at Paulus vil få et embete over alle hedenske nasjoner, men under Daniel.

Selvsagt vil Kristus utpeke konger over hver hedensk nasjon. Og distriktsregenter under dem, og herskere over byer. Det er ingen antydninger om hvem disse vil være, utover at de apostler og evangelister som arbeidet med og direkte under Paulus—Barnabas, Silas, Timoteus, Titus, Lukas, Markus, Filemon osv.—utvilsomt vil få betydelige embeter. Og hva med andre hellige fra samme tid, i kirkens første, blomstrende år, da medlemstallet økte mangfoldig i antall omvendte? Og hva med de mange som senere og ned til våre dager har blitt omvendt?

Her kan vi bare nevne det som synes å være temmelig klart indikert ut fra det som Gud allerede har åpenbart.

DET INTERNASJONALE PLAN

Ved siden av disse utnevnelserne til styre over land og grupper av land på det nasjonale plan som er åpenbart og antydnet, vil det være høytstående stillinger på det internasjonale plan med vitenskapelige og sosiale funksjoner. Og det er noen få indikasjoner på hva noen av disse foretakene vil gå ut på, og det mulige—for ikke å si sannsynlige—personell.

Siden Noah levde først, vil vi nå se på Noah. I Noahs dager var hovedgrunnen til vold og kaos i verdenstilstanden rasehat, blandingsekteskap, og raseuroligheter forårsaket av menneskenes anstrengelser for integrering og sammensmelting av rasene, i motsetning til Guds lover. Gud hadde satt grensene for nasjonene og rasene fra begynnelsen av. (5 Mosebok 32:8-9; Apostlene 17:26) Men folkene hadde nektet å bli i de landene som Gud hadde pålagt dem å være i. Det var grunnen til korrupsjonen og volden, som gjorde slutt på den verden. I 100 år prekte Noah Guds veier til folkene—men de brydde seg ikke om det.

På den tida sto verden overfor en befolkningsekspløsjon, akkurat som i dag. Det var da ”menneskene begynte å bli

mange på jorden” (1 Mosebok 6:1). Om vår tid, akkurat nå, sa Jesus: ”Og som Noahs dager var, slik skal Menneskesønnens komme være.” (Matteus 24:37)—eller, som det står i Lukas 17:26, ”Og slik som det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager.” Det er tida rett før Kristus kommer tilbake. I dag er rasekriger, rasehat, raseopptøyer og raseproblemer blant de største, sosiale problemene i verden.

Noah forkynte stort sett til menneskene den tida han levde. Men Noah, i oppstandelsen, udødelig og i kraft og herlighet, vil bli gitt makt til å håndheve Guds veier i henhold til raser.

Det synes klart at Noah vil lede et omfattende prosjekt med å forflytte rasene og nasjonene innen de grensene Gud har satt for dem, for deres eget beste, lykke og de største velsignelsene. Dette vil bli en enorm prosess. Det vil kreve en stor og enormt omfattende organisasjon, forsterket med makt til å flytte hele nasjoner og raser. Denne gangen vil folkene og nasjonene flytte dit Gud har planlagt for dem, og ingen tross vil bli tolerert. For et paradoks. Folk vil bli tvunget til å bli lykkelige, å ha fred, å finne et rikt liv fylt av glede!

Tidligere sa vi at vi ville komme tilbake til Josef, Israels sønn og Abrahams oldebarn.

Josef ble administrator for matforsyningen i datidas største rike på jorda—Egypt. Josef var ensbetydende med ”rikdom”. ”Og Herren var med Josef, så alt lyktes for ham... Herren lot alt det han gjorde, lykkes i hans hånd” (1 Mosebok 39:2-3). Han ble gjort til den faktiske herskeren for farao i verdens største rike. Men hans spesialitet var å hankses med økonomi—velstand. Og det han gjorde, gjorde han på Guds vis.

Det synes derfor klart at Josef vil bli direktør for verdensøkonomien—landbruk, industri, teknologi og handel—så vel som finanser og pengesystemet. Disse systemene vil bli på internasjonalt plan, likt for alle land.

Josef vil utvilsomt utvikle en stor og fullkomment effektiv organisasjon av udødelige og fullkommengjorte, som vil være sammen med og under ham i denne kjempeadministrasjonen. Dette vil bli en administrasjon som vil få hunger, sult og fattigdom til å forsvinne. Det vil ikke eksistere lutfattige slumstrøk. Det vil være universell velstand!

Et annet kjempeprosjekt i internasjonal verdensmålestokk, vil bestå i å gjenoppbygge de ødelagte stedene og konstruere hva for enn slags kjempestore og kolossale bygg og anlegg som

Kristus vil trenge for den verden han vil skape. ”De skal bygge opp igjen det som ble ødelagt i eldgammel tid, gjenreise det som har ligget øde fra de første slekter. De skal fornye ødelagte byer, det som har ligget øde fra slekt til slekt” (Jesaja 61:4).

Job var den rikeste og største mannen i Østen (Job 1:3), og en kjent byggmester. (Sammenlign Job 3:13-14 med Guds utfordring i Job 38:4-6.) Han var så rettskaffen og fullkommen at Gud til og med utfordret Satan til å finne en brist i karakteren hans. Nå var det faktisk en fryktelig synd i livet hans—selvrettferdighet. Men Gud brakte ham til omvendelse (se Job, kapitlene 38-42). Når først denne mannen, med en slik styrke og selvbeherskelse at han kunne bli så rettskaffen ved egen styrke, var blitt ydmyket og brakt til å stole på Gud, fylt av Guds Ånd—ja, da kunne vel ikke noe menneske som noensinne har levd, måle seg med ham som ingeniør over vidstrakte, veldige verdensprosjekter.

Det er følgelig sterke indikasjoner på at Job vil bli direktør for en verdensomfattende by—og regionsfornyelse, idet han vil stå for gjenoppbyggingen av de øde stedene og tilintetgjorte byene, ikke slik de er nå, men etter Guds mønster; kjempemessige ingeniørprosjekter, så som dammer og kraftanlegg—eller hva enn den regjerende Kristus vil forordne.

I det minste en mann til synes antydnet som toppassisterende i denne vidstrakte administrasjonen. Det er Serubabel (Haggai, og Sakarias 4).

Så mye om den nye verdens supersivilisasjon på det nasjonale og internasjonale plan.

Nå kommer vi til morgendagens verden på det individuelle plan—kirke—religion—utdannessystemet.

MORGENDAGENS UTDANNELSE OG RELIGION

Når Jesus Kristus kommer tilbake til jorda, denne gangen i Gud Skapers fulle suverene makt og herlighet, kommer han for å frelse verden åndelig.

Når han sitter på sin herlighets trone i Jerusalem, vil alle folkeslag av dødelige, av kjøtt og blod, være der foran ham. Han skal begynne med å skille ”sauene fra geitene”. Henvendt til sauene ved hans høyre side: ”Da skal kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv

det riket som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt” (Matteus 25:34).

De som er omvendt nå, er arvinger. Vi skal arve riket når Kristus kommer. De døde i Kristus skal oppvekkes og oppstå først—forvandlet til udødelig ånd. De av oss som da er i live, i Kristus, skal på et øyeblikk bli forvandlet til udødelig ånd og sammen med de oppstandne rykkes opp, for å møte den nedstigende Kristus i lufta.

Vi skal da bli skilt ved udødelighet fra de dødelige menneskene på jorda.

Hvor enn Jesus er, fra da av skal vi alltid være med ham. Hvor vil han være? På den dag skal han stå med føttene på Oljeberget (Sakarias 14:4).

Det er etter dette at han skiller sauene (de som angrer, tror og mottar hans Hellige Ånd) fra geitene (de som gjør opprør). Denne utskillelsen, som vil bestå i å utdanne omvendte for Guds rike, vil fortsette gjennom hele Kristus tusenårige styre på jorda.

Kristus vil gi alle folk et nytt og rent språk: ” Da vil jeg gi folkene nye, rene lepper, så de påkaller Herrens navn og tjener ham med ett sinn” (Sefanja 3:9).

Guds rene sannhet vil bli kunngjort til alle folkeslag. Ingen vil mer bli forført. ”For jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn” (Jesaja 11:9).

Kristus er ”Isais (far til David) rotskudd,”. Det er altså til Kristus hedningefolkene vil søke (Jesaja 11:10). Kristus vil rekke ut hånden sin for å frelse hele Israel (vers 11). (Se også Romerne 11:25-26).

Men alt dette arbeidet med verdensforkynnelse—med åndelig å frelse verden (som helhet, ikke nødvendigvis hvert enkelt individ, men opplagt et flertall)—vil samtidig nødvendigvis gjøre at verden blir omskolert.

Et av de store problemene som den tilbakevendte, herliggjorte Kristus vil stå overfor, vil være å omskolere de antatt utdannede. Disse hjernene—og de er faktisk verdens skarpeste og beste hjerner—har blitt så fordervet ved falsk lære, at de vil være ute av stand til å godta sannhet før de først har avlært feilene. Og det er minst ti ganger verre å avlære seg feil som har blitt fast rotfestet i sinnet, enn det er å begynne fra bunnen av og lære ny sannhet.

Det kan faktisk ta lengre tid for dem å nå til erkjennelse av sannhet—til å bli virkelig utdannet—enn det vil ta for verdens analfabeter.

Guds inspirerte Ord, Bibelen, er grunnlaget for viten. Men de har blitt trenet til å oppfatte dette sanne grunnlaget med forutinntatt forakt.

Ja, utdanning og omskolering av denne verden vil i sannhet bli en av de viktigste oppgavene Guds rike vil stå overfor, etter at Kristus kommer tilbake for å styre. I dag følger folk falske, forføreriske verdier. All deres tenkning vil kreve en reorientering—en endring av retning.

EN HOVEDKVARTERSMENIGHET

V i har sett at etter at denne tusenårsperioden begynner, vil jorda være så full av sann kunnskap fra Gud, som havene er fulle av vann (Jesaja 11:9). Hvordan vil dette skje?

Profeten Mika gir en del av svaret: ”Men det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene, og høyt hevet skal det være over alle høyder. Og folkeslag skal strømme opp på det” (Mika 4:1).

Profetiene bruker ”fjell” som symbol på en større nasjon, og ”høyder” som symbol på mindre land. Med andre ord, Guds rike, riket av oppståtte udødelige—det styrende riket—vil bli etablert med fullstendig autoritet over de større landene (av dødelige) og stå høyt over de små landene—og folk vil strømme til Gud rike. Fortsett så:

”Mange hedningefolk skal gå avsted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg og til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi ferdes på hans stier! For fra Sion [kirken] skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Han [Kristus] skal dømme mellom mange folkeslag og skifte rett for veldige hedningefolk helt til de fjerneste land. De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Folk skal ikke lenger løfte sverd mot hverandre og ikke mer lære å føre krig” (vers 2-3).

Denne kunnskapen—denne opplæringa—til og med kjennskapet til Guds lov—skal gå ut fra Menigheten—og fra Jerusalem, den nye verdenshovedstaden.

Kristus selv vil regjere fra Jerusalem. Det er tilkjennegitt at de udødelige som er utvalgt av Kristus til å utgjøre hovedkvartermenigheten, vil være stasjonert der sammen med Kristus og direkte under Elias ledelse. Åpenbaringen 3:12 forespeiler at de som tilhører ”Filadelfia perioden”, vil være støtter i denne hovedkvartermenigheten.

Dernest synes det som om den oppstandne døperen Johannes vil være i denne overordentlig viktige menighetsorganisasjonen ved hovedkvarteret, i samarbeid med og direkte under Elias. Han kom ”i Elias ånd og kraft” (Lukas 1:17). Om ham sa Jesus ”Sannelig sier jeg dere: Noen større enn døperen Johannes er ikke oppreist blant dem som er født av kvinner...” (Matteus 11:11). Han var den ”Elias” som var forutsagt å skulle komme (Matteus 11:7-11).

Jesus sa at ikke noe menneske som noensinne hadde levd, var større enn døperen Johannes. Likevel, selv den minste i det oppstandne riket vil være større (Matteus 11:1). Det er tydelig at døperen Johannes vil bli satt i en høy stilling. Det synes logisk at han skal plasseres sammen med, eller umiddelbart under Elias.

ELIAS SKULLE KOMME I VÅR TID

Husk nok en gang på Guds dobbeltprinsipp. Som Jesus sa i Matteus, passet profetien i Malakias 3:1 på døperen Johannes som et forbilde; men leser du videre til vers 5, blir det klart at profetien omtaler en som skulle rydde veien for Kristus tilbakekomst. Døperen Johannes var en røst som ropte ut i den fysiske ørken ved elva Jordan, og ryddet vei for Kristus da han første gang kom som et fysisk menneske, til sitt fysiske tempel i Jerusalem og til Judas fysiske folk, for å bringe den glade forhåndskunngjøringen om at Guds rike ville bli grunnlagt i framtida. Men Elias var også et forbilde på en budbærer som skulle rydde veien for Kristus andre komme. En røst som ville rope ut i den verdensomspennende, åndelige ørkenen av religiøs forvirring, og rydde veien for den åndelige, herliggjorte kongenes Konge og herrenes Herre, som skulle komme i Guds høyeste makt og ære til sitt åndelige tempel, Menigheten (Ef 2:21), for faktisk å etablere Guds rike.

Matteus 17:1-8 forteller om Peter, Jakob og Johannes som i et syn så Moses, Elias og Kristus herliggjort i Guds rike. Deretter spør disiplene Jesus i vers 10: ”Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme?” Ikke glem at døperen Johannes hadde avsluttet sin gjerning og var blitt fengslet, alt før Jesus begynte sin gjerning. På den tida da disiplene kom med dette spørsmålet, hadde døperen Johannes kommet, og blitt henrettet. Likevel svarte Jesus, idet han snakket om framtida: ”Elias skal nok komme og sette alt i rette stand” (vers 11, norsk 1978).

Dette kan umulig referere til døperen Johannes. Døperen Johannes gjenopprettet ikke noe, men

oppfordret folk til å omvende seg som en forberedelse på Jesus første komme som et fysisk menneske.

I de første få årene i den nytestamentlige menighetens eksistens, ble Jesus sanne evangelium undertrykt og erstattet med et falskt evangelium. Det var ikke Kristus budskap (om Guds rike), men menneskers falske budskap om en Kristus som opphevede sin Fars bud.

Malakias 4:5-6 skildrer også den Elias som skal komme ved slutten av kirketidsalderen—på et tidspunkt da Kristus ville komme og tilintetgjøre jorda fullstendig, om ikke dette budskapet for endetiden ble kunngjort. (slå landet med bann i dette verset er oversatt fra det hebraiske, som i den engelske Moffattoversettelsen er gitt betydningen fullstendig ødeleggelse.)

UTDANNELSE I MORGENDAGENS VERDEN

Denne hovedkvartermenigheten i Kristus egen verdenshovedstad, Jerusalem, vil da uten tvil få i oppdrag å administrere verdens nye utdannelsessystem.

Det er også indikert at undervisning i åndelig sannhet—det sanne evangelium, verdens åndelige omvendelse—vil bli ledet verden over fra denne hovedkvartermenigheten under Elias, og under Kristus direkte overoppsyn med det hele.

Hovedformålet med at Kristus kommer tilbake til jorda, er åndelig å utvikle guddommelige karakter i menneskeheten og frelse verden. De fleste religiøse mennesker, prester og evangelister (fundamentalister) har antatt at denne tida, nå, er den eneste frelsens dag. Det skriftstedet de støtter seg til (2 Kor 6:2), er feil oversatt. Det skulle vært oversatt "en frelsens dag", ikke "frelsens dag" (sitat fra Jesaja 49:8, hvor det i engelske bibeloversettelser er riktig oversatt med "en frelsens dag"—i de skandinaviske oversettelsene er "en" feilaktig utelatt). Hvis Kristus hadde søkt å "frelse" verden, ville han ha frelst verden. Den har ikke blitt frelst. Gud bruker ikke et Babylon av forvirrede, innbyrdes uenige, religiøse organisasjoner, delt i hundrevis av forskjellige retninger for teologiske lærerretninger, som sitt redskap.

Men den virkelige verdensforkynnelsen vil bli administrert fra denne hovedkvartermenigheten, av oppstandne udødelige, under direkte og personlig oppsyn av Kristus selv.

Det er en ting det ikke vil være i menighetshovedkvarteret i tusenårsriket, nemlig en komité av intellektuelt ”lærde”, til å bestemme om Kristus lære er sanne lærerretninger.

Det var ingen slik komité for lærerretninger i hovedkvarterets menighet i Jerusalem i det første århundre. All opplæring kom fra Kristus gjennom apostlene—noen få ganger kommuniserte Kristus til apostlene gjennom profetene (av hvilke det ikke er noen i Guds menighet i dag, siden Bibelen for vår tid er fullstendig.) Guds menighet i dag, som i det første århundret, mottar læren sin fra den levende Kristus, gjennom en apostel, akkurat som i 31 e. Kr.

En annen enorm organisasjonsmessig funksjon vil bli dirigert fra hovedkvarteretsmenigheten—nemlig ledelsen av alle verdens menigheter. Disse menighetene vil bestå av dem som blir omvendt—unnnfanget av Gud ved at de mottar hans Hellige Ånd—skjønt fortsatt dødelige.

OVERVINNELSE OG KUNNSKAPSVEKST I TUSENÅRSRIKET

Akkurat som de omvendte kristne i vår egen tid må fortsette å leve et liv i overvinne og åndelig vekst og utvikling (2 Peter 3:18), må de i tusenårsriket gjøre det samme. Heldigvis trenger de ikke å overvinne Satan. Men de må overvinne alle onde innskytelser, vaner og fristelser som er en del av dem selv.

Med bare en kirke—en religion—og en tro—vil det bli mange menigheter i hver by og mange andre spredt utover landet. Det kommer til å bli distriktsinspektører for de enkelte distrikter, og prester, eldste og mannlige og kvinnelige menighetstjenere i hver lokale menighet.

Dette gir en viss innsikt i hvordan verden kommer til å bli organisert.

Dette viser hvordan en overordnet verdensregjering kan og vil bli etablert her på jorda.

Den egentlige hensikten med menigheten i vår tid, er å sørge for Guds yrkesskole eller lærerhøyskole for utdanning i åndelig kunnskap, undervisning og guddommelig karakter, slik at alle stillingene på begynnelsen av Kristus vidunderlige, tusenårige styre her på jorda kan bli fylt.

På slutten av dette kommende, tusenårige styret til Kristus her på jorda, kommer den endelige dommen.

Jeg har nevnt i denne boka at Gud på den tida da den første Adam syndet, stengte av "livets tre" som symboliserer Den Hellige Ånds gave fra Gud og unnfangelse med udødelig Gudsliv, for menneskeheten som helhet, inntil Kristus, den andre Adam skal ha overtatt for Satan på jordas trone og styrer alle folkeslag på jorda.

I mellomtida har vi vist hvordan profetene utgjorde en forberedende grunnvoll for Guds Menighet. Apostelen Peter nevnte (1 Peter 4:17) at DOMMEN har begynt med Menigheten. De Gud har kalt til seg gjennom Jesus Kristus i løpet av denne kirketidsalderen, har blitt bedømt her og nå i løpet av dette livet. Men dommen har ennå ikke kommet til verden.

Betyr dette at verden er fri til å synde? Slett ikke. Gud lar folk få lov til å synde, men de er ennå ikke dømt for sine synder.

ETTER TUSENÅRSRIKET

Men etter Kristus og Menighetens tusenårige styre på jorda, kommer imidlertid tida for Guds DOM over denne verden. En forbryter kan ha begått en alvorlig forbrytelse—kanskje mord. Men før han blir fakket, arrestert og stilt for retten, har han ennå ikke blitt tiltalt eller dømt.

I den endelige dommen skal Kristus sitte som Dommer, og hvert menneske som har levd i denne verden, skal gjenopp-lives (Åpenbaringen 20:11-12). Så skal de stå til regnskap for de syndene de begikk i sitt første liv.

Når Kristus kommer igjen, skal de døde i Kristus oppstå til udødelig Gudsliv hvis de har dødd, og de som ennå lever og som er i Kristus når han kommer og som ledes av hans Hellige Ånd, vil i ett nu bli forvandlet til udødelig Gudsliv. De skal styre og undervise med og under Kristus i løpet av de tusen årene. Men alle de andre som er døde, vil ikke leve igjen før slutten av tusenårsriket (Åpenbaringen 20:5).

Esekiel 37 forteller også om oppstandelsen på tida for dommen. Dette kapitlet er profetien om "de tørre ben". Bibelen tolker selv disse tørre beina i vers 11, der det heter at disse tørre beina er Israels hus: "... Se, de sier: Våre ben er fortørket, og vårt håp er gått til grunne..." Som profetien sier: "Da sa han til meg: Profeter om disse ben og si til dem: Dere tørre ben, hør Herrens ord! Så sier Herren, Herren, til disse ben: Se, jeg lar det komme ånd i dere, og dere skal bli levende. Jeg vil legge sener på dere

og la det komme kjøtt på dere og dekke dere med hud og gi ånd i dere, og dere skal bli levende. Og dere skal kjenne at jeg er Herren" (Esekiel 37:4-6).

Deretter forteller denne profetien om dommen for den store, hvite trone, da hele Israels hus, som syndet så stort mot Gud, skal gjenopplives.

Profetien fortsetter: "Og jeg profeterte slik som det var befalt meg. Mens jeg profeterte, hørtes det en sterk lyd. Det ble en larm, og benene nærmet seg til hverandre, hvert ben til sitt ben. Og jeg så, og se: det kom sener og kjøtt på dem, og ovenpå det dro det seg hud over dem. Men ånd var det ikke i dem. Da sa han til meg: Profeter og tal til Ånden! Profeter, menneskesønn, og si til Ånden: Så sier Herren, Herren: Kom du Ånd fra de fire vinder og blås på disse drepte menn, så de kan bli levende!

Jeg profeterte slik som han hadde befalt meg. Og Ånden kom i dem, og de ble levende og stod opp på sine føtter—en meget, meget stor hær" (vers 7-10). Dette viser dem idet de blir brakt tilbake til dødelig liv, oppholdt ved å puste luft, som i deres opprinnelige liv. Det vil si dødelig liv—fortsatt ikke omvendt. Så sier Gud: "Se, jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene, og jeg fører dere til Israels land" (vers 12). Dette er oppstandelsen til den store, hvite trones dom. Alle oldtidens israelitter har oppstått dødelige, nøyaktig som i sitt første liv.

Hva følger så? "Og dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg åpner deres graver og lar dere, mitt folk, stige opp av gravene. Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal bli levende. Og jeg vil bosette dere i deres land. Dere skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren" (vers 13-14).

Det gammeltestamentlige Israel vil med andre ord oppstå i den store, hvite trones dom etter tusenårsriket. Da vil de lære å "kjenne Herren". Guds kunnskap vil komme til dem. De oppstandne vil da lese dette: "Der skal dere komme i hu deres ferd og alle de gjerninger som dere har gjort dere urene med, og dere skal vemmes ved dere selv for alle de onde gjerningene som dere har gjort. Dere skal kjenne at jeg er Herren, når jeg gjør slik med dere, for mitt navns skyld og ikke etter deres onde ferd og deres skamløse gjerninger, Israels hus, sier Herren Herren" (Esekiel 20:43-44).

Etter denne angeren og omvendelsen, se hva som så skjer, Esekiel 37:14: "Og jeg vil gi min Ånd i dere, og dere skal bli

levende. Og jeg vil bosette dere i deres land. Dere skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren.”

I den store, hvite trones dom vil de få vite at Frelseren Kristus hadde kommet og dødd for dem. Og når de så angrer, skal de motta Den Hellige Ånd, og med den frelse og evig liv.

Alle som har levd uten tidligere å være dømt, ikke bare Israel, men alle folk, vil bli oppreist til DØDELIG, fysisk liv, slik de var i det første livet sitt inntil de døde. De som er i denne dommen, er alle dødelige. Så vil de stå til regnskap og bli dømt. Om denne store, hvite trones dom sa Jesus: ” Menn fra Ninive skal stå fram i dommen sammen med denne slekt og fordømme den. For de omvendte seg ved det som Jonas forkynte—og se, her er mer enn Jonas! Dronningen fra Syden skal stå fram i dommen sammen med denne slekt og fordømme den. For hun kom fra de fjerneste strøk av jorden for å høre Salomos visdom—og se, her er mer enn Salomo” (Matteus 12:41-42; også i Lukas 11:31-32). Også: ”Jeg sier dere: Det skal gå Sodoma tåleligere på den dagen enn den byen! ... Men Tyrus og Sidon skal få det tåleligere i dommen enn dere” (Lukas 10:12, 14)! Hver enkelt vil bli straffet. De som har syndet lite, vil bli slått med færre slag, mens de som har syndet stort, enda de kjente Guds vilje, vil få mange slag (Lukas 12:47-48).

Men syndens straff er DØDEN i den siste, endelige dommen. Siden alle har syndet, vil alle bli kjent skyldige og dømt. Men de skal få vite at Jesus Kristus har sonet straffen for dem i deres sted. Og hvis de vender om og viser det i handling, vil de på den tid få anledning til å velge LIVET, og bli udødelige.

For en nådig Gud vår Skaper er! Hans nåde er like stor mot oss som himmelen er høy over jorda. Og han er i stand til å fjerne våre misgjerninger så langt fra oss som øst er fra vest (Salmene 103:12).

MEN DET ER MER! MYE MER!

MENNESKETS UFATTELIGE POTENSIAL ÅPENBART

I brevet til hebreerne leser vi: ”For det var ikke under engler han [Gud] la den kommende verden, som vi taler om” (Hebreerne 2:5). Temaet her i denne sammenhengen er ”den kommende verden”.

Det finnes bare en jord, men Bibelen taler om tre verdener, tidsaldre eller sivilisasjoner på jorda: ”den verden som da var” (før syndfloden, fra Adam til Noah)—den nåværende, onde verden” (fra syndfloden til Kristus gjenkomst en gang i framtida), og ”den kommende verden” (som vil begynne når Kristus vender tilbake og oppretter Guds rike).

Dette skriftstedet omtaler engler, som om verden var blitt underlagt engler. I begynnelsen av denne samme boka, Hebreerne 1, blir Kristus og englene og englenes forhold til menneskene omtalt. Dette er forklart i kapittel to i denne boka.

Men husk at det generelle emnet, sammenhengen her, er ”den kommende verden som vi taler om”—ikke denne nåværende tid som nå raskt går mot slutten! Fortsett i 6. vers: ”Men det er en som et sted har vitnet...” Så følger et sitat hvor kun versene 2-7 av Salmene 8 er tatt med.

I fortsettelsen av denne salmen fortsatte David spesielt å vise at Gud nå har lagt selve jordkloden med havene og atmosfæren under menneskene. Men nå er forfatteren av Hebreerne inspirert til å utvide Davids profeti ved å tilføye noe radikalt forskjellig—noe som skal hende i den kommende verden!

Denne åpenbarte kunnskapen om Guds hensikt med menneskeheten—menneskets ufattelige, veldige mulighet—får det rent til å svimle for en. Vitenskapen vet ikke noe om dette—ingen religion forteller om det så vidt jeg vet—og alle former for høyere undervisning er sannelig helt uvitende om det.

Ikke desto mindre er det hva Gud sier han har forberedt for dem som elsker ham (1 Korinterne 2:9-10).

Jeg har tidligere nevnt at Gud åpenbarte nødvendig kunnskap til de første forfedrene våre, men de trodde ikke på det han sa! Omtrent 4000 år senere kom så Jesus Kristus, den andre Adam, til jorda med et budskap direkte fra Gud Fader i himmelen og åpenbarte den samme nødvendige kunnskapen—men bare en håndfull—et hundre og tjue—trodde på det han sa, skjønt mange forega å ”tro på ham” (som i Johannes 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

Selv i dag tror ikke vitenskapen, religionene og pedagogene på **DET HAN SA**.

La oss nå se hva som blir sagt i dette avsnittet i Hebreerne, hvor vi begynner der Hebreerne stopper å sitere fra Salmene 8: ”Alt la du under hans føtter. For da han [Gud] la alt under ham [mennesket], holdt han [Gud] IKKE noe tilbake som han ikke underla ham” (Hebreerne 2:8).

Er det mulig at Gud virkelig kunne mene hva han sa om "alt"? Ingenting unntatt?

I kapittel 1 gjengir Moffat, i den engelske oversettelsen av Bibelen, det greske ordet som er oversatt "alt" som "universet" (vers 8).

Med andre ord: For dem som er villige til å tro på det Gud sier, sier han at han har bestemt at hele universet med alle dets galakser og utallige soler og planeter—alt—skal bli underlagt mennesket.

Men vent et øyeblikk! Før du forkaster dette, les videre i samme vers: "Ennå ser vi ikke at alt [det endeløse universet] er ham [mennesket] underlagt." Husk (vers 5) at her er det tale om "den kommende verden"—ikke dagens verden. Hva er det vi ser nå, i dag? "Men han som for en kort tid ble satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære fordi han led døden, for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle." Bortsett fra Kristus er menneskene ENNÅ IKKE "kronet med herlighet og ære."

Men se hvordan Kristus allerede er kronet med herlighet og ære. Fortsett: "Da han førte mange barn til herlighet, sømnet det seg for ham, som alt [hele universet] er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser ... Derfor skammer han [Kristus] seg ikke ved å kalle dem brødre" (vers 10-11).

Med andre ord, kristne som har Guds Ånd, er medarvinger med Kristus og vil ARVE alt som Kristus allerede har arvet. Han er nå i herlighet! Han har allerede arvet hele universet. Han opprettholder det ved sin makt. Hvis et menneske har vendt om og har Guds Hellige Ånd (Romerne 8:9) er det nå bare ARVING—det har ennå ikke mottatt arven.

Men se nå hvordan Kristus allerede har blitt kronet med herlighet og ære, hvordan han allerede har mottatt arven. Begynn med Hebreerne 1:

"Nå, da de siste tider er kommet, har han [Gud] talt til oss gjennom Sønnen. Ham har Gud innsatt som arving over alle ting [hele universet], for ved ham skapte han verden. Han er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt [holder hele universet oppe] ved sitt mektige ord" (Hebreerne 1:2-3; norsk 1978).

Den levende Kristus holder allerede hele universet oppe ved sin grenseløse, guddommelige kraft. Skriftstedet viser så videre

hvor mye større han er enn englene—han er Guds unnfangede og fødte Sønn—englene er bare individuelt, skapte vesener. Englene er nå tjenende ånder (usynlige for oss), passer på oss—vi som nå har lavere status enn englene—men som er arvinger til frelsen, som vi vil motta når vi som Kristus blir Guds fødte sønner (Hebreerne 1:4-14).

DET YTRE ROM—PLANETER SOM NÅ ER DØDE

Kombiner dette med det som åpenbares i Romerne 8.

Her blir Kristus omtalt som Guds Sønn: "... for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre" (Romerne 8:29). De mennesker som har Guds Hellige Ånd, er Guds arvinger og Kristus medarvinger. Kristus er det eneste menneske som allerede er født som Guds Sønn ved en oppstandelse fra de døde (Romerne 1:4). Han er den FØRSTE av menneskefamilien som er født inn i Guds familie—Guds rike. Han er foregangsmannen som har gått foran oss. Vi skal følge ham ved de rettferdiges oppstandelse, når Kristus kommer tilbake til jorda i all makt og herlighet.

Romerne 8:9 forteller at om Guds Hellige Ånd bor i oss, er vi hans unnfangede barn. Men hvis vi ikke har hans Ånd, da hører vi ikke til ham og er ikke kristne i det hele tatt. Men vers 11 sier at hvis Guds Hellige Ånd vokser i oss og leder oss, da skal vi bli oppreist fra de døde ved hans Ånd—(eller hvis vi lever når Kristus kommer, da skal vi bli forvandlet fra dødelige til udødelige.)

Les videre: "For så mange som drives [ledes] av Guds Ånd, de er Guds barn... Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham. For jeg er overbevist om at den nåværende tids lidelser ikke er for noe å regne mot den herlighet som skal bli åpenbart på oss.

For skapningen venter og lengter etter at Guds barns skal bli åpenbart. Skapningen [alle solene, planetene, stjernene, månene] ble jo lagt under forgjengelighet, ikke frivillig, men etter hans vilje som la den under forgjengelighet, i håp om at også skapningen skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengelighet, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten. For

vi vet at hele skapningen [stjerner, soler og måner som nå er forgjengelige og i forfall] til denne stund sukker sammen og stønner sammen som i veer. Ja, ikke bare det, men også vi [vi "ånd-unnfangede" mennesker] som har fått Ånden som førstegrøde [de få som nå er kalt til frelse—"førstegrøden"], også vi sukker med oss selv, mens vi lengter etter vårt barnekår [vår fødsel] Romerne 8:14, 16-23).

Hvilken forbløffende, fantastisk åpenbaring av kunnskap!

Noe mer oppsiktsvekkende, ærefryktinngytende og opplysende kunne vel ikke skrives!

Det er så ufattelig avslørende at man ikke helt får tak i det ved en rask gjennomlesing.

Jeg siterte først fra Romerne 8:29, der det heter at Jesus VAR den førstefødte av MANGE BRØDRE.

I Hebreerne 1 ser vi at Kristus, det første mennesket som ble født ved en oppstandelse fra de døde, nå har blitt herliggjort og opprettholder hele universet. Han er vår foregangsmann som har gått foran. Når han kommer tilbake til jorda i makt og herlighet, skal de som har blitt omvendt og mottatt Guds Hellige Ånd, bli født inn i Gudsfamilien ved en oppstandelse. Og så blir hele universet UNDERLAGT dem!

Så, fra Romerne 8, hvis vi har Guds Hellige Ånd og ledes av den, da skal vi opphøyes til et åndelig vesen og bli udødelige i Gudsfamilien, slik Kristus ble det i år 31 e. Kr. da han sto opp fra de døde.

Igen fra i vers 19: "For skapningen lengter og stunder etter at Guds barn skal åpenbares." Dette skal hende etter tida for oppstandelsen, når de som er mennesker virkelig blir Guds barn—ved en oppstandelse eller øyeblikkelig forvandling fra dødelig kjøtt til åndelig udødelighet.

FORBLØFFENDE?—HELE UNIVERSET SKAL BLI FORNYET

Vær snill å forstå dette. Hvorfor skulle hele universet—skaperverket—vente og lengte etter at alle disse Guds barn skal vise seg og bli født inn i Familien Gud? De følgende versene skildrer et univers fylt av planeter i forfall og forgjengelighet—og likevel er universet nå underlagt denne døde tilstanden i håp! "... i håp om at også skapningen [universet som nå ikke er i stand til å opprettholde liv] skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten [eng.

overs.: forfallets], og nå fram til Guds barns frihet i herligheten (vers 21).”

Hvordan kom alle planetene under forfallets trelldom? Det er sikkert at Gud ikke skapte dem slik!

Forfall innebærer en tilstand eller situasjon som har oppstått gjennom degenerasjon og oppløsning fra en tidligere perfekt tilstand. Gud skapte imidlertid disse planetene i en uforfallen tilstand.

Men noe forårsaket dette forfallet.

Hva kunne ha forårsaket all denne ”trelldommen under forjengeligheten”?

Det kan ikke være den tilstanden som Gud skapte dem i! Alt vi kan lese i Guds åpenbarte Ord om Guds skaperverk, viser at det var fullkomment. Jorda ble fra først av skapt som et fullkomment skaperverk i strålende skjønnhet.

Vi ser at engler bodde på jorda før mennesket ble skapt. Engler, som var fullkomne fra de ble skapt til det ble funnet urett eller lovløshet i dem, forårsaket at hele jordas overflate ble brakt i en tilstand av forfall, forvirring og tomhet, slik vi viste i kapittel 2.

Kunne hele universet med sine myriader av andre planeter ha vært skapt for at det til slutt skulle opprettholde liv? Vi blir ikke direkte fortalt gjennom åpenbaring i Guds Ord, om dette var hensikten, men det vi får vite, kaster mer lys over spørsmålet om hvorfor Gud skapte mennesket!

Les videre i Romerne 8:22: ”For vi vet at hele skapningen [universet] til denne stund sukker sammen og stønner sammen som i veer.” Legg merke til at skapningen sammenlignes med en mor som skal til å føde sitt barn. Skapningen blir beskrevet som at den stønner i fødselsveer i håp (vers 20-21) mens den venter på at Guds barn skal bli født ved en oppstandelse til udødelighet. Det er som om skapningen [universet] er moren og Gud er faren.

I alle fall er hele poenget i dette avsnittet at når vi (omvendte mennesker) er født av Gud, idet vi vil ha Guds ære og makt, da skal vi gjøre som Gud gjorde da denne jorda var ”øde og tom”, tohu og bohu på hebraisk (1 Mosebok 1:2). Kristus, som gjorde ”jordens skikkelse ny igjen” (Salmene 104:30), fornyet det som var blitt ødelagt ved de syndige englenes opprør.

Det disse vidunderlige skriftstedene innebærer og antyder, går langt utover det som blir direkte åpenbart.

Dette avsnittet indikerer nøyaktig det alle astronomer og forskningsresultater indikerer, nemlig at solene er ildkuler som gir

fra seg lys og varme, mens planetene, bortsett fra vår jord, er i en tilstand av død, forfall og forgjengelighet. Men ikke for alltid. De venter på at omvendte mennesker blir FØDT som Guds barn, født inn i selve Guds guddommelige familie, og danner Guds rike.

Jesus evangelium handlet om Guds rike. Det jeg viser her, er at Kristus evangelium om riket faktisk omfatter all den kunnskapen som her blir åpenbart—til og med hele universet skal vi regjere over, vi som sammen med Gud Fader og Jesus Kristus skal bli Guds rike.

Gud er først og fremst Skaperen, men han er også Hersker. Og han er Læreren som åpenbarer kunnskap som ligger bortenfor og utenfor menneskesinnets egen fatteevne!

Sett sammen alle de skriftstedene jeg har brukt i dette kapitlet, så vil du begynne å fatte menneskets utrolige potensial. Vårt potensial er å bli født inn i Familien Gud og motta total makt! V i skal styre over hele universet!

Hva skal vi så gjøre? Disse skriftstedene indikerer at vi skal gi liv til milliarder på milliarder av døde planeter, slik liv har blitt gitt til denne jorda. Vi skal skape, slik Gud viser og lærer oss. Vi skal herske i all evighet! Åpenbaringen 21 og 22 viser at det da ikke vil være noen smerte, lidelse eller ondskap mer, fordi vi skal ha lært å velge Guds gode vei. Det vil bli et evig liv med resultater, hvor vi stadig ser framover i frydefull forventning mot nye, kreative prosjekter, og samtidig tilbake med tilfredshet og glede på det vi allerede vil ha oppnådd.

Vi vil aldri bli trette og slitne. Alltid fulle av liv—av frydefull energi og vitalitet, av overstrømmende liv og styrke og makt!

JORDA SKAL BLI UNIVERSETS HOVEDKVARTER

Til slutt vil selv Gud Fader komme til denne jorda. Hans trone over hele universet vil bli reist på denne jorda.

Legg merke til at i 1 Korinter 15:24 etter å ha snakket om de forskjellige oppstandelsene, står det: "Deretter kommer enden, når han overgir riket til Gud og Faderen, etter at han har tilintetgjort all makt og all myndighet og velde."

Åpenbaringen 21:3: "Fra tronen hørte jeg en høy røst som sa: Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud."

Videre i Åpenbaringen 22:3: "Det skal ikke lenger være noen forbannelse. Guds og Lammets trone skal være i staden, og hans tjenere skal tjene ham."

Når det snakkes om Gud og LAMMET, representerer LAMMET Kristus, mens Gud viser til FAR.

Endelig skal enheten være fullstendig. Både Gud Fader og Sønnen Jesus Kristus i oss, og vi forent med dem som en stor, høyeste Gud familie.

Hvor herlig, mer enn ord kan forklare, er ikke Guds ære og hans vidunderlige hensikt med oss, som allerede er i utvikling. Må all pris og ære tilhøre Gud og Jesus Kristus i all evighet.

Når Guds store 7000-årige mesterplan endelig er fullført og tidenes store mysterium endelig er åpenbart, og med gjen-skapelsen av hele det veldige universet og evigheten foran oss, kommer vi endelig til

BEGYNNELSEN.

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds
Filadelfiakirke, eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavsøyene, India og Sri Lanka: Philadelphia
Church of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

KONTAKT OSS

E-mail: brev@Trompeten.co

Besøk oss online: www.Trompeten.co

HERBERT W. ARMSTRONG, bekannt und geachtet von führenden Persönlichkeiten in Regierungen, der Industrie und der Bildung in aller Welt, ist Generalpastor der Weltweiten Kirche Gottes. 1934 begann er als Chefredakteur das Magazin *Plain Truth* (später in Deutsch unter dem Titel *Klar & Wahr*) zu veröffentlichen. 1947 gründete Herr Armstrong das Ambassador College, das sowohl in Pasadena, Kalifornien, wie in Big Sandy, Texas, einen Campus unterhält. Er ist auch Gründer und Vorsitzender der Ambassador Internationalen Kulturstiftung, die sich durch ihr kulturelles, wohltätiges und humanitäres Wirken einen Namen gemacht hat. Herbert Armstrong hat mehr als 70 Länder besucht, in denen er das Evangelium vom Reich Gottes verkündigte und er wurde von Staatsoberhäuptern in solch kritischen Regionen wie Japan, China, Schwarzafrika, Südafrika, Israel und Ägypten hoch geehrt. Jetzt, in seinen neunziger Jahren, schreibt, predigt und verkündet Herr Armstrong über Radio- und Fernsehsendungen weiterhin die gute Nachricht, dass Gott eingreifen wird, um die Menschheit in dieser Generation zu retten! Er ist auch der Autor der Bücher *Das unglaubliche Potential des Menschen*, das den gewaltigen Plan, den Gott im menschlichen Leben ausarbeitet, erklärt, *Die USA und Großbritannien in der Prophezeiung* und er hat auch die Broschüre *Die sieben Gesetze zum Erfolg*, sowie seine *Autobiographie* geschrieben.